

இனம்
இனம் இனத்தைச் சேரும்

ISSN : 2455 - 0531

Mail Id: inameditor@gmail.com
editor@inamtamil.com

பன்னாட்டு இணைப்பத் தமிழியல் இதழ்
International E-Journal of Tamil Studies

இலக்கணம், இலக்கியம், கலை, பண்பாடு, அறிவியல், கணினிசார் ஆய்வை இனங்காண!

மலர்:3 இதழ்:12 பிப்ரவரி 2018

Vol.3 Issue :12 February 2018

**க.பாலாஜி
வி.வசந்தா
சே.முனியசாமி
இரா.சி.சுந்தரமயில்**

**தி.நிரஞ்சினி
யே.மலானி
நா.பிரபு
கி.சங்கர நாராயணன்
சு.பேச்சியம்மாள்
மா.யோகராஜ்**

**த.சத்தியராஜ்
ச.முத்துச்செல்வம்
அ.கோவிந்தராஜன்
ப.மணிகண்டன்
இரா.வைதேகி
மா.விஜயலெட்சுமி**

**சி.யுவராஜ்
கா.ராஜகணபதி
மு.முனிஸ்வரத்தி
இரா.விஜயராணி
R.NITHYA**

இனம்

பன்னாட்டு இணையத் தமிழாபிதம்
An Internationally Refereed e_Journal of
Tamil Studies

பதிப்பாசிரியர்

முனைவர் மு.முனிஸ்ஸுமர்த்தி
முனைவர் த.சத்தியராஜ்

ஆலோசனைக் குழு

முனைவர் செ.வை.சண்முகம் (சிதம்பரம்)
முனைவர் சு.இராசாநாய் (நாகர்கோவில்)
முனைவர் சிலம்பு நா.செல்வராஜ் (புதுச்சேரி)
முனைவர் ந.வேலுச்சாமி (சேலம்)

ஆசிரியர் குழு

முனைவர் ஆ.மணி (புதுச்சேரி)
முனைவர் க.பாலாஜி (கோவை)
முனைவர் இரா.குணசீலன் (திருச்செங்கோடு)
முனைவர் ந.இராஜேந்திரன் (கோவை)
முனைவர் சி.இரவிசங்கர் (மதுரை)
முனைவர் ப.சிவமாரூதி (நாய்லாந்து)
முனைவர் ச.முத்துச்செல்வம் (மதுரை)
முனைவர் சா.விஜய நாராயணன் (கேரளா)
திரு சு.ஸ்ரீநந்தராசா (ஆஸ்திரேலியா)

இதழாக்கமும் வெளியீடும்

முனைவர் த.சத்தியராஜ்

கோயமுத்தூர்

09600370671

inameditor@gmail.com

www.inamtamil.com

பிப்ரவரி 2018 மலர் : 3 இதழ் : 12

February 2018 Volume III Issue 12

உள்ளே ...

செவ்விலக்கியப் பிரதிகளில் பரத்தமை - சமூகவியல் நோக்கில்
மீள்வாசிப்பு [தொடக்கப்பியம், நற்றிணை, குறுந்தொகைப் பழுவக்கை
முன்வைத்து]

முனைவர் க.பாலாஜி | 4

நுண்கடன் திட்டங்களினால் ஏற்படும் விளைவுகள்

வி.வசந்தா | 18

வெண்ணீர்வாய்க்கால் இரா.பாண்டிப்புவவர் வாழ்வும் வரலாறும்

சே.முனியசாமி | 26

நாட்டுப்புறப் பாடல்களின் வளர்ச்சிப் படிநிலைகள்

முனைவர் இரா.சி. சுந்தரமயில் | 35

சூரின் மொழியியல் ரீதியான அமைப்பியலும் மின்அமைப்பியலும்

திரவியராசா நிரஞ்சினி | 43

வகுப்பறைக் கற்றலில் பவ்லோவின் கற்றல் கோட்பாடு

யேசுஜயா டிலானி | 52

தமிழில் வட்டார வழக்குச் சொல்லகராதிகள் உருவாக்கம்

முனைவர் நா.பிரபு | 61

தமிழ்க் காப்பு இயத்தின புதிய வினைக் கோட்பாடு -

உருவாக்கமும் கட்டமைப்பும்

முனைவர் கி.சங்கர நாராயணன் | 65

நெல்லை மாவட்டம் கங்கைகொண்டான் இராஜபுதி மாரியம்மன்

கொடை விழா - அறிமுக நோக்கு

முனைவர் சு.பேச்சியம்மாள் | 75

இலங்கையில் தொலைக்காட்சி விளம்பரங்களால் வணிக

நடவடிக்கைகளில் ஏற்படும் ஒழுக்க மீறுகைகள்

திரவியராசா நிரஞ்சினி & மா.யோகராஜ் | 80

வஜ்ஜாலக்கத்தில் வள்ளுவரின் ஆள்வினைச் சிந்தனை

முனைவர் த.சத்தியராஜ் | 85

ஒச்சாவும் ஒத்தக்காது ஆடும் (நூலறிமுகம்)

முனைவர் ச.முத்துச்செல்வம் | 90

ஐங்குறுநூறு - மருதத்திணைப் பாடல்கள் வெளியீடுக்கும் தலைவன

தலைவியின் உளநிலை

முனைவர் அ.கோவிந்தராஜன் | 94

அகநானூறு கூடும் மருதநிலச் சிறப்பு

ப.மணிகண்டன் | 98

பதிற்றுப்பத்தில் உழவும் உழவரும்

இரா.வைதேகி | 102

மலைபடுகடாம் கூடும் நன்னன்சேய் நன்னனின் நாட்டுவளம்

மா.விஜயலெட்சுமி | 105

இவ்விதழ்க்குக் கருத்துரை வழங்கிய மதிப்பீட்டறிஞர்கள்

முனைவர் அ.மணி (புதுச்சேரி)
முனைவர் ந.இராஜேந்திரன் (கோவை)
முனைவர் க.பாலாஜி (கோவை)
முனைவர் ம.தமிழரசன் (கோவை)
முனைவர் ச.முத்துச்செல்வம் (மதுரை)
முனைவர் முகம்மது ரஃபீக் கான் (கோவை)
முனைவர் ப.சிவமாருதி (தாய்லாந்து)
முனைவர் சா.விஜய நாராயணன் (கேரளா)

சங்ககால மக்களின் வாழ்வியலில் மனிதம்

சி.யுவராஜ் | 109

குறுந்தொகைத் திறனுரைகள் - நூல் மதிப்பீடு

கா.ராஜகணபதி | 114

அய்வாளர் அனுக வேண்டிய கருவி நூல்கள்

மு.முனீஸ் மூர்த்தி | 121

மலைபடுகடாம் கூடும் விருந்தோம்பல்

முனைவர் இரா.விஜயராணி | 126

Perspectives from second Language acquisition

R.Nithya | 131

...

மதிப்பிடப்பெற்றது

செவ்விலக்கியப் பிரதிகளில்

பரத்தமை - சமூகவியல் நோக்கில் மீள்வாசிப்பு

[தொல்காப்பியம், நற்றிணை, குறுந்தொகைப் பனுவல்களை முன்வைத்து]

முனைவர் க.பாலாஜி

தமிழ்த்துறைத் தலைவர்

கிருஷ்ணா ஆதித்யா கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி

கோயம்புத்தூர் - 641 042.

தமிழ்ச்செவ்வியல் இலக்கியங்கள் என்பனவற்றைச் சிலவாயிரம் ஆண்டுகள் குறிப்பிட்ட நிலப்பரப்பில் நீள்மரபுத் தொடர்ச்சி கொண்டு வாழ்ந்த பல இனக்குழுக்களின் வாழ்நிலை ஆவணங்கள் எனலாம். அச்சிலவாயிரம் ஆண்டுகால இடைவெளியில் 'நாடுபிடித்தல்' என்ற போரியல் நடவடிக்கைகளன்றிப் பண்பாட்டுப் படையெடுப்புகளும் மிகுதியாக நிகழ்ந்துள்ளன. வேட்டைச் சமூகம், இனக்குழுச் சமூகம், வேளாண் சமூகம், நிலவுடைமைச் சமூகம், வாரிசு சொத்துரிமைச் சமூகம், அரசருவாக்கம் என்ற சமூகப் படிநிலை வளர்ச்சியினை ஆங்காங்குச் சங்க இலக்கியங்கள் பரவலாகச் சுட்டிச் செல்கின்றன. தமிழ்ச் செவ்வியல் நூல்களில் சிலவற்றில் மட்டுமே கூட்டுப் புலமைத்துவ சிந்தனை மரபு [school of thought] காணப்பெறுகின்றன எனக் கருத இடமுண்டு. ஏனைய பல செவ்வியல் தொகுப்புப் பனுவல்களில் கூட்டுப் புலமைத்துவ சிந்தனை மரபற்ற இனக்குழுக்களின் வாழ்நிலை விழுமியங்கள் தனித்து அடையாளப் படுத்தப் பெற்றுள்ளன. அரிய சில இனக்குழுக்களின் பல பண்பாட்டு அசைவுகள் ஆய்வாளர்களால் வெளிக்கொண்டு வரப்பெறாமல் சங்க இலக்கியங்களை ஒரே வெற்றுத்தளத்தில் வைத்து நோக்கி ஆய்வு செய்து வருவதென்பது தமிழியல் ஆய்வுக்குறை. மூலநூலான தொல்காப்பியத்தில் குறிக்கப்பெற்ற சொற்பயன்பாடுகள், வழக்காறுகள், பொருள்கொள்ளல் முறைமைகள், தொல் சடங்குமுறைகள், பண்பாட்டுக் கூறுகள் பல செவ்வியல் பிரதிகளில் காணப்பெறாமல் விடுபட்டமை அல்லது காலவட்டத்தில் திரிக்கப் பெற்றமை இதற்குத் தக்க சான்று. குறிப்பிட்ட பனுவல் புணையப்பெற்ற காலத்திற்கும் அப்பனுவலுக்கு உரையெழுந்த காலக்கட்டத்திற்கும் உண்டான சமூகவியல் வேறுபாடறியாமல் ஆய்வுகளை நகர்த்திச் செல்லும் சில ஆய்வாளர்களால் சில தவறான வரலாற்றுக் கருத்துகள் முன்வைத்துச் செல்லப் பெறுகின்றன. இவ்வகையில் பரத்தை, பரத்தமை, காமக்கிழத்தி என்ற சொல்லாடல்கள் குறித்த சமூக வரலாற்றுப் பார்வையினை இலக்கண, இலக்கியப் பதிவுகள் வழி ஆய்வு செய்யும் முகமாக இக்கருத்துரை அமைகின்றது.

பரத்தமை

பரத்தை, காமக்கிழத்தி, பரத்தமை குறித்துப் பலவாறான விளக்கங்கள் முன்வைக்கப் பெறுகின்றன. தொல்காப்பியர் பரத்தையரின் பெயர்க்காரணம், வகைகள் குறித்துச் சுட்டவில்லை. பரத்தையர், காமக்கிழத்தியர் என இரு பெயர் கொண்டு வழங்குகின்றார். கற்பில் கூற்று நிகழ்த்துவோரில் ஒருவராகப் பரத்தையரைக் குறிக்கின்றார். காமக்கிழத்திக்கெனத் தனியே நூற்பா ஒன்றும் வகுத்துள்ளார். பரத்தையர், காமக்கிழத்தியர் இவ்விருவரையும் தொல்காப்பியர் ஒருவராகக் கருதுகின்றார் என எஸ்.சிதம்பரம்பிள்ளை தம் ஆய்வேட்டில் குறிக்கின்றார். பரத்தையர் யார் எனவும் எத்தனை வகைப்பட்டவர்கள் எனவும் உரையாசிரியர்கள் சில விளக்கங்களை முன்வைத்துச் சென்றுள்ளனர்.

பரத்தையர் யாரெனின் அவர் ஆடலும் பாடலும் வல்லாராகி அழகும் இளமையும் காட்டி இன்பமும் பொருளும் வெஃகி ஒருவர்மாட்டும் தங்காதார் என இளம்பூரணர் குறிப்பர்.

அவர் கூத்தும் பாட்டும் உடையவராகியவரும் சேரிப்பரத்தையரும் குலத்தின்கண் இழிந்தோரும் அடியவரும் வினைவல பாங்கினரும் ஆவார்கள்

என நச்சினார்க்கினியர் குறிப்பர். இவ்விளக்கத்தைத் தொடர்ந்து ஒத்த கிழத்தியர், இழிந்த கிழத்தியர், வரையப்பட்டோர் எனப் பாகுபடுத்தி ஒத்த கிழத்தியர் என்பவள் தம் குலத்தைச் சார்ந்தவள்; இழிந்த கிழத்தியர் என்பவள் தம் குலத்தைவிட இழிவானவள்; வரையப்பட்டோர் என்பவள் கணிகை குலத்தைச் சேர்ந்தவள் என்றும் விளக்கமளிக்கின்றார். பரத்தையர்கள் தலைவனோடு தேரில் சென்று நீராடுதலும் அவனைத் தம்மிடத்தே ஈடுபடச் செய்தலும் தலைவியைப் பழித்தலுமாகிய செயல்களை உடையவர்கள் என்று உ.வே.சா. தம் குறுந்தொகை நூலின் ஆராய்ச்சி முன்னுரையில் குறிப்பிடுகின்றார். மேலும் அவர் இப்பரத்தை, காதற்பரத்தை, சேரிப்பரத்தை எனப் பரத்தையரை மூவகைப் படுத்துகின்றார். பரத்தையர் என்பதற்கு ஆண்மையால் எங்கும் பரந்து சென்று பொருள் ஈட்டும் ஆண்மக்கள் போலத் தமது பெண்மை நலத்தால் பொருளுடைய செல்வந்தரைப் பரந்து பற்றிப் பொருள் செய்து கொள்ளும் இவர்கள் பரத்தையர் எனப்படுவர் என ஒளவை சு. துரைசாமிப்பிள்ளை நற்றிணை உரையில் குறிக்கின்றார். பரத்தை, பரத்தமை, காமக்கிழத்தி குறித்துத் தொல்காப்பியம் தவிர்ந்த மேற்கூறிய பழையவுரையாசிரியர்கள், 18 ஆம் நூற்றாண்டு உரையாசிரியர்கள் குறித்துச் சென்றுள்ள கருத்தமைவுகளை அவர்கள்தம் சமகாலத்துச் சமூகவியல் பார்வையாக மட்டுமே கண்ணுற முடியும். தொல்காப்பியம், நற்றிணை, குறுந்தொகை உருவாக்கம் பெற்ற காலக்கட்டத்தின் சமூகநிலை எனக் கருத முடியாது. இதனை சிலம்பு நா.செல்வராசு தம் நூலில் பதிவுசெய்துள்ளார். அவர் பரத்தமை தோற்றம் பெற்றமைக்கான காரணங்களாக முன் ஆய்வாளர்கள் சுட்டிச்சென்ற கருத்துகளைத் தொகுத்தளித்துள்ளார். அவை வருமாறு

பரத்தையர் என்பதற்கு அயலவர் என்று பொருள் கொள்ளப் பெற்றுள்ளது. பர+ஸ்திரி-பரத்தி-பரத்தை; குற+ஸ்திரி-குறத்தி என்றாற்போல பர+ஸ்திரி-பரத்தி=பரத்தை என்றாயிற்று எனப் பரத்தை என்ற சொல்லிற்கு விளக்கம் கூறப்பெற்றுள்ளது [சு.ப.அறவாணன்]. பரத்தை என்பது தமிழ் வேர்ச்சொல் அன்று என இறையனார் களவியலுரை கூறும் [35]. பிற நாட்டிலிருந்து கொணரப்பட்ட மகளிர் பரத்தையாக்கப் பட்டனர். இதற்குப் போர்நெறி வழிவகுத்தது. முற்காலத்தில் போர் வெற்றியின் போது பொருள்களோடு பெண்களும் கவர்ப்பட்டனர்.

வாலிழை கழித்த நறும்பல் பெண்டிர்

பல்லிருங் கூந்தல் முரற்சியால்

குஞ்சர வொழுகை பூட்டி

என்ற பதிற்றுப்பத்துப் பதிகத்தின் [பதி.ப.5] செய்தி மகளிரை அடிமைப்படுத்திய நிலையை விளக்குகின்றது. போரில் கைப்பற்றிய பொருள்களைப் பட்டியலிடும் கலிங்கத்துப் பரணி 'நவநிதிக்குவை, மகளிர்' என்று மகளிரையும் குறிப்பிடுகின்றது. மிகப் புராதன காலத்தே போரில் வெற்றி பெற்றோர் தோல்விடைந்தோரைக் கொன்றொழித்தனர். அவர்தம் பெண்களைப் பணிவிடைக்காகக் கைப்பற்றினர். அவ்வாறு கைப்பற்றப்பெற்ற மகளிரையே கொண்டிமகளிர் என்று பழைய தமிழ்ச் செய்யுட்கள் குறிப்பிடுகின்றன என்ற கருத்தும் எண்ணத்தக்கன [சு.கைலாசபதி].

இவ்வாறு போரில் கொணரப்பட்ட மகளிர் அடிமைகளாக்கப் பெற்றுப் பரத்தைமைக்கு பயன்படுத்தப் பெற்றனர். கிரேக்க உரோம பாபிலோனிய அசீரிய நாகரிகங்கள் அனைத்திலும் பரத்தமை செழிக்க இருந்துள்ளது. அடிமைகளைச் சார்ந்தே வளர்ந்துள்ளது என்ற அறிஞர்தம் கருத்தும் எண்ணத்தக்கது [சு.ப.அறவாணன்]. sex in ancient rome என்னும் நூலில் உரோம நகரங்களில் பரத்தையாக இருந்தவர் பெரும்பாலும் முன்னைய அடிமையர், அயல்நாடுகளிலிருந்து கொணரப்பட்டவர் என்ற கருத்துத் தெரிவிக்கப் பட்டுள்ளது. Sexual life in ancient Greece என்ற நூலில் கிரேக்க நாட்டில் பரத்தமை கோயிலைச் சார்ந்து வளர்ந்துள்ளது என்று கூறப்பெற்றுள்ளது [சிலம்பு நா.செல்வராசு, 2009].

மேற்கூறிய பகுதியின் வழிப் பரத்தையர் என்பதற்கு அயலவர், போர் நெறியின்போது பல நாடுகளிலிருந்தும் கொண்டுவரப் பெற்ற கொண்டிமகளிர் என்ற விளக்கங்கள் பெறப்படுகின்றன.

பரத்தை என்ற சொல்லில் அமைந்த பர என்ற சொல் பல என்ற பொருண்மையில் வழங்கப் பெற்று வந்திருக்கலாம். பல நாடுகளுக்கும் சுற்றி வணிகம் செய்து வந்தோரை பலதேசிகள் என்பர். பரதேசி என்பதற்கு பிற நாட்டான் எனப் பொருள் தருவார் தொ.பரமசிவன். தேசி என்பது வணிகச் சாத்துகளைக் குறித்தெழுந்த சொல்லாகும். நானாதேசிகள் என்று இலக்கியச் சான்றுகளும் கல்வெட்டுச் சான்றுகளும் பகரும். பலதேசி என்ற சொல் நாளடைவில் பரதேசி என்றானது போல் பல தேசங்களிலிருந்தும் போர் நெறியின் பொருட்டுக் கொண்டு வரப்பெற்ற பெண்கள் [ஸ்திரி] பர+ஸ்திரி = பரஸ்திரி, பரத்தி என்றானது எனலாம். அவ்வாறே பர என்ற சொல் உயர்ந்த என்ற பொருண்மையினையும் ஏற்று நிற்கின்றது. பரலோகம் என்ற சொல்லிற்கு உயர்ந்த உலகம் என பைபிளின் தமிழ்ப்பெயர்ப்புகள் பொருள் தருகின்றன. இச்சொல்லிற்கு சொர்க்கம், வானுலகம் என்ற பொருண்மையும் கொள்ளமுடியும். வானுலகத்தில் உள்ள தேவர்களுக்குப் பணி செய்ய அடியவர்களை [பெண்கள்] குலக்குறியிட்டு கோவிலுக்கு நேர்ந்து விட்டமையினைச் சோழர்காலச் சமூக நிலை சுட்டுகின்றது. திருவிழாக் காலங்களில் இசை, கூத்து நிகழ்த்தவும், சாதாரண நாட்களில் கோவில் பணிகள் செய்யவும் கோவில்களில் தேவரடியார்கள் நியமிக்கப் பெற்றிருந்தனர். இவர்களின் கால்களில் குலக்குறியிடும் வழக்கம் இருந்தது [ஆ.இராமகிருட்டினன், தமிழக வரலாறும் தமிழர் பண்பாடும், பக்.198]. கோயில்கள் அந்நியப் படியெடுப்பினால் கொள்ளையடிக்கப் பெற்றபோது அங்குப் பணியிலிருந்த பெண்கள் ஆதரவற்று நின்றிருந்தனர். அவர்களைப் பிற்காலச் சமூகம் பாலியல் கண்ணோட்டம் கொண்டு [தேவர் + அடியவர் = தேவரடியவர், தேவடியான்] நோக்கியமையினைத் தமிழ்ச் சமூகம் நன்கறியும். ஆனால் சோழர்காலத்தில் தேவரடியார்கள் உயர்நிலையில் மதிக்கப்பெற்றிருந்தனர். கோயில் வழிபாடுகளில் அவர்களுக்கு முக்கியத்துவம் வழங்கப் பெற்றிருந்தது. சோழமன்னன் ஒருவன் தேவரடியார் ஒருவரை மணம் செய்து கொண்டமையும் அறிகின்றோம். நாயக்கர் காலம் வரையில் இவர்கள் நன்மதிப்பு அடைந்திருந்தனர் எனக் கருத முடிகின்றது. கூத்தையும் பாட்டையும் பிற்காலம் வரை பாதுகாத்து வந்த மரபினர் என்றும் கூறலாம். இவர்களுக்கு இறையிலி நிலம் போன்று நிலங்கள் வழங்கப் பெற்றமையினை அறிகின்றோம். நாயக்கர் காலத்தில் மதுரை சித்திரைத் திருவிழாவின் போது கூத்தாட 'எழுநாட்டு நங்கை' எனும் ஆடல் நங்கைக்கு நிலம் அளிக்கப்பட்டது பற்றிப் புதுக்கோட்டை கல்வெட்டுக் குறிப்பிடுகின்றது [ஆ.இராமகிருட்டினன், தமிழக வரலாறும் தமிழர் பண்பாடும், பக்.237].

ஆக இவ்விடத்தில் பர என்ற சொல்லை உயர்வான என்ற நிலையில் பொருள் கொள்வது தவறாகாது. ஆனால் சங்கப் பனுவல்களுக்கு உரையெழுதப்பெற்ற காலங்களில் பரத்தையர் சமூகநிலை கீழானதாக இருந்திருத்தல் வேண்டும். இவற்றை உள்வாங்கி நச்சினார்க்கினியர், இளம்பூரணர் உள்ளிட்டோர் உரைகொண்டிருக்க வேண்டும். நாயக்கர் காலத்தின் இறுதியில் கோயில்களில் அமைந்த கூத்து, பாட்டு ஆகிய கலைப்பணிகள் கீழானதாகவும் அவற்றைச் செய்துவந்த பெண்கள் கணிகையர் என்ற நிலையில் பொருள் படைத்தோரால் போகப் பொருளாகவும் பார்க்கப் பெற்றனர். சாதியம் என்பதும் கோயிலோடு பின்னப் பெற்றிருந்தது. உரையாசிரியர்கள் சங்க இலக்கியப் பரத்தையர்களுக்குத் தரும் விளக்கங்களான கூத்தும் பாட்டும் உடையவர், கணிகையர், குலத்தின்கண் இழிந்தவர், சேரிப் பரத்தையர் என்ற பொருண்மையேற்பு இத்தகைய பின்புலம் கொண்டது. கிரேக்க நாட்டில் பரத்தமை கோயிலைச் சார்ந்து வளர்ந்தது என்பதை நாயக்கர் காலத்தையை பரத்தமை சூழலோடு ஒப்பிட்டு ஆய்வு செய்யவியலும். ஆனால் சங்க இலக்கியப் பரத்தையர் பதிவுகளை அவ்வாறு ஒப்புநோக்கவியலாது. உ.வே.சாமிநாதையர், ஜைவை சு. துரைசாமிப் பிள்ளை ஆகியோரும் பழைய உரையாசிரியர்களின் கருத்துகளைப் பின்பற்றிப் பொருள் கொண்டனர். மேலும் பரத்தமை என்பது மருதநிலம் சார்ந்த வேளாண் பண்பாட்டு சமூகத்தின் வெளிப்பாடு எனப்பதை ஆய்வாளர்கள் பலர் நிறுவியுள்ளனர். இவ்விடத்தில் தொ.பரமசிவனின் பரத்தமை குறித்த கருத்தாக்கம் மனங்கொளத்தக்கது.

காட்டிலே வாழும் வேட்டுவ வாழ்க்கையை விடவும், கால்நடை வளர்க்கும் காட்டு வாழ்க்கையை விடவும், நன்செய் வேளாண்மையை மையமாகக் கொண்ட மருதநில செல்வ வாழ்க்கையில் வசதியுடையோர் வீட்டுப்பெண்கள் உடலுழைப்பில் இருந்து

விலக்கப்பட்டனர். எனவே உழைப்பு சார்ந்த ஆடல் பாடல் போன்ற கலைகளிலிருந்தும் அவர்கள் அயன்மைப் பட்டனர். வேளாண் நாகரிக ஆண்களின் திரண்ட செல்வக்குவியல் ஆடல்பாடல் வல்ல பழைய பாண்மரபினரைப் பரத்தையர் ஆக்கியது. [பண்பாட்டு அசைவுகள், பக்.160]

தனது கருத்திற்கு அரண் சேர்க்க கா.சிவத்தம்பியின் திணைக் கோட்பாட்டினையும் முன்வைக்கின்றார்.

மருதத்தின் ஒழுக்க முறையான ஊடலின் சமூகப் பொருளாதார முக்கியத்துவம் எளிதில் புரியக்கூடியதே. மருதத்தின் வேளாண்மையின் வளர்ச்சியானது விரிவான தனி நிலவுடைமை வளர்ச்சிக்கு அடிக்கோலியது. பொருளாதார ஆதிக்கத்தின் அடிப்படையான உபரி உற்பத்தியினை-மிகுந்த அளவில் நெல்லைச் சேமித்து வைப்பதனைச் சில பாடல்கள் வெளியிடுகின்றன. இத்தகைய செழுமையான நிலப்பிரபுத்துவ அமைப்பில், வீரயுகத்தின் பெண்குலக் கலைஞர்கள் பரத்தையர்களாக மாறினார்கள். பரத்தமை சமுதாயத்தால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட , மண உறவுக்கு வெளியே இன்பம் காணும் வாயிலாக விளங்கிற்று. ஏனெனில் சொத்துரிமைக்கும், குடும்பப் பரம்பரை உரிமைக்கும் இடையூறு செய்யாத ஒரு தனியுரிமையாக இது திகழ்ந்தது. அப்படி இருந்த போதிலும் இது ஒரு மனிதாபிமானச் சிக்கலாகவும் அறைகூவலாகவும் மனையில் வாழும் கிழத்திக்கு இருந்தது. இது போன்ற உறவுமுறையில் ஊடல் ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றது. சைவம் நிலவுடைமை சார்ந்து வளர்ந்த மதம் என்பதை ஆர்.பானர்ஜி, ஜி.எஸ்.குரே போன்றவர்கள் விரிவாகவே எடுத்துக் காட்டி உள்ளனர். எனவே நிலவுடைமை சார்ந்து வளர்ந்த பரத்தமை என்ற நிறுவனத்தைச் சைவ சமயம் கண்டிக்கவில்லை; மாறாகத் தேவரடியார், பதியிலார், உருத்திர கணிகையர், மாணிக்கத்தார், தனியிலார் என்ற பெயரோடு சோழ, பாண்டிய அரசுகளின் எழுச்சிக் காலத்தில் பரத்தமை கோயிலோடு சேர்க்கப் பட்டது. தேவார மூவரில் ஒருவரான சுந்தரர் திருவாரூர்க் கோயிலில் ஆடுமகளிர் மரபில் வந்த பரவை நாச்சியார் என்ற பெண்ணைக் கண்டு காதல் மணமும் செய்து கொள்கின்றார். இக்கதை தொடங்கி பல்வேறு வகையில் சைவமரபுகள் பரத்தமையை அங்கீகாரம் செய்கின்றன. கி.பி.பத்தாம் நூற்றாண்டில் தஞ்சைக் கோயிலில் ஆடல்வல்ல, நானூறு பணி மக்களை அமர்த்திய முதலாம் இராசராசன் அவர்களுக்குத் தனித்தனியே வீட்டுவசதி அளித்த செய்தியினையும் தஞ்சைக் கோயில் கல்வெட்டுகளால் அறிகின்றோம். [பண்பாட்டு அசைவுகள், பக்.160]

மேலும் அவர் கள ஆய்வில் கண்டறிந்த நாட்டுப்புறப் பாடலின் வழி சொக்கர் எவ்வாறு நிலவுடைமைக் கடவுளானார்; சைவம் எவ்வாறு பரத்தமையினை ஏற்றுக் கொண்டது. மிகுதியான செல்வக்குவியல் நிலக்கிழாராகத் தாசி வீட்டிற்குச் சொக்கரை அழைத்துச் சென்றமை முதலியனவற்றை விளக்கி நிலப்பிரபுத்துவம், உபரிப் பொருள் உற்பத்தி ஆகியன சமூகத்தில் பக்தி இயக்கத்தோடு இணைத்துப் பரத்தமையினை உருவாக்கம் செய்தமையினை விளக்குகின்றார்.

தொல்காப்பியர் சுட்டும் பரத்தமை

தொல்காப்பியம் பரத்தையர் குறித்தும் காமக்கிழத்தியர் குறித்தும் நூற்பாக்களைக் குறித்துச் செல்கின்றது. அவை வருமாறு

பரத்தையின் அகற்சியின் பிரிந்தோள் குறுகி

இரத்தலும் தெளித்தலும் என இருவகையோடு

உரைத்திற நாட்டம் கிழவோன் மேன [தொல்.987]

தொல்காப்பியர் பரத்தை பற்றிக் குறிப்பிடும் முதலிடம் இதுவாகும். பரத்தையின் பிரிவால் தலைமகளிடம் தலைமகனுக்குக் கூற்று நிகழும் எனக் குறிக்கின்றார்.

பிரிவின் எச்சத்துப் புலம்பிய இருவரைப்

பிரிவின் நீக்கிய பகுதிக் கண்ணும் [தொல்.1092]

கற்பியலில் தலைமகன் கூற்று நிகழும் போது குறிக்கின்றார். பிரிவின்போது இருவர் புலம்புவதாகவும் அவ்விருவரில் ஒருவர் முறைப்படித் திருமணம் செய்து கொண்ட மனைவி எனவும் மற்றொருவர் காமக்கிழத்தி எனவும் இதற்கு இளம்பூரணர் உரை தருகின்றார். ஓரில்லத்தின் கண் அமைந்து இருவர் புலம்பியதாகத் தொல்காப்பியர் குறிப்பிடுகின்றாரேயன்றி அவ்விருவர் யாரெனக் கூறவில்லை. ஊகத்தின் அடிப்படையில் ஒருவர் மனைவி மற்றொருவர் காமக்கிழத்தி எனவும் இளம்பூரணர் கருதியிருக்கலாம்.

தங்கிய ஒழுக்கத்துக் கிழவனை வணங்கி

எங்கையர்க்கு உரைஎன இரத்தற் கண்ணும்

செல்லாக்காலைச் செல்கென விடுத்தலும்

காமக்கிழத்தி தன்மகத் தழீஇ

எழுறு விளையாட்டு இறுதிக் கண்ணும் [தொல்.1093]

என்ற நூற்பாவில் காமக்கிழத்தியின் சில இல்லறச் செயல்பாடுகளால் தலைவிக்குக் கூற்று நிகழும் என்று தொல்காப்பியர் குறிப்பிடுகின்றார். அதே நூற்பாவின் பிற்பகுதியில்

காதல் எங்கையர் காணின் நன்று என

மாதர் சான்ற வகையின் கண்ணும்

தாயர் கண்ணிய நல்லணிப் புதல்வனை

மாயப் பரத்தை உள்ளிய வழியும்

தன்வயின் சிறைப்பினும் அவன்வயின் பிரிப்பினும்

இன்னாத் தொல்குள் எடுத்தற் கண்ணும்

காமக்கிழத்தியர் நலம் பாராட்டிய

தீமையின் முடிக்கும் பொருளின் கண்ணும் [தொல்.1093]

உன்காதலை உடைய எம் தங்கையர் நீ என்னிடம் கெஞ்சுதலைப் பார்த்தல் நன்று எனக் கூறும் போதும் தன்புதல்வனை அணிகள் அணிவிக்கச் செய்து அனுப்பிய பரத்தையரை [சகோதரி - மாயப்பரத்தை] நினைக்கும் போதும் தலைவிக்குக் கூற்று நிகழுமெனக் குறிக்கின்றார். இவ்விடத்தில் பரத்தையரைத் தலைவிக்குச் சகோதரி முறைமை கொண்டு தொல்காப்பியர் குறிக்கின்றார்.

புல்லுதல் மயக்கும் புலவிக்கண்ணும்

இல்லோர் செய்வினை இகழ்ச்சிக் கண்ணும்

பல்வேறு புதல்வர்க் கண்டு நனி உவப்பினும்

மறையின் வந்த மனையோள் செய்வினை

பொறையின்ற பெருகிய பருவற் கண்ணும்

காதல் சோர்வில் கடப்பாட்டு ஆண்மையின்

தாய்போல் கழறித் தழீஇய மனைவியைக்

காய்வின்று அவன் வயின் பொருத்தற் கண்ணும்

இன்னகைப் புதல்வனைத் தழீஇ இழை அணிந்து

பின்னர் வந்த வாயிற் கண்ணும்

மனையோள் ஒத்தலின் தன்னோர் அன்னோர்

மிகைபடக் குறித்த கொள்கைக் கண்ணும்

எண்ணிய பண்ணை என்று இவற்றொடு பிறவும்

கண்ணிய காமக் கிழத்தியர் மேன [தொல்.1097]

தொல்காப்பியர் காமக்கிழத்தியர்க்கு எனத் தனியே நூற்பா ஒன்று வகுத்துள்ளது என்பது தொடக்ககாலத் தமிழினத்தின் வாழ்வியல் சார்ந்த சமூகவியல் ஆய்விற்கு அடித்தளமிடக் கூடியது எனலாம். இந்நூற்பா ஒரே இல்லத்தின்கண் இருவருடன் வாழ்க்கை நடத்திய தலைவனைக் குறித்தமைகின்றது. காமக்கிழத்திக்குத் தலைவனுடன் கூற்று நிகழுமிடங்களை இது சுட்டிச் செல்கின்றது. இருவருக்கும் புலவி முயக்கம் நிகழும் பொழுது அதைத் தடுத்தற் பொருட்டும் தலைவன் வேறொரு பரத்தையின் கண் தொடர்பு கொண்டு இல்லற ஒழுக்கத்திலிருந்து வழுவும் பொழுதும் தலைவனுக்குப் பிறந்த பல குழந்தைகளைக் கண்டு மனம் மகிழும் பொழுதும் தலைவனுக்கும் தலைவிக்கும் ஊடல் நிகழ்ந்து பிரிந்திருக்கும் வேளையில் தாயின் இடத்தில் அமர்ந்து அவ்விருவரையும் ஒன்று சேர்த்து வைக்கும் பொழுதும் தலைவன் தலைவிக்குப் பிறந்த குழந்தைக்கு அணிகலன்கள் அணிவித்து மகிழும் பொழுதும் இன்னபிறவிடங்களிலும் காமக்கிழத்திக்குக் கூற்று நிகழுமெனத் தொல்காப்பியர் சுட்டுகின்றார். ஆக இக்கூற்றினை நோக்குமிடத்துப் பரத்தை என்பவளும் காமக்கிழத்தி என்பவளும் வேறானவர்கள் என்பது வெளிப்படை. காமக்கிழத்தி என்பவள் யாரென்று ஆய்வு செய்யப் புகுவோமேயானால் புதிய கருதுகோள்களை முன்வைக்க முடியும். காமக்கிழத்தி என்ற சொல்லாடலில் உள்ள மொழிப்பொருண்மையினை உற்றுநோக்கலாம். காமம் என்ற சொல்லிற்குத் தொல்காப்பியர் காலந்தொட்டு வள்ளுவர் காலம் வரையில் அன்பு என்ற பொதுப்பொருண்மையே ஏற்கப் பெற்றுள்ளது. இடைக்காலங்களுக்குப் பிறகே காமம் என்பது உடலின்பம் [lust] என்ற பொருண்மையில் வழங்கப் பெற்று வருகின்றது. காமம் குறித்த வ.சு.ப.மாணிக்கனாரின் கருத்து வருமாறு:

காமம் என்ற சொல்லுக்கு மெய்யுணர்ச்சி என்பது பொருள். 'மெய்யில் தீரா மேவரு காமம்' என்பார் கபிலர் [அகநானூறு] இச்சொல் ஈண்டு நற்பொருளில் பயின்றது. பாலுறவைக் காமக்கூட்டம் என்றும், காதலனைக் காமக்கிழவன் என்றும் கூறுவர் தொல்காப்பியர். திருக்குறள் மூன்றாவது பால் காமத்துப்பால் என வழங்கப்பெறும். காமம் பிறப்பின் இயல்பானது, நல்லது, இனியது, இன்றியமையாதது என்பது தமிழியம். சங்ககாலம் காமவின்பத்தை மாசற்ற இன்பம் எனப்போற்றி வளர்த்த காலம். அதனால் காம மெய்ப்பாடுகளை மெய்ப்பாட்டியலில் தொல்காப்பியர் வகைபட நூற்பித்தார். சங்கப்பாட்டு எதுவும் அன்புக் காமத்தை இழிவெனச் சுட்டியதில்லை. [தமிழ்க்காதல், 454-458]

கிழத்தி என்ற பழஞ்சொல் தலைமை சான்ற பெண்ணைக் குறித்தமைகின்றது. இந்நாளில் கிழவி என்ற நிலையில் இழிசொல்லாகக் கருதப்பெறுகின்றது. ஆகக் காமக்கிழத்தி என்பது சங்க காலத்தில் உடல்வேட்கை தணிக்கும் ஆசை நாயகி என்ற பொருண்மையில் வழங்கப் பெற்றிருக்கவில்லை. பின்வரும் கருதுகோளை முன்வைத்து இச்சொல்லை ஆய்விற்குட்படுத்த முடியும்.

1. தலைவனோடு காதல் கொண்டு உடன் போக்கில் வந்த தலைவிக்குக் குழந்தைப்பேறு இல்லாத காரணத்தினால் தலைவனைப் பிரியாது அவனோடு நிலையாகத் தங்கி இருந்து காமக்கிழத்தி என்ற இல்லறக் கடமையேற்று ஒழுகியிருக்கலாம். ஏனெனில் போரியலுக்கு முதன்மை கொடுக்கும் வீரயுகப்பண்பாட்டுச் சமூகத்தில் குழந்தைப் பேறு என்பது அதிமுக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒன்று. போரில் நிகழும் உயிரிழப்புகளைச் சமன் செய்வதற்கும் இனக்குழுப் பெருக்கத்தின் தேவை கருதியும் இது அவசியமான ஒன்று. அதன் பிறகு அறத்தின் [திருமணம்] வழி வந்தவள் இங்குத் தலைவியென முன்னிருத்தப் பெற்றிருக்கலாம். இதன் காரணமாகவே காமக்கிழத்தியானவள் உரிமையுடன் இல்லறத்தின் கண் அமைந்து குடும்பப் பொறுப்பேற்று ஒழுகியிருக்கக் கூடும். குழந்தைப்பேறு என்பது அச்சமூகத்தில் அவசரத் தேவையாக அமைந்திருந்தது. காமக்கிழத்திக்குரிய கூற்றினைத் தொடர்ந்து வைக்கப்பெற்றுள்ள நூற்பாவின் வழி இதனை உணர இயலும்.

பூப்பின் புறப்பாடு ஈரறு நாளும்

நீத்து அகன்று உறையார் என்மனார் புலவர்

பரத்தையின் பிரிந்த காலையான [தொல்.1113]

தலைவிக்குப் பூப்புத் தோன்றிய பன்னிரெண்டு நாட்களும் தலைவன் தலைவியுடன் பிரிவின்றி இணைந்திருப்பான். பன்னிரெண்டு நாட்கள் என்ற கணக்கீடு கருவுருதல் தொடர்பான தமிழர்களின் நுண்ணறிவாகும். பூப்பு [மாதவிலக்கு] தோன்றிய முதல் பதினைந்து நாட்கள் கணவன் மனைவி இணைந்திருந்தால் கருவுருதல் நிகழும் என்பது தற்பொழுதைய அறிவியல் உலகம் கண்டறிந்த உண்மை. கருமுட்டை 12,13,14,15 ஆம் நாட்களில் நன்கு முதிர்ச்சியடைந்திருப்பதோடு உயிரணு கருமுட்டையினைத் துளைக்கும் வண்ணம் மென்மையடைந்திருக்கும். மாதவிலக்குத் தொடங்கியதிலிருந்து பன்னிரெண்டு நாள் என்றாலும் முடிந்ததிலிருந்து பன்னிரெண்டுநாள் என்றாலும் இன்றைய அறிவியல் கணிப்பிற்கேற்ப தொல்காப்பியம் ஈரறு நாள்தான்[12] என மிகச்சரியாகக் கணித்துள்ளது தொல்தமிழர் அறிவின் உச்சக்கட்டம். இந்தக் கணிப்புமுறையின் நோக்கம் என்னவெனில் தலைவனுக்கு வாரிசு கட்டாயம் என்பது எழுதப்படாத சட்டம் என்பதே. வாரிசு உருவாக்கவியலாத பெண்கள் அதற்காக வேறொரு பெண்ணிற்கு விட்டுக் கொடுக்கவும் செய்துள்ளனர். சிலவிடங்களில் பரத்தையர்களை எங்கையர் எனச் சுட்டுவதால் தலைவியின் உடன் பிறந்த சகோதரியாகவும் இருந்திருக்கலாம். இக்கருத்தை அரண் செய்யும் விதமாக பின்வரும் நூற்பாவின் இருவேறு பகுதிகள் விளங்குகின்றன.

தங்கிய ஒழுக்கத்துக் கிழவனை வணங்கி

எங்கையர்க்கு உரையென இரத்தற்கண்ணும் [தொல்.1093]

... ..

கொடுமை ஒழுக்கம் கோடல் வேண்டி

அடிமேழ் வீழ்ந்த கிழவனை நெருங்கிக்

காதல் எங்கையர் காணின் நன்று என

மாதர் சான்ற வகையின் கண்ணும்

தாயர் கண்ணிய நல்லணிப் புதல்வனை

மாயப் பரத்தை உள்ளிய வழியும் [தொல்.1093]

நாட்டுப்புறங்களில் இன்றளவும் இம்முறை கடைபிடிக்கப் பெறுவது குறிக்கத்தக்கது. காமக்கிழத்தி சங்கப்பாடல்களின் சிலவிடங்களில் பின்முறை வதுவை பெருங்குலக்கிழத்தி எனக் குறிக்கப்பெறுவதும் இக்கருத்தைக் குறித்து எழுந்தனவெனலாம். இளம்பூரணர் தம்முரையில் பரத்தையர் குறித்து “இன்பமும் பொருளும் வெஃகி ஒருவர் மாட்டும் தங்காதவர்” என்பது இவ்விடத்துப் பொருந்தவில்லை எனக் கூறலாம். பொருளிற்காகவும் தலைவனின் இன்ப நுகர்ச்சிக்காகவும் காமக்கிழத்தி இருக்கவில்லை. தலைவனின் புதல்வர்களுக்குப் பரத்தையர்கள் தாயராக இருந்து செயல்பட்டமையும் தொல்காப்பிய நூற்பா வழி அறியவியலும். இவ்விடத்தில் சிலம்பு நா.செல்வராகவின் ஆய்வுரை முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. அவர் பரத்தையர், காமக்கிழத்தியர், விலைமகளிர் ஆகிய மூவரும் வேறுவேறானவர்கள் என நிறுவுகின்றார். தொல்காப்பியர் கூறும் பரத்தையர் வேறு இளம்பூரணர் குறிப்பிடும் பரத்தையர் வேறு என்பதைத் தக்க சான்றுகள் கொண்டு நிறுவியுள்ளார். இளம்பூரணர் தம் சமகாலத்து விலைமகளிர் வாழ்வியல் குறித்த கண்ணோட்டத்தோடு சங்கவிலக்கியப் பரத்தையர்களை நோக்கியுள்ளார் எனப் புரிந்து கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

காமக்கிழத்தியர், பரத்தையர் இருவரும் வேறுவேறானவரா, அன்றி ஒருவரா என்பது ஆய்வித்குரியது. பரத்தை என்பதற்கு அயலவர் அதாவது தலைமகளின் வேறானவர் என்று பொருள் கொள்வதாயின் அச்சொல் காமக்கிழத்தியரையும் குறிப்பதாகக் கொள்ளலாம். உரையாசிரியர்களும் பரத்தையரைக் காமக்கிழத்தியருள் ஒருவராகக் குறிப்பிடுவது இங்கு நோக்கற்பாலது. எனவே தொல்காப்பியர் வேறு வேறு பெயர்கள் கொண்டு ஒருவரை அதாவது தலைமகள் அல்லாதாரைச் சுட்டியிருக்க

வேண்டும். பரத்தையர் விலைமகள் என்ற பொருள் பட எந்த இடத்திலும் தொல்காப்பியர் குறிப்பிடவில்லை. இது போன்றே பரத்தையர் ஆடவர் பலரோடு தொடர்பு கொண்ட செய்தியும் இடம்பெறவில்லை. மேற்காட்டிய சான்றுகள் வழித் தெரியவரும் கருத்துகள் இளம்பூரணர் கூறும் ஒருவர் மாட்டும் தங்காதவர் என்ற கொள்கையை வலியுறுத்துவனவாக அல்லது விளக்குவனவாக அமையவில்லை. மாறாகத் தலைவனுக்கு ஒருத்திக்கு மேற்பட்ட மனைவியர் அல்லது காமத்திற்கு வரைந்து கொள்ளப்பட்டவர் இருந்ததாகக் கருத வாய்ப்புள்ளது [சிலம்பு நா.செல்வராசு, 2009, பக்.168-169]

மேற்கூறிய ஆசிரியரின் கருத்தில் அமைந்த “தலைவனுக்கு ஒருத்திக்கு மேற்பட்ட மனைவியர் அல்லது காமத்திற்கு வரைந்து கொள்ளப்பட்டவர் இருந்ததாகக் கருத வாய்ப்புள்ளது” என்பதில் பல மனைவியர் போர் நெறியின் காரணமாகவும் குழந்தைப்பேறு காரணமாகவும் தலைவனுக்கு இருந்தார்கள் என அறிய முடிகின்றது. ஆனால் காமத்திற்கு வரைந்து கொள்ளப்பட்டவராக இவர்களைக் கருதுவது ஏற்றுக்கொள்ளத் தக்கதல்ல. தலைவனின் காம இச்சைக்குக் காமக்கிழத்தியை இல்லத்தில் வைத்திருந்தான் என்பதற்கான குறிப்புகள் கிடைக்கப் பெறவில்லை. எவ்விடத்திலும் தலைவனின் இச்சைக்காகக் காமக்கிழத்தியர் செயல் பட்டிருக்கவில்லை. தலைவிக்கு இணையாக இருக்கவும் அவ்விடத்தைத் தக்கவைக்கவும் உளவியல் பாங்கில் இருவரும் ஊடல் கொண்டிருந்தனர் எனக் கருத இடமுண்டு. குடும்பக் கட்டமைப்பின் பால் மிகுதியான அக்கறையும் பொறுப்பும் காமக்கிழத்தியர்க்கு இருந்தமையினை அறிய முடிகின்றது.

தொல்காப்பியத்தில் மேலும் சிலவிடங்களில் பரத்தையர் குறித்த குறிப்பு அமையப் பெற்றுள்ளது. அவை வருமாறு

பாணன் கூத்தன் விறலி பரத்தை
யாணம் சான்ற அறிவர் கண்டோர்
பேணுதரு சிறப்பின் பார்ப்பான் முதலா
முன்னுறக் கிளந்த அறுவரோடு தொகைஇத்
தொன்னெறி மரபின் கற்பிற்குரியர் [தொல்.1146]

பாணன், கூத்தன், விறலி, பரத்தை, அறிவர், கண்டோர் ஆகிய அறுவரையும் கூற்று நிகழ்த்தக்கூடியவர்களாகத் தொல்காப்பியர் குறிப்பர். இவ்விடத்தில் சங்ககாலச் சமுதாய நிலையின் பின்புலம் குறித்து ஆய்வு செய்ய வேண்டியுள்ளது. இங்கு பேராசிரியர் கே.முத்தையா அவர்களின் கருத்து மனங்கொள்ளத் தக்கது.

மேற்குறித்த தொல்காப்பிய நூற்பாவிற்கு அவர், இதில் பாணன், கூத்தன், விறலி, பரத்தை, ஆகியோரையும் வருங்காலத்தை அறியும் அறிவு பெற்ற பெரியோரையும் பாராட்டத் தகுந்த சிறப்புடைய பார்ப்பானையும் தலைவன் தலைவிக்கு உதவி செய்பவர்களாகக் கொள்வர் என்று கூறப்படுகின்றது. 'தொன்னெறி மரபின் கற்பிற்குரியோர்' அதாவது நீண்ட நெடுங்காலமாக இருந்து வரும் கற்பு நெறி வாழ்க்கைக்கு உரியவர் என்று கூறப்படுகின்றது. பரத்தையையும், விறலியையும் குறிப்பிட்ட தொல்காப்பியர் தொன்னெறி மரபின் கற்புடைய பெண்கள் இருந்தார்கள் என்று குறிப்பிடுகின்றார். எனவே தலைவன் என்று குறிப்பிடும் அவனுக்குக் கற்புடைய மனைவியரும், பரத்தையர்களும் இருந்தனர் என்பது தெளிவு. உடைமை வர்க்கத்தினரின் வாழ்க்கையினையும், அன்றிருந்த சமுதாயத்திலிருந்த பல்வேறுவிதமான பிரிவினரையும் வர்க்கப் பாகுபாட்டினையும் இந்தச் சூத்திரங்கள் தெளிவாக உணர்த்துகின்றன [சங்ககாலச் சமுதாயம், பக்.11]. மேலும் தொல்காப்பியத்தில் வரும் சூத்திரங்கள் மூலம் அன்றிருந்த நிலவுடைமைச் சமுதாயத்தைத் தெளிவாகக் காணலாம். அதன் வர்க்கப் பிரிவினை முறைகளையும் அதனால் விளைந்த வறுமையையும் நமது தமிழ்ப்பற்றின் காரணமாக மறைக்க முயல்வது தவறு; தமிழின் மீது பற்றுக் கொள்வது என்பது ஒன்று. அன்றைய சமுதாய நிலையைப் பற்றி தவறான கண்ணோட்டம்

கொள்வது பயன் தராது. அன்றிருந்த சமுதாயம் இன்றைய வர்க்க சமுதாயத்தின் ஆரம்பக் கட்டமே. [சங்ககாலச் சமுதாயம், பக்.12]

ஆக, அவர் தொல்காப்பியர் கால, சங்ககாலச் சமுதாயம் என்பது முடியரசுகளும் நிலவுடைமையும் நன்கு பெருகத் தொடங்கிய காலக்கட்டம் என்பதை நிறுவிச் செல்கின்றார். பரத்தமை என்பது மருதநில நிலவுடைமைச் சமூகச் செல்வாக்கினால் நிலைபெற்ற ஒரு பண்பாடு என்பதை உணர முடிகின்றது. காமவின்பத்திற்காகச் செல்வந்தர்களும் நிலச்சுவான் தாரர்களும் பரத்தமை தேடிப் புறப்பட்ட காலக்கட்டம் என்பதை மறுக்க முடியாது. அதே நேரத்தில் இனக்குழுப் பண்பாட்டு முறைகளில் இருந்த, பலபெண்களோடு உறவு வைத்து வாழும் [தலைவி, காமக்கிழத்தி, பரத்தை] பண்பாட்டுத் தொடர்ச்சி வீரயுகப்பண்பாட்டுக் காலக்கட்டத்திலும் தொடர்ந்த நிலையினையே நாம் சங்கப்பனுவல்களில் காணுகின்றோம். இவ்வினக்குழு முறை வாழ்வியலை மருதநில நிலவுடைமைப் பரத்தமையோடு ஒப்பிடவியலாது. சங்கப்பாடல்களில் மிகத் தொன்மையான இனக்குழுவின் பதிவு கொண்ட பாடல்களும் கிடைக்கின்றன. நிலவுடைமைச் சமூகம் கால்கொண்ட முடியரசு ஆட்சியின் பாடல்களும் தொகையாகக் கிடைக்கப் பெறுகின்றன. சங்கவிலக்கியங்களை ஒரே பொதுமைக் கண்ணோட்டத்தில் காணும் முறைமையினால் தோன்றிய சமூக வரலாற்றுக் குழப்பமே பரத்தமை குறித்த தவறான புரிதலுக்கு வழிவகுத்தது எனலாம். பக்தவச்சலபாரதி தமிழர் மானிடவியல் கோட்பாட்டில் சங்ககாலச் சமூகத்தின் தொடர் வளர்ச்சி நிலையினை தெளிவாக விளக்கிச் சென்றிருப்பார்.

அவ்வாறே தோழி கூற்றில் குறிப்பிடும் பொழுதும் பரத்தை இடம் பெறுகின்றாள்.

பரத்தை மறுத்தல் வேண்டியும் கிழத்தி

மடத்தகு கிழமை உடைமையானும்

அன்பிலை கொடியை என்றலும் உரியள் [தொல்.1104]

பரத்தை வாயில் நால்வர்க்கும் உரித்தே

நிலத்திரிபு இன்று அஃது என்மனார் புலவர் [தொல்.1170]

பொருளியலில் பரத்தையர் பிரிவு நான்கு நிலத்தார்க்கும் உரித்தானது என்பர்.

கற்பு வழிப்பட்டவள் பரத்தை ஏத்தினும்

உள்ளத்தூடல் உண்டென மொழிப [தொல்.1179]

கற்புவழியில் செல்லும் தலைவி பரத்தையினைப் புகழ்ந்து பேசினாலும் தன் உள்ளத்தில் ஊடல் குறிப்பு உண்டெனக் கருதுவர் தொல்காப்பியர். இவ்விடத்தில் தலைவி பரத்தையினைப் புகழ்ந்து பேசும் நிலை சுட்டப்பெற்றுள்ளது. தலைவன் பரத்தை மீது கொண்ட அன்பின் காரணமாகத் தலைவிக்குப் பரத்தை மீது ஊடல் எப்பொழுதும் உண்டு. இது தலைவிக்கும் காமக்கிழத்திக்கும் உண்டான ஊடலை ஒத்தது. ஆக இம்மூவருக்குமான ஊடல் என்பது தலைவன் யார்மீது அதிக அன்பு கொண்டவன் என்பதை மையமிட்டதேயொழிய இன்ப நுகர்ச்சிக்காகவோ அல்லது பொருளுக்காகவோ அன்று. 15 ஆம் நூற்றாண்டில் கீழான நிலைக்குத் தள்ளப் பெற்ற தேவதாசியரின் வாழ்வியலைச் சங்ககாலப் பரத்தையர், காமக்கிழத்தியருக்கு ஒப்பிட்டு நோக்குவது என்பது பொருத்தமற்றது.

தம்முறு விழுமம் பரத்தையர் கூறினும்

மெய்ம்மையாக அவர் வயின் உணர்ந்தும்

தலைத்தான் கழறு அறம் எதிர்ப் பொழுதின்றே

மலிதலும் ஊடலும் அவை அலங்கடையே [தொல்.பொரு.1181]

இந்நூற்பாவில் பரத்தையே வந்து தலைவியிடம் தனது துன்பத்தைக் கூறினாலும் நான் மகிழ்வாக இருக்கும் போதும் கோபமாக இருக்கும் போதும் அன்றி தலைவனை இடித்துரைக்க மாட்டேன் எனத் தலைவி கூற்று நிகழும் போதும் பரத்தையர் பற்றித் தொல்காப்பியர் பேசுகின்றார்.

நற்றிணை, குறுந்தொகைப் பாடல்களில் பரத்தமை

நற்றிணை, குறுந்தொகை மருதப் பாடல்களும் பரத்தையர் கூற்றுப் பாடல்களும் இப்பகுதியில் எடுத்துக் கொள்ளப் பெறுகின்றன.

துனிதீர் கூட்டமொடு துன்னார் ஆயினும்

இனிதே காணுநர்க் காண்புழி வாழ்தல் [நற்.216]

இப்பாடலில் தலைவி பிரிவுத்துயரால் தலைவன் மீது காதல் கொண்டு வாடுவது போல் பரத்தையும் தலைவன் மீது காதல் கொண்ட நிலை மையக்கருத்தாக அமைகின்றது.

எம்நயந்து உறைவி ஆயின் யாம் நயந்து

நல்கினம் விட்டது ஏன நலத்தோன் அவ்வயின் [நற்.176]

இப்பாடலில் தலைவிக்குப் பூப்பு முடிந்து நீராடியமை அறிந்த பரத்தை தன் பெருந்தன்மை காரணமாகத் தலைவனைத் தலைவியிடம் அனுப்புகின்றாள். தலைவி நம்மை நயந்து கொண்டதால் நாமும் தலைவியினை நயந்து கொள்ளுதலே தவிர தலைவியின் மீது கொண்ட அன்பின் காரணமாகவன்று எனப் பரத்தை செவிலியிடம் உரைக்கின்றாள். இது உலகியல் கருதியதாகும் எனக் கருதுவதாகப் பாடற்கருத்து அமைகின்றது. தலைவன் தலைவியிடம் சில நாட்களும் பரத்தையிடம் சில நாட்களும் தங்கியிருக்கும் நிலை சுட்டப் பெறுகின்றது. பூப்பு வந்த காலை தலைவியை விட்டு அகன்றும் பூப்புத் தோன்றிய பன்னிரெண்டு நாள் தலைவியோடு இணைந்தும் இருந்த நிலை ஏற்றுக் கொள்ளப்பெற்ற உலகியலாகவும் கருத இடம் உண்டு. ஏனைய நாட்கள் பரத்தையோடு இல்லறம் நடத்துவதாகக் கொள்ளலாம். தலைவனின் நிலையில் இருந்து கண்ணுரும் பொழுது இவ்விருவரும் ஒரே நிலையில் பேணப்பெற்றமை அறியப் பெறுகின்றது.

கணைக்கோட்டு வாளை கமஞ்சுட் மடநாகு

துணர்த்தேக் கொக்கின் தீம்பழம் சுதாஉம் [குறுந்.164]

இப்பாடலில் தலைவிக்கும் பரத்தைக்கும் உண்டான ஊடல் வெளிப்பட்டு நிற்கின்றது. இவ்விருவரும் ஒருவரையொருவர் சமமான நிலையில் நின்று இகழ்ந்துரைக்கின்றனர். தலைவனிடம் முதன்மை பெறுவது இதன் நோக்கமாகும்.

அரிபவர் பிரம்பின் வரிபுற நீர்நாய்

வாளை நாளிரை பெறுஉம் ஊரன் [குறுந்.364]

இப்பாடலில் மூவரைப் பற்றிய குறிப்பு அமைந்துள்ளது. தலைவி, காமக்கிழத்தி, பரத்தை. இம்மூவரில் இருவர் [தலைவி, காமக்கிழத்தி] தலைவனோடு இல்லத்திலும் ஒருவர் [பரத்தை] வெளியிலும் உள்ளதாகக் குறிப்பமைந்துள்ளது. இல்லத்தில் உள்ள இரண்டாவது பெண்ணை பரத்தை என உரையாசிரியர்கள் கருதுவர். சில பிற்கால உரையாசிரியர்கள் காமக்கிழத்தியர் என்பர். அவ்விரண்டாவது பெண் தலைவியாக அப்பாடலில் கருதப்பெறுபவளின் சகோதரியாக இருக்கலாம். குழந்தைப் பேறு இல்லாத காரணத்தினால் அவள் புறந்தள்ளப் பெற்றுக் காமக்கிழத்தி எனச் சுட்டப் பெற்றிருக்கலாம். உண்மையில் தலைவனை முறைவழி முதலில் மணந்து கொண்டவள் அவளாக இருக்க வாய்ப்புண்டு. போருக்கு முதன்மை கொடுக்கும் வீரயுகப் பண்பாட்டுச் சமூகத்தில் குழந்தைப் பேறு என்பது முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பதனை தொல்காப்பியரின் “பூப்பின் புறப்பாடு ஈறு நாளும்” [தொல்.1113] என்ற நூற்பா வழியுணரவியலும். ஆக, காமக்கிழத்தி என்பவள் தலைவனின் காம இச்சைக்காக இல்லத்தில் இருப்பவளல்லள். குழந்தைப் பேறு கருதி இரண்டாம் நிலைத் தகுதியினை அப்பெண் பெற்றிருக்கலாம். இன்றும் மதுரை மாவட்டத்தின் நாட்டுப் புறப் பகுதிகளில் இவைபோன்ற நடைமுறைகள் எழுதப் பெறாத சட்டங்களாக இருந்து வருகின்றன.

உள்ளதொறும் நகுவேன் தோழி வள்கிர்

மாரிக்கொக்கின் கூரல் அன்ன [நற்.100]

இப்பாடலில் பரத்தை தலைவனைப் பார்த்து நீ என் கூந்தலைப் பற்றியிழுத்து வளையலை நெறித்த செயலை உனது இல்லத் தலைவியினிடம் கூறுவேன் என்றவுடன் தலைவனின் நெஞ்சு மலையமான் திருமுடிக்காரியின் முரசு போல் அதிருவதாகக் குறிப்பமைந்துள்ளது. இதன்மூலம் தலைவனைப் பணிய வைக்கும் ஆற்றலும் திறமும் பரத்தையிடம் இருந்துள்ளமையினை அறியமுடிகின்றது.

நகைநன்கு உடையள் பாண நும்பெருமகன்

மினை வலிசிதையக் களிறுபல பரப்பி

அரண்பல கடந்த முரண்கொள் தானை [நற்.150]

இப்பாடலில் பரத்தையின் தாயைப் பற்றிய குறிப்பு அமைந்துள்ளது. அவள் கணுக்கள் உடைய மூங்கில் கோலை உடையவளாய் கோபம் கொண்ட நிலையில் காட்டப்பெற்றுள்ளாள். இப்பாடலில் நீண்ட தொடர்பில்லாத பரத்தையிடம் மீண்டும் தொடர்பு கொள்ளும் விதமாகப் பாணனைத் தலைவன் தூதனுப்பியதாக உரையாசிரியர்களால் பொருள் கொள்ளப் பெற்றுள்ளது. “தலைநின்று ஒழுகப்படா நின்ற பரத்தை தலைவனை நெருங்கிப் பாணற்கு உரைத்து” என்பதாக இதன் துறை அமையப்பெறுகின்றது. பிற்காலத்தில் தொகுப்பாசிரியர்களால் அமைக்கப் பெற்ற இத்திணைத் துறைக்குறிப்புகளை மனங்கொள்ளாமல் பனுவலை மட்டும் நோக்கினால் பாடலின் சூழல், திரள்பொருண்மை ஆகியன இது தலைவி கூற்றாக அமைந்திருக்க வாய்ப்புள்ளதாக அறியப் பெறலாம். கோபமாக உள்ள தாயின் நிலையினை இங்கு ஒரு குறியீடாகக் காட்டித் தலைவனைப் பாணன் வழியாக எச்சரிக்கும் தலைவியின் கூற்றாகவும் இப்பாடலை எடுத்துச் செல்லவியலும். ஆக பிற்கால தொகுப்பாசிரியர்கள், உரையாசிரியர்களால் மூலப் பனுவல்கள் கருத்தியல் மாற்றம் செய்யப் பெற்றிருக்கலாம் என அறியவியலுகின்றது. அவ்வாறே பிற்கால உரையாசிரியர்களின் துறைவிளக்கக் கூற்றுப்படி பரத்தையின் கூற்றாகக் கொண்டாலும் பரத்தையின் தாய் பற்றிய குறிப்பு இப்பாடலில் தெளிவாகச் சுட்டப் பெற்றுள்ளது. பரத்தையர்கள், காமக்கிழத்தியர்கள் காமத்திற்காக மட்டும் தலைவனால் அணுகப்பெற்றார்கள் என்றும் அவர்களுக்குக் குழந்தை பெற்றுக் கொள்ளும் உரிமை சமூகத்தில் வழங்கப் பெற்றிருக்கவில்லை என்றும் உரையாசிரியர்களால் தொடர்ந்து சுட்டப்பெற்று வந்துள்ளது. இப்பாடலில் ஒரு பரத்தையின் பெண்ணாக இப்பரத்தை சுட்டப்பெற்றுள்ளது ஆய்விற்குரியதாக அமைகின்றது. குழந்தை பெற்றுக்கொள்ள உரிமையில்லாத பரத்தை எவ்வாறு குழந்தை பெற்றுக் கொண்டதாக இப்பாடலில் காட்டப் பெற்றாள். காதாசப்தசதியில் குறிக்கப்பெற்றுள்ள விலைமகளிர் வாழ்வியலையும் குறுந்தொகைப் பரத்தையர் வாழ்வியலையும் ஒப்பிட்டு ஆய்வுரை எழுதியுள்ள த.சத்தியராஜ் காதாசப்தசதியில் பரத்தையின் தாய் தன் மகளாகிய பரத்தைக்கு அறிவுரை கூறும் இடங்களைப் பதிவுசெய்துள்ளார். தெலுங்கு நூலாகிய காதாசப்தி சங்க இலக்கியங்களின் சமகாலக் கட்டத்தவை என்ற குறிப்பையும் முன்வைக்கின்றார். காதாசப்தசதி குறிப்பிடும் பரத்தையர் வாழ்வியல் விலைமகளிருக்கான நெறியினைச் சுட்டுவதாகவும் குறுந்தொகைப் பரத்தையர் வாழ்வியல் விலைமகளிருக்கான நெறியினைச் சுட்டாமையினையும் தம் ஆய்வு முடிபாகத் தருகின்றார். இவர் கூற்றுப்படி இவ்விரு இலக்கியங்களும் சமகாலக்கட்டத்தவை என்றால் இவ்விரு இலக்கியங்களில் சுட்டப்படும் பரத்தமை வாழ்வியல் நெறிகளில் முரண்பாடு அமைந்திருப்பதேன்? காதாசப்தசதி எழுந்த காலக்கட்டம் என்பது நிலவுடைமைச் சமூகம் முழுமையாகக் கால்கொண்டு பரத்தமை போகப் பொருளாக்கப் பெற்ற காலக்கட்டமாக இருந்திருக்கலாம். இந்நிலையில் சங்க இலக்கியங்களின் காலத்தையும் [குறுந்தொகை] காதாசப்தசதியின் காலத்தையும் ஒன்றாகக் கருதவியலாது. மேற்குறித்த விரிவான கருத்தாடல்கள் வழி சிலம்பு நா.செல்வராசு சுட்டும் கருத்து இங்கு உறுதிப்படுகின்றது. பரத்தை, பரத்தமை என்பன போன்ற கருத்தாக்கங்களுக்குப் பிற்காலத் தொகுப்பாசிரியர்கள் உரையாசிரியர்கள் தங்களின் சமகாலக்கட்ட சமூகப் புரிதலோடு பழம்பனுவலுக்கு உரைகொண்டுள்ளனர் என அறியப் பெறுகின்றது.

வயல்வெள் ஆம்பல் சூடுதரு புதுப்பூக்

கன்றுடைப் புனிற்றா தின்ற மிச்சில் [நற்.290]

இப்பாடலில் பரத்தையானவள் தலைவியை நோக்கி நீ முன்பு நுகர்ந்த தலைவனை இப்பொழுது நாங்கள் நுகர்கின்றோம். அதனால் உனக்கு இழுக்கொன்றும் இல்லை எனக் கூறுவதாக அமைகின்றது. இது தலைவனை இவ்விருவரும் பாலியல் நிலையில் கொண்ட தொடர்பின் உரிமை பற்றியதாகக் கருதமுடியுமேயன்றி பரத்தை பற்றிய இழிவான பொருண்மையாகக் கொள்ள முடியாது. இவ்விரு பெண்களுக்கான உளவியல் மற்றும் உடலியல் சார்ந்த சமூகத்தகுதிபெறல் போராட்டமாக மட்டுமே எண்ணமுடியும்.

சுண்டு பெருந் தெய்வத்து யாண்டு பல கழிந்தென
பார்த்துறைப் புணரி அலைத்தலின் புடைகொண்டு
மூத்துவினை போகிய முரிவாய் அம்பி [நந்.315]

இப்பாடலில் தலைவனோடு தொடர்பு கொண்டிருந்த பெண்களின் [தலைவி, பரத்தை, காமக்கிழத்தி] எதார்த்த வாழ்வியல்நிலை பதிவு செய்யப்பெற்றுள்ளது. சங்ககாலப் பரத்தை, காமக்கிழத்தி ஆகியோரை இழிவான நிலையில் கண்ணுறவியலாது என்பதற்கு இப்பாடலில் கூற்று நிகழ்த்தும் பரத்தையின் அறிவுரையே சான்றாகும். தலைவன் தலைவியைப் பிரிந்து வேறொரு பெண்ணிடம் தங்கியிருந்து வருகின்றான். இதனையறிந்த தலைவி வெகுண்ட நிலையில் அவனை மறுத்தபொழுது இல்லத்திலிருந்த காமக்கிழத்தி தலைவிக்கு சினமுறாதவாறு அறிவுறுத்துவதோடு தலைவனைப் பார்த்து 'முதிர்ச்சியடைந்த பின்னால் என்னைப் போலவே இவளும் பார்க்கப் பெறுவாள். அது எவ்வாறெனில் கடற் தொழிலுக்குப் பயன் படாமல் போன படகு கரையின் ஓரத்தில் ஒதுக்கப்பட்டுக் கிடந்தாலும் அதற்குத் தூபம் முதலியன காட்டி மரியாதை செய்து பராமரிப்பர். அவ்வாறே உழைத்து முதிர்ச்சியடைந்த உழவுத்தொழிலுக்குப் பயன் படாத எருதினை புற்கள் நிரம்பிய இடத்தில் கட்டிவைத்துப் பாதுகாப்பர்' என அறிவுறுத்துகின்றாள். முதுமையினைக் காரணம் காட்டி ஒதுக்கிவைக்கப் பெறுதல் என்பது ஆணிற்கும் பெண்ணிற்கும் பொதுவான நடைமுறை. ஆனால் பாதுகாக்கப் பெறுதல் என்பது சமூகநீதி. பாலியல் சமூக மதிப்பீடுகளுக்கேற்ப தலைவி, காமக்கிழத்தி, பரத்தை மூன்று நிலையினரும் சமநிலையில் வைத்துப் பார்க்கப் பெற்றுள்ளனர் என்பதோடு முதுமைக்காலங்களில் பாதுகாக்கப் பெற்றுள்ளனர் என்பதும் பாடலில் அமைந்த உள்ளுறை [அம்பி, எருது] வழிப் புலனாகின்றது. மேலும் சங்ககாலச் சமூகத்தில் பின்பற்றப்பட்ட வாழ்வியல் நெறிமுறைகளைக் காமக்கிழத்தி தலைவனுக்கு அறிவுறுத்தும் இடத்தில் நின்று உயர்ந்திருந்தாள் என்பதையும் நோக்கவேண்டும். இவ்விடத்தில் காமக்கிழத்தி காம இன்பத்திற்காக மட்டும் பயன்படுத்தப் பெற்றாள் என்ற கருத்து வலுவிழந்து விடுகின்றது. இற்கிழத்தி, காமக்கிழத்தி, பரத்தை முதலிய சொல்லாடல்கள் பிற்காலத்தில் விலைமகள் என்ற நிலையில் நோக்கப் பெற்றது சமூக வரலாற்றுப் பிழை எனலாம். உரையாசிரியர்கள் தங்கள் சமகாலத்தின் சமூக மதிப்பீடுகளை சங்ககாலத்திற்கு அளவுகோலாகக் கொண்டமை இதற்குக் காரணம் என உறுதியாகக் கூறவியலும்.

வாளை வாயின் பிறழ் நாளும்
பொய்கை நீர் நாய் வைகுதுயில் ஏற்கும் [நந்.390]

இப்பாடலில் இளம்பரத்தை அழகிய அணிகள் அணிந்து விழாக்களத்தின் தெருவில் செல்வதைக் கண்டு ஏனைய பெண்கள் பொறமை கொள்வதாகப் பொருள் அமைந்துள்ளது.

கழனி மாத்து விளைந்துகு தீம்பழம்
பழன வாளை கதாஉமூரன் [குறுந்.8]

இப்பாடலில் பரத்தையிடம் சென்ற தலைவன் தயங்கியவாறு மனைவியிடம் வருகின்றான். தலைவி கூறும் மொழிகளுக்குக் கண்ணாடிப் பாவை போலத் தலையை ஆட்டுகின்றான்.

கூந்தல் ஆம்பல் முழுநெறி அடைச்சிப்
பெரும்புனல் வந்த இருந்துறை விரும்பி [குறுந்.80]

இப்பாடலில் பரத்தை தலைவியிடம் தலைவன் என்னைச் சந்திப்பதை முடிந்தால் தடுத்துக் கொள்; உன் தலைவனைத் தற்காத்துக் கொள் என்று சவால் விடும் தொனிக் குறிப்பு அமைந்துள்ளது.

கணைக்கோட்டு வாளை கமஞ்சுல் மடநாகு

துணைத் தேர்க் கொக்கின் தீம்பழம் [குறுந்.164]

இப்பாடலில் பரத்தை தலைவியை நோக்கி தலைவன் என்னைத் தேடி வருவதற்குக் காரணம் நீ தலைவனுடன் புலத்தலே காரணம் எனக் கூறுவதாக அமைந்துள்ளது.

பொய்கை யம்பலணி நிறக் கொழுமுகை

வண்டு வாய்திறக்கும் தண்டுறை ஊரனொடு

இருப்பினும் இருமருங் கினமே கிடப்பின் [குறுந்.370]

இப்பாடலில் பரத்தை தலைவி கூறியதைக் கேட்டுக் கோபம் கொள்ளுவதாகக் குறிப்பு அமைந்துள்ளது.

நிறைவுரை

பரத்தை, காமக்கிழத்தி, பரத்தமை முதலிய சொல்லாடல்களை விலைமகள் என்ற தற்காலச் சொல்லோடு ஒப்பிட இயலாது.

தொல்காப்பியர் பரத்தையர் குறித்த வகைமையினைச் சுட்டிச் செல்லவில்லை. பரத்தை, காமக்கிழத்தி இவ்விருவரும் தலைவியினின்று வேறானவர் எனக் குறிக்கின்றாரேயன்றி விலைமகள் என்ற நிலையில் இவர்களைக் கருதவில்லை.

உரையாசிரியர்கள் பரத்தை, காமக்கிழத்தி ஆகியோருக்கு அளிக்கும் விளக்கம் ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்கதாக அமையவில்லை. உரையாசிரியர்கள் தங்களின் சமகாலகட்டச் சமூகப் புரிதலோடு சங்ககால, தொல்காப்பியர் காலப் பரத்தையினை அணுகியுள்ளனர் என அறியமுடிகின்றது.

காமக்கிழத்தி என்பவள் தலைவனின் காம இச்சைக்காக இல்லத்தில் தங்கப் பெறுபவள் என்ற கருத்தாக்கம் ஏற்றுக்கொள்ளத் தக்கதல்ல. தலைவியின் சகோதரியாக இருக்க வாய்ப்புண்டு. குழந்தைப்பேறு இல்லாத காரணத்தினால் முதலில் முறைப்படி வந்தவள் இரண்டாம் நிலைத் தகுதி பெற்றுக் காமக்கிழத்தி எனச் சுட்டப்பெற்றிருக்கலாம். காமக்கிழத்தியானவள் பனுவல்களின் பலவிடங்களில் தலைவனுக்கும் தலைவிக்கும் உண்டான ஊடலைத் தீர்த்து வைப்பவளாகவும் தலைவனுக்கு ஒழுக்கத்தையும் உலகியலையும் அறிவுறுத்துபவளாகவும் காட்டப் பெறுவது அவளுக்கு இல்லத்தில் தரப்பெற்ற முதன்மையினை உணர்த்துவதாக அமைகின்றது.

பரத்தையர்கள் தலைவனுக்குப் பிறந்த குழந்தையினைப் பாதுகாப்பதும் கொஞ்சி விளையாடுவதும் அணிகலன் அணிவித்து மகிழ்வதும் எனத் தலைவிக்கு இணையான சமூக மதிப்பைப் பெற்றிருந்தனர் என்பதைச் சங்கப் பாடல்கள் வழி அறிய இயலுகின்றது.

பரத்தைக்கும் தலைவிக்குமான ஊடல்களும் ஏச்சுப் பேச்சுகளும் மிகுதியாகப் பனுவல்களில் காணப் பெறுவதன் வழி இவ்விருவரும் சமநிலையில் தலைவனிடம் முதன்மை பெறுவதற்கான போட்டியில் ஈடுபட்டனர் எனக் கருதலாம்.

பரத்தை, காமக்கிழத்தி, தலைவி இம்மூவரும் சமூகத்தில் ஒரே தளத்தில் வைத்து நோக்கப் பெற்றவர்களாகக் கருத இடமுண்டு. பிற்காலத் தொகுப்பாசிரியர்களால் வகுக்கப் பெற்ற திணை, துறைக்குறிப்புகளை அகற்றிவிட்டுப் பனுவல்களை நோக்கினால் பனுவல்களின் பொதுமைக் கருத்துகளை மாற்றுக் கண்ணோட்டத்தில் அணுகலாம்.

பரத்தையர் சங்ககாலச் சமூகத்தில் குழந்தைப்பேறு கொள்வது ஏற்றுக் கொள்ளப்பெறவில்லை என்ற கருத்தாக்கம் வலுப்பெறாதவாறு பரத்தையின் தாய் பற்றிய குறிப்பு அமையப் பெறுகின்றது. தலைவி, காமக்கிழத்தி, பரத்தை ஆகிய மூவருக்கும் முதுமைக் காலத்தில் ஒரே இடம் கொடுக்கப் பெற்றமையும் பாதுகாப்பு வழங்கப் பெற்றமையும் காமக்கிழத்தியின் கூற்றாக உள்ளுறை வழி எடுத்துக் காட்டப் பெறுகின்றது.

சங்கப்பாடல்களில் மிகத் தொன்மையான இனக்குழுவினரின் பதிவு கொண்ட பாடல்களும் கிடைக்கின்றன. நிலவுடைமைச் சமூகம் கால்கொண்ட முடியரசு ஆட்சியின் பாடல்களும் தொகையாகக் கிடைக்கப் பெறுகின்றன. சங்கவிலக்கியங்களை ஒரே பொதுமைக் கண்ணோட்டத்தில் காணும் முறைமையினால் தோன்றிய சமூக வரலாற்றுக் குழப்பமே பரத்தமை குறித்த தவறான புரிதலுக்கு வழிவகுத்தது எனலாம்.

இனக்குழுப் பண்பாட்டு முறைகளில் இருந்த, தலைவி தவிர்ந்த பிற பெண்களோடும் உறவு பூண்டு வாழும் [தலைவி,காமக்கிழத்தி,பரத்தை] பண்பாட்டுத் தொடர்ச்சி வீரயுகப்பண்பாட்டுக் காலக் கட்டத்திலும் தொடர்ந்த நிலையினையே தொடர்புறுத்த நிலையில் ஆங்காங்கு நாம் சங்கப்பனுவல்களாகக் காணுகின்றோம்.

வீரயுகப் பண்பாட்டுக் காலத்தில் போருக்கு முதன்மை கொடுக்கும் சமூகமாகத் தமிழ்ச்சமூகம் விளங்கியமையால் குழந்தைப்பேறு பெறுபவள் சமூகத்தில் முதன்மை பெறுகின்றாள். குழந்தை பெறுதல் என்பது போரினால் ஏற்படும் உயிரிழப்புகளை சமன் செய்வதாகக் கருதப்பெற்றது. தலைவன் வழியாக முதலில் குழந்தை பெற்றவள் தலைவி என்ற இலக்கியத் தகுதி பெற்றவளாகப் பனுவல்களில் புணையப் பெற்றுள்ளாள் எனக்கருத இடமுண்டு.

துணை நின்றவை

- தர்ஸ்டன், எட்கர்(தமிழில் க.ரத்னம்), 1986-2005(1909), தென்னிந்தியக் குலங்களும் குடிகளும், தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்.
- பக்தவத்சல பாரதி, 2008, தமிழகப் பழங்குடிகள்(இ.ப.), அடையாளம் பதிப்பகம், திருச்சி.
- ..., 2002, தமிழர் மானிடவியல், அடையாளம் பதிப்பகம், திருச்சி.
- ..., 2011, பண்பாட்டு மானிடவியல், அடையாளம் பதிப்பகம், திருச்சி.
- ..., 2005, மானிடவியல் கோட்பாடுகள், அடையாளம் பதிப்பகம், திருச்சி.
- பரமசிவன், தொ., 2001, பண்பாட்டு அசைவுகள், காலச்சுவடு பதிப்பகம், நாகர்கோவில்.
- மாதையன் பெ., 2007(மு.ப.), சங்க இலக்கியச் சொல்லடைவு, தமிழ்ப்பல்கலைக் கழகம், தஞ்சாவூர்.
- ..., சங்க இலக்கியத்தில் வேளாண்சமூகம், சென்னை.
- சாமி, பி.எல்., 1980, தமிழ் இலக்கியத்தில் தாய்த்தெய்வ வழிபாடு, என்.சி.பி.ஹெச்.பதிப்பகம், சென்னை.
- ராஜன், கா., 2010, தொல்லியல் நோக்கில் சங்ககாலம், உலகத்தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், தரமணி, சென்னை.
- நாராயணசாமி ஐயர் அ., 1915, எட்டுத்தொகையுள்ளொன்றாகிய நற்றிணை, சைவவித்தியா நுபாலையந்திரசாலை, சென்னை.
- துரைசாமிப் பிள்ளை ஓ. சு., 1966, நற்றிணை மூலமும் விளக்கவுரையும், அருணா பப்ளிகேசன்ஸ், சென்னை.
- செல்வராசு சிலம்பு நா., 2005, சங்க இலக்கிய மறுவாசிப்பு, காவ்யா, சென்னை.
- முத்தையா கே., 2009, சங்க கால சமுதாயம், பாரதி புத்தகாலயம், சென்னை.
- சண்முகம் பிள்ளை மு., குறுந்தொகை மூலமும் உரையும்,சென்னை
- ராஜம் மர்ரே எஸ்., குறுந்தொகை, மர்ரே அண்ட் கம்பெனி, சென்னை.
- மாணிக்கம் வ.சு.ப., தமிழ்க்காதல், மெய்யப்பன் பதிப்பகம், சென்னை.
- மாடசாமி ச., 2005, தமிழர் திருமணம், பாரதி புத்தகாலயம், சென்னை.
- சங்கரன் கி.இரா., 2013, தென்னகம் அரசும் சமூகமும், என்.சி.பி.கெச்., சென்னை.
- சத்தியராஜ் த., 2016, ஒப்பியல் உள்ளும் புறமும், விசால் பதிப்பகம்.
- தமிழண்ணல், 2008, தொல்காப்பியம் மூலமும் கருத்துரையும், மதுரை.

நுண்கடன் திட்டங்களினால் ஏற்படும் விளைவுகள்

வி.வசந்தா

கலைமாணி மாணவர், பொருளியல் துறை
கலை கலாசார பீடம், கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்
இலங்கை.

அறிமுகம்

பண்டமாற்றுப் பொருளாதார முறைமைக்குள் முடங்கிக் கிடந்த பொருளாதாரச் செயற்பாடுகள், பணப்பரிவர்த்தனை பொருளாதார உருவாக்கத்தின் பின்னர் ஒரு புதிய உத்வேகத்தில் வீறுநடை போடத் தொடங்கிவிட்டன. இன்றைய காலகட்டத்தில் ஒவ்வொரு சமூகமுமே பலவகையான சமூகப் பிரச்சினைகளுடன் பின்னிப் பிணைந்திருக்கிறது. சமூகத்தில் ஏற்படுகின்ற மாற்றங்கள் முன்னேற்றகரமானதாகவோ அல்லது பின்னடைவானதாகவோ காணப்படுகின்றன. அந்த வகையில் சமூகத்தினது முன்னேற்றத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுகின்ற மாற்றங்கள் சிலவேளைகளில் பல தாக்க விளைவுகளினை ஏற்படுத்தக்கூடும்.

அந்தவகையில் நலிவுற்ற மக்களது வாழ்க்கைத் தரத்தினை மேம்படுத்துவதற்கு அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட திட்டங்களில் நுண்கடன் திட்டம் மிக முக்கியமானதாகும். இவ் முன்னேற்றகரமான நுண்கடன் திட்டமானது இலங்கை, இந்தியா உட்பட பல உலகநாடுகளில் பல்வேறு அரசு மற்றும் அரசுசார்பற்ற நிறுவனங்களின் உதவியுடன் முன்னெடுக்கப் படுகின்றமையினைக் காணலாம். பல முன்னேற்றகரமான குறிக்கோள்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு நுண்கடன் கொடுக்கல் வாங்கல்கள் இடம்பெறுகின்றன. இதன்மூலம் நாட்டின் பொருளாதாரத்திலும், சமூகத்திலும் பல சாதகமான விளைவுகள் ஏற்பட்ட போதிலும் மறுபுறம் பல்வேறு பாதகமான விளைவுகளுக்கும் வழிவகுக்கின்றது.

நுண்கடன்கள்

நுண்கடன் என்பது அரசு அல்லது தனியார் வங்கிகள் மற்றும் நிதி நிறுவனங்களினால் வாடிக்கையாளருக்கு வழங்கப்படும் சிறியளவான பணத்தொகையைக் குறிக்கின்றது. மைக்ரோ கிரடிட் (Micro Credit) என்னும் ஆங்கிலச் சொற்பதத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டு நுண்கடனுக்கான பிரயோக அர்த்தம் வரைவிலக்கணப்படுத்தப்படுகின்றது. மைக்ரோ (Micro) என்பது துல்லிய, நுண்பாக, நுண்ணிய என்கின்ற அர்த்தங்களினையும், கிரடிட் (Credit) என்பது மீள்செலுத்த வேண்டிய கடன்தொகை என்ற அர்த்தத்தினையும் வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன. இந்த நுண்கடனானது, சிறுகடன், சிறுமுதலீட்டுக் கடன், சிறுதொழில் முயற்சிக் கடன், வாழ்வாதாரச் சிறுகடன், இடருதவிக் கடன் எனப் பலவாறும் அழைக்கப்படுகின்றது.

பொதுவாக எல்லா நுண்கடன்களுக்குமான பொதுப் பெயராக மைக்ரோ கிரடிட் (Micro Credit) என்னும் ஆங்கிலப்பதம் உலகளாவிய ரீதியில் ஆரம்பத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்ததாக முகமட் யூனிஸ் குறிப்பிடுகிறார். (Premarathna S.P, (2001), Network, Resource And Small Business Growth: The Experience In Srilanka, Journal Of Small Business Management P363) விவசாயக் கடன், கூட்டுறவுக் கடன், சேமிப்பு வங்கிக் கடன், கிராமியக் கடன், வியாபாரக் கடன், முதலான மூலங்களால் வழங்கப்படும் குறைந்த தொகை அடிப்படையிலான கடன்கள் நுண்கடன் என்னும் பகுதிக்குள் உள்ளடக்கப்படுகின்றன. இவற்றிற்கும் மேலாக நுகர்வுக் கடன், விழா முற்பணம், இடருதவிக் கடன் முதலானவையும் நுண்கடனாக வழங்கப்படுகின்றன.

நிதி உதவி செய்வதில் பிரதானமாக உள்ள வங்கித் துறையானது சமீப காலம் வரை வாடிக்கையாளர்களின் பணவைப்புக்களைக் கையாள்வதிலேயே கூடிய கவனத்தைச் செலுத்தியது. வாடிக்கையாளர்களிடம் இருந்து அவர்களின் சேமிப்புப் பணத்தினைப் பாதுகாப்பாக வைத்துக்

கொள்வதும், வாடிக்கையாளர்கள் திருப்பிக் கேட்டவுடனேயே அல்லது ஏற்கனவே உடன்பட்டுள்ள வட்டியுடனேயே திருப்பிக் கொடுப்பதாகவும் உடன்படிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வைப்புக்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. அவ்வாறு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட வைப்புக்களில் ஒரு சிறு விகிதமே எந்த நேரத்திலும் வாடிக்கையாளரால் மீள்பெறப்படுகிறது என்பதை அனுபவ ரீதியாகக் கண்டுகொண்டு தங்களிடமுள்ள தேங்கி நிற்கும் வைப்புக்களை, தனது பணவைப்புச் செய்தவர்கள் உட்பட வாடிக்கையாளர்களுக்கு அவர்களின் வியாபாரம், கைத்தொழில், விவசாயம், கல்வி மற்றும் வீட்டு நிர்மாணம் ஆகிய நோக்கங்களுக்காகக் கடனாகக் கொடுத்து அதன்மூலம் பெறும் வட்டியே வங்கிகளில் இலாபமாக அமைந்தது. எனவே நுண்கடன் திட்டத்தின் நோக்கம் மக்களை பொருளாதார ரீதியில் வலுப்படுத்துவதாகக் காணப்படுகின்றது.

அவ்வாறு கொடுக்கப்பட்ட கடன்களுக்குப் பொறுப்பாக அசையும் அல்லது அசையா ஆதன அடகு மற்றும் சட்ட ரீதியான கட்டுப்பாடு உட்பட ஆட்பிணைகள் ஆகியனவும் வங்கிகளால் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டன. மேலும் வங்கிகள் ஒருவருக்குக் கடன் கொடுக்கலாமா? இல்லையா எனத் தீர்மானிக்கும்போது கடன் நிதிகளை உபயோகப்படுத்தும் நோக்கத்தின் இலாபத் தன்மை ஆகியவற்றிலும் பார்க்க சமர்ப்பிக்கப்படும் சொத்துக்களின் பெறுமதிக்கே கூடுதலான முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டது. இவ்வகையான பெறுமதிமிக்கச் சொத்துக்களைப் பொருளாதாரத்தில் கீழ்மட்டத்தில் உள்ளவர்களால் சமர்ப்பிக்க முடியாதுள்ளது.

அதேவேளை வங்கிகள் அவ்வகையான கடனாளிகள் கடன்களை மீளளிப்பதில் தவறும்போது ஏற்படுகின்ற சிரமங்களையும் மற்றும் நட்டங்களினையும் விரும்பாமையினால் அவ்வகையானவர்கள் தங்கள் வாழ்வாதாரத்தை மேம்படுத்திக் கொள்வதற்கு தேவைப்படும் மூலதனத்தை வங்கியிடம் இருந்து பெறமுடியாதிருந்தது. இவ்வகையான மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தினை படிப்படியாக உயர்த்திக் கொள்வதற்கு ஆர்வமுள்ள கடனாளிகளுக்கு நிதிவழங்கும் நிறுவனங்களினால் உதவி செய்திடல் வேண்டும் என்ற சிந்தனை மாற்றத்தில் உருவானதே நுண்கடன் திட்டமாகும். ஐக்கிய நாடுகள் சபையானது 'மிலேனியம்' இலக்கினை எய்துவதில் சிறுகடன் திட்டத்தினைப் பிரதான கருவியாகப் பரிந்துரை செய்தது.

நியூயோர்க் நகரில் 1997இல் நடைபெற்ற சிறுகடன் தொடர்பான சர்வதேச மாநாட்டில் (Micro Credit Summit 1997) வறுமைப்பட்டோரின் தொழில் முயற்சியை மேம்படுத்துவதற்கான பிரதான உத்தியாக நுண்கடன் சேவையானது முன்மொழியப்பட்டிருந்தது. 'லயாண்டர் ஸ்பூன்சர்'(Lyandar Spoonser) என்பவரே சிறுகடனின் தந்தை என அழைக்கப்படுகின்றார். ஐரீஸ் நிதியம் ஆரம்பிக்கப்பட்டு ஒரு தசாப்தங்களின் பின்னர் 1830இல் ஐரீஸ் பாராளுமன்றம் நுண்கடன் வழங்கும் நடவடிக்கையைத் தேசிய சட்டமாகவும், தேசிய வறுமைத் தணிப்பிற்கான தந்திரோபாயமாகவும் அங்கீகரித்திருந்தது. இச்சட்டமானது சிறுகடனை நெறிப்படுத்த தோற்றம் பெற்ற முதலாவது சட்டமாக விளங்குகிறது.

நுண்கடன்களின் பிரயோகத் தன்மை

பணம் இன்றி எதையுமே நுகரமுடியாத நிலையில்தான் உலகம் இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. பணத்தினை எவ்விதம் உழைக்கலாம், வருமானத்தினை எவ்விதம் பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்பதே ஒவ்வொரு உழைக்கும் தனிமனிதர்களது எதிர்பார்ப்பாக உள்ளது. பணம் என்பது ஒரு மூலதனத்திற்கான கருவியாகப் பயன்படுகின்றது. பொருளாதாரச் சமூகத்தின் தேவைகள் என்பது நாளுக்கு நாள் அதிகரித்துக் கொண்டதான் செல்கின்றன. மக்கள் உழைக்கும் பணத்தினைக் கொண்டோ அல்லது சேமிப்புக்களினைக் கொண்டோ அல்லது கடன்களை பெற்றாவது நுகர முற்படுகின்றனர். பணத்தினைக் கொண்டு பெற்றுக்கொள்ள முடியாத விடயங்களே இல்லை எனலாம். அந்த வகையில் நுண்கடன்கள் பல நன்மைகளை பெற்றுத்தருகின்றன.

நுண்கடனினைப் பெற்றுக்கொள்ளும் கடனாளி தாம் எந்த நோக்கத்திற்காக நுண்கடனினைப் பெற்றுக்கொள்கின்றாரோ அத்தகைய அவரது நோக்கம் நிறைவு செய்யப்படும். தமக்கு இருக்கின்ற தேவைகளினை நிறைவுசெய்து கொள்வதற்குத் தம்மிடம் போதிய அளவு பணம் இல்லாத நிலையில்

தமது தேவைகளை நிறைவுசெய்ய மக்கள் கடன்களினைப் பெற்றுக் கொள்கின்றனர். எனவேதான் ஏதோ ஓர் அளவில் தனிமனிதனது பணத்துடன் தொடர்புடைய தேவைகள் இவ் நுண்கடன்கள் மூலம் நிறைவுசெய்யப்படுவதனைக் காணலாம்.

வறுமை ஒழிப்புத் திட்டமாகச் சிறுகடன் திட்டங்கள் முன்மொழியப்பட்டுள்ளதுடன் அதன் அடிப்படையில் இவை ஏழைகளின் வருமான மட்டத்தினை அதிகரிப்பதாகவுள்ளது. கடனாளிகள் மிகையான நேரத்தினைப் பயன்படுத்திப் பணம் ஈட்டக் கூடியதாகவுள்ளது. இதனால் மக்களது நுகர்வு அளவானது அதிகரித்துள்ளது. அதன் காரணமாக உற்பத்தி பெருக்க நிலைமையானது உருவாகியுள்ளமையினைக் காணலாம். மக்களிடையே காணப்படுகின்ற வருமான ஏற்றத்தாழ்வுகள் மற்றும் அந்தஸ்து நிலைகள் என்பன ஓரளவுக்குச் சரிசெய்யப்பட்டுள்ளமையினைக் காணலாம்.

அண்மைக் காலத்தினை எடுத்து நோக்கும்போது சுயதொழில் என்பது புதியதொழில் வாய்ப்பிற்கான ஆதாரமாகக் காணப்படுகின்ற போதிலும் பொருளாதார ரீதியாக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒன்றாகக் காணப்படுகின்றது. முதலீடுகள் குறைவாக இருப்பதனாலும், உற்பத்தி மட்டங்களும், தொழிலாக்க நடவடிக்கைகளும் குறைவாக இருப்பதனாலும் அபிவிருத்தியடைந்து வரும் நாடுகளில் வேலையின்மை உயர்வாகக் காணப்படுகிறது.

சமூகத் தேவைகளுக்கு ஏற்ப பொருளாதார, சமூகக் கீழ்கட்டுமான வசதிகள் பரவலாகக் கிராமிய துறைகளுக்கு விரிவுபடுத்தப்படாமை என்பதினாலும் பொருளாதாரத்தின் கிராமிய துறை மிகவும் தாழ்ந்த மட்ட அபிவிருத்தியைக் கொண்டிருக்கிறது.

மூலதன பற்றாக்குறை, பிரதேசங்களில் காணப்படும் அரசியல் செல்வாக்கு, நிதி வழங்கும் நிறுவனங்களின் அதிக வட்டி வீதம் என்பவற்றைக் கருத்திற்கொண்டு சுயதொழில் முயற்சியாளர்களை ஊக்குவிக்கும் முகமாக அரசு மற்றும் அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்கள் சுயதொழில் முயற்சியாளர்களுக்கு நுண்கடன் மூலம் உதவிக் கடன்களை வழங்கின. சுயதொழிலுக்கான நுண்கடன்கள் வழங்கப்பட்டதன் பின்னர் வறியவர்கள் வறுமையில் இருந்து வெளியேறவும், சிறுதொழில்கள் தொடங்கவும், தமது வருமானத்தைப் பெருக்கிக் கொள்ளவும் காத்திரமான பங்களிப்பினை வழங்கி வருகின்றது.

நுண்கடன்களினைப் பொறுத்த வரையில் அது எந்த விதமான ஒரு செயற்பாடுகளினின்று எமக்கு இலகுவில் கிடைக்கக் கூடியதாகவிருக்கின்றது. எனவே இத்தகைய நுண்கடனானது கடனினைப் பெற்றுக் கொள்ளும் பயனாளிக்கு நன்மையினை பெற்றுத் தருகின்றமைக்கு அப்பாலும் நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சி அபிவிருத்தி, வேலைவாய்ப்பிற்கான சிந்தனையினை தோற்றுவித்தல், முதலீட்டுத் தேவையுடையவர்களுக்கு உதவி புரிதல் எனப் பல எண்ணற்ற பலன்களினைப் பெற்றுத் தருகின்றமையினைக் காணலாம்.

நுண்கடன்களினால் ஏற்படும் பிரச்சினைகள்

நுண்கடன் என்பது நுண்நிதியின் ஒரு அங்கமாகக் காணப்படுகின்றது. அதிகளவான நுண்நிதி நிறுவனங்களினாலேயே நுண்கடன் சேவைகள் வழங்கப்படுகின்றன. எனினும் நுண்நிதி நிறுவனங்களில் காணப்படும் ஒழுங்கற்ற நிதியியல் நடைமுறைகள் காரணமாக இன்று நுண்நிதியியல் நிறுவனங்களும் நுண்கடன்களைப் பெற்றுக்கொள்ளும் மக்களும் பல்வேறு பிரச்சினைகளுக்கு முகங்கொடுக்கவேண்டிய நிலை ஏற்படுகின்றது. சிறுகடன்கள் சமூகக் கட்டமைப்பில் மிகப் பாதகமானத் தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தும் ஒரு விடயமாக மாறியுள்ளது. நுண்கடன் திட்டங்களானது சமூக, பொருளாதார, உளவியல் ரீதியாக பல தாக்கங்களினை ஏற்படுத்தி விடுகின்றது. ஏதோ ஒரு தேவை கருதி நுண்கடன்களினைப் பெற்றுக்கொள்ளும்போது கடனாளி தாம் பெற்றுக்கொள்ளும் கடனைச் சரியான விதத்தில் கட்டி முடிக்க முடியாத நிலையில் சிக்கலான சூழ்நிலை உருவாக ஆரம்பிக்கின்றது.

சமூகப் பிரச்சினைகள் என்னும்போது நுண்கடன் நிறுவனங்களுக்குக் கடனாளிகளான குடும்பங்களில் காணப்படும் பிள்ளைகளின் கல்வி நிலையானது பாதிக்கப்படுகின்றது. பெண்கள் ஆண்களுக்குக் கீழேதான் வேலை செய்கின்றார்கள். இந்தச் சூழ்நிலையில் குடும்பப் பொறுப்பு

முழுவதுமாக இவர்களின் மீதே சுமத்தப்படுகின்றது. இவர்களும் சிறுகடன் திட்டங்களுக்கு வெளியேயான வேலைகளைச் செய்யும்போது வீட்டு வேலைகளைக் குடும்பத்தில் பெண் பிள்ளைகளின் மீது சுமத்துகிறார்கள். இதனால் பெண் பிள்ளைகளினுடைய கல்வி நிலையானது பாதிக்கப்படுகின்றது. இதனைவிடவும் கடன்களினை உரிய திகதியில் செலுத்த வேண்டும் என்பதற்காகவும் பணத்தினைப் பெற்றுக்கொள்ளும் மாற்று வழிமுறையாகவும் ஆண் பிள்ளைகளின் மீது வருமானம் பெறும் சுமையானது சுமத்தப்படுகின்றது. இதனால் ஆண் பிள்ளைகளினது கல்வி நடவடிக்கையானது பாதிக்கப்படுகின்றது.

இன்று சிறுகடன்கள் மூலம் துஷ்பிரயோக செயல்கள் தூண்டப்படுவதனைக் காணலாம். சிறுகடன் திட்டங்களைச் செயற்படுத்தும் முகவர்கள் மூலமாகப் பல்வேறு துஷ்பிரயோகங்கள் இடம்பெறுகின்றன. இன்று வீடுகளுக்கே நேரடியாகச் சென்று கடன்தொகையை அறவிடும் இம் முகவர்கள் கடனாளி கடனை மீள்செலுத்த முடியாத நிலையில் பாலியல் ரீதியாக லஞ்சம் கோரும் விடயங்களில் ஈடுபடுகின்றனர். இது தொடர்பில் இலங்கையின் ஈ.பி.டி.பி செயலாளர் டக்ளஸ் தேவானந்தா அவர்கள் 2016.11.28ஆம் திகதி பாராளுமன்றத்தில் உரையாற்றும் போது; இலங்கையின் வடக்கு மாகாணத்தில் பெண்கள் இவ்வாறான நிலையினால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளதாகவும் இதற்கு அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் எனவும் வலியுறுத்தியிருந்தார். மேலும் தற்கொலை என்னும் உயிரினை மாய்த்துக் கொள்ளும் செயலுக்கும் நுண்கடன்கள் காரணமாக அமைகின்றன. தற்போது அதிகமான வங்கிகள் கடனாளி கடனுக்கு விண்ணப்பித்த சிறிது காலத்திற்குள்ளேயே உடனடியாக கடனைக் கொடுத்த விடுகின்றனர். நிறுவன உத்தியோகத்தருக்கும் எவ்வளவு கடன்களைக் கொடுக்க முடியுமோ அவ்வளவு கடன்களைக் கொடுக்கும்படி அழுத்தம் கொடுக்கப்படுகின்றன.

கடன்களினை வழங்கும் நிறுவனங்களுக்கு மக்கள்மீது கவலை இல்லை. இலாபத்தில் மாத்திரமே கவனமுண்டு. பலர் வட்டி மற்றும் கடனைத் திருப்பிக்கொடுக்க முடியாமல் போகும்போது தங்கள் கடமையினைத் தவறிவிட்ட உணர்விலும் நெருக்குதல்கள் ஏற்படும்போது அதற்கு முகங்கொடுக்க முடியாமலும் குழம்பிப்போய் தற்கொலை செய்துகொள்கின்றனர். இதனால் இறந்தவரின் குடும்பம் கவலையுறும். பிள்ளைகளும் பெற்றோர்களினது இச்செயலினால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டு ஆதரவு அற்றவர்களாகச் சமூகத்தில் தூக்கி வீசப்படும் நிலை உருவாகும்.

“சிறுகடன் திட்டங்கள் உண்மையாக வறிய மக்களுக்கு உதவுகிறதா? தலைமைத்தவ நிகழ்ச்சித் திட்டங்கள் மூலமான புதிய சான்று” (*Does Microfinance really help the poor? new Evidence from Flagship Programs in Bangladesh*) என்ற தலைப்பில் ஐனதன் மோர்டுச் (Jonathan Morduch) அவர்களினால் 1998இல் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வின் முடிவினை நோக்குமிடத்து கிராமிய வங்கியானது வறுமையினை இல்லாமல் செய்வதற்கும், வீட்டுத்துறை வருமானத்தை அதிகரிப்பதையும் தனது நோக்கமாகக் கொண்டிருந்த போதும் இத்திட்டமானது வறுமையினை இல்லாமல் செய்யவில்லை. ஏழ்மை நிலைக்கு ஏதுவான நலிவுற்ற தன்மையினைக் ஏற்படுத்திவிடுகின்றது என்பது முடிவாக பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. (*Does Microfinance really Help the poor?*, <http://www.cgap.org/blog/does-microcredit-really-help-poor-people> 12.12.2017, 4.50 pm)

கடன்களினைப் பெற்றுக்கொள்ள முற்படும்போது கடனாளிகள் பல இடர்களை எதிர் நோக்குகின்றனர். நுண்கடன்களை வழங்கும் நிறுவனங்கள் கடன்களுக்காக விதிக்கும் நிபந்தனைகளைச் சில மக்களால் பூர்த்தி செய்யமுடியாத நிலை காணப்படுகின்றது. எனவே இவர்களினால் கடன் தொகையினைப் பெறமுடியாத நிலை காணப்படுகின்றது. எனவே இவர்கள் தமது தேவையினை நிறைவுசெய்ய முடியாதநிலை ஏற்படுகின்றது. வங்கிகள் வழங்கும் அதி கூடிய வட்டிவீதமும் மற்றும் அதனை செலுத்துவதற்கான தவணைக் காலமும் குறைவாகக் காணப்படுவதனால் கடனைத் திருப்பிச் செலுத்தவதற்காக மீண்டும் வேறுமொரு நிதிநிறுவனத்தில்

கடனைப் பெற்றுக்கொள்ளும் நிலையினை உருவாக்கிக் கொடுக்கின்றது. இத்தகைய நிலை கடனாளியை மேலும் கடன் வலைக்குள் சிக்கவைக்கின்றது.

நுண்கடன்கள் பணவீக்க நிலைமைகளினை ஏற்படுத்துவதில் முக்கிய காரணியாகத் திகழ்கின்றன. பணவீக்கம் என்பது நாட்டின் பொதுவிலை மட்டத்தில் ஏற்படுகின்ற தொடர்ச்சியான அதிகரிப்பினைச் சுட்டி நிற்கின்றது. அரசாங்கம் மட்டுமன்றி பொதுமக்களும் பணவீக்கத்தில் அக்கறை கொண்டுள்ளனர். அரசாங்கம் பொதுவாக பணவீக்கத்தினைத் தாழ்நிலையில் வைத்திருக்கவே விரும்புகின்றன. மக்கள் இப்பணவீக்கத்தினால் தமது கொள்வனவு சக்தியில் பாதிப்பு வருமோ என அச்சம் கொள்கின்றனர். பணத்தின் பெறுமதி பணவீக்கத்தினால் குறைவடையும்போது பணத்தினை வைத்திருக்கும் எவரும் பாதிக்கவே செய்வார்கள். பணவீக்கமானது சங்கிலித் தொடர்போல பல பிரச்சினைகளைத் தொடர்ச்சியாக உண்டு பண்ணும். இது செலவுகளை உயர்த்துவதுடன் ஏற்றுமதிகளின் போட்டித் திறனை நலிவடையச் செய்து இறக்குமதிகளின் அளவினைக் கூட்டுகின்றது. இவை இலாபங்கள், முதலீடு மற்றும் வெளியீடு போன்றவற்றிலும் வேலைவாய்ப்பு ஆகிய அனைத்திலும் பாதிப்புக்களை ஏற்படுத்துகின்றது.

நுண்கடன்கள் பல உளவியல் ரீதியான மன அழுத்தத்திற்கும் காரணமாக அமைகின்றன. இன்றைய அவசர உலகில் எந்த ஒரு தனிமனிதனும் தன்னை மன அழுத்தத்திலிருந்து விடுவித்துக் கொள்ள முடியாமல் சிக்கித் தவிக்கின்றனர். தாம் ஒரு கடனாளி என்ற உணர்வு தினம் தினம் கடனாளியை வாட்டி எடுக்கின்றது. கடன் தொகையைக் கட்டி முடித்துவிட வேண்டும் என்ற சிந்தனை நாளுக்கு நாள் கடனாளிக்கு மன அழுத்தத்தைக் கொடுக்கும் போது நாளடைவில் கடனாளியின் உடல்நிலையும் பாதிப்புக்கு உள்ளாகும் நிலைக்கு நுண்கடன்களானது தள்ளி விடுகின்றது.

முரண்பாட்டு நிலையினை தோற்றுவிப்பதாகவும் இவ் நுண்கடன்கள் காணப்படுவதனைக் காணலாம். அந்த வகையில் கடன் வழங்குகின்றவர் மற்றும் கடனனைப் பெற்றுக் கொள்கின்றவர்களுக்கு இடையில் முரண்பாட்டு நிலையினைத் தோற்றுவிக்கின்றது. சிறுகடனை வழங்கும் நிதி நிறுவன முகவர்கள் கடன் தொகையை மீள் பெற்றுக்கொள்ளுதல் என்னும் விடயத்தில் கவனம் செலுத்தவதனையும் கடனாளியின் குடும்பத்தின் நிலைமையினையோடு அவர்களின் சந்தர்ப்ப சூழ்நிலையினையோ கருத்திற்கொள்ள தவறுகின்ற நிலையில் கடன் தொகையினைக் கட்ட முகவர்கள் இறுக்கமான முறையில் செயற்படுவதானாலும் கடனாளி கடனைக் கட்ட முடியாத நிலையிலும் இருவருக்கிடையிலும் முரண்பாடானது ஏற்படுகின்றது.

மேலும் குடும்ப உறுப்பினர்களுக்கு இடையிலும் முரண்பாடு தோன்றுகின்றது. குறிப்பாகக் கணவன் மனைவிக்கு இடையிலே முரண்பாடு உருவாகின்றது. அதாவது நுண்கடன் நிறுவனங்களுக்கு அதிகளவில் கடனாளிகளாக மாறுகின்றவர்கள் ஒப்பீட்டளவில் பெண்களாகத்தான் காணப்படுகின்றார்கள். எனவே பெண்கள் கடனைப்பெற்று ஏதோ ஒரு தேவைக்காக அதனைப் பயன்படுத்தியிருப்பர். கடன்தொகை கட்ட ஆரம்பித்த பின்னர் அந்த கடன் தொகைக்கான பணத்தினைச்செலுத்துவதற்கு மனைவி கணவனிடம் பணம் கேட்கும்போது கணவனிடம் பணம் இல்லாத நிலையில் இருவருக்கிடையிலும் முறிவு ஏற்படத் தொடங்குகின்றது. சில வேளைகளில் கணவனுக்குத் தெரியாமல் மனைவி கடன்பெறல் அல்லது மனைவி வேறு ஒரு நபருக்குக் கடன் தொகையினைப் பெற்றுக்கொடுத்தல் என்றவாறு பல காரணங்களினால் குடும்பத்தில் சச்சரவுகள் ஏற்படுகின்றன.

எந்தவொரு கடனைப் பெறும்போதும் ஒரு நபரோ அல்லது இரு நபரோ குறித்த கடனாளிக்குப் பிணையாகச் சாட்சி கையொப்பமிடும் நிலை காணப்படுகின்றது. எனவே இவ்விதம் சாட்சி கையெழுத்திடும் நபர் கடனாளியின் மீது நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் குறித்த நபருக்குப் பிணை நிற்கின்றார். கடன்தொகை பெறப்பட்ட பின்னர் தவணை முறைகளில் கடன் தொகையானது கடனாளியினால் சரியான முறையில் செலுத்த தவறுகின்ற பட்சத்தில் குறித்த நுண்கடன் நிறுவனமானது கடனாளியைக் கடனைக் கட்டி முடிக்குமாறு பணிக்கும். அவ்வாறு கடனாளி கடன் தொகையினைக் கட்ட தவறுகின்ற பட்சத்தில் குறித்த கடனாளிக்குப் பிணையாக

இருந்த நபர் கடன் நிறுவத்தின் அழுத்தங்களுக்கு உட்படுகின்றார். இதனால் கடனாளிக்கும் மற்றும் கடனாளிக்குப் பிணையாக இருந்தவருக்குமிடையே பிணக்குத் தோன்றுகின்றது.

கடனாளியினால் கடன் தொகையினைக் கட்ட இயலாத நிலையில் அவர் கடன் பெற்றுக் கொண்ட நிறுவனத்தின் மோசமான செயற்பாடுகளுக்கு உட்பட வேண்டிய நிலை உருவாகின்றது. இதனால் கடனாளி, ஏமாத்துக்காரர் என்கின்ற பட்டம் சூட்டப்பட்ட நிலையில்தான் வாழும் நிலை உருவாகின்றது. இதனைவிடவும் மதுபாவனையின் பாதிப்பும் சமூகத்தினைப் பாதிக்கின்றது. மனைவி கடனனைப் பெறும்போது கணவன் அதனைத் தவறான முறையில் மதுபாவனையில் மூழ்கிக் கரைத்துவிடுகின்றான். இதனால் ஒட்டு மொத்த குடும்பமும் இதனால் பாதிக்கப்படுகின்றது.

அறியாமையினால் தமது வருமானத்தை மீறிக் கடனைப் பெற்றுக் கொள்வதனால் கடனில் இருந்து இருந்து மீள முடியாத நிலை உருவாகிறது. அதாவது நுண்கடன் நிறுவனங்களினது விண்ணப்பங்கள் மற்றும் விதிமுறைகள் என்பன ஆங்கில மொழியிலே காணப்படுவதனால் நுண்கடன்களைப் பெற்றுக் கொள்கின்ற மக்கள் குறித்த நிறுவனத்தின் கடன்தொகை தொடர்பான பூரணமான விளக்கத்தினைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியாத நிலையானது காணப்படுகின்றது. எனவே எல்லோரும் கடன் எடுக்கின்றார்கள் நாமும் கடனைப் பெறலாம் என்ற ஆசை தூண்டப்பட்ட நிலையில் கடனுக்குள் போய் சிக்கிக் கொள்கின்றனர். கடன் தொகையினைக் கட்ட ஆரம்பிக்கின்ற போதுதான் உண்மையான நிலையினைக் கண்டு கொள்கின்றனர்.

தம்முடைய வழமையான வருமானத்தினைக் கொண்டு கடன் தொகையினைக் கட்டவும் முடியாமல், கடன் தொகையில் இருந்து மீளவும் முடியாமல், குடும்பத்தினைக் கொண்டு சரிவர நடத்தவும் முடியாமல் அல்லல்படுகின்றனர். கடன்களைப் பெற்றுக் கொள்கின்ற கடனாளிகளின் குடும்பத்தினுடைய எதிர்கால பணத்துடன் தொடர்புடைய நல்ல திட்டங்களானது பாதிக்கப்படும். கடன்களில் சிக்கித் தவிப்பதனால் பெற்றோர்கள் தமது பிள்ளைகளுக்குக் கூட போசாக்கான உணவினைக் கொடுக்க முடியாத நிலையில் காணப்படுவர். இவ்வாறு பல்வேறுபட்ட பாதகமான தாக்க விளைவுகளினை நுண்கடன்கள் ஏற்படுத்துகின்றது.

தீர்வுகள்

நுண்கடன் ஏற்படுத்தும் பாதகமான தாக்க விளைவுகளுக்கு நுண்கடன் நிறுவனங்களும் மற்றும் கடனாளியும் இவ் மோசமான பிரச்சினையில் இருந்து மீள்வதற்கான உபாயங்களினைக் கண்டு அதற்கேற்பச் செயற்பட வேண்டும். நுண்கடன்களினைப் பொறுத்த வரையில் நுண்கடன் திட்ட நோக்கங்களை நிறைவேற்றிக் கொள்வதற்குப் போதியளவான விரிவாக்கமான செயற்றிட்டங்களினைக் கொண்ட உறுதியானதும், வினைத்திறன் மிக்கதுமான நுண்பாக நிதியியல் முறைமையொன்று காணப்படுதல் வேண்டும். அவ்வாறான பலம் பொருந்திய நுண்பாக நிதியியல் நிறுவன முறை உருவாகுவதற்கு அந்நிறுவனங்கள் சிறந்த நுண்பாக நிதியியல் நடைமுறைகளைக் கடைப்பிடித்தல் அவசியமாகும்.

அநேகமான நுண்பாக நிதி நிறுவனங்கள் தாம் வழங்குகின்ற கடன்களுக்கு அதிக வட்டியை அறவிடுகின்றன. நிதியங்களைத் திரட்டுவதற்காக ஏற்கவேண்டி நேரிடுகின்ற அதிக செலவீனம், இடநேர்வு தவணைத் தொகைகள் (Margin & Risk) ஆகிய காரணிகள் அதிக வட்டி அறவிடுவதற்குக் காரணமாக அமைகின்றன. அந்த அனைத்து காரணிகளையும் கருத்திற் கொண்டு வட்டி வீதத்தினைத் தீர்மானிக்கின்ற முறையியல் ஒன்றை அமைப்பதன் மூலம் கடன்பட்டோருக்குப் பாதிப்பு ஏற்படாத விதத்திலும் நிறுவனத்திற்கு நட்டம் ஏற்படாத வகையிலும் சமநிலையான விதத்தில் ஆராய்ந்து வட்டி வீதத்தைத் தீர்மானிப்பதற்கு இயலுமாயிருக்கும்.

மேலும் கடனாளிகளினைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களின் நோக்கம் கடனைப் பெற்று அதனைக் கொண்டு தங்களினது நோக்கத்தை நிறைவு செய்து கொள்வதேயாகும். பெரும்பாலான நேரங்களில் கடனாளிகள் தாம் பெற்றுக் கொள்ளும் கடனுக்கான வட்டி வீதங்களை அறியாத நிலையே காணப்படுகின்றது. எனவே கடன்பட்டோர் தாம் செலுத்தும் வட்டி வீதத்தைத் திட்டவட்டமாக அறிந்து கொள்ளும் பொருட்டு அந்த வட்டி வீதங்களை ஆண்டு வட்டி

வீதங்களாகக் காட்டுதல் முக்கியமானதாகும். ஒவ்வொரு வகைக் கடனுக்கும் அறவிடுகின்ற வட்டி வீதங்களைப் பொது மக்கள் அறிந்து கொள்ளும் பொருட்டு ஆவணமாக வெளியிடுதல் வேண்டும்.

கடன் அறவிடும் தகுந்த முறையியல்களை அமைத்தல் மற்றும் அது தொடர்பில் பகிரங்கத் தன்மையுடன் கூடியதாகச் செயற்படுதல். இதன் மூலம் வாடிக்கையாளர்களுடைய நலன் உறுதி செயற்படும் என்பதோடு கடன் அறவிடும் பொருட்டு ஆக்கிரமிப்பு ரீதியிலான கொள்கைகளைக்கடைப்பிடித்தல் தொடர்பில் நுண்பாக நிதியியல் நிறுவனங்கள் மீது விடுக்கப்படுகின்ற குற்றச்சாட்டுக்களை இவ்வாறான கொள்கைகளின் ஊடாக குறைத்துக்கொள்வதற்கு இயலுமானதாகவிருக்கும். கட்டாய சேமிப்புக்களை அல்லது காப்புறுதித் தவணைத் தொகைகளைக் கடனாளியிடமிருந்து அறவிடாதிருத்தல். கடன்பெறும் பொருட்டு மேற்கொள்ளப்படுகின்ற கட்டாய சேமிப்புக்கள் தொடர்பில் குறைந்தபட்ச வட்டி வீதங்களைத் தீர்மானித்து அவற்றினை வெளியிட வேண்டும். அத்தோடு கடனுக்கான வட்டி வீதங்களைக் குறைத்து செல்கின்ற மீதிக்கு கணிப்பிட வேண்டும்.

குடும்ப பின்னணியைக் கருத்திற் கொண்டு பிள்ளைகள் பாடசாலை இடைவிலகல், சிறுவர்கள் தொழிலுக்குச் செல்லுதல் போன்ற சட்ட ரீதியான தண்டனைக்குரிய விடயங்களைக் கருத்திற் கொண்டு கடன் கொடுத்தல் தொடர்பான நிபந்தனைகளை உருவாக்குதல் வேண்டும். நுண்கடன் வழங்கும் நிறுவனங்கள் குடும்பப் பின்னணியையும் நிபந்தனைகளில் ஒன்றாகச் சேர்க்க வேண்டும். கணவன் மனைவிக்கிடையில் கடன்தொகை சார்பான கூட்டுப் பொறுப்பினை ஏற்படுத்தும் வண்ணம் நிபந்தனைகளை விதிக்க வேண்டும். நுண்கடன்கள் தொடர்பாகப் பெண்கள் மத்தியில் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்த வேண்டும். கடன் திட்டங்களை அமுல்படுத்தும்போது இதற்கென ஒரு அரசு அதிகாரி ஒருவர் பொறுப்பாக்கப்பட வேண்டும். பொறுப்பாக்கப்பட்ட அதிகாரி கடன் திட்டம் தொடர்பான நிபந்தனைகள் சரிவர விளக்கப்படுகின்றதா?, வட்டி வீதங்கள், அறவீட்டுப் பணம் தொடர்பில் சரிவர தெளிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளதா? மற்றும் அது தொடர்பான சட்ட ரீதியான நடைமுறைகள் பின்பற்றப்பட்டுள்ளதா? என்பன தொடர்பில் பொறுப்புக்களைக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

வழங்கப்பட்ட கடன் குறிப்பிட்ட நோக்கத்தை அடைகின்றதா என்பதைக் கண்காணித்தல். அத்தோடு கடன்களைக் கூடுமானவரை பகுதியளவில் வழங்குதல். நுண்கடன் வழங்கும் நிறுவனங்கள் சுயதொழிலுக்கான கடன்களை வழங்கிய பின்னர் அது தொடர்பான பார்வையிடலுக்கான பொறிமுறைகளைச் செயற்படுத்தல். நிதி நிறுவனங்கள் சட்டவிரோதமாகச் செயற்படும் தமது பணியாளர்கள் மீது சட்ட ரீதியான நடவடிக்கை மேற்கொள்வதற்கு நிதிநிறுவனங்கள் முன்வர வேண்டும். மேலும் கடன் வழங்கும் நிறுவனம் சார்ந்த அதிகாரிகளுக்கும், குடும்ப உறுப்பினர்களுக்குமிடையிலான உறவு முறையில் சீரான தன்மையினைப் பேணக்கூடிய பொறிமுறையினை ஏற்படுத்துதல். மனிதாபிமானமற்ற தரக்குறைவான நடத்துகின்ற தன்மை போன்றவை மனித உரிமை சார்ந்த விடயங்களுக்கு ஊடாக முன்னுரிமைப்படுத்தப்படல் வேண்டும். இவ்வாறான தீர்வுகளினைச் சரிவர முன்னெடுக்கப்படுகின்ற போது நுண்கடன் என்னும் பாதகமான தாக்க விளைவுகளில் இருந்து சமூகத்தினையும் மற்றும் நாட்டினையும் பாதுகாக்க முடியும்.

முடிவுரை

அபிவிருத்தியுடன் கூடிய நாட்டினைக் கட்டியெழுப்புவதில் நுண்கடன்களின் பங்கு இன்றியமையாததாகக் காணப்படுகின்றது. மக்களது வாழ்க்கையில் இவ் நுண்கடன்கள் மூலம் பல முன்னேற்றகரமான செயற்றிட்டங்கள் நடந்தேறியுள்ளது. வறுமைக் கோட்டின்கீழ் வாழ்வோரின் வறுமையினை அரைப்பங்காக குறைப்பதற்கான மிலேனிய அபிவிருத்தி திட்ட குறிக்கோள்களை அடைய நுண்கடன் திட்டமானது உதவுவதாக இருந்தாலும் இன்றைய காலகட்டத்தில் பல்வேறு சமூக மற்றும் பொருளாதார ரீதியான பல பிரச்சினைகளின் உருவாக்கத்திற்கும் அதிகரிப்பிற்கும் வழிசமைக்கும் காரணியாக உருவாகியுள்ளமை நடைமுறை உண்மையாகின்றது. நுண்கடன் என்னும் மாயை வலைக்குள் புகுத்தறிவு கொண்ட மனிதர்கள் தெரிந்தும், தெரியாமலும் வீழ்ந்து

கொள்கின்றனர். நுண்கடன் மூலம் ஏற்படுகின்ற பாதகமான தாக்க விளைவுகளினைச் சர்வசாதாரண விடயமாக கருதிவிடக் கூடாது. அதற்குத் தக்க நடவடிக்கைகளை எடுப்பதன் மூலமே சரியான ஒரு அவிபிருத்தியுடன் கூடிய நாட்டினை கட்டியெழுப்ப முடியும்.

துணைநின்றவை

- அமலநாதன் எஸ், (2006), “சிறுகடன்”, குமரன் பதிப்பகம், கொழும்பு.
- இராசேந்திரன் ரா. (2000), “சமூகப்பிரச்சினைகள்”, அண்ணாமலை பல்கலைக்கழகம், ஆக்சப் செட் பிரின்ரஸ், ஃபாவா முதலியார் தெரு, சிதம்பரம்.
- பைசல் எம்.எஸ்.எம், (2000), “அபிவிருத்தி - ஒரு நோக்கு”, பூபாலசிங்கம் புத்தக சாலை, கொழும்பு - 11
- விக்னராஜா.பொன், “பெண்கள் வறுமை கடன் வாய்ப்பு”, ஐக்கிய நாடுகள் பல்கலைக்கழகம், தென் ஆசிய இயலுறுத் தோற்றங்கள் திட்டம்.
- காஞ்சனா ஆரியசிங்க, (மார்ச்-ஏப்பிரல் - 2013), “சிறந்த நுண்பாக நிதியியல் நடைமுறைகள்”, குறிப்பேடு
- Tazul Islam, (2007), *Micro Credit poverty Alleviation*, Ashgate Publishing Limited.
- Thomas Fisher, Sriram.M.S, (2002), *Beyond Micro Credit Putting Development Back*, Vistar Publication.
- Chalangani and Ariyawadana, (2007), *Analysis of Lending by Public and Private Micro - Financial Institution To Enterprises In Nuwara Eliya: Sabragamuwa University Journal*.
- உயிர் கொல்லும் நுண்கடன் www.battinews.com/?m=1 (18/12/2017) 6.40 pm
- நுண்கடனால் நிரக்கதியாகும் மக்கள் www.keetru.com (18/12/2017) 8.30 am.
- வறியவர்களின்இரத்தம்குடிக்கும்நுண்கடன்என்னும்அரக்கன், m.dailyhunt.in/news/india/tamil/dinamani-epaper-dinamani (20/12/2017) 9.45 pm.
- <http://m.youtube.com/#watch?v=0y-4zLDQAXc> (14.01.2018) 7.25 am.

வெண்ணீர்வாய்க்கால் இரா.பாண்டியபுலவர் வாழ்வும் வரலாறும்

சே.முனியசாமி

தமிழ் உதவிப் பேராசிரியர்

ஜெ.பீ, கலை அறிவியல் கல்லூரி

ஆய்க்குடி, தென்காசி.

தமிழிலக்கியத்தைப் பொறுத்தவரை இத்தனை வகை எண்ணிக்கைகளான இலக்கியங்கள்தான் உண்டு அல்லது படைக்கப்பட்டுள்ளதென அறுதியிட்டு வரையறுக்க இயலாது. இருப்பினும் பல்லாயிரக்கணக்கான நூல்கள் கிடைத்த போதிலும் அவற்றைக் கையிற்கிடைத்த, அழிந்து போன நூல்களென இருவகையாகப் பிரிக்கலாம். அதிலும் சுவடி வாயிலாகவே பெரும்வாரியான இலக்கியங்கள் உருப்பெற்றன. அவை பாதுகாக்கப்படாததன் நிமித்தம் பல இலக்கியங்கள் மறைவு தினத்தைச் சூட்டிக்கொண்டன. இன்றும் சங்க இலக்கிய நூல்கள் உருப்பெற்று நம் கரங்களில் நிலைப்பதற்கு முழுமுதற்காரணம் உ.வே.சா எனினும் அது மிகையாகா. சி.வை.தா. போன்ற ஆளுமைகளின் தளராது சோர்ந்துபோகாது இடைவிடாது முயன்றதன் விளைவால் சங்க இலக்கியங்கள் தத்தம் பிறந்த தினத்தைத் தக்க வைத்துக் கொண்டன. 1500 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தோன்றிய இலக்கியங்களைத் தனியொருவனாகத் தேடி அலைந்து சேகரித்த நிலைப்பாடுகளை 'என் சரித்திரத்தில்' படிக்கும்போது உ.வே.சா. தமிழ்மீதும் தமிழிலக்கியங்கள் மீதும் கொண்ட உன்னதமான அன்பிற்கு ஈடுயிணை ஏதுமில்லை என்பதை உணர முடிந்தது.

பல்வேறு காலக்கட்டங்களில் மனிதனின் வளர்ச்சிநிலை மாறும்போது இலக்கியத்தின் வளர்ச்சித் தன்மை மாற்றங்கொள்கின்றன. சமகாலங்களில் எவ்வகை இலக்கியங்கள் பேசப்படுகின்றதோ அதுவே இலக்கியங்களாகப் பிரதிபலிக்கப்படுகின்றன. நீதி வலிந்து பேசும் காலத்தில் அறஇலக்கியமும், சமயம் ஏத்திப் பேசும் காலங்களில் பக்தி இலக்கியமும், இதுபோல் சிற்றிலக்கியப் படையெடுப்பின் காலங்களில் உலா, தூது, பள்ளு, குறவஞ்சி, அந்தாதி, பிள்ளைத்தமிழ், சதகம் போன்ற இலக்கிய வகைகளும் தோன்றுவது இயல்பே. தற்போது கணினித்தமிழ் சார்ந்த இலக்கியங்கள் படையெடுப்பதுபோல அவ்வவ் காலங்களில் இவ்வாறு தோன்றுவது புதியதன்று.

ஆக, இலக்கியங்களைப் படைப்பவர், பாதுகாப்பவரென ஒவ்வொருவரும் போற்றப்படத்தக்கவர்களே. அவ்வகையில் அறியப்படாப் புலவர் வரிசையில் புலவர் இரா.பாண்டியன் பல சிற்றிலக்கியங்களை ஈன்றெடுத்துள்ளார். புலவரின் இலக்கியப் படைப்புகள் அச்சாக வெளிவந்துள்ளனவே தவிர அவரைப் பற்றியும் அவரின் படைப்புப் பற்றியும் முற்றிலும் பேசப்படவில்லையென அறிய முடிகிறது. இலக்கியத்தின் வாயிலாக விருந்தளித்த புலவரின் படைப்புகளைத் தமிழுலகம் அறிந்து ஆய்வுக்குட்படுத்த வேண்டுமெனும் நோக்கில் இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

பிறப்பு வளர்ப்பும்

இராமநாதபுரம் மாவட்டம் முதுகுளத்தூரிலிருந்து ஐந்து கிலோமீட்டர் தொலைவில் அமைந்துள்ள வெண்ணீர்வாய்க்கால் எனும் ஊரில் 1944ஆம் ஆண்டு பசுபதி - அழகம்மாள் என்போர்க்கு ஒரே புதல்வனாகப் பிறந்தவர் இரா.பாண்டியன். தனது தந்தை கவிஞராக விளங்கிடினும் கவித்துறையில் முழு ஈடுபாடற்றவராகவும், மதுபழக்கமுடையவராகவும் திகழ்ந்ததால் தனது சிறிய தந்தை கூ.கா.இராமசாமி என்பவரால் 16 வயதில் தத்தெடுத்து மலேசியாவிற்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டார். தனது வாழ்க்கைத் துணைவியாக அத்தை மகள் வள்ளிமயில் என்பவரை 23ஆம் வயதில் திருமணம் செய்துகொண்டார்.

பினாங்கு செந்தமிழ்க் கலாநிலையத் தலைவர் முதுதமிழ்ப் பெரும்புலவர் தமிழவேள், தவத்திரு சுவாமி இராமதாசரை (கொளுந்தரை) அன்பு குருவாக ஏற்று இலக்கிய, இலக்கணங்களைத் தேடலோடு பயின்று வந்தார். இவருடைய பரம்பரையினர் புலவர்களாகயிருந்ததன் விளைவால் இளமை முதற்கொண்டே கவிதைத் துறையில் தன்னார்வமும் ஈர்ப்பும் தொற்றிக் கொண்டது. 1960களில் எழுத்துத்துறையில் காலடி வைத்தார். தொடர்ச்சியாக எழுத்துத் துறையில் மூழ்கி முத்தெடுக்கும் திறம் வயப்பபட்டது. சுமார் பத்தாயிரம் பாடல்களை எழுதியும், நூற்றுக்கு மேற்பட்ட கவிதைப் போட்டிகளில் பங்கு கொண்டு எண்ணற்ற பொற்பதக்கம், ரொக்கம் எனப் பலவகையான பரிசுகளைப் பெற்றுள்ளார்.

நன்றி மறவாமை

புலவரின் சிறிய தந்தை கூ.கா.இராமசாமி, தன்னைப் பினாங்கு அழைத்துச் சென்று படிக்க வைத்து உயர வைத்த நன்றிக்கடனை மறவாமலிருக்க தன்பெயருக்கு முன் இரா.பாண்டியன் எனத் தன்னை அழைத்துக் கொண்டார். இதனை அருள்மிகு கூத்தப்பெருமான் அந்தாதி எனும் நூலில்

வஞ்சகர்க்கு முன்னென்னை

வாழவைத்த எந்தெய்வம்

நெஞ்ச மிலார் முன்னென்னை

நிமிரவைத்த நல்லன்னை

செஞ்சொல்லார் சிற்றப்பா

திரு. ராமசாமிக்கே

அருஞ்சொல்லார் பனுவலிதை

ஆக்குகின்றேன் காணிக்கை

என வரும் பாடல்வழி உணரலாம். இதில் அந்நூலை தன் சிற்றப்பாவிற்குக் காணிக்கையாக சூட்டிருக்கிறேன் எனக் கூறியிருப்பது, புலவரின் நன்றிமறவா உள்ளத்தை வெளிப்படுத்துகின்றது.

புனைபெயர்கள்

புலவரவர் 'வள்ளி மணாளன்', 'மதுரை மாறன்' எனும் புனைபெயர்களில் பல்வேறு சிறுகதைகளையும், கட்டுரைகளையும் எழுதியுள்ளார்.

இதழ்களும் படைப்புகளும்

மலேசியாவில் வெளிவந்த நாளேடுகளான தமிழ்முரசு, தமிழ் நேசன், தமிழ் மலர் ஆகியவற்றில் இவரது படைப்புகள் வெளிவந்துள்ளன.

நிர்வகித்த பொறுப்புகள்

தமிழ்மீது அளவற்ற அவா கொண்டதின் நிமித்தம் தமிழ் இலக்கிய இயக்கங்களிலும் பல சமூக இயக்கங்களிலும் முக்கிய பொறுப்பேற்றுப் பணியாற்றியுள்ளார். அதுமட்டுமின்றி செந்தமிழ்க் கலாநிலையச் சிலாங்கூர் கிளைச் செயலராகப் பதவி வகித்துள்ளார்.

கவித்திறத்தால் பெற்ற பட்டங்கள்

புலவர் எண்ணற்ற கவிதைகளை எழுதி சமூகத்துடன் பயணித்துள்ளார். பல்வேறு இலக்கியக் கூட்டங்களில் கலந்தும் பேசியும் தமிழ்மொழி வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாக இருந்துள்ளார். பொற்பரிசுக் கவிஞர், கவிஞர்க்கோ, கவித்தென்றல், பைந்தமிழ்ப் புலவர், செந்தமிழ்க் கவிமணி, மகாகவி போன்ற பட்டங்கள் பெற்றுள்ளார்.

பிற புலவர்களின் புகழ்மொழிகள்

அத்திப்பூ எனும் நூலுக்குப் பதிப்புரை வழங்கிய செந்தமிழ்க் கலாநிலையத்தார்,
"கலாநிலையக் குடும்பத்தில் ஒருவரான அவர் பாவலராகவும், நாவலராகவும், சீரிய பணியாளராகவும் இருந்து ஆற்றிய சேவைகள் பெரிதும் புகழுக்குரியவையாகும், எந்தப் பிரச்சனையையும் கூர்ந்து நோக்கும் கூர்த்த மதியுடைய அவர் சமுதாயச்

சிந்தனையுடைய கவிதைகளைப் படைப்பதில் கைதேர்ந்தவர்” எனவும்,
 “தமிழ்க்கவிதை வானில் அவர் ஒரு ஒளிர்கின்ற நட்சத்திரம். தமிழ் கூறும்
 நல்லுலகில் தன் கவிதைத் திறத்தால் பலருக்கும் நன்கு அறிமுகமான
 இரா.பாண்டியன் அவர்கள் பூங்கொடி என்ற காவியத்தையும் தோரணங்கள், வரத
 விநாயகர் பிள்ளைத்தமிழ் என்ற நல்ல நூற்களையும் வெளியிட்டுத்தன்
 கவித்துவத்திற்கு முத்திரை பதித்தவர்”

எனக் குறிப்பிட்டுள்ளனர் (அத்திப்பூ, ப.5).

அருள்மிகு கூத்தப் பெருமாள் அந்தாதி நூலுக்கு அணிந்துரை வழங்கிய முனியாண்டி
 “அழகுத் தமிழ்நடையில் அவர் பாடியுள்ள அந்தாதி, கற்கண்டின் சுவை
 பயப்பதாகும் என்றால் மிகையாகாது. அந்தாதி கட்டளைக் கவித்துறையில்
 பாடுவதே சால்பென்ற வழிநின்று சீரிய கவிமலர்களை யாத்துள்ளார்”

எனக் கூறியுள்ளார் (அருள்மிகு கூத்தப்பெருமாள் அந்தாதி ப.5).

அருள்மிகு வரத விநாயகர் பிள்ளைத்தமிழ் எனும் நூலிற்கு வாழ்த்து மொழி வழங்கிய கலா
 நிலையம் சார்ந்த வண்ணக் கவிஞர்களின் வாழ்த்து மொழியில்,

சித்தி விநாயகரின் சீர்ப்ரவப் பேர்ப்ரவப்
 பத்தியுடன் பாண்டியன்செய்த பாவமுது - நித்திலமே!
 கண்டார்க்கு வண்ணங் கனிந்தநிலா காவியஞ்செய்
 பண்டிதர்க்கு மின்பப் பலர்

என மு.முனியாண்டியும்,

சீதக் குணத் திரளோன்
 மாணவர்க்குள் செல்வக் குழந்தை
 அருந்தமிழில் மாதவச் சித்தன்
 எனக்கினிய
 போதக்குழந்தை கவிவீர பாண்டியனின்
 பிள்ளைத்தமிழ்
 நாதத்தில் நல்ல நடையில் - செந்தமிழின்
 போதத்தில் நன்றெனவே போற்று”

எனப் புஷ்பவேணியும்,

வள்ளலிற்கு வள்ளல் வரத விநாயகரின்
 பிள்ளைத் தமிழோ பெருந்தமிழாம் - தொல்லுலகில்
 பாண்டியன் பேர் நிற்கும் பலகால் மனம்விரும்பி
 வேண்டியதும்கிட்டு விரைந்து

எனச் செந்துறைக் கவிஞர் கரு.முத்துவேலும்,

பிள்ளையார் மீதிலொரு பிள்ளைத் தமிழ்பாடி
 எல்லோரும்போற்ற இனிதளித்த - வல்லகவி
 பாண்டியனும் பாண்டியனின் பைந்தமிழும் நம்முளத்தைத்
 தூண்டிவிடு மின்பச் சுடர்”

எனச் செந்துறைக் கவிஞர் எஸ்.கே.வடிவேலும் வழங்கியுள்ளனர் (அருள்மிகு வரத விநாயகர்
 பிள்ளைத்தமிழ், பக்,9,10).

அருள்மிகு கருமாரி அம்மன் சதகத்திற்குச் சாற்றுக்கவி பாடிய இராமதாசர்
 முந்து தமிழ்ச்சதகம் முற்றும் தெளிந்ததன்பின்

சிந்தைக் கினியதாய்ச் செப்பினான் - இந்த நறும்
காலத்திற் கேற்ற தெனக் கற்ற தமிழ்ப் புலவர்
ஞாலத்திற் கேற்பென்றார் நன்று!"

எனும் வெண்பாவில் புலவரின் கவித்திறமையைப் போற்றியுள்ளார் (அருள்மிகு கருமாரி அம்மன் சதகம், ப,10).

இயற்றிய நூல்கள்

புலவரவர்கள் சிற்றிலக்கிய வகைகளான பிள்ளைத்தமிழ், சதகம், அந்தாதி, புகழ்மாலை, காவியமெனப் பல்வேறு நூல்களை இயற்றியுள்ளார். அவை:

1. பூங்கொடி (காவியம்)
2. அருள்மிகு வரதவிநாயகர் பிள்ளைத்தமிழ்
3. அத்திப்பூ (காவியம்)
4. கூத்தப்பெருமாள் அந்தாதி
5. சாதுகுரு சுவாமிகள் புகழ்மாலை
6. திருப்பாடல் திரட்டு (தொகுப்பு நூல்)
7. அருள்மிகு கருமாரி அம்மன் சதகம்
8. வாழ்வந்தம்மன் புகழ்மாலை
9. தண்ணீர் மலையப்பன்
10. திருப்புகழ்ச்சி மாலை
11. கருப்பையன் புகழ்மாலை
12. நன்றி மலர்கள்
13. தோரணங்கள் (சமூக எழுச்சி நூல்)
14. கண்கள் கண்டபோது (அச்சில்)

பூங்கொடி (காவியம்)

பிணங்கு செந்தமிழ்க் கலாநிலையத்தாரால் 1978ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட நூல் பூங்கொடி. 168 பக்கங்களைக் கொண்ட இந்நூலிற்கு சு.சாலமன் பாப்பையா மதிப்புரை வழங்கியுள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இஃது காவிய நூலாதலின் இக்காவியத்திற்குக் கடவுள் வாழ்த்து, நதிவளம், இயற்கை வளம், பயிர்வளம், இளமைக்கனவு, நோய்க்கொடுமை, ஊழ்வினைப் பயன், அழுகை, தாலாட்டு, பொறுமை, வீரம், அமைதி என்கின்ற பல்வகை தலைப்புகளில் பலவித ஓசைகளோடு காவியத்திற்குரிய அத்தனை தன்மைகளைப் பெற்று விளங்குகின்றது.

இக்காவியமானது நாற்பது இயல்களைத் தாங்கி அறுசீர், எழுசீர், எண்சீர், விருத்தப்பாக்களாலும், கட்டளைக் கலித்துறை, அகவல், வெண்பா, வெண்டுறை முதலிய பாவினங்களாலும் படைக்கப்பட்டுள்ளது. இடம்/காலம் ஆகிய இரண்டிற்கும் தக்கவாறு பாடல்களை ஏற்படுத்தி உவமைகளைக் கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டுள்ளது. உவமை, தற்குறிப்பு, ஏற்றம், இயல்பு, விபரீதம் முதலிய அணிகளும் இடையிடையே ஒளிர்கின்றன.

இக்காவிய நூலிற்கு முதுதமிழ்ப் பெரும்புலவர் தமிழவேள் தவத்திரு சுவாமி இராமதாசர் (05.04.1978 பிணங்கு) அணிந்துரையும், செந்தமிழ்ப் புலவர்மணி வீ.கே.சுப்பிரமணியம் (15.12.1977 பிணங்கு) சாற்றுக்கவியும் வழங்கியுள்ளனர்.

இக்குறுங்காவியம், 1974ஆம் ஆண்டு மலாயா தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம் நடத்திய குறுங்காவியப் போட்டிக்கு எழுதப்பட்டு, இரண்டாம் பரிசைப் பெற்றது என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

அருள்மிகு வரதவிநாயகர் பிள்ளைத்தமிழ்

பிள்ளைத்தமிழ் என்பது தமிழிலக்கியத்தில் வழங்கும் பிரபந்தநூல் வகைகளுள் ஒன்று. புலவர்கள் தாம் விரும்பிய தெய்வங்கள், புலவர் பெருமக்கள், ஆதீனகர்த்தர், அரசர், உபகாரிகள்,

அவர் அவர்கட்கு உகந்தவர்கள் ஆகியோரைக் குழந்தையாக உருவகித்து கற்பனை பல அமையப் பாடுவதாகும். இப்பிள்ளைத்தமிழ் வரதவிநாயகர் மீது பாடப்பட்டதாகும். நமது தாய்மொழி ஒரு தெய்வீக மொழியென்பதால் எண்ணற்றப் பாடல்கள் ஆன்மீகம் தொடர்பாகாவே வெளிவந்துள்ளன. அதைப்போலவே இந்நூலும் ஆன்மிகத்தை யொட்டியே அமைகின்றது.

பிணங்கு செந்தமிழ்க் கலாநிலையத்தாரால் 1988ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டது. காப்புப் பருவம், செங்கீரைப் பருவம், தாளப் பருவம், சப்பாணிப் பருவம், முத்தப் பருவம், வருசைப் பருவம், அம்புலிப் பருவம், சிற்றிற் பருவம், சிறுபறைப் பருவம், சிறுதேர் பருவம் எனப் பத்து பருவங்களில் இந்நூல் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்நூலுக்குச் சாற்றுகவியைத் தமிழ்வேள் செந்தமிழ்ப் போராளி சுவாமி இராமதாசர் பாடியுள்ளார். கரு.சாத்தையா மலேசியா வாழ்த்துரையும், வீகே.சுப்பிரமணியம் (பிணங்கு), சைவமணி மு.முனியாண்டி (பிணங்கு), திருமதி புஷ்பவேணி, செந்துறைக் கவிஞர் கரு.முத்துவேல், செந்துறைக் கவிஞர் எஸ்.கே.வடிவேல், செந்துறைக் கவிஞர் வே.ஏசையா, செந்துறைக் கவிஞர் குருபத்திரத்னா சோலை முருகன் ஆகியோர் வாழ்த்து மொழி பாடியுள்ளனர்.

அத்திப்பூ

பிணங்கு செந்தமிழ் கலாநிலையத்தாரால் 1990ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த நூல் அத்திப்பூ. இஃது ஒரு காவியம். இது 506 பக்கங்கள் நான்கு காண்டங்கள் (மலர்ச்சிக் காண்டம், சூழ்ச்சிக் காண்டம், திருப்பக் காண்டம், மறுமலர்ச்சிக் காண்டம்) ஐம்பத்தைந்து படலங்கள் ஆயிரத்து தொள்ளாயிரத்து எண்பத்து நான்கு (1984) பாடல்கள் அமைந்துள்ளது. எளிய நடையிலும் ஓரளவு கற்றோர் யாவரும் படித்தவுடன் புரியுமளவிற்கு புனையப்பட்டு ஆசிரிய விருத்தத்தில் எழுதியுள்ளார். சமூக உணர்வுடன் சமூக சீர்திருத்த நோக்கோடு படைக்கப்பட்டுள்ள அதே வேளையில், இலக்கிய இன்பம் அதனால் சிதைவு படாதவகையில் சிறப்பாக அமைந்துள்ளன.

காப்பியப் பெயரும் பொருத்தமும்

இற்றைக் காலங்களில் நாட்டின் மீதான அக்கறை மக்களிடம் மலிந்தும் நலிந்தும் கிடக்கின்றன. இக்காவியத்தில், அரசன் மகளைக் காதலித்த குற்றத்திற்காகக் கடுமையான தண்டனைகள் பல பெற்றபோதும் மனஞ்சலியாது, நாட்டைக் காக்கக் தனது பணி முக்கியவாய்ந்ததென்று கருதி, எவரும் அழைக்காது தாமகவே முன்வந்து, உதவிகள் பலபுரிந்து, பகைவர்களைத் துவம்சம் செய்து பெருவீரனாகக் காப்பியத்தலைவன் படைக்கப்பட்டுள்ளான். அவ்வீரனும் மருத்துவக் குடியில் தோன்றியுள்ளான். மனிதப் பண்புகள் மறைந்து வரும் நாளில் அதில் திறனுடையவனாய் முன்நிற்கின்றான். இதனை எடுத்துரைக்கும் முகமாக,

நாடது கடத்தப் பட்ட

கைதிநா னான போதும்

நாடதுமென்றன் நாடே

நான்வேறு நாட்டா னன்று!

மாடது மேயக் கூட

வக்கில்லா நிலமா னாலும்

நாடதை மாற்றாங் கையில்

நல்கிடல் ஆண்மை யன்றே!

எனும் அடிகள் அமைந்துள்ளன. இக்காவியத்தில் காப்பியத் தலைவனின் சிந்தனையோட்டங்கள் நாட்டுப்பற்றின் ஆழத்தைப் பிரதிபலிக்கின்றன. அதுமட்டுமின்றி பல்கலை வித்தனாக, அவற்றைப் பலருக்கும் கற்பிக்கும் கலைஞனாக, மிக உயர்ந்த பண்பாளனாகப் படைக்கப்பட்டு அவனது வீர வரலாற்றை எடுத்துரைப்பதாக இருப்பதால் இக்காவியத்தின் பெயர் 'அத்திப்பூ' என அமைந்திருப்பது ஏற்புடையதே.

காப்பியத் தலைவனின் அரச மகளை காதலித்தக் குற்றத்திற்காகக் கடுமையான தண்டனைகள் வழங்கப்பட்ட செய்திகள் தென்படுகின்றன. இக்காவியத்துடன் நாட்டுப்புறத் தெய்வமான மதுரைவீரன் கதையில் காணலாகும் நிகழ்வுகளை பொருத்திப் பார்க்க முடிகின்றது. மதுரை வீரன் கதை மன்னனின் மகளைக் காதலித்து குற்றமெனக் கூறி மாறுகால் மாறு கை வாங்கப்பட்டதை உணர்த்துகின்றது. மதுரை வீரனும் நாட்டுப் பற்றுமிக்கவனாய்த் திகழ்ந்ததால் இரவு நேரங்களில் குதிரையில் சென்று நாட்டை அச்சுறுத்திய கள்வர்களை ஒழித்தார். ஆக மதுரை வீரனின் தாக்கம் அத்திப்பூவில் மலர்கிறது எனலாம்.

இக்காவியத்திற்குச் சிறப்புப் பாயிரம் தமிழவேள் முதுதமிழ்ப் பெரும்புலவர் இராமதாசரால் வழங்கப்பட்டுள்ளது. ஆசிரியரையைக் குன்றக்குடி அடிகளார் வழங்கியுள்ளார். மேலும் ஆசிரியரை வழங்கிய ஆண்டிலிருந்து நூலானது எட்டு ஆண்டுகள் கழித்தபின்னரே இந்நூல் வெளிவந்துள்ளது என்பதை அறியமுடிகிறது.

இக்காவியத்திற்கு அணிந்துரை சி.பாலசுப்பிரமணியனும் (துணைவேந்தர் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்), கே.தனுஷ்கோடியும் (ஆசிரியர் முஸ்லீம் உயர்நிலைப்பள்ளி, முதுகுளத்தூர்) வழங்கியுள்ளனர். சாற்றுக்கவிகளை வீ.கே.சுப்பிரமணியம் (பிணங்கு), பி.எம்.அபுபக்கர் (மீசல்), வீ.ஏசையா (பிணங்கு) போன்றோர் வழங்கிச் சிறப்பித்துள்ளனர்.

கூத்தப்பெருமாள் அந்தாதி

அந்தாதி எனப்படுவது யாப்பியலில் ஒரு தொடை வகையாகும், அந்தாதி எனும் சொல் முடிவு என்னும் பொருள் தரும். அந்தம், தொடக்கம் என்னும் பொருள்படும். ஒரு பாடல் முடிவிலுள்ள எழுத்து, அசை, சீர், சொல், அடி அடுத்து வரும் பாடலின் தொடக்கமாக அமையும் பாடல்களால் ஆனது அந்தாதிச் செய்யுளாகும். அடுத்தடுத்து வரும் அடிகள் அந்தாதியாக அமையும் போது அது அந்தாதித் தொடை எனப்படும். அந்தாதி அமைப்பு பாடல்களை வரிசையாக மனப்பாடம் செய்வதற்கு எளிமையாக இருக்குமென்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

பிணங்கு செந்தமிழ்க் கலாநிலையத்தாரால் 1993ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட நூல் அருள்மிகு கூத்தப்பெருமாள் அந்தாதி. 58 பக்கங்கங்களைக் கொண்டு திகழும் இந்நூல் பாடல்கள் அனைத்தும் கட்டளைக் கலித்துறையால் அமைந்துள்ளது. அந்தாதித் தொடையால் ஆன நூறு பாடல்களும், பின் வருகைப் பதிகம் என்ற பதினொரு பாடல்களும் அதனுள் அடங்கியுள்ளன.

நூல் எழுந்ததற்கான காரணம்

கூத்தப்பெருமாள் என்பது புலவரின் குலதெய்வம். இக்குலதெய்வமானது முதுகுளத்தூர் அருகிலமைந்த புளியங்குடி என்னும் சிற்றூர்க் கருகில் உள்ளது. கூத்தப்பெருமாள் பெரும்பாலன் எனும் பெயரிலும் அழைக்கப்படுகின்றது. கவிஞர் நோய்வாய்ப்பட்டு இருந்தபோது இந்நூல் தோன்றியது என்பதை,

அண்மையில் நோய்வாய்ப்

பட்டிருந்த நிலையில் அருள்கொண்ட

டாவேசித்து வருதி செய்து,

கட்டளைப் பிறப்பித்துப் பாடப்

பாலித்த படி இந்த

அந்தாதிப் பனுவலைப் பாடும்

பேறு கிட்டியது

இளமைக் காலந் தொட்டே

எங்கள் குலதெய்வம்

கூத்தப் பெருமாள் மீதிற

பாமாலை சூட்ட வேண்டும்

என்று என்னுள் ஆர்த்தவேட்கை

இதன்வழி நிறைவுறுகிறது'

எனும் பா மூலம் தெளிவுபடுத்துகின்றார்.

அந்தாதி கட்டளைக் கலித்துறையில்தான் பாடவேண்டுமென்ற மரபிற்கேற்ப பாடலைக் கையாண்டுள்ளார். கூத்தப் பெருமாள் அந்தாதியுடன் கூத்தப்பெருமாளுக்கு பெரும்பாலன் என்ற ஒரு பெயரும் இருப்பதால் பெரும்பால வருகைப் பதிகம் என்ற ஒன்றையும் இணைத்துப் பாடியுள்ளார்.

இந்நூலுக்கு அழகு சேர்க்கும் வண்ணம் சைவமணிக் கவிஞர் மு.முனியாண்டி (பிளாங்கு) அணிந்துரையும், செந்தமிழ்க் கலாநிலையம் பதிப்புரையும் வழங்கியுள்ளது.

சாதுகுரு சுவாமிகள் புகழ்மாலை

பிளாங்கு செந்தமிழ்க் கலாநிலையத்தாரால் 1994ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த நூல் சாதுகுரு சுவாமிகள் புகழ்மாலை. காலமளித்த கனி என்ற பெயரில் அபிராமம் குடமுருட்டி ஸ்ரீமத் (சத்) சாது குருமார்களின் மீது பாடிய புகழ் மாலையே இந்நூல். முப்பத்தாறு பக்கங்களில் காணலாகும் இந்நூலானது, காப்பு, முருகர் துதி, சத்தி துதி, சிவன் துதி, ஐயப்பன் துதி, தமிழே துணை எனும் தலைப்புகளில் காணப்படுகின்றன. முப்பது பாடல்களில் சாதுகுரு சுவாமிகளைப் புகழ்ந்து பாமாலையாகப் பாடியுள்ளார்.

இந்நூலுக்குச் சாற்றுக்கவி வீ.கே.சுப்பிரமணியமும், கோதவனும் (மலேசியா) பாடியுள்ளனர். **திருப்பாடல் திரட்டு**

பிளாங்கு செந்தமிழ்க் கலாநிலையத்தாரால் 1994ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த நூல் திருப்பாடல் திரட்டு. இஃது ஒரு தொகுப்பு நூல். இந்நூலை இயற்றியவர் கா.கூ.வேலாயுதப்புவரர். இந்நூலாசிரியரின் பேரன் பாண்டிப் புலவரால் தொகுத்து 104 பக்கங்களில் காணலாகின்றன. நூலாசிரியர் கா.கூ.வேலாயுதப்புவரரின் காலம் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு பிற்பகுதியும் இருபதாம் நூற்றாண்டு முற்பகுதியும் ஆகும். பாஸ்கர சேதுபதி (1868-1903) சமஸ்தானத்தில் பரிசு பெற்ற புலவர் வாழ்ந்த காலத்தைச் சார்ந்தவர்.

முருகக் கடவுளின் பெருமைகளையும், ஒவ்வொரு ஊரிலும் இடம்பெற்ற முருகக் கடவுள் பற்றி பாடப்பெற்ற பாடல்களும் இந்நூலில் இடம் பெறுகின்றது. குறிப்பாக வரத விநாயகர் (வெண்ணீர்வாய்க்கால்), தென்கொடுமனூர் குமரக்கடவுள், படைவீட்டு காவடிச்சிந்து, சீரலைவாய்ச்சிந்து, பழனி, கமுகுமலை, கதிர்காமம், திருக்கொடுமனூர், திருக்குன்றக்குடி, சிவசுப்ரமணியம், நவரசக்கீர்த்தனை, திருச்செந்தூர் திவ்விய வழிநடைச்சிந்து போன்ற தலங்களில் அமைந்துள்ள கடவுளைப் பாடப்பட்ட பாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. கணபதி, சிவலிங்க பந்தம், முருகன் ரத பந்தம் ஆகிய பெயர்களில் சீட்டுக்கவியை வரைபடத்தின் மூலம் சுட்டியுள்ளார்.

இந்நூலுக்குச் சாற்றுக்கவி தெய்வம்நாயகம் பிள்ளையும் (சித்திரங்குடி), துரைச்சிங்கம்பிள்ளையும் (கடலாடி சமஸ்தான வித்துவான்), வித்வ சிரோன்மணி காயாம்பு ஐயங்காரும், அண்ணாச்சாமி ஐயங்காரும் (பெருங்கருணை), வீ.கே.சுப்பிரமணியமும் (பிளாங்கு) வழங்கியுள்ளனர்.

வாழ்த்துப்பா கோதவனும் (பரமக்குடி) இரா.பாண்டிப்புலவரும் வழங்கியுள்ளனர்.

அருள்மிகு கருமாரி அம்மன் சதகம்

பிளாங்கு செந்தமிழ்க் கலாநிலையத்தாரால் வெளிவந்த நூல் அருள்மிகு கருமாரி அம்மன் சதகம். 1995 ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த இந்நூலானது 96 பக்கங்களைக் கொண்டு திகழ்கின்றது.

சதகம் என்பது தமிழ்ச் சிற்றிலக்கியங்கள் எனவும் வடமொழியில் பிரபந்தம் எனவும் அழைக்கப்படும் பாட்டியல் வகைகளுள் ஒன்று. தமிழிலக்கியத்தில் சொல்லப்படும் அகப்பொருள் அல்லது புறப்பொருள் ஆகியவற்றில் ஏதாவது ஒன்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு நூறு பாடல்களால் பாடப்படுவதே சதகம் என்பது பாட்டியல் நூல்கள் சொல்லப்படும் இலக்கணம்.

சதகம் என்பது நூறு எனப் பொருள்படும் வடமொழிச் சொல் ஆகவே நூறு பாடல்களைக் கொண்ட சிற்றிலக்கியம் சதகம் எனப்பட்டது

நூல் தோன்றிய விதத்தினை இயம்புகையில்

அருள்மிகு கருமாரி

அம்மன்மேல் ஒருநூல்

பாடவேண்டும் என்ற

எண்ணம் இதயத் தடாகத்தில்

அரும்பில் பல ஆண்டுகள்

ஆசியும்,

மலராக ஏழு ஆண்டுகள்

காத்திருக்க வேண்டியதாயிற்று'

எனும் அடிகளில் விளக்குகிறார்.

இந்நூல் தொடக்கத்தில் காப்பு, வேலவர் துதி, கலைமகள் துதி, அலைமகள் துதி, சத்தி துதி, நாரணன் துதி, பாண்டிமுனி ஐயா துதி, தமிழ் வாழ்த்து, ஞானகுருநாதர் வாழ்த்து, குருமகான் போற்றி, அவையடக்கம் எனும் தலைப்புகளில் ஒவ்வொரு பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். அதன்பின் கருமாரி அம்மனை வைத்து நூறு பாடல்களை எழுதியுள்ளார். இந்நூலானது சதக இலக்கியத்தின் தன்மை மாறாமல் அமையப் பெற்றிருப்பது புலவரின் கவிப்புலமையை பறைச் சாற்றுகின்றது.

இந்நூலுக்கு அணிந்துரை மு.முனியாண்டியும் (பிளாங்கு), சாற்றுக்கவி ஏ.எம்.என்.இராமதாசும் (பிளாங்கு), கோதவனும் (பரமக்குடி) வழங்கிச் சிறப்பித்துள்ளனர்.

வாழ்வந்தம்மன் புகழ்மாலை

வெண்ணீர் வாய்க்கால் கவிமணி பதிப்பகத்தாரால் வெளிவந்த நூல் வாழ்வந்தம்மன் புகழ்மாலை. 2000ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த இந்நூலானது 63 பக்கங்களாகத் திகழ்கிறது. வெண்ணீர்வாய்க்கால் என்ற நல்லூரின் கண் எழுந்தருளி இருக்கின்ற வாழ்வந்தாள் மீது அலங்கார நடையில் மாலையாகத் தொடுத்துள்ளார்.

விநாயகர் துதி, கருப்பையன் துதி, சாஸ்த்தா துதி, தமிழ் வாழ்த்து, எம்மான் சாது சுவாமிகள் துதி, குருவணக்கம் எனும் தலைப்புகளில் பாடல் பாடியுள்ளார்.

இந்நூலுக்கு வாழ்த்துப்பா பண்டரிநாத இராக்காயி அம்மாள் குடும்பத்தினரும், கோ.தேவேந்தினார் - இலட்சுமியம்மாளும், கவிஞர் கோவதனும் பாடியுள்ளனர்.

தண்ணீர் மலையப்பன், திருப்புகழ்ச்சி மாலை, கருப்பையன் புகழ்மாலை, நன்றி மலர்கள், தோரணங்கள் (சமூக எழுச்சி நூல்) போன்ற நூல்கள் கிடைக்கப்பெறவில்லை புலவரின் நூல்கள் அனைத்தும் ஆய்வுகுட்படுத்துமளவிற்கு உள்ளன. குறிப்பாக அத்திப்பூ எனும் காவியத்தை முனைவர்பட்ட ஆய்விற்கும், பூங்கொடி எனும் நாவல் ஆய்வியல் நிறைஞர் பட்ட ஆய்விற்கும் மேற்கொள்ளுதல் வேண்டும். அவ்வாறு கையாளும்போது இலக்கியத்தின் தன்மையையும், புலவரின் பன்முகப் படைப்பாகத் திறனையும் வெளிக்கொணர வகைசெய்யும்.

முகவை மாவட்டத்தில் பிறந்து இலக்கியத்தின் மீது கட்டுக்கடங்கா ஆர்வத்தாலும், கவித்திறன் வழியாக மலேசிய கவியுலகில் தனக்கென்றோர் தனி இடத்தைப் பிடித்துக் கொண்டார். இதனால் பல்வேறு தமிழறிஞர்களின் நட்புறவு பெற்றுச்சிறந்துள்ளார். அதுமட்டுமின்றி பல்வேறு அரசியல் தலைவர்களுடனும் நெருங்கிப் பழகியுள்ளார்.

2007ஆம் ஆண்டு தனது 63ஆம் அகவையில் மலேசிய மண்ணில் புலவரவர்களின் உயிர் பிரிந்தது. அவரது உடல் பல்வேறு தமிழறிஞர்கள், அரசியல் தலைவர்களின் மௌன அஞ்சலியுடன் அடக்கம் செய்யப்பட்டது. அவரின் உடல் அமைதியாய் கிடத்தியிருந்தாலும் அவர் விட்டுச் சென்ற படைப்புகள் இன்றளவும் முணுமுணுத்துக் கொண்டிருக்கின்றன.

தகவலாளி

புலவரின் மனைவி: பா.வள்ளிமயில்

புலவரின் மகன்: பா.வெற்றிவேல் பாண்டியன்

துணை நூற்பட்டியல்:

- பாண்டியன்.இரா, அத்திப்பூ,1990, செந்தமிழ்க் கலா நிலையம், பிளாங்கு.
- பாண்டியன்.இரா, அருள்மிகு கருமாரி அம்மன் சதகம், 1995, செந்தமிழ்க் கலா நிலையம், பிளாங்கு.
- பாண்டியன்.இரா, அருள்மிகு கூத்தப்பெருமாள் அந்தாதி, 1993, செந்தமிழ்க் கலா நிலையம், பிளாங்கு.
- பாண்டியன்.இரா, பூங்கொடி, 1978, செந்தமிழ்க் கலா நிலையம், பிளாங்கு.
- பாண்டியன்.இரா, அருள்மிகு வாழ்வந்தம்மன் புகழ்மாலை, 2000, கவிமணி பதிப்பகம், வெண்ணீர் வாய்க்கால், முதுகுளத்தூர்.
- பாண்டியன்.இரா, அருள்மிகு வரதவிநாயகர் பிள்ளைத்தமிழ், 19988, செந்தமிழ்க் கலா நிலையம், பிளாங்கு.
- வேலாயுதம்.கா,கூ, பாண்டியன்.இரா (தொ.ஆ), 1994, செந்தமிழ்க் கலா நிலையம், பிளாங்கு.
- விக்கிப்பீடியா
- மதுரை வீரன் கதை (பிற செய்திகள் கிடைக்கப் பெறா)
- www.google.com

பின்னிணைப்பு

மதிப்பிடப்பெற்றது

நாட்டுப்புறப் பாடல்களின் வளர்ச்சிப் படிநிலைகள்

முனைவர் இரா.சி. சுந்தரமயில்

உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை

பூ.சா.கோ.அர. கிருஷ்ணம்மாள் மகளிர் கல்லூரி

பீளமேடு, கோவை - 641004.

தகவலைப் பலதரப்பட்ட மக்களுக்கும் எடுத்துச் செல்லப் பயன்படும் கருவியே ஊடகமாகும். 'ஊடகம்' என்ற சொல்லும், ஊடகங்களும் தோன்றும் முன்னே தகவல் பரிமாற்றப் பணியினை நாட்டுப்புறக் கலைகள் செய்துவந்தன என்றால் அது மிகையாகாது.

சமீகன்களும் சப்தங்களும் மெருகூட்டப்பட்டு, செம்மையாக்கப்பட்டு, நாட்டுப்புறப் பாடலாகவும், கதைகூறல்களாகவும், கதைப்பாடல்களாகவும், நாடகங்களாகவும் உருப்பெற்றன. இதன்வழி தன் எண்ணங்களையும், நிகழ்வுகளையும், செய்திகளையும் ஒருவருக்கொருவர் பரிமாறிக் கொண்டனர். பிற்காலத்தில் இதனை நாட்டுப்புற ஊடகங்கள் என்றும் அழைத்து வந்தனர். இவையே நவீன ஒலி, ஒளி ஊடகங்களின் தோற்றுவாய் எனலாம்.

இவ்வாறாக ஊடகங்கள் தோன்றுவதற்குக் காரணமாக இருந்த நாட்டுப்புறக் கலைவடிவில் ஒன்றாகிய நாட்டுப்புறப்பாடல்கள் ஊடகங்களில் பங்கு பெறும் விதம் பற்றி ஆய்ந்துரைப்பதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

நாட்டுப்புறவியலும் நாட்டுப்புறப் பாடல்களும்

கிராமப்புற மக்களால் படைக்கப்பட்ட கலை வடிவமே, கலை இலக்கியமே நாட்டுப்புறவியல் எனப்படும். இதனை 'FOLK LORE' என்றழைப்பர். 'A NEW DICTIONARY' இதற்குப் பொருள் கூறுகிறது. அதாவது, "மரபுவழிப்பட்ட நம்பிக்கைகளையும், புராணங்களையும் பழக்க வழக்கங்களையும், பொதுமக்களிடமிருந்து அறிந்து கொள்வதாகும். அத்துடன் பண்டைக்காலப் பழக்க வழக்கங்களையும், பொதுமக்களின் இலக்கியங்களையும், கற்பதாகும்"¹ என்பதே அதன் தமிழாக்கம். இதோடு மட்டுமல்லாது, கிராம மக்களின் கவித்திறத்தையும், கற்பனை வளத்தையும், காதல் உணர்வின்ையும் நாட்டுப்புறவியலில் காணலாம்.

நாட்டுப்புறவியலிலிருந்து நாட்டுப்புறப்பாடல்கள் பிரிக்க முடியாத பிணைந்த நிலையை அடைந்துள்ளன. ஏனெனில் நாட்டுப்புற இயலின் சாராம்சம் அனைத்தும் நாட்டுப்புறப்பாடலில் அடங்கியுள்ளது கண்கூடு. "மக்களின் மனப்பண்பைத் தெரிந்து கொள்ள, பழக்க வழக்கங்களைத் தொகுத்தறிய நாகரீகச் சார்புகளை ஆய்ந்தறிய உள்ளத்து உணர்ச்சிகளின் உருவத்தைப் படம் பிடிக்க நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் மிகச் சிறந்த துணை புரிவன"² என்கிறார் தமிழண்ணல் அவர்கள்.

நாட்டுப்புறப்பாடலை மக்கள் தங்கள் வாழ்வோடு இணைத்துத் தாலாட்டு, விளையாட்டு, திருமணம், ஒப்பாரி போன்ற நேரங்களில் பாடுகின்றனர்.

நாட்டுப்புறப் பாடல்களின் தோற்றம்

மனிதன் என்று தோன்றினான்? மொழி எப்படித் தோன்றியது? யாரால் படைக்கப்பட்டது? என்ற வினாவிற்கு விடைகாண முயலுவோமானால் அது சரிவர விடைகாண முடியாத ஒன்றாகிவிடும். அதுபோலவே நாட்டுப்புறப்பாடல் எப்போது தோன்றியது? யாரால் தோற்றிக்கப்பட்டது என்பது அறிய முடியாத ஒன்றாகும். நம் முன்னோருக்கும் முன்னோர் வழிவழியாகப் பாடப்பட்டது எனலாம்.

சிறிது சிந்தித்தால் இசை தோன்றியபோதே நாட்டுப்புறப் பாடலும் தோன்றிவிட்டது எனலாம். மொழி எழுத்துவடிவம் பெறுவதற்கு முன்பே தோன்றியிருக்க வேண்டும். எழுத்து வடிவம் தோன்றியிருந்தாலும் அதை அறியாத, அதாவது எழுத்தறிவு இல்லாத கிராம மக்களிடையே

தோன்றியிருக்க வேண்டும். எனவே தான் நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் காகிதத்திலோ ஓலையிலோ எழுதப்படவில்லை. வாய்மொழியாகவே தலைமுறை தலைமுறையாக இன்று வரை பாடப்பட்டு வருகின்றன.

நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் - விளக்கம்:

நாட்டுப்புற மக்களால் பாடப்படும் பாடல் நாட்டுப்புறப்பாடல் எனப்படும். இதனையே, “படிப்பு இல்லாத கிராமவாசிகள், வயலில் உழுகிறவர்கள், நாற்று நடுகிறவர்கள், வாய்க்கால் வெட்டுகிறவர்கள், கிணறு வெட்டுகிறவர்கள், தண்ணீர் இறைக்கிறவர்கள், மீன் பிடிப்பவர்கள், ஓடம் விடுகிறவர்கள், வண்டி ஓட்டுபவர்கள் முதலிய மக்கள் பாடுகின்ற பாட்டுதான் நாட்டுப்பாடல்”³ என்கிறார் சதாசிவ ஐயர். மேலும், “மனித சமுதாயத்தின் தொடக்க காலம் தொட்டு மக்களின் உணர்ச்சிப் பெருக்காகக் கொந்தளித்தோடும் நதிப்பிரவாகமே நாட்டுப்பாடல்”⁴ என்று அன்னகாழு அவர்களும் நாட்டுப்புறப்பாடலுக்கு விளக்கம் தருகின்றார்.

நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் நாட்டின் பல்வேறுபட்ட சூழலிலும், சூழ்ந்தை முதல் பெரியவர் வரை, வயது வேறுபாடு இல்லாது அனைவராலும் பாடப்படுவன. இவற்றைத் தனக்குரியதுதான் என்று யாரும் சொந்தம் கொண்டாட முடியாது. ஏனெனில் இவை ஏட்டில் எழுதாக் கவிதைகள், வாய்மொழிப் பாடல்கள். இவை மனிதனின் கற்பனையில் என்னவெல்லாம் தலைகாட்டுகிறதோ அவற்றையெல்லாம் தனது பாட்டுக்குள் கொண்டு வந்து சேர்த்துவிடும். அக்கற்பனையும் தன்னால் பயன்படுத்தப்பட்டதாகவும் தான் கண்டதாகவுமே பெரும்பாலும் இருக்கும். புதுவரவுப் பொருட்களும் பாடல்களில் இடம்பெறுவதுண்டு.

கலைக்களஞ்சியமோ “நாட்டுப்புறப்பாடல்கள் தாமத மலர்ந்து மணம் வீசும் காட்டு மலருக்கு ஒப்பானவை. செயற்கை அரண் இன்றி பெருகித் தழைத்தவை, இயற்கையோடு இயந்து வாழ்க்கை நடத்தும் மக்களின் உள்ளக் கிளர்ச்சிகளை வெளியிடும் தன்மை வாய்ந்தவை. நாட்டுப்புறத்து மக்களினத்தை, நம்பிக்கை, கனவு, காதல் ஆகிய எல்லாவற்றையும் அவை பொன்னொளி வீச போற்றுகின்றன”⁵ என விளக்கம் தருகிறது.

வகைகளும் விளக்கங்களும்

நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் இவைதான் என்று அறுதியிட்டுக் கூறமுடியாது. இவை அளவற்றன. எனினும் இதனைப் பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை என்ற வரையறையை அளவாகக் கொண்டு

1. தாலாட்டுப் பாடல்கள்
2. சூழ்ந்தைப் பாடல்கள்
3. காதல் பாடல்கள்
4. தொழிற்பாடல்கள்
5. கொண்டாட்டப் பாடல்கள்
6. வழிபாட்டுப் பாடல்கள்
7. ஒப்பாரிப் பாடல்கள்
8. பன்மலர்ப் பாடல்கள்

என்று எண்வகையாகப் பிரிக்கின்றார் சு.சக்திவேல்⁶ அவர்கள்.

தாலாட்டுப் பாடல்கள்

“தாய்மை உலகிற்கு வழங்கிய முதல் இலக்கியப் பரிசு தாலாட்டு”⁷. தாலாட்டுப் பாடல்கள் தாயின் உள்ளக்கிடக்கையை வெளிக்கொணர்வதாகும். “நடை அழகில் ஜெயங்கொண்டாரையும் இனிமையில் இளங்கோவையும் கற்பனையில் கம்பனையும் சொல்லாட்சியில் மணிவாசகரையும் நாகரீக விளக்கத்தில் சங்கப்புலவர்களையும் ஒப்பு உவமையாகப் பெற்று பெருமையாக விளங்குகிறது தாலாட்டு”⁸

குழந்தைப் பாடல்கள்

குழந்தைகள் பேசத்தெரித்து கொண்ட பிறகு இப்படித்தான் பேச வேண்டும் என்பதை அறியும் முன் ஏதோ தனக்குத் தெரிந்ததைப் பாடுகின்றனர். இவர்களின் பாடல்களில் எந்தவொரு பொருளையும் முழுமையாகக் காண முடியாது. தொடரும் அங்கங்கு தனித்து நிற்கும். அவர்களுக்கே உரிய மொழிபோல அர்த்தமற்ற சொற்களும் ஒலிக்குறிப்புகளும் அதிகமாக இடம்பெற்றிருக்கும்.

காதல் பாடல்கள்

அன்போடு இணைந்த ஆண், பெண் இரு உள்ளங்கள் மகிழ்ச்சியில் முழுகும்போது காதல்ப்பாடல்கள் உருப்பெறுகின்றன. இப்பாடல் வழி காதலன் பெயரை வாய்குளிர உச்சரிப்பதுண்டு. மேலும் இப்பாடல்களில் மாமன், மச்சான் என்ற முறைப்பெயர்களும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. தனது காதல் மறைமுகமாக இருக்கும்படி புதிர் முறையைக் கையாளுவோரும் உண்டு.

தொழிற் பாடல்கள்

தொழிலாளிகள் தொழில் செய்யும் போது பாடப்படும் பாடல்கள் தொழிற்பாடல் எனப்படும். “மனிதன் கூடித் தொழில் செய்யும் போது அக்கூட்டுறவிலே பிறப்பது தொழிற்பாடல்”⁹ தனது வேலையில் கவனம் தெரியாமல் இருக்கவும் சிறிது நேரமேனும் தங்கள் வறுமையை மறந்திருக்கவும் விரைவில் எளிதில் தொழில் முடிப்பதற்காகவுமே இப்பாடல் பாடப்படுகிறது.

கொண்டாட்டப் பாடல்கள்

உழைத்து உழைத்து சளைத்துப்போன மனிதன் மனதிற்கு மகிழ்ச்சிதர கொண்டாட்டப்பாடல் பாடப்படுகிறது. ஏதேனும் விழாக்களில் தன்னை ஈடுபடுத்தி கொண்டாட்டப்பாடலைப் பாடி மகிழ்கிறான் மனிதன். கும்மி, கோலாட்டு, ஓயிலாட்டம் என பூப்பு, நழுங்கு, அம்மாணை, வளைகாப்பு, காதுகுத்து போன்ற அனைத்து விழாக்களிலும் உறவினர் பலரால் கூடி பாடப்படுகிறது. இது சடங்குப்பாடல் எனவும் அழைக்கப்படும்..

வழிபாட்டுப் பாடல்கள்

தன்னுடைய ஒவ்வொரு செயலிலும் மனுதன் இறைவனை வேண்டுதல், வழிபடுதல், நன்றி செலுத்துதல் உண்டு. இதோடும்ட்டுமல்லாது பாடல் முழுவதும் தெய்வத்தைப் பற்றியே அமையுமானால் இறைவனுக்கே முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுமானால் அஃது பக்திப்பாடல் எனப்படும்.

ஒப்பாரிப் பாடல்கள்

உயிர் இழப்பு ஏற்படும் போதுதான் ஒப்பாரி உயிர் பெற்று எழுகிறது. இறந்தவர்களை நினைத்து அவர்கள் மீது பாடப்படும் பாடல்களே ஒப்பாரி. “தமிழ் அகராதி ஒப்பாரிக்கு ஒப்பு+ஆரி, ஒப்பு+சொல்லி அழுதல்”¹⁰ எனப் பொருள் தருகிறது. இது கவிஞர்களால் ‘இரங்கற்பா’ என அழைக்கப்படுவதுண்டு.

பன்மலர்ப் பாடல்கள்

இந்த ஏழு வகையிலும் அடங்காத, அடக்க முடியாத எஞ்சியுள்ள தனிப்பாடல்கள் அனைத்தும் பன்மலர்ப்பாடல்களாகும்.

ஊடகங்களில் நாட்டுப்புறப் பாடல்களின் பங்கு

ஆரம்ப கால கட்டத்தில் மக்களுக்கு தகவலைக்கொண்டு சேர்க்கும் ஊடகமாக செயல்பட்ட நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் இன்று நவீன ஊடகங்களின் வழி தன்னுடைய பணியினைச் செய்து வருகின்றன.

நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் உணர்ச்சிபூர்வமானவை. எனவே இதனை அதிக அக்கறையுடனும், கண்ணும் கருத்துமாகவும், ஒருமுகப்படுத்தி வெளியீடு செய்தல் வேண்டும்.

அதேநேரத்தில் இதன் வழிப் பெறப்படும் செய்திகள் கலாச்சாரம், பண்பாடு, பாரம்பரியம் ஆகியவற்றைச் சிதைக்காமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். இதற்குத் தகுந்தாற் போலவே செய்திகள் சேகரிக்கப்பட்டு வெளியிடப்பட வேண்டும். இவ்வாறு ஊடகங்கள் வெளியிடும் செய்திக்கு துணைபுரிவதாக நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் அமைகின்றன. இன்று மனிதனுடைய வாழ்வில் பெரும்பகுதியை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருக்கும் அச்ச ஊடகங்களிலும் மின்னணு ஊடகம் என்று சொல்லப்படும் வானொலி, தொலைக்காட்சி, திரைப்படம், ஆகிய அனைத்திலும் நாட்டுப்புறப்பாடல்கள் மிகுந்த செல்வாக்கைப் பெற்றுள்ளன. இவ்ஊடகங்கள் கலைஞர்களைத் தேடிச்சென்று நாட்டுப்புறப் பாடல்களைப் பதிவு செய்து மக்களிடத்துக் கொண்டு சேர்க்கின்றன.

அச்ச ஊடகங்களில் நாட்டுப்புறப் பாடல்கள்

அச்ச ஊடகங்கள் என்று சொல்லப்படும் நாளிதழ்கள், பருவ இதழ்கள், சுவரொட்டிகள் எனப் பலவற்றிலும் நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன என்பது மறுக்க முடியாத உண்மையாகும். அச்ச ஊடகங்களே ஆதிகாலத்தில் ஏட்டில் எழுதாக் கவிதையாக இருந்த நாட்டுப்புறப் பாடல்களை அனைவருக்கும் கிடைக்க வழிவகை செய்தன. அதனைத் தொடர்ந்து கிராமபுற மக்களின் வளர்ச்சிக்காகவும் பாடுபட்டது. மேலும் முழு எழுத்தறிவு பெற்ற நாட்டை உருவாக்கும் பணியினையும் செய்து வந்தது.

நாட்டுப்புறப் பாடல்கள், கலைகள் சார்ந்த விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தவும் அதனை மக்கள் மத்தியில் கொண்டு சேர்க்கவும் நாட்டுப்புறவியல் ஆர்வளர்கள் இதழ்களை நாடினர். நாட்டுப்புறவியல் சார்ந்த ஆய்வினை வெளிப்படுத்தவும் இதழ்கள் தேவைப்பட்டன. நாட்டுப்புறவியல் சார்ந்த செய்திகளைத் தரும் முதல் இதழாக சங்கர் சென் குப்தா அவர்களால் கல்கத்தாவிலிருந்து 'FOLK LORE' என்ற இதழ் வெளிவரத் தொடங்கியது. தமிழில் கலைமகள், மஞ்சரி, தென்றல், தாமரை, செம்மலர், புலமை, ஆராய்ச்சி போன்ற ஆய்விதழ்கள் நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் சார்ந்த கருத்துக்களை வெளியிடுகின்றன. குறிப்பாக லூர்து அவர்களைச் சிறப்பு ஆசிரியராகக் கொண்டு 'நாட்டார் வழக்காற்றியல்' என்ற இதழ் இன்று வரையிலும் நாட்டுப்புறவியல் சார்ந்த அரிய கருத்துக்களையும், கோட்பாடுகளையும், தமிழாக்கங்களையும், புதிய கோணத்தில் படம் பிடித்துக்காட்டுகிறது.¹¹ இவ்வாறு ஊடகங்களில் தன்னிலை விளக்கமாக இடம்பெற்ற நாட்டுப்புறப்பாடல்கள் காலப்போக்கில் தன்னைக்கொண்டு மக்களுக்குச் செய்தியைத் தருவதாகவும் இடம்பெறலாயின.

20ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிக் காலகட்ட பத்திரிகையில் நாட்டுப்புறப் பாடல்களின் தாக்கத்தைக் காணமுடிகிறது. 'மங்கையர் மலர்' இதழில் 'வாழ்க்கை நெய் மணக்கும்' என்ற தலைப்பில் மஞ்சளா ரமேஷ் என்பவர் சுட்டுரை ஒன்று வெளியிட்டிருந்தார். அதில் அன்று மக்களிடையே காணப்பட்ட பிரச்சனைகளையும் அதை நீக்கும் வழிகளையும் சுட்டிக்காட்ட ஒரு சில நாட்டுப்புறப்பாடல்களையே தம் கருத்துக்கு வலிமை சேர்க்கக் கையாண்டுள்ளார்.

“அரிசி முளைபோட்டு அரண்மனையும் சுத்திவந்தா

அரிசி மணமணக்கும் அரண்மனையும் பூ மணக்கும்”¹²

என்று கணவன் மனைவியைப் புகழ்வதாகவும்

“சங்கு மணியடிக்கும்

சர்க்காரு என் தொரையே

சார்ந்திருக்கும் போலீசாரே

சர்க்காரு வக்கீலே - நான்

தந்ததை வாங்கிட்டு - என்

சுவத்தையும் விட்டுடுங்கோ

குண்டு மனியடிக்கும்

கோட்டாரு என் தொரையே - நான்

கொடுத்ததை வாங்கிட்டு - என்

கொளந்தையை விட்டுடுங்கோ”¹³

என்று அரசின் நிலையை எடுத்துக்காட்டுவதுமாக இப்பாடல்கள் அமைத்துள்ளன.

மின்னணு ஊடகங்களில் நாட்டுப்புறப் பாடல்களின் பங்கு

மின்னணு ஊடகங்களாகிய தொலைக்காட்சியிலும் சரி, வானொலியிலும் சரி நாட்டுப்புறப் பாடல்களின் பங்களிப்பு அதிகமாகவே உள்ளன. நாட்டுப்புறப்பாடல்கள் வானொலியில் ஒலிபரப்பப்படுவது மட்டுமல்லாமல் தொலைக்காட்சியில் மேடை நிகழ்வுகளாகவும் கலை நிகழ்ச்சிகளாகவும் ஒளிபரப்பப்படுகின்றன. தைப்பொங்கல் மாட்டுப்பொங்கல், உழவர் திருநாள் போன்ற பண்டிகைக் காலங்களில் நாட்டுப்புறப் பாடல்களும் கலைகளும் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. கொல்லங்குடி கருப்பாயி, விஜயலெட்சுமி நவந்தகிருஷ்ணன், நளாயினி போன்றவர்கள் நாட்டுப்புறப் பாடல்களைச் சேகரித்து ஊடகங்களின்வழி அப்பாடல்களைப் பாடிப் புகழ்பெற்றுள்ளனர். அவர்களுடைய பாடல்கள் பதிவுசெய்யப்பட்டு பதிவுச்சுருள் நாடாவாகவும் கிராமபோன் தட்டுகளாகவும் குறுந்தகடுகளாகவும் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. முழு எழுத்தறிவு பெற்ற நாடாகத் திகழவேண்டும் என்ற கொள்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டு ‘அறிவொளி இயக்கம்’ என்றதொரு இயக்கம் அரசால் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அதனை மக்கள் மத்தியில் கொண்டுசேர்த்ததில் முக்கியப் பங்கு வகித்தவை நாட்டுப்புறப் பாடல்களே. பல்வேறு கிராமப்புறப் பகுதிகளுக்குச் சென்று மக்களைக் கவரும் வகையில் நாட்டுப்புறப்பாடலைப் பாடி இவ்வியக்கத்தில் சேரச் செய்தனர். இச்செய்தியை அறிமுகம் செய்த வானொலியும் கூட பழமொழி, விடுகதைகள் போன்றவற்றோடே நாட்டுப்புறப் பாடல்களையும் ஒலிபரப்பியது.

மேலும் வானொலியில் நாட்டுப்புறப்பாடலுக்கென ஒரு தனி இடம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இசை நிகழ்ச்சியில் ஒரு விழுக்காடு பங்கு பெற்றுள்ளது குறிப்பிடப்படுவதாகும். “இப்பாடல்கள் பல திருச்சிராப்பள்ளி வானொலி நிலையத்தில் ஒலிபரப்பப்பட்டு ஒலிப்பதிவும் செய்யப்பட்டன. அவற்றை வெளியிட அனுமதி தந்த அந்நிலையத்தாருக்கும் எனது நன்றி”¹⁴ என்ற திரு.செ. அன்னகாமு அவர்களின் கூற்றிலிருந்தும், “வெவ்வேறு காலகட்டங்களில் எழுதப்பட்டவையும் வானொலி கருத்தரங்கு ஆகியவற்றில் பேசப்பட்டவையுமே நாட்டுப்புற மண்ணும் மக்களும் என்னும் நூலில் இடம்பெற்றன.”¹⁵ என்று கே.ஏ. குணசேகரன் அவர்களின் கூற்றிலிருந்தும் வானொலியில் நாட்டுப்புறப்பாடல்கள் அதிக அளவில் இடம்பெற்றுள்ளன என்பதை அறிய முடிகிறது.

திரைப்படங்களின் வருகைக்குப் பின்னர் நாட்டுப்புறப்பாடல்கள் அருகிவிட்டன எனலாம். “இப்பாடல்களை அழிப்பதில் இராட்சபலம் பெற்றிருப்பது திரைப்படப்பாடல்களே”¹⁶ என்கிறார் ஆறு.அழகப்பன். மேலும் “கிராமத்து மக்கள் தம் ஊர்களுக்கு அருகில் உள்ள நகரங்களில் நடக்கும் திரைப்படங்களைக் காண ஆரம்பித்ததாலும் அவை சுலபமாகப்பொழுதுபோக்காக அவர்களுக்கு இருந்தமையாலும் அம்மக்கள் தங்களுக்கு உரித்தான நாட்டுப்புறப்பாடல்கள், நாடகங்கள், விளையாட்டுக்கள் மற்றும் நாட்டுப்புறத்திற்குரிய நடைமுறைகள் இவற்றில் ஈடுபாடில்லாது போய்விட்டார்கள்”¹⁷ என்கிறார் அகர்நாத் பீகால். ஆக, திரைப்படப் பாடல்களினால் நாட்டுப்புறப்பாடல்கள் அழிந்து விட்டன என்கின்றனர் அறிஞர்கள். அழிவிற்குக் காரணமான திரைப்படப்பாடல்களே அதன் வளர்ச்சிக்கும் வழிவகுக்கின்றன எனலாம். அதாவது நாட்டுப்புறப்பாடல்கள் இனிமை, எளிமை, இசைநயம் மிக்கனவாக உள்ளன. எனவே இந்நாட்டுப்புறப் பாடல்களைப் பின்பற்றியோ அதன் சாயலிலோ பல பாடல்களைப் படைத்துத் திரைப்படங்களில் ஒலிக்கச் செய்கின்றனர்.

“ஆட்டுப்பால் குடிச்சா அறிவழிஞ்சு போகுமுன்னு

எருமப்பால் குடிச்சா ஏப்பம் வந்து சேருமுன்னு

காராம் பசுவோட்டிவாராண்டி தாய்மாமன்”¹⁸ என்ற திரைப்படப்பாடல் வரிகள் நாட்டுப்புறப் பாடலின் சாயல் பெற்றதே.

“பாடறியேன் படிப்பறியேன்

பள்ளிக்கூடம் தானறியேன்”¹⁹

என்ற பாடல் நாட்டுப்புற அவையடக்கப்பாடலே.

“குச்சி குச்சி ராக்கம்மா பொண்ணு வேணும்

கூடசாலி ராக்கம்மா பொண்ணு வேணும்”²⁰

என்பன போன்ற வரிகள் நாட்டுப்புறப்பாடல் வரிகளே. இவையெல்லாம் ஒரு காலத்தில் நம் முன்னோர்க்கும் முன்னோர் பாடி வந்த பாடல்களே. காற்றில் மிதந்து வந்து நம் செவிகளில் நிறைக்கின்றன. இந்நிலையில் பார்க்கப்போனால் நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் வளர்ந்து வந்துள்ள நிலையினை ஓரளவு காணமுடிகிறது. திரைத்துறையில் ஒலிக்கும் ‘கானாப்பாடல்கள் முழுக்க முழுக்க நாட்டுப்புறப் பாடல்களே என்பதை மறுக்க முடியாது.

விளம்பரங்களில் நாட்டுப்புறப் பாடல்களின் தாக்கம்

விளம்பரம் இல்லாது வியாபாரம் இல்லை என்ற நிலையில் உள்ளது இன்றைய உலகம். மக்களிடையே நல்ல வரவேற்பையும் பெற்றுள்ளது. இவ்விளம்பரங்களில் கூட நாட்டுப்புறப்பாடல்களின் தாக்கத்தைக் காணமுடிகிறது.

“ஆத்தோரம் கொடிகளாம் அரும்பரும்பா வெத்திலையாம்

போட்டா செவக்குதில்ல பொன்மயிலே உன் மயக்கம்”²¹

என்ற தெம்மாங்குப் பாடலை ஒலிபரப்பி அத்துடன் உன் மயக்கமல்ல கும்பகோணம் ஏ.ஆர்.பாக்குத்தாள் என்று பாக்கு விளம்பரத்திற்கு நாட்டுப்புறப்பாடல் பயன்படுத்தப்பட்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. 1994 ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த விளம்பரத்தில்

“கைவீசம்மா கைவீச

கடைக்குப் போகலாம் கைவீச

மிட்டாய் வாங்கலாம் கைவீச

மெதுவாய்த் தின்னலாம் கைவீச”²²

என்ற குழந்தைப் பாடலைப்போலவே

“கைவீசம்மா கைவீச

கடைக்குப் போகலாம் கைவீச

உஜாலா வாங்கலாம் கைவீச

வெள்ளைச் சட்டையில் ஒளிவீச”²³

என்ற சொட்டுநீலம் விளம்பரம் எல்லா இடங்களிலும் ஒளி, ஒலித்ததை இங்கு நினைவுகொள்வோம்.

நாட்டுப்புறப் பாடல்களின் போக்கு

நாகரீகம் வளர்ந்த இன்றைய நிலையில் கிராமப்புற மக்கள் அனைவரும் நகரப்புற மக்களைப்போல் மாறி வருகின்றனர். போக்குவரத்து, மின்சாரம் தொலைபேசி, ஊடகங்கள், தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி, இணையம் எனப் பல வசதிகளும் மிகுந்து கிராமங்கள் நகரங்களாக மாறி வருகின்றன.

கிராமங்கள் அனைத்தும் நகரங்களாக மாறிவரும் சூழலில் கிராமப்புறக் கலைகளில் ஒன்றாகிய நாட்டுப்புறப்பாடல்கள் அருகி வருவதில் ஆச்சரியம் ஒன்றுமில்லை. “இருவர் கொள்ளும் காதலை விட உடன்பிறந்தார் கொள்ளும் வாஞ்சையை விட ஏன் உலகமளக்கும் அருளிணையும் விட பிள்ளைப்பாசமே ஆழமானது. வலிமை மிக்கது. உணர்ச்சிமயமானது. இத்தகைய தாயும் சேயுமென்ற உறவுப்பிணைப்பிலே பிறந்த இயற்கைக் கலைதான் தாலாட்டு”²⁴ ‘மாணிக்கம் கட்டி வைரம் இடைக்கட்டி’ என்று கண்ணனை மனதுக்குள் தொட்டிலிலிட்டுத் தாலாட்டினார் பெரியாழ்வார். இன்று சூழ்ந்தையைத் தொட்டிலிலிட்டுத் துயில்ச் செய்யும் பழக்கமே வழக்கொழிந்து வரும் நிலையில் தாலாட்டுப் பாடும் தாய்மார்கள் மிகக் குறைவே.

அடுத்ததாக நாட்டுப்புறப் பாடல்களில் பக்திப்பாடல் என்றொரு வகையுண்டு என்பதே மக்களிடத்து மறைந்து விட்டது. பக்தி இலக்கிய வருகையும் புதுப்புது நாட்டுப்புற பக்திப்பாடல்கள் தோன்றாமையுமே இதற்குக் காரணம் என்கின்றனர் அறிஞர்கள். “தெய்வ நம்பிக்கைப்பாடல்களும், இன்பமான காலங்களில் இறைவனை மறந்துவிடுவது போல் பரபரப்பான உலகப் போக்கினால் மறக்கப்பட்டு அருகிப் போய்விட்டன”²⁵ என்கிறார் திரு ஆறு. அழகப்பன் அவர்கள்.

சொல்லியழுதால் சோகம் விட்டுப்போகுமென்ற நிலையில் இறந்தவர் இருந்த காலத்தில் நடந்த நிகழ்வுகளை அடுக்கியும் அழுபவர்களை ஆற்றுவிக்கவும் ஒப்பாரி பாடப்பட்டது. மின்மயான வருகைக்குப்பின் மக்கள் ஒப்பாரிக்கு நேரம் ஒதுக்குவதில்லை. இயந்திரங்களின் பயன்பாட்டிற்குப் பின்னர் தொழிற்பாடல்களும் மக்கள் மத்தியில் வழக்கொழிந்து போனது.

இங்கு ஒன்றை கவனத்தில் கொள்ளுதல் வேண்டும். நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் மக்களால் பாடப்படும் நிலை அருகிவிட்டதே தவிர ஊடகங்களின் வாயிலாக கலைஞர்களாலும் கவிஞர்களாலும் இன்றளவும் பெரும் வளர்ச்சி நிலையை அடைந்துள்ளது என்றே கூறலாம்.

“ஆராரோஆரிராரோ அம்புலிக்கு நேர் இவரோ
தாயான தாய் இவரோ தங்க ரத தேர் இவரோ

... ..

தூங்காமணி விளக்கே தூங்காம தூங்கு கண்ணே
ஆச அகல் விளக்கே அசையாமல் தூங்கு கண்ணே
ஆராரோஆரிராரோ... ஆராரோஆரிராரோ...

ஆராரோஆரிராரோ... ஆராரோஆரிராரோ...”²⁶

என்ற சிறுத்தை பட தாலாட்டுப் பாடல் வரிகளும் ‘என்று தணியும்’ என்ற ஆவணப்படத்தில் இடம்பெற்ற

“அய்யய்யோ பாவினா அட அரசழிஞ்சு போவீனா

கைவீச்சு சாமிகளா கண்ணவிஞ்சு போவீனா

பந்தக்கால் மூங்கில்களே பாடைக்கு சாட்சிகளா

எம்மக்கா எட்டுக்கால் தேர் ஏற எரிவெட்டி சேர்த்தீர்களா”²⁷

என்ற இரா.தனிக்கொடியின் உருக்கமான ஒப்பாரிப்பாடலும் நாட்டுப்புறப்பாடல்கள் உலகெங்கும் ஒலித்துக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதற்கான ஒரு சில உதாரணங்களாகும்.

முடிவுரை

பெருகி வரும் இலக்கியங்களில் நாட்டுப்புற இயலும் ஒன்றாகும். நாட்டுப்புற இயல் வகையில் நாட்டுப்புறப்பாடல்கள் சிறந்த இடத்தைப் பெறுகின்றன. என்றோ ஒருநாள் மொழி தோன்றியது முதல் தனது களைப்பைப் போக்கிக்கொள்ளவும் போழுதைப்போக்கவும்

வேலைப்பளுவை மறக்கவும் இப்பாடல்கள் பாடப்பட்டு வந்தன. பின்னர் பல ஆராய்ச்சிகளுக்கு உட்படுத்தப்பட்டு நாட்டுப்புறப்பாடல்கள் ஏட்டில் எழுதாக்கவிதைகள், காற்றிலே மிதந்து வந்த கவிதைகள், வாய்மொழிப்பாட்டு, நாடோடிப்பாட்டு, FOLK SONGS என்றெல்லாம் அழைக்கப்பட்டு வந்தது. இன்னும் பல ஆய்வாளர்களிடையே ஆய்வுப் பொருளாகவும் எடுத்தாளப்படுகின்றன. கிராம மக்களுக்கே சொந்தமாக இருந்த நாட்டுப்புறப் பாடல்களை அக்கிராமங்களுக்கெல்லாம் சென்று அவை பற்றிய பலதரப்பட்ட கருத்துக்களையும் சேகரித்து உலகிற்குத் தருகிறார்கள் நாட்டுப்புறவியல் ஆய்வாளர்கள். இந்நிலையில் நாட்டுப்புறப்பாடல்கள் பழையன களைந்து புதியன புகுத்தித் திரைப்படம், வானொலி, தொலைக்காட்சி, விளம்பரம், இதழ்கள் போன்ற ஊடகங்கள் மூலம் இன்றுவரையிலும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றன என்றால் அது மிகையாகாது.

சான்றெண் விளக்கம்

1. "The traditional beliefs, legends and customs, current among the common people; the study of these popular Antiquities or popular literature" - A new English Dictionary P.330
2. தமிழண்ணல், காதல் வாழ்வு, ப. 13
3. சதாசிவ ஐயர், மட்டக்களப்பு வசந்தன் கவித்திரட்டு, ப. XXXVI
4. செ. அன்னகாமு, ஏட்டில் எழுதாக்கவிதைகள், ப. VIII
5. கலைக்களஞ்சியம், தொகுதி 6, ப. 6
6. டாக்டர் சுசக்திவேல், நாட்டுப்புறவியல் ஆய்வு, ப. 27
7. தமிழண்ணல், காதல் வாழ்வு, ப. 10
8. தமிழண்ணல், தாலாட்டு, ப. 12
9. டாக்டர் சுசக்திவேல், நாட்டுப்புறவியல் ஆய்வு, ப. 42
10. தமிழ் அகராதி, ப. 6
11. டாக்டர் சுசக்திவேல், நாட்டுப்புறவியல் ஆய்வு, ப. 495
12. மங்கையர் மலர், ஜனவரி 1995
13. மேலது.
14. செ. அன்னகாமு, ஏட்டில் எழுதாக்கவிதைகள், ப. IV
15. கே. ஏ. குணசேகரன், நாட்டுப்புற மண்ணும் மக்களும், ப. 3
16. ஆறு. அழகப்பன், நாட்டுப்புறப் பாடல் திறனாய்வு, ப. 257
17. மேலது., ப. 261
18. கவிஞர் வைரமுத்து, கிழக்குச்சீமையிலே (திரைப்படம்).
19. கவிஞர் வைரமுத்து, சிந்துபைரவி (திரைப்படம்).
20. கவிஞர் வைரமுத்து, பம்பாய் (திரைப்படம்).
21. சுசண்முகசுந்தரம், நாட்டுப்புற இலக்கியத்தின் செல்வாக்கு, 139
22. தி. நடராசன், நாட்டுப்புறச் சிறுவர் பாடல்கள், ப. 111
23. திருநெல்வேலி வானொலி நிலையம் ஒலிபரப்பியது, ஜனவரி 1995.
24. ஆறு. அழகப்பன், நாட்டுப்புறப் பாடல் திறனாய்வு, ப. 17
25. மேலது., ப. 260
26. கவிஞர் அறிவுமதி சிறுத்தை (திரைப்படம்).
27. கவிஞர் இரா. தனிக்கொடி, என்று தணியும் (ஆவணப் படம்).

சகூரின் மொழியியல் ரீதியான அமைப்பியலும் மின்அமைப்பியலும்

திரவியராசா நிரஞ்சினி

முதுகலைமாணி மாணவி

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை.

nironiru03@gmail.com

ஆய்வு அறிமுகம்

மெய்யியலில் முக்கிய எண்ணக்கருவாக ஆராயப்படுவது அமைப்பியல்வாதம். இது சமூகத்தில் காணப்படக்கூடிய பல விடயங்களை ஒன்றாக இணைத்து ஒரு சிக்கலான அமைப்பை விளங்கிக் கொள்வதற்கு முயலும் ஒரு அறிவியல் சார்ந்த அணுகுமுறையாகும். இவ் அணுகுமுறையின் முன்னோடியாக சவிட்ஸ்சர்லாந்து மொழியியலாளர் சகூர் (Ferdinand.De.Saussure) விளங்குகின்றார். இவரே மொழிக் கட்டமைப்பு ரீதியான ஆய்வினை முதன்முதலில் நிகழ்த்தியவராவார்.

அமைப்பியல்வாத சிந்தனையாளர்களாகத் தம்மை அடையாளப்படுத்திக் கொள்ளும் ரோலன் பாத் (Roland Barthes), லூயிஸ் அல்தூசர் (Louis Althusser), பூக்கோ (Faucault), லகான் (Lacan), லெவிஸ்ட்ராஸ் Levi Strauss போன்றோர் சகூரின் மொழிக் கட்டமைப்புக்கள் கருத்துருவ மாதிரிகளைக் கொண்டு மொழியின் மேலோட்டமான நிகழ்வுகளை (Parole), அதற்கு அடிப்படையாகவுள்ள முறைமையினை (Langue) குறியீடுகளைக் கொண்டு ஆராய்கின்ற விஞ்ஞானத்தை (Semiology) முழு வளர்ச்சியடையச் செய்தனர்.

அமைப்பியல்வாதமும் சகூரும்

சகூர் மொழி பற்றிய அமைப்பியத்தை இனங்கண்டு விரிவுபடுத்தி, தம் அமைப்பியத்தில் மொழிக்கும், பேச்சுக்கும் (Language and Speech) உள்ள வேறுபாட்டினை நுணுகி ஆராய்ந்தார். மொழியின் பன்முக வெளிப்பாடாகிய பேச்சானது மொழியின் உறுப்புக்களை (Constituents) அமைப்பியல் சிதைவின்றிப் பல்வேறு வகைகளில் இணைத்து எண்ணற்ற வாக்கியங்களை அமைக்கின்றது. ஒரு மொழிக் குறியானது (Linguistic Sign) தான் நிகழும் இடத்தையும் தான் உணர்த்தும் பொருளையும் கொண்டு இரண்டு நிலைகளில் உறவாடுகிறது என்பதைச் சகூர் ஆராய்ந்தார். இம்மொழிக் குறிகள் தொடரணில் (Syntax) எழுவாயாகவும், பிற வேற்றுமை உறுப்புகளாகவும் (case constituents) இவற்றை இணைக்கும் வினையாகவும், அடுத்தடுத்து ஒரு கிடைவரிசையில் தொடரணியற் சங்கிலியாக (syntagmatic chain) அமைந்து பொருண்மையையும் கொடுக்கின்றன என்பதையும் உணர்ந்தார்.

உதாரணம் *The women Threw the ball* மேற்கூறிய தொடரில் கிடை வரிசையில் அமைந்த இலக்கண உறவில் கட்டுண்ட சொற்களில் (மொழிக் குறிகள்) ஏதாவது ஒன்று நீக்கப்பட்டு வேறொரு சொல் அங்கு இணைக்கப்படும் போது அது 'செங்குத்து உறவு (Paradigmatic Relation) ஏற்படும்.

உதாரணம் *Child threw the ball*

Woman found the ball

இவ்வாறான முறையில் மொழியானது 'கிடை உறவிலும்' (syntagmatic) > 'செங்குத்து உறவிலும்' (paradigmatic) அமைப்பாக்கம் பெற்றுப் புதியபுதிய தொடர்களையும், புதிய புதிய அர்த்தங்களையும் உருவாக்குகின்றது. இவ்வாறான சிந்தனையைச் சகூர் எள்வாங்கி மொழியின் அமைப்பியலை விளக்கினார்.

முறைமை கட்டமைப்பு ஏற்கனவே உள்ளது என்றும் புதியதல்ல என்றும் உருவாக்கப்பட்டதல்ல என்றும் எல்லா மொழிகளுக்கும் பொதுமையானது என்றும் சகூர் கூறுகின்றார். நாங்கள் மொழியினைப் பேசுகின்றோம் என்பதனை விட நாங்கள் மொழியுடன் பேசுகின்றோம் என்பதுதான் உண்மை. இந்த மொழிக்கட்டமைப்பு நாம் எழுதுகின்ற வாக்கியம், வசனம் போன்றவற்றை அர்த்தமுடையதாக மாற்றுகின்றது. மேலும் மொழிக்கட்டமைப்பு வார்த்தைகளை (Units) இலக்கண விதிகளுக்கு (Role) ஏற்ப ஒழுங்கமைக்கின்றது. இந்த முறைமை எமது மனதிலுள்ளது என்றும், இந்தக் கட்டமைப்பு முறைமை வார்த்தைகளைச் சரியான ஒழுங்கில் இட்டு உச்சரித்து இலக்கண விதிகளுக்கு ஏற்ப அர்த்தமுள்ள வசனமாக மாற்றுகின்றது. சகூரின் கருத்துப்படி மொழி இரு கட்டமைப்புக்களைக் கொண்டுள்ளது எனக் குறிப்பிடுகின்றார். அவையாவன:

1. மொழியின் மொத்தக் கட்டமைப்பு அல்லது முறைமை அல்லது அகமொழி (Langue)
2. நாம் பேசும் வார்த்தை அல்லது எழுத்து அல்லது புறமொழி (Parole) என வகைப்படுத்துகின்றார்.

அகமொழியானது பல்வேறு நிலைகளில் புறமொழியாக அதாவது பேச்சு மொழியாக மாற்றம் பெறுகின்றது. ஒரு மொழிச் சமூகத்தைச் சேர்ந்த அனைவரும் அம்மொழியின் இலக்கணத்தை நன்கறிந்தவர்களாவும், குழந்தைப் பருவத்திலேயே மொழியின் இலக்கணத்தை தன்வயப்படுத்தி விடுகின்றனர். இந்த இலக்கணத்தைக் (அகமொழி) கொண்டு ஒவ்வொருவரும் அவர்கள் உருவாக்கிக் கொண்டுள்ள சொற்களஞ்சியத்தின் துணைகொண்டு *Selectional restriction, strict sub-categorization* ஆகிய உத்திகளின் துணைகொண்டும் தம் புறமொழியை (பேச்சு) உருவாக்கிக் கொள்கின்றனர்.

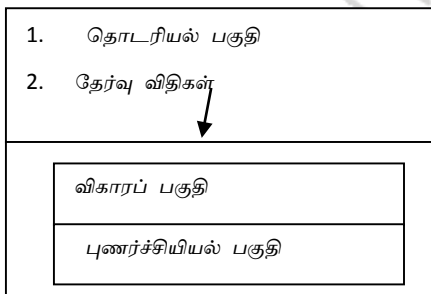
மொழியின் அமைப்பிலே புதை நிலை, புற நிலை உருவாக்கங்கள் அமைந்துள்ளன. உதாரணம்

1. புலிகொல் யானை - புறநிலை

புலி கொன்ற யானை } - புதை நிலை
புலியைக் கொன்ற யானை }

புதைநிலையின் மொழியமைப்பை அம்மொழி பேசுநர் தன் சொல் தேர்வின் மூலம் தொடரியல் விதிகளை (Phrase structure rules) அமைத்துக் கொள்வதன் மூலமும் அவற்றைப் பல்வேறு விகாரங்களுக்கு (Transformation) உட்படுத்துவதன் மூலமும் புறநிலையை (பேச்சு) உருவாக்கிக் கொள்கின்றார்.

உரு 1.1 அகமொழி (இலக்கணம்) - LANGUAGE (Deep Language)

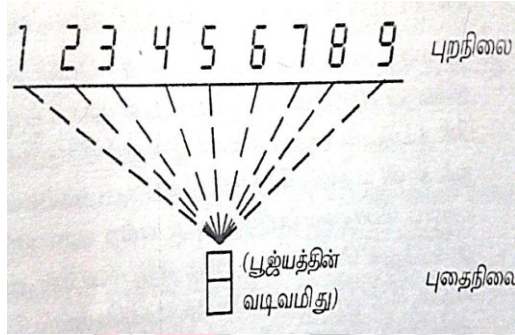
- Phrase structure component
- Selectional rules
- Transformational Component
- Phonological Component

புறமொழி (பேச்சு)

PAROLE (Surface language) (பக்தவத்சலபாரதி, 2005:203)

ஒரு மொழிச் சமூகத்தார் அனைவரும் ஒரே மொழியைப் பேசுவதால் அவர்கள் அனைவரும் அம்மொழியின் இலக்கணத்தை உள்வாங்கிக் கொண்டவர்களாக உள்ளனர். அகமொழியை அனைவரும் சமமாகக் கொண்டிருப்பவர்களாக உள்ளனர். பேச்சு எனும் செயற்பாட்டின் வழியே ஒவ்வொரு நபரும் வேறுபட்டவர்களாக உள்ளனர். உதாரணமாக-மின்னணுவியல் அடிப்படையில் இயங்கும் கடிகாரத்தினை கொண்டு நோக்குகையில் பூச்சியத்தின் வடிவத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டே ஏனைய 1-9 வரையுள்ள எண்கள் அமையும். இங்கு பூச்சியம் புதை நிலையாகவும் 1-9 வரையான எண்கள் புறநிலையாகவும் நோக்கப்படுகின்றது.

உரு 1.2

(பக்தவத்சல பாரதி, 2005:205).

2. *ir- irregular*
un - unnecessary
non - available

இவற்றில் வருகின்ற *ir*, *un*, *non* என்பவை வடிவத்தில் வேறுபட்டாலும் அடிப்படையில் எதிர்மறைப் பொருளை உணர்த்துகின்றது.

சகூரின் கருத்துப்படி ஒருமொழியில் அடிப்படையான சிறிய பகுதியாக இருப்பது குறியீடாகும். இக்குறியீடு (*sign*) இரு பகுதிகளிலானது.

1. குறிப்பான் (*Signifier*) - ஒரு வார்த்தையின்ஃ ஒரு எழுத்தின் ஒலி வடிவமும், வரி வடிவமும் ஆகும். தன்னைக் குறிப்பதைக் 'குறிப்பான்' (*Signifier*) என்று கூறுகின்றார்.
2. குறிப்பீடு (*signified*) - குறிக்கப்படும் பொருளின் அர்த்தம். குறிக்கப்பட்ட ஒரு வார்த்தையின் அர்த்தம் எண்ணக்கருவினைக் குறிக்கின்றது. பிறிதொன்றைச் சுட்டுவதைக் 'குறிப்பீடு' (*Signified*) என்றும் பெயரிட்டழைக்கிறார். (கிருஷ்ணராஜா, 2006:40)

இவை இரண்டும் பிரிக்க முடியாதபடி ஒரு நாணயத்தின் இரு பக்கங்களாக இணைந்துள்ளன என்கின்றார். குறிப்பான் - குறியீடு என்ற வகைப்பாட்டில் இவர் குறிப்பானுக்கு முதன்மை இடம் கொடுத்து குறியீடு அதனைத் தொடர்வதாக எடுத்துக் காட்டினார். சொல்லும் அதற்கான அர்த்தமும் நகமும் சதையும் போன்று ஒன்றொடொன்று இணைந்திருப்பது அல்ல. மாறாக அது நகக்கண்ணையும் வளரும் நகத்தையும் போன்றது. வெட்டிப் பிரிக்க முடியும். வெட்ட வெட்டத் துளிக்கவும் செய்யும். அர்த்தம் நிலையற்றது. ஒவ்வொரு சொல்லும் தனது அர்த்தத்துக்காக இன்னும் பல சொற்களை எதிர்பார்த்துக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறது. வந்து சேரும் புதிய சொற்களும் இன்னும் பல புதிய சொற்களைக் கோரி நிற்கின்றன. அகராதியைத் திறந்து பார்த்தால், 'படி' என்ற ஒற்றைச் சொல்லுக்கு 'படித்தல்', 'படிக்கட்டு', 'படிப்படியாக', 'படியச்செய்தல்' போன்ற பல அர்த்தங்கள் கிடைக்கின்றன. இந்தச் சொற்களைத் தனித்தனியே பார்க்கும் போது இவையும் இன்னும் பல புதிய சொற்களை அர்த்தங்களாக முன்வைக்கின்றன.

உதாரணம் பனை என்ற ஒலியமைப்பு 'குறிப்பான்'; பனை என்ற அந்தப் பொருள் 'குறிப்பீடு'.

இங்கே குறிப்பானுக்கும் அது குறிக்கின்ற பனை என்ற பொருளுக்கும் எந்தவிதமான காரண காரிய உறவுமில்லை என்பதுதான் சகூரின் விளக்கமாகும். அதாவது, குறிப்பானுக்கும்

குறிப்பிட்டிற்கும் நேரடித் தொடர்பு இல்லை. அவ்விரண்டும் நம்முடைய மூளையின் செயல்பாட்டால்தான் இணைக்கப்படுகின்றன. தொடர்ந்து சகூர் மொழி எவ்வாறு அர்த்தம் தருகிறது என்று மற்றொரு முறையில் விளக்குகிறார். மொழி பல அலகுகளால் ஆனது. இந்த அலகுகள் ஒன்றுடன் மற்றொன்று கொள்கிற உறவின் மூலமாகத்தான் மொழிக்கு அர்த்தம் கிடைக்கிறது. இந்த உறவு பெரும்பாலும் 'வேறுபடுத்துதல்' என்கிற செயல்பாட்டின் மூலம் அமைகிறது. கண் என்ற ஒலி வடிவம், மண் என்ற ஒலி வடிவத்திலிருந்து தன்னை வேறுபடுத்திக் காணும்போதுதான் இரண்டுமே அர்த்தம் பெறுகின்றன. ஒரு ஒலி அது அமைந்திருக்கும் சூழல் அமைப்பை வைத்து அது அர்த்தம் பெறுகிறது.

அமைப்பியல் சிந்தனையின் குறிப்பிடத்தக்க இயல்பாகக் கருதப்படுவது 'இணைமுரண்கள்' (Binary oppositions) குறித்த கருத்தாக்கம் ஆகும். இருநிலை எதிர்வு என்றும், துருவ முரண்பாடுகள் என்றும் பலவாறு தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்படும் இந்தக் கருத்தாக்கம் எளிதில் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய ஒன்றுதான். பகல் - இரவு, வெப்பம் - குளிர், மழைக்காலம் - கோடைக்காலம், நன்மை - தீமை, தோற்றம் - முடிவு, உண்மை - பொய்மை, தலைவன் - கொடியவன், இயற்கை - செயற்கை, கறுப்பு - வெள்ளை முதலிய இணைமுரண்கள் எல்லா மொழிகளிலும் அமைந்து இருக்கின்றன. இந்த உலகளாவிய பண்பு, மனித மூளைச் செயல்பாட்டின் ஒரு பகுதியாகவே அமைந்து இருக்கிறது. இணைமுரண்கள் மூலமாக வேறுபாட்டை நிலைநாட்டி மொழி இயங்குகிறது. இதுதான் சூழ்ந்தை மூளையில் நிகழும் முதன்முதல் உத்தியூர்வமான செயல்பாடாகும். இத்தகைய இணைமுரண் மூலம் வேறுபாட்டை நிறுவி, புறப்பொருளைப் புரிந்துகொள்ள முயல்கிறது மூளை. 'தீமை' என்பதைப் புரிந்துகொள்ளாமல் நன்மை என்பதைப் புரிந்துகொள்ள முடியாது' என உதாரணம் கூறினார் சகூர். எனவே அமைப்பியலின் மிக அடிப்படையான கருத்தாக்கம் இந்த 'இணைமுரண்' என்பதைப் புரிந்துகொள்ளலாம். (கிருஷ்ணராஜா, 2006:42)

இவரது மொழி ஆய்வில் எழுத்துக்குப் பதிலாகப் பேச்சிற்கு முதன்மை கொடுக்கின்றார். சப்தம் உண்மையின் உருவமாக, நம்பத்தக்கதாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. அது உயிர்ப்பற்றதும், வழிநிலையானதுமான எழுத்திற்கு மாறாக, சுய பிரசன்னமும், உயிர்ப்புமுடையது. எழுத்து பேச்சின் தரத்தை தாழ்த்துவதாகவும், சுயம் பிரகாசமாகிய உண்மைக்கு எழுத்து பெரும் அச்சுறுத்தலாகவும் இருக்கின்றதென்கின்றார் சகூர். மரம் என்ற சொல்லில் இரண்டு தளங்கள் உள்ளன. ஒன்று 'ம-ர-ம்' என்ற ஒலித்தளம். ஒருவன் அதை உச்சரிக்க அது ஒலி அலைகளாக மாறி செவிப்பறையை வந்து சேர்கின்றது. இது குறிப்பான் (signifier) அல்லது ஒலித்தளம். மற்றொன்று பொருண்மைத்தளம். 'ம-ர-ம்' என்ற ஒலியை உச்சரித்த மனிதன் அதன் மூலம் குறிக்க விரும்பிய பொருள் அல்லது விடயம் மனப்படிமம். இதனைச் சகூர் குறி-படு-பொருள் (signified) என்பார். முதலில் குறிப்பிட்ட 'ம-ர-ம்' என்ற ஒலிக்கும் மரம் என்ற மனப்படிமத்திற்கும் எந்த ஒரு நேரடித் தொடர்பும் கிடையாது. அவை வேறு வேறான, தொடர்பற்ற இரண்டு தளங்கள் குறிப்பான் தளத்திற்கும், குறி-படு-பொருண்மைத் தளத்திற்கும் உள்ள உறவு இருகுறித்தன்மை கொண்டது என்கின்றார் சகூர். (கிருஷ்ணராஜா, 2006:47)

சகூரின் பேச்சுமொழி என்ற கருத்தாக்கம் அமைப்பியலின் அடிப்படைக் கோட்பாடாகும். பேச்சுமொழி என்பது மனிதர்கள் தமக்கிடையில் பேசிக் கொள்ளும் மொழியாகவும், பேசிக் கொள்ளும் மனிதர்களின் அகவயச் சார்பு கொண்டதாகவும், உணர்ச்சிப் பாங்கு கொண்டதாகவும், அவரவர் அனுபவம் சார்ந்ததாகவும், நிலையற்றதாகவும் உள்ளது. மொழியியலில் பேச்சு மொழியைத் தனது பயில் பொருளாகக் கொள்ள முடியாது. மொழியமைப்பு என்பது மொழியின் உட்கட்டமைப்பாகும். ஒப்பீட்டு ரீதியாக நிரந்தரமானதாகவும், சமூகத் தன்மை கொண்டதாகவும், வரலாற்றற்றதாகவும் அமைகின்றது. மொழி அமைப்பின் தனிமனித வெளிப்பாடே பேச்சுமொழி தனிமனித தற்சார்பு, அனுபவங்கள் ஆகியவற்றைக் கடந்த நிலையில் மொழியின் அமைப்பு கண்டறியப்படுகின்றது.

உதாரணம் போக்குவரத்து 'சிக்னல்' விளக்குகளில் சிவப்பு, பச்சை, மஞ்சள் போன்ற வர்ணங்களை நாம் எப்படிப் பயன் படுத்துகிறோமோ அதே போல்தான் நாம் மொழியைப் பயன் படுத்துகிறோம். தனிப்பட்ட முறையில் அந்த வர்ணங்களுக்கு அர்த்தம் ஏதும் இல்லை. சிவப்பு என்ற வர்ணத்துக்கு 'நில்' என்றோ, பச்சை வர்ணத்துக்குச் 'செல்' என்றோ அர்த்தம் இல்லை. ஆனால், இந்த மூன்று வண்ணங்களும் வரிசையாக வைக்கப்பட்டு ஒன்றை ஒன்று சார்ந்து நிற்கும் போதுதான் இந்த அர்த்தங்கள் பொருள்படுத்திக் கொள்ளப்படுகின்றன. இந்த வண்ணங்களுக்குப் பதிலாக ஆரஞ்சு, வெள்ளை, ஊதா போன்ற வண்ணங்களைப் பயன்படுத்தினால் கூட அவையும் இதே அர்த்தங்களைக் கொடுக்கும். எனவே, அர்த்தம் என்பது சார்புநிலை கொண்டது.

பின்அமைப்பியல்வாதமும் - சகூரம்

கட்டமைப்பு வாதத்தின் தோல்வி பின்கட்டமைப்பு வாதத்தின் ஆரம்பமாக உள்ளது. 1960 களின் பின் பிரான்சில் தோன்றிய ஒரு அணுகுமுறையாகவும், கட்டமைப்பு வாதத்தின் அடுத்த வளர்ச்சியாக இது பார்க்கப்படுகின்றது. டெறிடாவின் கட்டவிழ்ப்பு வாதம், வார்த்தை மைய வாதமும், லக்கானின் உளப்பகுப்புக் கொள்கையும், பூக்கோவின் கலாசாரக் கோட்பாடு போன்றவை பின் கட்டமைப்பு வாத சிந்தனையில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த விடயமாகக் காணப்படுகின்றது.

எந்தவோர் இலக்கியம் சம்பந்தமாகவோ அல்லது ஒரு முறைமை சம்பந்தமாகவோ ஒரு முழுமையான அல்லது ஒரு ஒழுங்கிசைவான விவரிப்பினை வழங்க முடியாது என்பதைப் பின் கட்டமைப்புவாதிகள் ஏற்றுக் கொள்கின்றனர். புறவயமான அறிவினை ஒருவர் பெற்றுக் கொள்ளுதல் மற்றும் ஒருவர் தன்னைப் பற்றி அறிந்து கொள்ளுதல் ஆகிய விடயங்கள் பற்றிய நீண்ட கோட்பாட்டு ரீதியான விடயங்கள் சம்பந்தமான விமர்சனமாகப் பின்கட்டமைப்புவாதம் காணப்படுகின்றது. மேலும் எல்லா அர்த்தங்களும் புரிந்து கொள்ளல்களும் தற்காலிகமானதாகவும் சார்புநிலைப்பட்டதாகவும் உள்ளன என்பதே பின்கட்டமைப்புவாதத்தின் அடிப்படையாக உள்ளது.

பின்கட்டமைப்புவாத சிந்தனையில் “தற்காலிகத் தன்மை” என்பது முக்கியத்துவமுடையதாக மாறிவிடுகின்றது. கட்டமைப்புவாதம் அர்த்தத்திற்கு அடிப்படையாக உள்ள கட்டமைப்புக்கள் மாறாததாகவும் அடிப்படையாகவும் கருதப்படுவது. பின்கட்டமைப்புவாதத்தின்படி அர்த்தம் என்பது தற்காலிகமானதாகவும் மாறக் கூடியதாகவும் உள்ளது.

டெறிடாவின் வேறுபாடு என்ற எண்ணக்கரு மாறுகின்ற தற்காலிக அர்த்தத்தினைக் குறிப்பதாக உள்ளது. இதேபோல் பாத்தின் படைப்பாளரின் இறப்பு இதனையே குறிக்கிறது. ஒரு படைப்பின் அர்த்தம் ஒரு குறிப்பிட்ட படைப்பினால் மட்டும் உருவாக்கப்பட்டதல்ல. மாறாக அதனை ரசிக்கும் ரசிகர்களினாலும் உருவாக்கப்படுகின்றது. இவர் சகூரின் எண்ணக்கருக்களை விருத்தி செய்ததோடு, அவரிலிருந்து வேறுபட்டு குறியீடுகள் பற்றிய இவரது தனிப்பட்ட கருத்தினைத் தற்காலச் சமூகங்களினதும், அவற்றின் செயற்பாடுகளிலும் நோக்கி விளக்கினார். மொழி என்பது எந்தவொரு குறியீட்டு முறைக்கும் அடிப்படையாகக் காணப்படுகின்றது என்றும், மொழி முறைமை சிறந்த கூறுகளை ஒன்றிணைத்து வெளிப்படுத்திக் கொள்கின்றது என்றும் கூறுகின்றார். (கிருஷ்ணராஜா, 2006:84) சகூர் ஒரு வார்த்தைக்கு (குறிப்பான்) ஒரு அர்த்தம் (குறிக்கப்படும் பொருள்) இருப்பதாகவும், மொழி முறைமை என்பது அதிகம் வரையறுக்கப்பட்ட, மூடப்பட்ட பொதுவான தத்துவங்களைக் கொண்டு செயற்படுவதாகவும் கருதியமையை ரோலன்ட்பாத் தறானவை என எடுத்துக்காட்டினார்.

உதாரணம் ஓர் இலக்கியத்தை எடுத்துக் கொண்டால் இலக்கியத்தை வாசிக்கும் வாசகர்கள் எல்லோரும் அதனை எழுதிய எழுத்தாளர்கள் கொண்ட அர்த்தத்தினைத்தான் புரிந்து கொள்வார்கள் என்பதல்ல. பல வாசகர்களுக்கிடையிலே அவை ஒன்றிற்கு மேற்பட்ட, அர்த்தங்களைக் கொடுத்து விடுகின்றன.

வரையறுக்கப்பட்ட குறிப்பானையும், குறிக்கப்படும் பொருளையுமே சகூர் எடுகோள்களாகக் கொண்டிருந்தார். ஆனால் குறிப்பான் வரையறை அற்ற வகையில் ஒன்றிற்கும் மேற்பட்ட குறிக்கப்படும் பொருளைக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என ரோலன்ட்பாத் வாதிட்டார். இதனால்

சகூரின் குறிப்பான்- குறிக்கப்படும் பொருள் பற்றிய தெளிவான வரையறைகள் கேள்விக்குள்ளாக்கப்படுகின்றன. இத்தகைய கருத்துக்கள் பின்கட்டமைப்பு வாதத்தில் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன.

அமைப்பு வாதம் மனிதனின் அனைத்து தொடர்புகளையும் மொழியியல் சார் குறியீடுகளாக ஏற்றுக் கொண்டதனடிப்படையில் செயற்படுகிறது. இச்செயற்பாடு மிகக் குறுகியதொரு நிலைப்பாடென மிகவிரைவிலேயே உணரப்பட்டதால் பிறிதொரு கருத்தாக்கத்தை பயன்படுத்த வேண்டிய தேவை உணரப்பட்டது. 1960களில் பூக்கோ தனது ஆய்வுகளை மொழியினை முதன்மைப்படுத்திய சொல்லாடல்களாக அணுகினார். இவ்வணுகு முறையில் விடயம் வெற்றுப் பொருளாக விடப்பட்டமை உணரப்பட்டதால், மொழிநிலைப்பட்ட நோக்கு நிலையைத் தவிர்த்து “மேலாதிக்கம்” என்ற கருத்தாக்கத்தின் அடிப்படையில் தன்னாய்வுகளை மேற்கொண்டார். மேலாதிக்கத் தொடர்புகளால் தனிநபர்கள் கட்டுப்படுத்தப்பட்டு உள்ளார்கள் என்றும், சமூக யதார்த்தத்தின் அடிப்படைத் தத்துவம் மேலாதிக்கமே என்றும் தனது நிலைப்பாட்டை மாற்றிக் கொண்டார்.

சொல்லாடலுடன் கூடிய நிபந்தனைகளும், நிலைமைகளும் காலத்திற்கு ஏற்ப மாற்றமடையும் என்றும் பூக்கோ குறிப்பிடுகின்றார். மனிதன் மட்டுமே மிக அண்மைக் காலத்தை உட்கொண்டு மாற்றங்களைக் கிரகிக்கத்தக்க ஒரு படைப்பு என்றும், மனிதனது முடிவு என்பது மனிதனாலேயே நிர்ணயிக்கப்படுகின்றது என்றும் விளக்கமளிக்கின்றார். இதனை அவருடைய “*The Archaeology of Knowledge*” எனும் நூலில் காணலாம்.

பூக்கோவினுடைய பால்நிலை மற்றும் மொழியின் அர்த்தம் பற்றிய படைப்புக்கள், அதிகாரம் பற்றிய உரையாடல்களில் காணப்படும் வரலாற்று ரீதியான பகுப்பாய்வு போன்றவை பின்அமைப்பியல் சிந்தனையில் நோக்கப்பட வேண்டியவையாகும். இவை சகூரினுடைய மொழிக் கட்டமைப்பினை அடிப்படையாகக் கொண்டு விளங்கிக் கொள்ளப்படக் கூடியவை. சகூரின் கருத்தான வாழும் சமூகம் இந்த உலகு ஒழுங்குபடுத்திய ஒன்றாக இருப்பதில்லை என்றும், மாறாக எமது மனம் இந்த உலகினை சமூகத்தை ஒழுங்குபடுத்தித் தருகின்றது என்று குறிப்பிடும் கருத்தினை பூக்கோவின் படைப்புக்களில் ஆய்வு செய்துள்ளமையினைக் காணலாம். அமைப்பியல் என்பது மொழியைப் பற்றிய ஒரு விசாரணை மட்டுமே. ‘மொழி தன்னைத் தானே சுட்டிக் கொள்வது’ என்கிறார். (கிருஷ்ணராஜா, 2006:89)

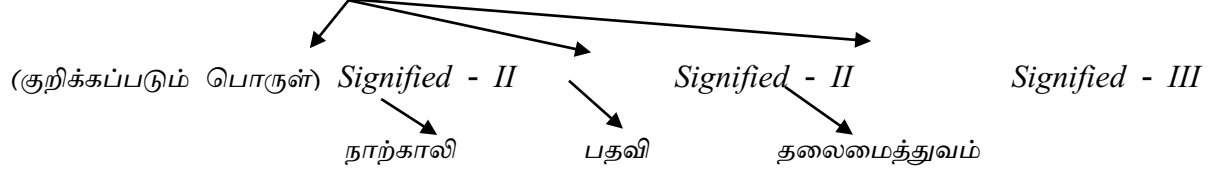
‘மொழி என்பது சுயபிரதிபலிப்பு’ என்றனர் பின்அமைப்பியல் வாதிகள். மொழி என்பது குறிகளால் தொகுக்கப்பட்ட தனிக் குறிப்பீடுகளின் உற்பத்தி என்கிறது அமைப்பியம். மொழியைப் பயன்படுத்த மனிதன் தேவை அல்லவா? அந்த மனிதன் ‘நான்’ என்னும் தனிமனித சிந்தனை கொண்டவன். குறிப்பானையும், குறிப்பீட்டையும் தனிக்குறிப்பீடுகளாக உருவாக்கி வாக்கியங்களை எழுதுபவனும் அவனே. அவனைப் பற்றி அமைப்பியல் ஒன்றும் கூறவில்லை.

‘புலி’ என்ற சிந்தனை குறிப்பான் ஆகும். அந்தச் சிந்தனையைச் சொல்லாக மொழிபெயர்க்கும் போது கிடைக்கும் சொல்லான ‘புலி’ என்பது குறிப்பீடு ஆகும். புலி என்ற குறிப்பானுக்கு ஒவ்வொரு மொழியிலும் வேறு வேறான குறிப்பீடுகள் உள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக, புலி என்ற குறிப்பானுக்கு இந்தியில் ‘டேர்’ என்றும் ஆங்கிலத்தில் *Tiger* என்றும் குறிப்பீடுகள் உள்ளன. இந்தக் குறிப்பீடுகளின் தொகுதியே மொழி என்று அழைக்கப்படுகிறது. அமைப்பியம் சொல்லையும் அதற்கான பொருளையும் சேர்த்து வைத்தே பார்த்தது. அந்த நிலவரத்தை வைத்தே மொழியின் மீதான விசாரணையை மேற்கொண்டது. பின்அமைப்பியம் சொல்லையும், அதன் பொருளையும் ஒன்று சேர்த்துக் கட்டி வைத்த கயிற்றை அறுத்து எறிந்தது.

பின்கட்டமைப்பு வாத சிந்தனையில் பிரான்சிய சிந்தனையாளரான டெறிடா மிக முக்கியமானதாகக் கருதப்படுகின்றார். மொழியின் இயல்பு பற்றி டெறிடாவின் கொள்கையில் ‘அழிதலின் அடியில்’ (*Under erasure*) என்ற கருத்தாக்கம் முக்கிய இடத்தைப் பெறுகின்றது. டெறிடா வார்த்தை மைய வாதம்; ஒலி மையவாதம் போன்றவை சம்பந்தமாகக் கேள்வி

எழுப்புகின்றார். சகுரின் குறிப்பான் குறிக்கப்படும் பொருள், குறியீடு போன்ற எண்ணக் கருக்களை அவர் கட்டவிழ்ப்பு செய்கின்றார். குறிப்பான் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட அர்த்தங்களைக் கொண்டிப்பதை டெறிடா சுட்டிக்காட்டுகின்றார். *Chair* எனும் ஆங்கிலப் பதமானது பல்வேறு அர்த்தங்களைக் கொண்டதாக எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றது.

உதாரணம் (*Chair*) Signifier குறிப்பான்

இங்கு *chair* என்ற வார்த்தைக்கு வரையறுக்கப்பட்ட அர்த்தம் இல்லாமை சுட்டிக்காட்டப்படுகின்றது. மேற்குறிப்பிட்ட குறிக்கப்படும் பொருள் (*chair*) கருதப்படும் பல குறிக்கப்படும் பொருள்களைக் கொண்டு வரையறுக்கும் போக்கினைக் கொண்டு காணப்படும்.

சகுரின் கட்டமைப்பு வாதம் மொழியின் குறிப்பான், குறிக்கப்படும் பொருள் என்பவற்றிக்கு இடையிலான தொடர்பு பொதுமையானது என்றும் நிர்ணயிக்கப்பட்டது என்றும் கருதுகின்றது. ஆனால் இத்தகைய எடுகோள் பின் கட்டமைப்பு வாதத்தில் கேள்விக்குறியாக்கப்படுகின்றது. இதன்படி குறிப்பான்கள் நன்கு வரையறுக்கப்பட்ட குறிக்கப்படும் பொருட்களைக் கொண்டிருப்பதில்லை என வாதிடுகின்றது. அர்த்தம் கட்டமைப்பு வாதம் கருதுவது போல் முழுமையாகப் புரிந்து கொள்ளப்படுவதில்லை. ஒரு குறிப்பான் பல குறிக்கப்படும் பொருள்களையும் ஒரு குறிக்கப்படும் பொருள் குறிப்பான்களாக மாறுவதன் காரணமாக ஒரு வரையறுக்கப்பட்ட அர்த்தத்தினைப் பெறமுடியாத நிலை ஏற்படுகின்றது.

சகுர் பேச்சு மொழியினை எழுத்து மொழியினைக் காட்டிலும் முக்கியத்துவப்படுத்தியதன் மூலம் வார்த்தை மைய வாதசிந்தனையில் மூழ்கி இருப்பதாக டெறிடா குறிப்பிடுகின்றார். மேலும் குறிப்பானும் குறிக்கப்படும் பொருளும் பேச்சு செயல் முறையில் கலந்திட்டதாக சகுர் கருதுவதாக டெறிடா குறிப்பிடுகின்றார். (கிருஷ்ணராஜா, 2006:82)

பேச்சு மைய வாதத்தினைத் தாக்கி எவ்வாறு மொழி செயற்படுகின்றது என்பதைப் புரிந்து கொள்வதற்கு பேச்சு மைய வாத முறை சிறப்பானது என டெறிடா கூறுகின்றார். அதாவது குறிப்பான்களுக்கிடையேயான தெளிவான தன்மையினை பேச்சு வழக்குடன் ஒப்பிடும் போது எழுத்து வடிவம் கொண்டிருப்பதாக டெறிடா கூறுகின்றார். இதிலிருந்து எழுத்து மொழியில் இருக்கும் தெளிவுத் தன்மை பேச்சு மொழியில் இல்லை என்பதனை டெறிடா எடுத்துக்காட்டுகின்றார்.

உதாரணம்

1. *Hang not leave him* - தூக்கில் போடு அவனை விடு

Hang not leave him - தூக்கில் போடாதே அவனை விடு

2. அவனைக் கொன்று வா

அவனைக் கொண்டு வா

இவ்வாறு இரண்டிற்கு மேற்பட்ட அர்த்தங்களைக் கொண்ட, ஒரே மாதிரியான ஒலி வடிவத்தைக் கொண்ட சொற்களைப் பயன்படுத்தும்போது அதன் அர்த்தம் குழப்பமானதாகவும் மாறி விடுகின்றது.

டெறிடாவின் கருத்துப்படி இரண்டும் வேறுபட்ட வெளிப்பாட்டு முறைகளைக் கொண்டிருந்தாலும் பேச்சுமொழியினை விட, எழுத்துவடிவ மொழி மொழியியல் ரீதியான தோற்றப்பாட்டைச் சிறப்பாக விளக்கும் ஆற்றல் வாய்ந்தது. எழுத்து வடிவம் என்பது பேச்சினை முழுமைப்படுத்தும் விடயமல்ல. பேச்சு என்பது ஒரு வகை எழுத்து வடிவமாகும். எவ்வாறாயினும் இவற்றிற்கிடையே வேறுபாடு உண்டு என்பதை டெறிடா மறுக்கவில்லை. பொதுவாக ஒரு

சொல்லானது இன்னொரு சொல்லின் மூலம் வேறுபடுத்தப்படுகிறது அல்லது புரிந்து கொள்ளப்படுகின்றது.

உதாரணம்: இன்பம் என்ற சொல்லை விளக்க துன்பம் என்ற சொல் அவசியம். அதாவது இன்பம் என்ற சொல்லின் அர்த்தம் துன்பம் என்ற சொல்லினால் முழுமையாக விளக்கப்படுகின்றது.

எல்லா விதமான இருமைகளிலும் காணப்படுகின்ற ஆழமான கட்டமைப்பு முரண்பாடுகளை டெறிடா வெளிச்சத்திற்குக் கொண்டு வருகின்றார். ஒவ்வொரு எண்ணக்கருவும் அதன் எதிர்மறையான எண்ணக்கருவினால் உயிர் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பதுடன் குறிப்பிட்ட எண்ணக்கரு இல்லாமல் அர்த்தம் பெறாமல் விளங்கிக் கொள்ள முடியாது என்றும் கூறுகின்றார்.

அமைப்பியல் வாதம் ஒரு விமர்சனமாக ஒரு இலக்கியத்தின் அர்த்தம் என்பது அது இடம் பெறும் வாக்கியத்தின் அர்த்தம் உடன்பாடு மற்றும் எதிர்மறை என்ற இரண்டினைக் கொண்டதாகவும் அதன் அர்த்தம் தொடர்ச்சியாக மாறிக் கொண்டிருப்பதாகவும், சார்புடையதாகவும், தற்காலிகமாகவும் காணப்படுகின்றது. அதன் அர்த்தம் முழுவினை இலக்கியங்கள் உறுதியற்ற தன்மையினைக் கொண்டதாகவும் கேள்விக்கு உட்படுத்தும் தன்மை கொண்டதாகவும் காணப்படுகின்றது. இலக்கியம் ஒரு வெங்காயம் போன்றது ஏனெனில் வெங்காயம் உரிக்க உரிக்க தோல் வருவது போல் இலக்கியமும் படிக்க படிக்க புதிய புதிய அர்த்தங்களைத் தருகின்றன.

டெறிடாவின்னுடைய பின்அமைப்பியல் கருத்துக்களைச் சகுரினுடைய மொழிக்கட்டமைப்பினைக் (இணை முரண்கள், பேச்சுமொழி - எழுத்து மொழி, குறிப்பான் - குறிப்பீடு என்பதனை) கொண்டு விளங்கிக்கொள்ள முடிகின்றது.

குறிப்பானுக்கும், குறியீட்டிற்கும் இடையிலான தொடர்பு நிலையானதெனச் சகுர் நம்பினார். இதனால் குறிப்பானுக்கும், குறிப்பீட்டிற்கும் இடையிலான தொடர்பை மாறாவண்ணம் நிலை நிறுத்தி மொழிக் குறியீட்டமைப்பு ஒன்றை உருவாக்கிக் கொள்ளலாமென வாதிடுகின்றார். ஆனால் லகானோ சொல்லாடலிலிருந்தே அர்த்தம் பிறக்கின்றதென்றும், இது குறிப்பானின் இடப்பெயர்ச்சியினால் ஏற்பட்ட விளைவாகும் எனவும் கருதினார். டெறிடாவைப் போல லக்கானும் குறிப்பான்களும், குறிப்பீடாகப் பயன்பட வல்லவை எனக்கருதினார். அது போலவே குறிப்பீடுகள் ஒவ்வொன்றும் தத்தம் இயல்பிற்கேற்ப குறிப்பான்களாகத் தொழிற்படும் சுபாவமடையவை. இதன்படி குறிப்பான்கள் குறிப்பீடுகளாகவும், குறிப்பீடுகள் குறிப்பான்களாகவும் மாறிமாறி இயங்கவல்லவை என்பதால் மொழியினர் எதனையும் நிரந்தரமாகச் சுட்ட முடியாத நிலை ஏற்படுகின்றது.

லக்கானின் மொழிக் கொள்கைப்படி ஒரு குறிப்பான் எப்பொழுதும் பிறிதொரு குறிப்பானையே சுட்டும். சொற்களின் உருவக இயல்பே இதற்குக் காரணமாகின்றது. ஒரு குறிப்பானால் பிறிதொரு குறிப்பானைச் சுட்டுவது உருவகம் எனப்படும். சொற்களில் உருவக இயல்புடையவை, உருவக இயல்பற்றவை என எதுவுமில்லை. இதனால் அர்த்தம் ஒரு குறிப்பானிலிருந்து பிறிதொரு குறிப்பானுக்கு நழுவிச் செல்லும் நிலை ஏற்படுகின்றது.

முடிவுரை

சகுரினுடைய மொழியியல் கட்டமைப்பானது மொழியானது எந்தவொரு சைகைக்கும் ஒரு நேரான சுயமான அர்த்தம் என்பது கிடையாது என்கிறது. உண்மையில் மொழிக்கூறுகளின் ஊடாகச் சுட்டி உணர்த்தப்படும் சைகைகளுக்கு இடையிலான வித்தியாசங்களின் விளைவாகவே பொருள் கொள்ளமுடியும் என்றும் வாதிடுகின்றது. பின்கட்டமைப்புவாதிகளோ “வித்தியாசம்” என்கின்ற விடயத்தையே அழுத்திக் காட்டுகின்றனர். அர்த்தம் தொடர்பான ஒன்றிப்பில் ஸ்திர தன்மையும் காணப்படும் என்கின்ற கட்டமைப்பு வாதிகளின் அபிப்பிராயத்தை நிராகரிக்கின்றனர். சகுரின் பார்வையிலே ஒரு பிரதி (Text) என்பது முழுமையானதாகவே நோக்கப்படும். சொல்லிற்கும், அதனது குறியீட்டுக்கும் இடையிலான உறவானது குறியீட்டுத்தன்மை கொண்டது என்றும், நிலையான ஒன்று என்றும், குறிப்பான், குறியீட்டுக்கு இடையிலான உறவினை மாறாத வண்ணம் நிலை நிறுத்தி ஒரு மொழிக் குறியீட்டு அமைப்பொன்றினை உருவாக்கிக் கொள்ளலாம் என்றும்

சகூர் தனது மொழிக் கோட்பாட்டில் வாதிட்டார். பின்அமைப்பியலில் பிரதி என்பது குறைபாடானது, பூரணமற்றது, மூலமற்றது, மாறிச் செல்வது, கட்டவீழ்ப்புக்கு இடம் வழங்குவது என்றவாறாக நோக்கப்படும்.

சகூரின் மொழியமைப்புக் கட்டமைப்பினுடைய கருத்துக்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு பின்அமைப்பியம் வளர்ச்சியடைந்தது. குறிப்பான்- குறிப்பீடுகள், அகமொழி- புறமொழி, குறுகிய கால மொழியாய்வு- வரலாற்றுச் சார்பற்ற மொழியாய்வு ஆகியவற்றினை மேலும் விரிப்புடுத்துவதாகவும், கலந்துரையாடுவதாகவும், விளக்குவதாகவும் பூக்கோ, டெறிடா, லக்கான், பார்த் போன்றோரின் பின்அமைப்பியல்சார் கருத்துக்கள் அமைகின்றன. பின்அமைப்பியத்தின் நீட்சியாக பின்நவீனத்துவம் வளர்த்தெடுக்கப்பட்டது. பின்அமைப்பியல்வாதிகள் பலர் பின்நவீனத்துவ வாதிகளாகவும் பரிணாமம் பெற்றுள்ளமையினையும் சமூகவியல் வரலாறு புலப்படுத்துகின்றது. எனினும், பின் அமைப்பியல் வாதமானது, பின்நவீனத்துவத்தைவிட அதிகளவில் கோட்பாட்டியல் சார்பும், தத்துவச் சார்பும் மிக்கதாக இருக்கின்றமையும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

துணைநின்றவை

- கிருஷ்ணராஜா,சோ, “பின்நவீனம் ஓர் அறிமுகம்”, தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழக மெய்யியல் துறை, ஒலுவில்,
- சிவகுமார்,ஆர், (2005), “இலக்கியக் கோட்பாடு”, அடையாளம் வெளியீடு, புத்தாந்தம், திருச்சி.
- முத்துமோகன்,ந, (2000), “ஐரோப்பிய தத்துவங்கள்”, லக்மி சுந்தரம் வெளியீடு, சென்னை.
- பக்தவத்சல பாரதி, (2005), “மானிடவியல் கோட்பாடுகள்”, வல்லினம் வெளியீடு, சென்னை.
- ஜெயராஜா,சபா., (2008), “கல்விக் கோட்பாடுகளும் மாற்றுச் சிந்தனைகளும், சேமமடு பதிப்பகம், கொழும்பு.
- Ritzier, George, (2000), *Classical sociology theory*, McGraw.Hill, Inc. New York,
- பேடினன் டி. சகூர் (தமிழில்: முருகையன்) (2003), “மொழிக் குறியின் இயல்பு” பனுவல்
- Culler, J (1976), *Saussure, Fontane*
- https://ta.wikipedia.org/wiki/பின்_அமைப்பியத்_திறனாய்வு
- http://mgsuresh.blogspot.com/2014_04_01_archive.html
- [https://ta.wikipedia.org/wiki/குறி\(குறியியல்\)](https://ta.wikipedia.org/wiki/குறி(குறியியல்))
- http://www.srmuniv.ac.in/tamilperayam/tamil_courses/Lessons/MA_Tamil/IV_Year/matt18/html/mat18008upp2.htm
- http://www.philosophybasics.com/movements_poststructuralism.html
- <http://science.jrank.org/pages/11349/Structuralism-Poststructuralism>

மதிப்பிடப்பெற்றது

வகுப்பறைக் கற்றலில் பன்னோவின் கற்றல் கோட்பாடு

யேசுஜியா டிலானி, (உதவி விரிவுரையாளர்)

கல்வி பிள்ளைநலத் துறை, கலை கலாசாரப் பீடம்,

கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை. dilanijesuivah@gmail.com

உளவியல் என்பது உள்ளத்தைப் பற்றி விஞ்ஞான ரீதியான அறிதலாகும். உளவியல் பற்றிய சிந்தனைகள், கோட்பாடுகள் காலத்திற்குக் காலம் தோற்றம் பெற்று வளர்ச்சியடைந்து வந்துள்ளன. அவற்றினை வளர்த்தெடுப்பதில் உளவியல் அறிஞர்களுக்கு முக்கிய பங்குண்டு. அவ்விருவர்கள் காலத்தின் போக்கைப் பிரதிபலிப்பதுடன் காலத்தினை உருவாக்குகின்ற பணியையும் மேற்கொண்டுள்ளனர். இத்தகைய சிந்தனையாளர்கள் வரிசையில் ரசிய நாட்டு உயிரியல் விஞ்ஞானி ஐ.பி.பவ்லோவ் அவர்களுக்குத் தனியிடம் உண்டு.

இவரது மேதாவிலாசத்தின் அடிப்படைகளையும் பலவிதமான வரம்புகளையும் கடந்து சென்ற அவரது அணுகுமுறைகளையும் தரநிர்ணயம் செய்வதற்குப் பொருள், மனம், உணர்வு என்பவற்றின் தோற்றம் குறித்தும் அவற்றுக்கிடையிலான உறவு குறித்த தெளிவும் அவசியமானதொன்றாகும். ஆத்மா, சிந்தனை, உணர்வு என்பன குறித்துப் பலரால் பல்வேறுபட்ட கருத்துக்கள் முன்வைக்கப்பட்டன. மனதைவிட பொருளின் முதன்மையை ஏற்றுக்கொள்பவனே பொருள்முதல்வாதி. சிந்தனை என்பது பொருளை அடிப்படையாகக் கொண்டு உருவானதாகும். உதாரணத்திற்கு மாம்பழம் குறித்த சிந்தனை எண்ணம் தோன்றுகின்றது. இங்குப் பொருளே சிந்தனைக்கு அடிப்படையாக உள்ளது. எனவே சிந்தனை இன்றிப் பொருள் இருக்க முடியும். பொருளின்றிச் சிந்தனை இருக்க முடியாது. இதனடிப்படையில் பொருளைப் புறநிலையாகக் கொண்டு தோற்றம் பெற்ற சிந்தனையானது பொருள்முதல்வாத சிந்தனை என அழைக்கப்படுகின்றது. இவ்விடயம் குறித்து லெனின் அவர்கள் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார். “புறநிலை யதார்த்தத்தைக் குறிப்பிடுகின்ற தத்துவார்த்த வகையே பொருளாகும். மனிதனுக்கு உணர்வுகளால் தரப்படுகின்றது. பொருளை நம் உணர்வுகளால் நகல் எடுக்கலாம் . புகைப்படம் எடுக்கலாம், பிரதிபலிக்கலாம். எனினும் இவற்றுக்கு அப்பால் பொருள் சுயேற்சையாக இருக்கிறது.” பொருள் என்பது இடையறாது மாறிக் கொண்டே இருக்கும். மாற்றங்கள் யாவும் இயக்கத்தையும், இயக்கங்கள் அனைத்தும் மாற்றத்தையும் உள்ளடக்கி நிற்கும். அவ்வகையில் இயக்கம் என்பது ஒரு வகையில் முரண்பாடாகும். பொருள்களிலே காணப்படும் இயல்பான முரண்பாடுகளின் வெளிப்பாடாக இயக்கமும் மாற்றமும் நிற்கின்றது என்பது யதார்த்த நியதி. பொருள்களில் இயல்பாகவே காணப்படும் எதிர்மறைக்கு இடையிலான முரண்பாடு பற்றிய தேடலானது இயக்கவியல் என அழைக்கப்படும்.

இங்கு இயக்கம் என்பது ஒருவகையில் முரண்பாடாகும். பொருள்களிலே காணப்படும் இயல்பான முரண்பாடுகளின் வெளிப்பாடாகவே இயக்கமும் மாற்றமும் நிகழ்கின்றது. புறநிலையுலகின் அனைத்து இயங்கியல் போக்குகளும் உடனேயோ அல்லது சற்றுத் தாமதமாகவோ மனித அறிவில் எதிரொளியாகக் காணப்படும். சமுதாய நடைமுறையில் ஒரு நிகழ்வு தோன்றி வளர்ந்து, மறைதல் என்பது இடையறாது தொடர்ந்து நடந்து கொண்டேயிருப்பதைப் போலவே மனித அறிவின் வளர்ச்சியிலும் நிகழ்வுகள் தோன்றி வளர்ந்து மறைந்து கொண்டே இருப்பதைக் காண்கின்றோம். மனிதன் தன் நடைமுறைகளினால் சில குறிப்பிட்ட கருத்துக்கள், கோட்பாடுகள், திட்டங்கள் ஆகியவற்றிற்கு இணங்கப் புறநிலை யதார்த்தத்தை மாற்றி அதை மேலும் மேலும் வளர்த்தெடுத்திருக்கின்றான். இவ்வாறு செய்வதன் வாயிலாகப் புறநிலை யதார்த்தத்தைப் பற்றி அவனது அறிவு ஆழமாகிக் கொண்டே செல்லும். புறநிலை யதார்த்த உலகை மாற்றுவதற்கான

நிகழ்வுகள் தொடர்ந்து இடையறாது நடந்து கொண்டே இருக்கும். அதைப்போன்றே நடைமுறையின் மூலமாக உண்மையை அறியும் மனிதனின் முயற்சிக்கும் எப்போதும் முடிவில்லை.

இந்த நியதியானது பௌதிக பொருள்களில் மட்டுமின்றி மனித சமுதாயத்திற்கும் பொருந்தக் கூடிய ஒன்றாகும். சமூக அசைவியக்கமும் அதனடிப்படையாக எழுகின்ற சிந்தனைகளும் கருத்தோட்டங்களும் இத்தகைய இயக்கம் மாறுதல் என்ற அடிப்படையான விதிகளுக்கு உட்பட்டே இயங்குகின்றன. இந்த மாற்றத்தின் இயக்கவியலை புரிந்து கொள்வதன் மூலமே சமுதாய மாற்றத்திற்கு முழுமையான பங்களிப்பினை வழங்க முடியும். மாறாக இதனை புரிந்து கொள்ளாது பின் நிற்கின்ற அல்லது புரிந்து கொள்ளாதவர்களின் கையிலிருந்து வரலாறு நழுவிவிடும் என்பதனைக் கடந்த கால நிகழ்வுகள் எடுத்துக் காட்டியுள்ளன. இதற்கு மாறாக பொருள்களின் இயக்கம் மாறுதல்கள் அவற்றுக்கிடையிலான முரண்பாடுகள் யாவும் பல காட்சியில் பெறப்படும் மாயை. இவர்கள் பொருளை விட சிந்தனைக்கும் உடலைவிட ஆன்மாவிற்கும் அறிவைவிட நம்பிக்கைக்கும் முதலிடம் கொடுக்கின்றார்கள். இவர்கள் கருத்து முதல்வாதிகள் என அழைக்கப்பட்டனர். அந்த வகையில் பொருள்- சிந்தனை-ஆத்மாவுக்கு இடையிலான உறவு குறித்து கருத்து முதல்வாதிகள் பொருள் முதல்வாதிகளுடன் முரண்பட்ட கருத்தினைக் கொண்டுள்ள அதேசமயம் இரு எதிர் முகாம்களாகப் பிரிந்து இதுவரை தத்துவப் போராட்டத்தை நடத்தி வருகின்றனர்.

இச்சூழலில் பவ்லோவ் அவர்களின் ஆராய்ச்சியானது வயிற்றுச் சுரப்பிகளைப் பற்றியும் உமிழ் நீருக்கும் மூளையின் இயக்கத்திற்கும் உள்ள தொடர்பைப் பற்றியதாகவே அமைந்தது. அதாவது பவ்லோவ் முன்வைத்த நிபந்தனைப்படுத்தல் பற்றிய கருத்துக்கள் கற்றல் பற்றிய பிற்கால ஆய்வுத் தளத்தில் ஆழமான செல்வாக்கினைச் செலுத்தியுள்ளதாகக் கொள்ளலாம். உடற்றொழிலியலாரான இவரை ஓர் உளவியலாளராகக் காணவைத்தவை இக்கருத்துக்களேயாகும். தெறிவினைகளை நிபந்தனைப்படுத்துவது தொடர்பான குறிப்பாக உணவுச் சமிபாடு தொடர்பான இவரது ஆய்வுகளே 'நிபந்தனைப்படுத்தல்' எனும் செயற்பாடு பற்றிய கருத்துக்களை முன்வைக்க உதவின. இவரது கொள்கைகள் 'பழைய நிபந்தனைப்பாட்டுக் கொள்கை' எனவும் வழங்கப்படுகின்றது. மிருகங்களுக்கு(நாய்) உணவு வழங்குவதை அவர் பரிசோதனைக்குட்படுத்தி அதிலிருந்து ஆன்மா பற்றி உடல்களது நியதிகளை விளக்கியுள்ளார். இதற்காக நாயின் ஆசைகளையும் அதன் எதிர்பார்ப்புகளையும் பற்றி தெரிவதற்கான முயற்சியில் ஈடுபட்டார். இந்த விஞ்ஞான ஆய்வில் தம் வாழ்நாள் முழுவதையும் செலவிட்டார். அவரது ஆய்வுக் கட்டங்கள் பின்வருமாறு வகுக்கப்பட்டு விளக்கமளிக்கப்பட்டன.

ஆய்வின் முதல் கட்டம்:

ஒரு நாயின் கன்னத்தினூடாக குழாய் ஒன்றினைப் பொருத்தி அதனுடாக உமிழ்நீரின் அளவைக் கணிப்பிடுவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொண்டார். நாயின் கவனம் சிதறாத வகையில் அதனை இருட்டறை ஒன்றில் வைத்துத் தன்னியக்கக் கருவியினூடாக உணவு (இறைச்சி) வழங்க ஏற்பாடு செய்தார். இந்தச் செயற்பாடுகளின்போது கிடைக்கும் தகவல்களை மிகவும் கவனமான முறையில் பதிவுசெய்து கொண்டார். ஆரம்பத்தில் இறைச்சியைக் கண்டதும் நாயில் உமிழ்நீர் சுரக்கப்பட்டதை அவதானித்தார். இச்செயற்பாட்டைப் பின்வரும் வரைபடம் விளக்குகின்றது.

இறைச்சித் துண்டு (S) —————→ உமிழ்நீர் (R)

இங்கு இறைச்சித்துண்டைக் கண்டதும் பசியுள்ள நாயின் வாயில் உமிழ்நீர் சுரந்தது. அவ்இறைச்சித் துண்டு தூண்டியாகும். உமிழ்நீர் சுரத்தல் துலங்கலாகும். இச்செயற்பாடானது நிபந்தனைக்குட்படாத ஒன்றாகும்.

பரிசோதனையின் இரண்டாவது கட்டம்:

இங்கு நாய்க்கு இறைச்சித் துண்டை வழங்கும்போது மணி ஒலிக்கப்பட்டது. இவ்வாறு மீண்டும் மீண்டும் இறைச்சித் துண்டை வழங்கும்போது மணி ஒலிக்கப்பட்டது. மணியை இறைச்சியுடன் சம்பந்தப்படுத்தும் நிகழ்ச்சிக்கு முன்னர் மணியோசை நாயில் குறிப்பிட்ட விளைவைத் தோற்றுவிக்கவில்லை. ஆனால் பின்பு மணியோசையோடு இறைச்சியையும் சம்பந்தப்படுத்திக் கொடுக்கப்பட்டபோது உமிழ்நீர் சுரந்தது. இங்கு மணியொலி நடுநிலைத் தூண்டல் அல்லாது கற்ற அல்லது நிபந்தனைப்படுத்தப்பட்ட தூண்டலாக இருக்கின்றது. இதன்போது உமிழ்நீரைச் சுரத்தல் நிபந்தனைப்படுத்தப்பட்ட துலங்கலாக இருக்கின்றது. இதனைப் பின்வரும் வரைபடத்தின் மூலமாகக் காட்டலாம்.

இறைச்சித் துண்டு

உமிழ்நீர் சுரத்தல்

மணி ஒலி

பரிசோதனையின் மூன்றாவது கட்டம்:

இங்கு இறைச்சித்துண்டை வழங்காமலே மணி ஒலிக்கப்பட்ட போது நாயின் வாயில் உமிழ்நீர் சுரந்தது. இயற்கையான தூண்டிக்கு (இறைச்சித் துண்டு) பதிலாக வேறொரு தூண்டி (மணி ஒலி) நிபந்தனைப்படுத்தப்பட்டது. இங்கு மணியொலியைக் கேட்டவுடன் நாயின் வாயில் உமிழ்நீர் சுரத்தல் இயற்கையானதொன்றல்ல. அது நிபந்தனைப்படுத்தப்பட்ட தூண்டியினால் ஏற்படும் நிபந்தனைப்படுத்தப்பட்ட துலங்கலாகும். இதனைக் கீழுள்ள வரைபடத்தில் காணலாம்.

மணி ஒலி (CS)

உமிழ்நீர் சுரத்தல் (CR)

மணியொலிக்கு உமிழ்நீர் சுரக்கும் துலங்கல்களைப் போல வேறு தூண்டல்களினால் பெற்றுக் கொள்ள முடியும் என்பதை பவ்லோவ் பவ்வேறு பரிசோதனைகளின் மூலமாகக் கண்டறிந்தார்.

பரிசோதனையின் நான்காவது கட்டம்:

மணி ஒலித்த பின்னர் இறைச்சித்துண்டைக் காட்டாது விட்டால் காலப்போக்கில் நாயின் வாயில் உமிழ்நீர் சுரக்கின்ற தன்மை இல்லாது போய்விடும். இவ்வாறு துலங்கல் காட்டாது இருத்தல் துலங்கல் அழிதல் அல்லது தடைப்படல் என்றழைக்கப்படும். இவ்வாறு அழிந்த துலங்கல் சில சந்தர்ப்பங்களில் மீண்டும் தானாகவே ஏற்படும் சந்தர்ப்பங்களும் உண்டு. எடுத்துக்காட்டாக மணி ஒலிக்கு மட்டும் நாயின் உமிழ்நீர் சுரத்தல் தடைப்பட்டுப் பிறிதொரு சந்தர்ப்பத்தில் மணி ஒலிக்கு உமிழ்நீர் சுரக்கும். இதனைப் பவ்லோவ் சுயமாகத் தோன்றும் துலங்கல் என்பார். இவ்வாறு சமமான தூண்டிகளைத் தெரிவுசெய்து ஒன்றுக்குப் பதிலாக மற்றொன்றை நிபந்தனைப்படுத்துவதன் மூலமும் துலங்கலைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியும். எடுத்துக்காட்டாக மணி ஒலிக்குச் சமமான ஒலியை ஏற்படுத்துவதன் மூலம் நாயின் உமிழ்நீர் சுரந்தது. ஒரு தூண்டலில் இருந்து மற்றொரு தூண்டிக்குத் துலங்கலை மாற்றுதல் தூண்டியின் பரவல் என அழைக்கப்படும். பின்வரும் வரைபடம் அதனை எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

மணி ஒலி (CS)

ஒலி (CS)

உமிழ்நீர் (CR)

பயிற்சியின் பின்னர்:

ஒலி (CS)) உமிழ்நீர் சுரத்தல் (CR)

உணவுப் பொருட்கள் வாய்க்குள் போடுவதற்கு முன்னோ அல்லது போடாமல் இருக்கும் போதோ உமிழ்நீர் சுரக்கப்படலாம். அதாவது உணவைக் கண்ணால் காண்பதாலோ அதன் வாசனையை முகர்வதாலோகூட சில நேரங்களில் உமிழ்நீர் சுரக்கும். ஒரு நாய் குறிப்பிட்ட நேரத்திற்கொருமுறை உணவருந்தியது. உணவு அருந்துவதற்கு முன்னால் மணியடிக்கப்பட்டது. எனவே மணியடித்தவுடனே வரும் உணவை உட்கொள்ளும் பழக்கத்திற்கு நாய் ஆட்படுத்தப்பட்டது. அதன்பின் மணியோசை கேட்ட அளவிலேயே நாயின் உமிழ்நீர் சுரக்க ஆரம்பித்தது கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. சோதனையால் உண்டுபண்ணப்பட்ட நிலைமைகளுக்கு இணங்க நாயின் உணர்வு மணிஒசைக்கேற்ப மாறிக் கொண்டுள்ளது. அடுத்தகட்ட ஆய்வில் மணியடிக்கப்பட்டது. ஆனால் நாய்க்கு உணவு ஏதும் தரப்படவில்லை. இச்சோதனையைத் தொடர்ந்து செய்தபோது மணியடிக்கப்பட்ட பின்னும் உணவு ஏதும் தராதபோது நாயின் உமிழ்நீர் சுரத்தல் நின்றுபோனது. அது தடுக்கப்பட்டுவிட்டது. அதாவது மாறிய புதிய நிலைமைகளுக்கேற்ப தூண்டுதலும் மாறிவிட்டது. இதற்கு முந்தைய நிலைமையில் ஏற்பட்ட செயல்கள் தடை செய்யப்பட்டன. மேலும் பவ்லோவ் மூளையின் புறப்பகுதி சரியாக வேலைசெய்யாதபோது இத்தகைய இச்செயல்கள் நடைபெறாது எனவும் கண்டுபிடித்தார்.

பவ்லோவின் இப்பரிசோதனையின் வாயிலாக மூன்று கொள்கைகள் உருவாக்கப்பட்டன. அவை உயர்நிலை நிபந்தனைப்பாடு, மறைதல், பொதுமைப்பாடு ஆகிய கொள்கைகள் ஆகும். படிமுறையான ஆய்வுகளுக்கூடாகக் கற்றல் பற்றிய கோட்பாடுகளின் தெளிவுக்கும், வளர்ச்சிக்கும் வித்திட்டவர்களுள் பவ்லோவும் ஒரு முக்கிய நபராவார். வகுப்பறைக் கற்றலை நோக்காகக் கொண்டு இவரது கொள்கை உருவாக்கப்படவில்லை. எனினும் நிபந்தனைப்பாடு தொடர்பாக இவர் முன்வைத்த கருத்துக்கள் பல பள்ளி நடவடிக்கைகளுக்குப் பொருந்துவன. அவை தற்காலத்தில் குறிப்பாக கனிஸ்ட் இடைநிலை வகுப்பறைப் பிரிவில் இக்கொள்கை இன்றும் பிரயோகிக்கப்பட்டு வருகின்றது. இனி அதனைப் பற்றிய விளக்கத்தைக் கீழே நோக்குவோம்.

உயர்நிலை நிபந்தனைப்பாடு:

நிபந்தனைப்படுத்தப்படாத தூண்டியுடன் (உணவு) இணைத்து வழங்கப்பட்ட நடுநிலையான தூண்டியானது (மணி ஒலி) நிபந்தனைப்படுத்தப்பட்ட தூண்டியாக மாறுவதுடன் மட்டும் நின்றுவிடவில்லை. வேறொரு நடுநிலைத் தூண்டியை நிபந்தனைப்படுத்தும் இயல்பைப் பெற்றுவிடுவதனையும் பவ்லோவ் அவதானித்தார். குறித்த பரிசோதனையில் மணியொலியானது முதல் நிலை நிபந்தனைப்பட்ட தூண்டியாக மாறிய பின்னர் மணியொலியுடன் இணைத்து நடுநிலைத் தூண்டியாகிய ஓர் ஒளி வழங்கப்பட்டது. ஒளியும், ஒலியும் பல தடவைகள் இணைத்து வழங்கப்பட்ட பின்னர் ஒளியானது நாயிடம் உமிழ்நீர் சுரக்க வைக்கும் தன்மையைப் பெற்றுவிடுகின்றது. இவ்வாறு நிபந்தனைப்பட்டுவிட்ட தூண்டியொன்று இன்னொரு நடுநிலைத் தூண்டியை நிபந்தனைப்பட்ட தூண்டியாக மாற்றும் செயற்பாடு உயர் நிலை நிபந்தனைப்பாடு எனப்படும். இங்கு இது இரண்டாம் நிலை நிபந்தனைப்பாடு எனவும் குறிப்பிடலாம். விலங்குகளைப் பொறுத்தவரையில் இரண்டாம் நிலைக்கு மேலான உயர் நிலை நிபந்தனைப்பாட்டை ஏற்படுத்த முடியவில்லை எனவும் பவ்லோவ் அறிந்து கொண்டார்.

நிபந்தனைப்படுத்தல் ஏற்படுவதற்கு மீளவலியுறுத்தல் அவசியம். அதுவும் குறித்த காலம் வழங்கப்படுவதன் அவசியம் பல பரிசோதனை முடிவுகளுக்கூடாகச் சுட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளது. உயர்நிலை நிபந்தனைப்படுத்தல் பற்றிய கருத்துக்கள் ஆசிரியருக்கு நன்கு உதவவல்லன. அவ்வகையில் கனிஸ்ட் இடைநிலை வகுப்பறையில் இக்கற்றல் நிகழுமாற்றை

எடுத்துநோக்குவோமாயின் மாணவர்களின் வளர்ச்சிப் படிமுறையில் முக்கியமான கட்டம் இக்கனிஸ்ட் இடைநிலை பாடசாலைக் காலமாகும். காரணம் பிறப்பில் பெற்றுக் கொண்ட திறன்களை பிரயோகிக்கும் காலமாகும். எனவே அவ் வயதில் முறையான வழிகாட்டல்களும் இயல்புக்கங்களும் மாணவர்கள் மத்தியில் வளர்க்கப்படல் வேண்டும். ஆசிரியர்கள் இக்காலத்தில் மாணவர்களை கற்றலுக்கும், நற்பழக்கங்களை ஏற்படுத்துவதற்கும், தீய பழக்கங்களை ஒழிப்பதற்கும் இவ்வயர்நிலை நிபந்தனைப்பாட்டை பிரயோகிக்க வேண்டும். அதாவது பாடசாலைக்குள் நுழைவதிலிருந்து இந்த உயர்நிலை நிபந்தனைப்படுத்தல் ஆரம்பித்து விடுகின்றது. அதாவது பிள்ளை பாடசாலை மணி ஒலிக்கு முன்னாள் பாடசாலைக்குச் சமூகம் தர வேண்டும் என்ற நிபந்தனைப்படுத்தலின்கீழ் நிபந்தனைப்படுத்தப் பட்டுவிட்டது. இதற்குக் காரணம் பாடசாலை மணி ஒலிக்கும் முன்னதாகச் செல்லவில்லை எனில் தண்டனைக்குள்ளாக நேரிடும் எனும் இரண்டாவது நிபந்தனை பிள்ளையினுள் பதியப்பட்டுள்ளது. இதனால் அப்பிள்ளை எவ்வாறேனும் பாடசாலை மணி ஒலிக்க முன்பு பாடசாலைக்குச் சென்றுவிடும். இச் செயன்முறையில் நிபந்தனைப்படுத்தப்பட்ட தூண்டிகளாக மணி ஒலியும் தண்டனை கிடைக்கும் என்ற பயவுணர்வும் பிள்ளையில் ஏற்படுத்தப்படுகின்றது. இதற்கான நிபந்தனைப்படுத்தப்பட்ட துலங்கலாக மணி ஒலிக்கமுன் பிள்ளை பாடசாலைக்கும் வருதலைக் குறிப்பிடலாம். மேலும் கனிஸ்ட் இடைநிலை வகுப்பறைகளில் பல புதிய நிகழ்வுகள் நிகழ்கின்றன. அதாவது அவ்வகுப்பில் வகுப்புத்தலைவி என ஒருவரை ஆசிரியர் தேர்ந்தெடுத்திருப்பார். அப்பிள்ளையின் கட்டுப்பாட்டின்கீழ் வகுப்பறை முகாமைத்துவம் செய்யப்படும். இதற்கு ஏனைய பிள்ளைகள் கட்டுப்பட வேண்டும். உதாரணமாக வகுப்பறையைச் சுத்தம் செய்வதற்கான ஒழுங்குமுறை அமைக்கப்பட்டிருக்கும். அதன்படி மாணவர்கள் வகுப்பறையைச் சுத்தம் செய்ய வேண்டும். இதனைக் கண்காணிப்பது வகுப்புத் தலைவியின் பொறுப்பாகும். மாணவர்கள் அதனைச் செய்யாதுவிடின் அது வகுப்புத் தலைவியினுடாக ஆசிரியருக்கு அறியப்படுத்தப்படும். இதில் மாணவர்கள் வகுப்பறை சுத்தம் செய்வதற்காக நிபந்தனைப்படுத்தப்பட்டுள்ளனர். இதில் தூண்டிகளாக வகுப்புத் தலைவியும் ஆசிரியரினால் வழங்கப்படும் தண்டனையினால் உருவாகும் பயவுணர்வும் துலங்கலாக வகுப்பறை சுத்தம் செய்யப்படுவதையும் கூறலாம். மேலும் மாணவர்கள் பாடசாலையில் ஒலிக்கும் ஒவ்வொரு மணி ஓசைக்கும் ஏற்ப தங்கள் செயற்பாட்டை மாற்றுகின்றனர். அதாவது நண்பர்களுடன் பேசிக் கொண்டோ அல்லது வேறு நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டுக் கொண்டோ உள்ள மாணவன் பாடத்திற்கான மணியொலியோ அல்லது ஒன்றுகூடல் உணவு உண்ணல் செயற்பாட்டுக்கான மணியொலிக்கேற்ப அவ்வவ் செயற்பாட்டில் ஈடுபடுவர். மணியோசைக்கு அம்மாணவர்கள் துலங்கலைக் காட்டுகின்றனர்.

ஆசிரியர் தூரத்தில் வருவதனைக் கண்டால் மாணவர்கள் அவ்வாசிரியருக்குக் காலவணக்கம் சொல்வதற்கும் பாடத்திற்கு ஆயத்தமாகியும் விடுவார்கள். அதிலும் அவர்கள் கையில் தடி வைத்திருந்தால் மாணவர்கள் அத்தடிக்குத் துலங்கலைக் காட்டுவார்கள். தண்டனைக்குப் பயந்து மாணவர்கள் அமைதியாகவும் ஒழுக்கமாகவும் நடந்து கொள்வர். மேலும் இடைநிலை மாணவர்களுக்குத் தவணைப் பரீட்சை நடப்பதோடு அப்பரீட்சை முடிவில் அம்மாணவர்களுக்கு மதிப்பெண்களுடன் கூடிய அறிக்கை வழங்கப்படும். அதுவும் அது ஒன்றுகூடல் மண்டபத்தில் எல்லா மாணவர்கள் முன்னிலையில் நிகழும். அதாவது நல்ல மதிப்பெண்களைப் பெற்ற மாணவன் பாராட்டப்படுவதினால் அம்மாணவனுக்கு மீண்டும் மீண்டும் அப்பாராட்டை பெற வேண்டும் என்ற தூண்டல் உருவாகும். அதாவது மாணவர்களின் மனவெழுச்சியைத் தூண்டி அவர்களை முன்னேற்றப்பாதையில் செலுத்த இம்முறை பயன்படுத்தப்படும். இதில் இன்னொரு துலங்கலும் நிகழும். அதாவது ஒரு மாணவன் பாராட்டப்படும் போது மற்றைய மாணவர்களும் தானும் இவ்விடத்தை அடைய வேண்டும் என தூண்டப்படுவர். இதனை மனதில் நிறுத்தியே பரிசளிப்பு நிகழ்வுகளும் விளையாட்டுப்போட்டிகளின் வெற்றிக் கொண்டாட்டங்களும் நடத்தப்படுகின்றன. மேலும் பாராட்டு, புகழ்தல், பரிசில்கள் என்பன உடனுக்குடன் வழங்கப்படுவதன் மூலம் கற்றல்

மேம்படுத்தப்படும். அத்தோடு பாடசாலை ஒழுக்க விதிக் கோவைகளுக்கு கட்டுப்பட்டு நடப்பதும் மாணவர்கள் தண்டனைக்குப் பயந்து துலங்கலைக் காட்டும் செயன்முறையாகும். மேலும் மாணவர்களுக்கு விளங்கும் முறைக்கேற்ப இலகுவாகக் கற்பிப்பதன் மூலம் அவர்கள் சிறந்த துலங்கலை அடைவார்கள். உதாரணமாக விளையாட்டுக்களின் மூலமோ அல்லது கேளிக்கையான பாட்டின் மூலமோ இலகுவாக மாணவர்களின் துலங்கலை ஏற்படுத்தல். அதாவது இப்போது கோள்களை ஞாபகத்தில் வைத்திருக்க அதனைப் பாடலாய் பாடுதல் (பூ வெள்ளைப் பூ சென்று விட்ட சனி என்று பாடுதல்) போன்றவற்றின் மூலம் ஞாபகத்தில் வைத்திருத்தல்.

மாணவர்களுக்குக் கற்றலில் துலங்கலை ஏற்படுத்த கொண்டுவரப்பட்டதே 5E - கற்றல் முறையாகும். இடைநிலை மாணவர்களின் கற்கைகளில் பல்வேறு நுட்பங்களைப் பாவித்து அவர்களை நிபந்தனைக்குட்படுத்தி துலங்கலைப் பெறுகின்றனர். இதனைக் கீழே நோக்கலாம்.

	முன்மொழியப்பட்ட செயற்பாடுகள் (தூண்டல்)	ஆசிரியர் செயற்பாடுகள் (தூண்டல்)	மாணவர் செயற்பாடுகள் (துலங்கல்)
ஈடுபடல் (Engagement)	செய்துகாட்டல். வாசிப்பு சுயாதீனமூத்து வேலைகள். பகுப்பாய்வு செய்தல். சிந்தனைக் கிளறல். வரைவிலக்கணம் செய்தல்	பாடம்தொடர்பான ஆர்வத்தைத் தூண்டல். இடையீடு செய்யும் ஆர்வத்தைத் தூண்டல். மாணவர்களிடையே வினவுதல். முன்னைய அனுபவங்களைக் கிளறுதல். நடித்துக்காட்டல். மாணவர்களிடையே இணைப்பை ஏற்படுத்துதல்.	மாணவர்கள் தர்க்கரீதியான வினாக்களை எழுப்புவர் . குறித்த செயற்பாடு தொடர்பாக தமது ஆர்வத்தை வெளிக்காட்டுவர்.
கண்டறிதல்; (Exploration)	குழுவேலைகள். அணுவேலைகள். கண்டறிதல். ஈடுபடுதல். பரிசோதனை செய்தல். ஆராய்தல். பிரச்சினையைவிடுவித்தல்	அறிவுறுத்தலின்றி மாணவர்களுடன் இணைந்து பணியாற்றல். மாணவர்களைத் தொடர்ச்சியாக இயங்கவைத்தல். தோழமைத்துவத்தைப் பேணல்	வரையறுத்த நேரத்திற்குள் சுயாதீனமாக இயங்குதல். புதிய அனுமானங்களை உருவாக்குதல். குழுவாகக் கலந்துரையாடி செயற்படுதல்

விளக்குதல் (Explanation)	பரிசோதனை முறையில் விசாரணை. செயற்றிட்ட முறையிலான ஈடுபாடு. சிந்தனைவிருத்தி.	மாணவர்களைத் தமது வினாக்களை முன்வைக்கத் தூண்டுதல். மாற்றுத் தீர்வுகளை ஊக்குவித்தல். மாணவர்களின் எண்ணங்களை விருத்தியாக்கல்.	மேலும் மேலும் வினாக்களைத் தொடுத்தல். புதிய பரிசோதனை முறைகளை வடிவமைத்தல். திறன்களை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தல்.
வினாக்கம்;(Exploration)	மாணவர்கள் தாம் கற்றுக் கொண்ட செயற்பாடுகளை மேலும் விரிவுபடுத்தல். நடைமுறை உலகுடன் பிரயோகித்துப்பார்த்தல்	மாணவர்களை முறைசார்ந்த முறையில் தமது அடைவை மாணவர்கள் விளக்கிக் கொள்ள முன்வைக்கவும் தூண்டுதல். எண்ணக்கருவை விருத்தியாக்கல்.	புதிய வினாக்களை முன்வைத்தல். தமது ஆக்கங்களை முன்வைப்பர்
மதிப்பிடுதல்(Evaluation)	முழு மதிப்பீடு	ஆசிரியர் மாணவர்களின் உள்ளீட்டை வெளிக்கொண்டு வருதல்;	சிறந்த வினாக்களுக்கு விடையளித்தல். தன்னைத் தானே மதிப்பிடுதல்

இவ்வாறாக ஆசிரியர்கள் பல செயற்பாடுகளை அளித்து மாணவர்களை நிபந்தனைப்படுத்தி துலங்க வைக்கின்றனர். வறிய மாணவர்களுக்குப் பரிசில்களை வழங்கி செல்வந்தர்களுக்குப் தட்டிக் கொடுத்து, ஊக்கப்படுத்தி அவர்களுக்கான தூண்டிகளாக ஆசிரியர்கள் கனிஸ்ட பிரிவில் செயற்படுகின்றனர்.

மறைதல்:

நிபந்தனைப்பாட்டினால் ஆக்கப்பட்ட தூண்டி துலங்கள் இணைப்பு மீண்டும் மீண்டும் வலியுறுத்தப்படாவிடால் (அதாவது பயிற்சி அல்லது வெகுமதி அளிக்கப்படாவிட்டால்) அது நாளடைவில் அழிந்தவிடும். அதாவது உயிரி அந்தக் கற்றலை மறந்துவிடும். பவ்லோவின் பரிசோதனையில் மணியொலிக்கு உமிழ்நீர் சுரக்க கற்றபின் அடுத்தடுத்து உணவு வழங்கும் போது மணியொலி வழங்காமல் விட்டால் நாளடைவில் அது மணியொலிக்கு உமிழ்நீர் சுரப்பதை மறந்துவிடும். உறுதிபெற்ற தூண்டல்-துலங்கள் இணைப்புகளை இலகுவில் செயலிழக்கச் செய்ய முடியாது. காரணமற்ற பயம், துவேஷம், தப்பிப்பிராணம் ஆகியன ஓரளவு உறுதியான

நிபந்தனைப்படுத்திய தூண்டல்-துலங்கள் இணைப்புகளாகும். இவற்றைப் போக்க விசேட முறைகளும் பொறுமையும் நீண்ட காலமும் தேவைப்படும்.

இவை இடைநிலை வகுப்பறையில் செயற்படுமாற்றை எடுத்துநோக்குவோமாயின் இடைநிலைக் கல்வியில் மாணவர்களுக்குக் கணிதப்பாடம் கடினமான தர்க்க சிந்தனை வாய்ந்ததாகக் காணப்படும். இதனைக் கற்பிக்கும் ஆசிரியர் ஒரு வாய்ப்பாடமாகக் கற்பித்துக் கொண்டு (வாய் வார்த்தையாக) போகும்போதும் அந்நேரத்தில் மட்டும் இக்குறிப்பிட்ட பாடம் விளங்கக்கூடியதாக இருக்கும். நாளடைவில் அப்பாடம் மறந்துவிடும். இதுவே மறைதல் ஆகும். இதனால் அங்கு துலங்கல் என்பது இடம்பெறாது. இதனைப் போக்குவதற்காகவே மாணவர்களுக்கு ஆசிரியர்கள் மனதில் இலகுவாகப் பதியக்கூடிய முறைகளைப் பின்பற்ற வேண்டும். உதாரணமாக வாய்ப்பாட்டை மனனம் செய்வதற்கு விளையாட்டின் மூலமாகவோ அல்லது பாடல் வடிவிலோ மனதில் நிறுத்துதல். இவ்வாறு செய்யும் போது இப்பாடம் முதிர்ச்சிக் காலம் வரை மனதில் நிற்கும். விஞ்ஞான பாடத்தில் ஓர் அங்கியின் தொழிற்பாட்டை அல்லது அதன் அவையகத்தை மாணவர்களுக்கு வெறுமனே கூறும்போது அதனை அவ்விடத்திலேயே மறந்துவிடுவார்கள். இதனை விடுத்து அவ்வங்கியின் உறுப்பை செயன்முறை ரீதியாகப் பார்க்கும்போது அது மனதில் பதியும். இல்லையேல் அங்கும் துலங்கலற்ற மறத்தல் இடம்பெறும். இதன் பெறுபேறு கணித, விஞ்ஞான பாடத்தின் பெறுபேறின் வீழ்ச்சியாகும். இதனைக் கருத்தில் கொண்டே வெளிநாடுகளில் பிள்ளைகளுக்கு எல்லாம் செயன்முறை ரீதியாகக் கற்பிக்கப்படுகின்றது. அவர்களுக்கு மறைதல் என்பது மிகவும் குறைந்தமட்டத்திலே இடம்பெறும். உதாரணமாக ஒரு கோழி எவ்வாறு உருவாகின்றது என்பதை புத்தகத்தின் வாயிலாகக் கற்கும் போது ஒரு நாளுக்கு மேல் அச்செயன்முறை ஞாபகத்தில் இருந்து மறைந்துவிடும். இதனைக் கண்கூடாகப் பார்க்கும் செயன்முறையாகச் செய்யும் போது நினைவிலிருக்கும். பரீட்சை நேரத்தில் இவ் ஒவ்வாமையான கற்பித்தலினால் மாணவர்கள் அவர்களுடைய கல்வி தடைப்படுவது இம்மறைதலினாலாகும்.

மேலும் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள் மாணவர்களை அணுகும் முறை கரடுமுரடாகக் காணப்படும் பட்சத்தில் மாணவர்களுக்கு ஆசிரியரால் வழங்கப்படும் கல்வி மாணவர்களில் மறத்தலை உண்டு பண்ணும். உதாரணமாக கனிஸ்ட் இடைநிலை மாணவர்கள் குழந்தையிலிருந்து பிள்ளைப் பருவத்துள் நுழையும் மாணவர்களாவார்கள். இவர்கள் பாசத்தை அதிகம் எதிர்பார்ப்பார்கள். பாடசாலையில் 100 ஆசிரியர்கள் இருப்பினும் மாணவர்களுக்கு ஒருசிலரையே மிகவும் பிடிக்கும். அவ்வாசிரியருடன் நெருங்கிய தொடர்பு வைத்திருப்பதோடு அவர்கள் கற்பிக்கும் பாடத்தினையும் கூர்ந்து நோக்குவர். அவ்வகையில் ஒரு பாடத்தை மாணவர்களுடன் சேர்ந்து அவர்கள் மொழிநடையில் விளங்கப்படுத்த வேண்டும். அவ்வாறில்லாமல் தன்னுடைய வீட்டு பிரச்சினைகளையும், சோம்பலினையும் வெளிப்படுத்தும் வகையில் பாடம் கற்பிக்கப்படும் போது மாணவர்களுக்குத் தூண்டலோ, துலங்களோ ஏற்படாது. தூண்டல் ஏற்பட்டாலும் அது பின்னர் மறைந்துவிடும். இதனைத் தடுக்க குழு செயற்பாடு, விவாதம் போன்றவற்றைச் செய்தல் வேண்டும்.

பொதுமையாக்கல்:

ஒரு தூண்டி - துலங்கல் இணைப்பு நிபந்தனைப்படுத்தப்பட்ட பின்பு குறித்த தூண்டியுடன் ஒத்த வேறு தூண்டிகளும் அதே துலங்களைக் கொடுக்கின்றன. வாட்சனின் பரிசோதனையில் பிள்ளை வெள்ளை நிறமுள்ள முயலுக்கு பயப்படக் கற்பிக்கப்பட்டபின் அவன் வெள்ளை நிறமுள்ள மயிர்வெள்ளை நிற விளையாட்டுப் பொருட்கள் ஆகியவற்றுக்குப் பயப்படுவதைக் காணலாம். இவ்வாறே குறித்த நாய்க்கு பயப்படப் பழகியபின் எல்லா நாய்களுக்கும் சில வேளை எல்லா மிருகங்களுக்கும் பயப்படுவதுண்டு. பவ்லோவின் பரிசோதனையிலும் குறித்த ஒரு மணியொலிக்கு உமிழ்நீர் சுரக்கும். வேறு மணியொலிக்கும் உமிழ்நீர் சுரந்தது. தூண்டிப் பொதுமையாக்கத்துக்கு ஓர் எல்லையுண்டு. வெள்ளை முயலுக்குப் பயப்பட்ட பிள்ளை மஞ்சள் நிறப் பூனைக்குப் பயப்படலாம்.

ஆனால் கறுத்த பூனைக்குப் பயப்படாது. குறித்த ஓர் எல்லைக்கு அப்பால் உள்ள நிறங்கள் குறித்த துலங்கலைக் கொடுக்காது. மணியோசைக்கு உமிழ்நீர் சுரக்கும் நாய் அந்த ஓசையின் சுருதியின் குறித்த ஓர் எல்லைக்கு அப்பால் சுருதியுடைய மணியோசைகளுக்கு உமிழ்நீர் சுரக்கமாட்டாது. இதனைக் கனிஸ்ட இடைநிலைப் பிரிவு வகுப்பறையின் சில உதாரணங்கள் வாயிலாக விளக்கலாம். ஐந்தாம் தரத்தில் கற்ற சுற்றாடல் பாடத்தின் விரிவாக்கமே ஆறாம், ஏழாம் தரத்தில் விஞ்ஞான பாடமாகக் கற்பிக்கப்படுகின்றது. உதாரணமாக ஐந்தாம் தரத்தில் சுற்றாடலில் கற்ற அங்கியின் வாழ்க்கை கட்டம் கனிஸ்ட இடைநிலையில் வாழ்க்கைச் சங்கிலியென கற்பிக்கப்படுகின்றது. மாணவன் இங்குகற்கும் முன்னமே கற்ற பாடம் நினைவுக்கு வரும். அப்பாடத்திற்கு அவன் நிபந்தனைப்படுத்தப்பட்டு தூண்டப்பட்டு விட்டான். இனி எங்கு அவ்வாழ்க்கை வட்டம் எனும் சொற்பதத்தைக் கேட்டாலும் அவன் துலங்கலைக் காட்டுவான். மேலும் பாடசாலையில் சில பிள்ளைகள் குறிப்பிட்ட ஆசிரியருக்கு பயப்படுவதுண்டு. பின்னர் அந்த ஆசிரியர் கற்பிக்கும் கணித பாடத்துக்கும் அவர் இருக்கும் வகுப்பறைக்கும் இறுதியில் அவர் கற்பிக்கும் பாடங்களுக்குமே பயப்படுவதுண்டு. அவ்வாறு மாணவர்கள் பொதுமையாக்கப்படுகின்றனர்.

மேலும் பாடசாலை மணிஒலிக்குப் பழக்கப்பட்ட பிள்ளை வேறு எங்கு மணி ஒலி கேட்டாலும் அதே எண்ணத்தைக் கொண்டிருப்பான். இவற்றைப் போலவே பாடசாலை வகுப்பறையில் நடந்துகொள்ளும் விதமே வெளிச்சூழலிலும் நடக்க உந்துதப்படுத்தும். இப்பொதுமையாக்கல் மூலம் பல்வேறு குழப்பங்களும் ஏற்படுகின்றன. உதாரணமாக ஒரே சொல்லுக்குப் பல்வேறு அர்த்தம் இருத்தல் சிக்கலானதாக இருத்தல்.

இவ்வாறாக, பவ்லோவின் நிபந்தனைப்படுத்தலின் இம்மூன்று கொள்கையானது செயற்பாடுகளாக வெளிப்படும் மறைமுகமாகமாகவும் கனிஸ்ட இடைநிலை வகுப்பறைகளில் மேற்கொள்ளப்படுவது கண்கூடு. அத்தோடு இவ்வாராய்ச்சியின் பேறு எதுவாக இருப்பினும் மாணவர்களின் கற்றலுக்கான சரியான வழிப்பாதையாக உள்ளது என்பதில் எந்தவித ஐயமுமில்லை. அத்தோடு இவை இயக்கத்தின் உள்ள பூரணமான மாணவனை உருவாக்க உதவுகின்றன.

துணைநின்றவை

- அருள்மொழி செ, 2017, கற்பித்தலுக்கான உளவியல், துர்க்கா பதிப்பகம், மட்டக்களப்பு.
- கருணாநிதி மா, 2008, கற்றல் கற்பித்தல் மேம்பாட்டிற்கான வழிமுறைகள், சேமமடு பதிப்பகம், கொழும்பு.
- சந்திர சேகரன் சோ, 2007, மாணவர்கள் கவனத்தை எவ்வாறு ஈர்ப்பது?, அரசு வெளியீடு, இலங்கை.
- பெனடிக் பாலன் யோ, 2005, கல்வி உளவியல் அடிப்படைகள், பூபாலசிங்கம் புத்தக சாலை, கொழும்பு.
- முத்துலிங்கம் ச, 2010, கல்வியும் உளவியலும், சேமமடு பதிப்பகம், கொழும்பு.

தமிழில் வட்டார வழக்குச் சொல்லகராதிகள் உருவாக்கம்

முனைவர் நா.பிரபு

உதவிப் பேராசிரியர்

முதுகலை (ம) தமிழாய்வுத்துறை

சண்முகா தொழிற்சாலை கலை அறிவியல் கல்லூரி

திருவண்ணாமலை 606 603

drnprabu@gmail.com

ஒரு மொழி பன்னெடுங்காலமாகப் பலரால் பேசப்படும் நிலையில் வட்டாரம், சமூகம் சார்ந்து மொழிக்குள் வேறுபாடுகள் சில அமைவதுண்டு. ஒரு மொழியில் ஏற்படும் இத்தகைய வழக்கு வேறுபாடுகள் கிளைமொழிகள் எனப்படுகின்றன. வட்டாரம், சமூகம், இனம், பால், வயது முதலியவற்றின் அடிப்படையில் ஒரு மொழியில் கிளைமொழிகள் அமைவதை மொழியியல் அறிஞர்கள் விளக்கியுள்ளனர். தமிழ்ச்சூழலில் வட்டாரம், சமூகம் சார்ந்த கிளைமொழிகள் தெளிவாக அமைந்துள்ளன. அதாவது, சென்னையில் பேசப்படும் தமிழுக்கும் நாஞ்சில் நாட்டில் பேசப்படும் தமிழுக்கும் காவிரி டெல்டா பகுதியில் பேசப்படும் தமிழுக்கும் கொங்கு தமிழுக்கும் வேறுபாடுகள் உள்ளன. இத்தகைய வேறுபாடுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு கிளைமொழி ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

தொடக்கத்தில் கிளைமொழி ஆய்வு வட்டார வழக்கு ஆய்வையே குறிப்பதாக விளங்கியது. பின்பு மொழியியலில் ஏற்பட்ட வளர்ச்சியில் வட்டாரக் கிளைமொழி ஆய்வு கிளைமொழியின் ஒரு பகுதியானது. அவ்வாறு வட்டாரக் கிளைமொழி ஆய்வின் மூலம் அவ்வட்டாரத்திற்கே உரிய வழக்குச் சொற்கள் சேகரிக்கப்பட்டு வட்டார வழக்குச் சொல்லகராதிகள் உருவாக்கப்பட்டன. அவ்வாறு தமிழ்ப் புலமை மரபில் உருவாக்கப்பட்ட வட்டார வழக்குச் சொல்லகராதிகளைப் பற்றி இக்கட்டுரை ஆய்கின்றது.

வழக்காறுகள் - விளக்கம்

வழக்காறுகள் என்பதற்கு “மக்களின் வாழ்க்கையில் காலம் காலமாக எல்லோராலும் பகிர்ந்து கொள்ளப்பட்டு நடைமுறையில் வழங்கி வருபவை” (க்ரியாவின் தற்காலத்தமிழகராதி, 2001:907) எனப் பொருள் கூறப்பட்டுள்ளது. மட்டுமன்றி, “உலகில் வழங்கி வரும் வழி” (கழகத் தமிழகராதி, 2004:824) என்றும் பொருள் கூறப்பட்டுள்ளன. வாழ்வியல் களஞ்சியம் வழக்காறு என்பதற்கு, “இது ஒரு மொழியுள் சொல்லும் பொருளும் வழங்கி வரும் தன்மையாகும்” (தொகுதி14:373) என்றும் பொருள் கூறுகிறது. “மக்களின் வாழ்க்கையில் காலம் காலமாக எல்லோராலும் பகிர்ந்து கொள்ளப்பட்டு, நடைமுறையில் வழங்கிவருபவை வழக்காறு” (செந்தமிழ் சொற்பிறப்பியல் பேரகராதி, 416) என்றும் பொருள் கூறுகிறது. ஆக, மனிதர்களால் தொன்றுதொட்டு வழங்கி வருவது வழக்காறு என்பது தெளிவாகிறது.

வட்டார வழக்காறுகள் - விளக்கம்

மொழி காலத்திற்கேற்ப மாறுவதோடு நில்லாமல் இடத்திற்கேற்பவும் (Regional Dialect) சமுதாயத்திற்கேற்பவும் (Communal Dialect) மனிதனின் வாழ்வியல் போக்குகளுக்கேற்பவும் மாறுபடுகின்றது. இவ்வாறு மாறுபடும் ஒரே மொழியின் பல்வேறு வடிவங்களை வட்டார வழக்குகள் எனலாம்.

வட்டார வழக்காறுகளின் களமான “வட்டாரம் என்பது ஒரு பெரும் நிலப்பரப்புக்குள் அடங்கிய சிறு பகுதியாகும். ஒத்த விரிந்த ஒரு பெரிய நாட்டில் எல்லாப் பகுதிகளுமே பரந்த தன்மையனவாய் இருப்பதில்லை. அப்பகுதிகள் ஒவ்வொன்றும் அங்கே வசிக்கின்ற மக்களின்

பண்புகள், பழக்க வழக்கங்கள், சமய நம்பிக்கைகள், அப்பகுதியின் தட்பவெப்ப நிலைகள் ஆகியவற்றால் ஒன்றிலிருந்து மற்றொன்று மாறுபடுகின்றன. இவற்றிலெல்லாம் ஒத்த தன்மைகளைக் கொண்ட கிராமம் அல்லது பகுதிதான் வட்டாரம்” (Indu Prakash Pandey, 1977:1). எனவே மக்களுடைய பொதுவான வாழ்க்கைப் பின்னணியாலும் தட்பவெப்ப நிலைகளாலும் ஒத்த தன்மையுடைய ஒரு நிலப்பரப்பே வட்டாரம் எனப்படுகிறது. “உலகின் எப்பகுதியாயினும், தட்பவெப்ப நிலைகளாலும், பிற புவியியல் தன்மைகளாலும் ஒத்திருக்கும் பகுதியே வட்டாரம்” (Rubert B.Vance, 1950:123). என்று புவியியல் அறிஞர்கள் இலக்கணம் வகுக்கின்றனர். “பல இன மக்கள் வாழ்ந்தாலும் அம்மக்களிடையே ஒரு பொதுத்தன்மை இழையோடும். பொருளாதாரம், சமுதாய நெறி, பண்பாடு இவற்றில் ஒற்றுமைக்கூறுகள் காணப்படும். இப்பண்புகளுடன் மக்கள் தங்களுக்குள் ஒருவரை ஒருவர் சார்ந்து ஒன்றுபட்டு வாழும் பகுதியே வட்டாரம்” (Rubert B.Vance, 1950:123) என்பது சமூகவியலார் கூறும் வரையறையாகும். எனவே, ஒரு பகுதியின் நீர்வளம், நிலவளம், அங்கு பயிரிடப்படும் பயிர்கள், அங்கு வாழும் மக்களின் உணவு முறை, உடை, பண்பாடு, மொழி ஆகியவற்றில் ஒற்றுமைக் காணப்படின் அதுவே வட்டாரம் என்பது தெளிவாகிறது.

வட்டார வழக்குச் சொல்லகராதிகள் உருவாக்கம்

மேலைநாடுகளில் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியிலும், இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலும் பல ஆய்வுகள் நிகழ்த்தப்பட்டன. வட்டாரங்களை அடிப்படையாகக்கொண்டு அங்கு வழங்கும் கிளை மொழிகளை ஆராய்ந்தனர். நம் நாட்டிலும் இவ்வகை ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் வட்டார வழக்குத் தொடர்பான ஆய்வுகள் தொடங்கி இருக்கலாம். ஏனெனில் “முதன் முதலில் வட்டார வழக்குத் தமிழகராதியை, பெஸ்கி தொகுத்ததாக தெரிகிறது. ஆனால், அது குறித்து ஏதும் அறிய இயலவில்லை. எனினும், இவர் தொகுத்த வட்டார வழக்குத் தமிழ்ச்சொற்களுக்கு இலத்தின் மொழியில் பொருள் கூறும் தமிழ் - இலத்தின் அகராதி ஒன்று 1882 இல் பதிப்பிக்கப்பட்டது” (ச.மகாலட்சுமி, 2003:9) எனக் கூறப்படுகிறது.

கஸ்ட் (Cust) என்பவர் முயற்சியின் பேரில், “இந்தியாவில் ஜி.எ.கிரியர்சன் 1972 ஆம் ஆண்டு இந்திய மொழிகளின் ஆய்வு (*Linguistic survey of India*) என்ற நூலை வெளியிட்டார். அதில் தமிழ் நாட்டுக் கிளைமொழிகள் ஒன்றும் ஆராயப்படவில்லை” (கோ.சீனிவாச வர்மா, 1986:76). “1957-இல் தெலுங்கு மொழியில் உள்ள பயிர்த்தொழில் கலைச்சொற்களைத் திரட்ட, சாகித்ய அகாதமி சார்பில் கிருஷ்ணமூர்த்தி என்பவர் முயற்சி மேற்கொண்டார். 1958-இல் ஆய்வுத் தொடங்கப்பட்டு 1962-இல் ‘பயிர்த்தொழில் கலைச்சொல் அகராதி’ வெளியானது. இது மொழியியலாளருக்கு மிகுந்த பயனுடைய நூலாக விளங்கியது. கள ஆய்வில் 9000 பயிர்த்தொழிற்சொற்கள் தொகுக்கப்பட்டன” (ந.கலைவாணி, 2011:10) என்பதை அறிய முடிகிறது. மேலும், 1982 - இல் கி.ராஜநாராயணன் அவர்கள் வழக்கிழந்து மறைந்துபோகும் நிலையில் இருந்த வழக்குச் சொற்களைத் தொகுத்து, அன்னம் வெளியீடாக ‘வட்டார வழக்குச் சொல்லகராதி’ எனும் பொருண்மையில் நெல்லை வட்டார வழக்குச் சொல்லகராதியை வெளியிட்டார். அதனைத் தொடர்ந்து பல வட்டார வழக்குச் சொல்லகராதிகள் வெளிவந்தன. அவைகளின் தொகுப்பு பின்வருமாறு.

‘கொங்கு வட்டாரச் சொல்லகராதி’ என்னும் பெயரில் பெருமாள் முருகன் வழக்குச் சொல்லகராதி வெளியிட்டுள்ளார். (குருத்து வெளியீடு, ஈரோடு, 2000). கொங்கு வட்டம் என வழங்கும் கோவை, ஈரோடு, நாமக்கல் மாவட்டங்களை முழுமையாகவும் அண்டை மாவட்டங்களில் குறிப்பிட்ட இடங்களையும் சேர்ந்த பகுதியில் வழங்கும் சொற்களைச் சேகரித்து வெளியிட்டுள்ளார். இவ்வகராதி பெயர்ச்சொல், வினைச்சொல், இடைச்சொல், பெயரடை,

வினையடை எனப் பகுத்து, சொற்களுக்குத் தொடரமைப்பின் மூலம் விளக்கம் கொடுத்து வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

‘நெல்லை வட்டார வழக்குச் சொல்லகராதி’ என்னும் பெயரில் ப.முருகையா வழக்குச் சொல்லகராதி வெளியிட்டுள்ளார் (அமுதா பதிப்பகம், சென்னை, 2004). இதில் திருநெல்வேலி வட்டாரத்தில் வழங்கப்பெறும் சுமார் 5,000 சொற்களைத் தொகுத்துள்ளதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. சொற்களை இடைச்சொல், பெயர்ச்சொல், பெயரடைச்சொல், வினைச்சொல், வினையடைச்சொல் எனப் பகுத்து வெளியிட்டுள்ளார். அகராதியின் இறுதியில் சொல்வடைகளையும் தொகுத்துத் தந்துள்ளதோடு, உடல் உறுப்புகள், உணவு தானியங்கள், கருவிகள், எனவும் பிரித்து தொடரமைப்பின் மூலம் விளக்கம் தந்துள்ளார்.

‘கொங்கு நாட்டுத் தமிழ் (Kongu Thamiz Dialect with Etymological Notes)’ என்னும் பெயரில் புலவர் மணியன் வழக்குச் சொல்லகராதி வெளியிட்டுள்ளார் (வேம் அச்சகம், கோவை, 2004). இதில் கோவை, ஈரோடு, கரூர், குளித்தலை, ஓமலூர், சேலம், நாமக்கல், பழனி, திண்டுக்கல், திருச்செங்கோடு ஆகிய பகுதிகளில் வழங்கப்படும் சொற்கள் தொகுத்துக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. சொற்கள், அவற்றின் பொருள், அவை பிறந்த வழி, மூலம் ஆகியன எடுத்துக்காட்டுடன் தரப்பட்டுள்ளன.

‘நாஞ்சில் வட்டார வழக்குச் சொல்லகராதி’ என்னும் பொருண்மையில் அ.கா. பெருமாள் வட்டார வழக்குச் சொல்லகராதி வெளியிட்டுள்ளார் (தமிழினி பதிப்பகம், சென்னை, 2004). இதில் நாஞ்சில் நாட்டில் பேசப்படும் சொற்களை அகரவரிசைப்படுத்திக் கொடுத்துள்ளார். இதில் 3424 சொற்கள் உள்ளன.

‘செட்டிநாட்டு வட்டார வழக்குச் சொல்லகராதி’ எனும் பொருண்மையில் பழநியப்பா சுப்பிரமணியன் வழக்குச் சொல்லகராதி வெளியிட்டுள்ளார். இதில் செட்டிநாடு என அழைக்கப்படுகின்ற சிவகங்கை மாவட்டத்தின் காரைக்குடி, திருப்பத்தூர், திருவாடாணை ஆகிய பகுதிகளிலும் புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தின் திருமயம், பொன்னமராவதி, அறந்தாங்கி ஆகிய பகுதிகளிலும் வழங்கப்படுகின்ற வழக்குச்சொற்கள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன.

‘வழக்குச் சொல் அகராதி’ என்னும் அகராதியினை பி.தமிழகன் வெளியிட்டுள்ளார் (இளந்தமிழ்ப் பதிப்பகம், திருச்சிராப்பள்ளி, 2009). இதில் இலால்குடி, திருவரங்கம், குளித்தலை, முசிறி, உடையார்பாளையம், மணற்பாறை, துறையூர், பெரம்பலூர் ஆகிய வட்டங்களிலுள்ள 106 ஊர்களில் சேகரிக்கப்பட்ட சொற்கள் தொடரமைப்புச் சான்றுகளுடன் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

‘நெல்லை வட்டார வழக்குச் சொல் தொகை’ என்னும் நூலினை வெள் உவன் வெளியிட்டுள்ளார் (தமிழினி பதிப்பகம், சென்னை, 2012). இதில் திருநெல்வேலி நகரம் மற்றும் அதனையொட்டிய நாங்குனேரி வட்டம் ஆகிய பகுதிகளில் பேசப்படும் சொற்களைத் தொகுத்து அச்சொற்களுக்குத் தொடரமைப்பின் மூலம் சான்றுகள் தந்துள்ளார். மேலும், அப்பகுதியில் வழங்கப்படுகின்ற 228 பழமொழிகளையும் இணைத்துத் தந்துள்ளார்.

‘தென்குமரி வட்டார வழக்குகள்’ என்னும் நூலினை பொன்னீலன் என்பவர் வெளியிட்டுள்ளார் (நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட், சென்னை, 2013). இதில் குமரி தென்பகுதியில் வழங்கப்பெறும் வட்டாரச் சொற்கள், பாடல்கள், பழமொழிகள், விடுகதைகள் போன்றவை அம்மாவட்ட பேச்சு வழக்கிலேயே பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

இவைத் தவிர **‘வட்டாரச் சொற்களும் விளக்கங்களும்’** எனும் வழக்குச் சொல்லகராதியை லேனா தமிழ்வாணனும்(மணிமேகலைப் பிரசுரம், சென்னை, 1987), **‘செட்டிநாட்டில் செந்தமிழ் வழக்கு’** எனும் வழக்குச் சொல்லகராதியை சுப.சண்முகமும்(சென்னை, காவேரி தெரு, 1990) **‘கொங்குத் தமிழ்’** எனும் சொல்லகராதியை டி.எம்.காளியப்பாவும்(தேவி பதிப்பகம், கோயமுத்தூர், 1991) **‘ஜீவா தொகுத்த வழக்குச் சொல்லகராதியை** திரு.கே.ஜீவபாரதி & வே.எழில்முத்துவும் (ராஜேஷ்வரி பதிப்பகம், சென்னை, 2001) **‘கோவை மாவட்ட வழக்குச் சொல்லகராதியை** தி.மகாலட்சுமியும் (தி பார்க்கர், சென்னை 2003) **‘புதுச்சேரி கிராமிய தமிழகராதியை** எ.மு.ராசன் அவர்களும்(புதுச்சேரி கூட்டுறவு புத்தகச் சங்கம், 2004) **‘நடுநாட்டுச் சொல்லகராதியை** கண்மணி

குணசேகரனும்(தமிழிளி வெளியீடு, 2007) 'கொங்கு வட்டார வழக்குச் சொல்லகராதியை இரா.இரவிக்குமாரும் (கொங்கு மண்டல ஆய்வு மையம் வெளியீடு, 2008), 'அறந்தாங்கி வட்டார வழக்குச் சொல்லகராதியை பெரி.சே.இளங்கோவனும் (அகநி வெளியீடு வந்தவாசி, 2011) வெளியிட்டுள்ளனர் என்பதை அறியமுடிகிறது.

மேற்கூட்டப்பெற்ற வட்டார வழக்குச் சொல்லகராதிகள் எவ்வித நிறுவன முயற்சியும் நிதியுதவியும் இன்றித் தனிமனித முயற்சிகளாகவே வெளிவந்துள்ளமையை அறியமுடிகிறது. மேலும் தென்மாவட்டங்களைக் காட்டிலும் வட மாவட்டங்களில் வழக்குச் சொல்லகராதி உருவாக்கம் குறைந்துள்ளமையைக் காணமுடிகிறது.

மேலும், இன்றைய சூழலில் நவீனமயமாக்கம், நகரமயமாதல், கல்வி, இடப்பெயர்வு போன்ற காரணிகளால் வட்டார வழக்குச்சொற்கள் பெரும்பாலும் வழக்கொழிந்து வரும் நிலையில், அதனைக் காத்தும் வழக்கொழிந்த சொற்களை மீட்டுருவாக்கம் செய்தும் அடுத்த தலைமுறையினருக்குக் கொண்டுசேர்க்க வேண்டிய நிலையில் தமிழ்ச்சமூகம் உள்ளமையை உணரமுடிகிறது.

இதுவரை வெளிவந்துள்ள வட்டார வழக்குச் சொல்லகராதிகளின் தொகுப்பு

1. கொங்கு வட்டாரச் சொல்லகராதி - பெருமாள் முருகன்
2. நெல்லை வட்டார வழக்குச் சொல்லகராதி - கவிஞர்.ப.முருகையா
3. கொங்கு நாட்டுத் தமிழ் (*Kongu Thamiz Dialect with Etymological Notes*) - புலவர் மணியன்
4. நாஞ்சில் வட்டார வழக்குச் சொல்லகராதி - அ.கா. பெருமாள்
5. செட்டிநாட்டு வட்டார வழக்குச் சொல்லகராதி - பழநியப்பா சுப்பிரமணியன்
6. வழக்குச் சொல் அகராதி - முனைவர் பி. தமிழகன்
7. நெல்லை வட்டார வழக்குச் சொல் தொகை வெள் உவன்
8. தென்குமரி வட்டார வழக்குகள் - பொன்னிலன்
9. வட்டாரச் சொற்களும் விளக்கங்களும் - லேனா தமிழ்வாணன்
10. செட்டிநாட்டில் செந்தமிழ் வழக்கு - சுப.சண்முகம்
11. கொங்குத் தமிழ் - டி.எம்.காளியப்பா
12. ஜீவா தொகுத்த வழக்குச் சொல்லகராதி - கே.ஜீவபாரதி & வே.எழில்முத்து
13. கோவை மாவட்ட வழக்குச் சொல்லகராதி - தி.மகாலட்சுமி
14. புதுச்சேரி கிராமிய தமிழகராதி - எ.மு.ராசன்
15. நடுநாட்டுச் சொல்லகராதி'யை திரு.கண்மணி குணசேகரன்
16. கொங்கு வட்டார வழக்குச் சொல்லகராதி - இரா.இரவிக்குமார்
17. அறந்தாங்கி வட்டார வழக்குச் சொல்லகராதி - பெரி.சே.இளங்கோவன்

துணையன்கள்

- கலைவாணி,ந., (2011)பழந்தமிழரும் கிளைமொழிகளும், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை .113
- கழகப் புலவர் குழு, (1964) *கழகத் தமிழகராதி*, கழக வெளியீடு, சென்னை 18.
- சீனிவாச வர்மா கே., (1940) *கிளைமொழியியல்*, அனைத்திந்தியத் தமிழ் மொழியியற் கழகம், அண்ணாமலைநகர், சிதம்பரம்.
- பதிப்புக்குழு (2001) *க்ரியாவின் தற்காலத் தமிழகராதி*, க்ரியா வெளியீடு, சென்னை 41
- பதிப்புக்குழு, (2007) *செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேரகராதி*, தொகுதி 8, செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகர முதலித் திட்ட இயக்ககம், சென்னை.
- பதிப்புக்குழு, (1992) *வாழ்வியல் களஞ்சியம், தொகுதி 14*, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்.
- மகாலட்சுமி, ச., (2003) *கோவைத் தமிழ் இலக்கணம்*, பாடும் பதிப்பகம், சென்னை 14.
- Indu Prakash Pandey, (1977) *Regionalism in Hindi Novels*, Heidelberg University, Germany.
- Robert Vance, B., (1950) *Regionalism in America*, Heidelberg University, Germany.

தமிழ்க் காப்பு இயத்தின் முதிய வினைக் கோட்பாடு உருவாக்கமும் கட்டமைப்பும்

முனைவர் கி.சங்கர நாராயணன்

உதவிப் பேராசிரியர்,

தமிழ் மேம்பாட்டுச் சங்கப்பலகைத் துறை

சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், மெரினா வளாகம், சென்னை - 5

தொல்காப்பியம், வீரசோழியம், நேமிநாதம், நன்னூல், இலக்கண விளக்கம், தொன்னூல் விளக்கம், முத்துவீரியம், சுவாமிநாதம், அறுவகை இலக்கணம், தமிழ்நூல், தென்னூல் ஆகிய இலக்கண நூல்கள் எல்லாம் தத்தமது இலக்கணக் கோட்பாடுகளைக் காலமாற்றம், வளர்ச்சி என்பவற்றின் அடிப்படையில் கட்டமைத்துச் செல்வதோடு, தொல்காப்பியத்தையோ, நன்னூலையோ பின்பற்றி இலக்கணம் வகுத்துள்ளன. மார்த்தாண்டம், நந்தன்காடு என்ற பகுதியிலுள்ள மீ.காசுமான் என்பவர் எழுதிய தற்கால இலக்கண நூலான தமிழ்க் காப்பு இயத்தின் வினைக் கோட்பாட்டு உருவாக்கத்தினையும் கட்டமைப்பினையும் எடுத்துரைப்பதாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

தெரிநிலை வினை

தொல்காப்பியம் (தொல்.201), வினையைக் குறிப்பிவினை என்றும் தெரிநிலைவினை என்றும் பாகுபடுத்துகிறது. வினையினை வினை, வினைக்குறிப்பு என்று குறிப்பிடுகிறார் தொல்காப்பியர். வீரசோழியத்தில் குறிப்பிவினை என்ற சொல்லாட்சி இடம்பெறுகிறது. ஆனால் தொரிநிலை பற்றியச் செய்திகள் இடம்பெறவில்லை. நேமிநாதம் (நேமி.62), முக்காலங்களையும் ஏற்றுவருவது வினை என்று குறிப்பிடுகிறது. உரையாசிரியர் இதனைத் தொரிநிலைவினை என்று குறிப்பிடுகிறார். நன்னூல் (நன்.320), செய்பவன், கருவி, நிலம், செயல், காலம், செய்பொருள் ஆறும் தருவது தொரிநிலை வினை என்கிறது.

இலக்கணவிளக்கம் (இல.வி.249), தொன்னூல் விளக்கம், முத்துவீரியம் ஆகிய இலக்கண நூற்கள் தொரிநிலை வினையை வினை என்ற சொல்லிலே கையாளுகின்றன. தொன்னூல் விளக்கம் (தொ.வி.104), பொருள், இடம், காலம், சினை, குணம், தொழில் என்ற ஆறினைப் பயனிலையாகக் கொண்டு முடிவது வினை என்கிறது. முத்துவீரியம் (மு.வீ.596), இறப்பு, நிகழ்வு, எதிர்வு என்ற மூன்று காலத்தையும் வெளிப்படையாகக் காட்டுவது வினை என்கிறது. சுவாமிநாதம் (சு.நா.48), தொரிநிலை வினையைத் தொடர்வினையின் ஒருவகையாகச் சுட்டுகிறது. ஆயின் தொரிநிலை வினை என்பதற்கான இலக்கணத்தைக் குறிப்பிடவில்லை. அறுவகை இலக்கணத்தில் வினைக்கான பகுப்புகள் இடம்பெறவில்லை.

தமிழ்நூல் (தமிழ்.86), ஒரு வினை நிகழ்ச்சி தன்பொருளில் முற்றுப்பெற்று ஐந்தொகையான திணை, பால், எண், இடம், காலம் கொண்டு முடிவதாவது முற்று என்கிறது. இது தொரிநிலை வினைக்குப் பொருந்தி வருவதால் இதனைத் தொரிநிலை வினை என்று கூறலாம் என்கின்றார் உரையாசிரியர்.

வினைத்தன்மை, அதனை நிகழ்த்தும் வினைமுதல், செயற்படுபொருள், கருவி, காலம், இடம், இன்னதற்கு இதுபயன் என்றும் எட்டனுள் ஏற்பன அடிப்படையாக நுண்மையும் பருமையும் ஆகிய உள்பொருள், இல்பொருள் காட்சிப்பொருள், கருத்துப்பொருள்களின் புடைப்பெயர்ச்சியைத் தொரிவறுக்கும் காலம் தெற்றென விளங்கத் திகழ்வன தொரிநிலை வினைச்சொல்லாகும் என்கிறது தென்னூல் (தென்.105).

தமிழ்க்காப்பு இயம் (த.கா.இ.154,156), செய்பவன், கருவி, நிலம், செயல், காலம், செய்பொருள் என்ற ஆறினோடு இன்னதற்கு, இதுபயன் என்ற இரண்டினையும் கூட்டி

எட்டினையும் உணர்த்த வருகின்ற பயனிலையாகிய வினைச்சொல்லே தொரிநிலை வினையாகும் என்கிறது. செயப்படுபொருள் குன்றியவினை, செயப்படுபொருள் குன்றாவினை என்ற இரண்டும் தொரிநிலை வினையின் பாற்படும் என்கிறார் காசுமான்.

குறிப்பு வினை

அது என்னும் ஆறாம் வேற்றுமையின் உடைமைப் பொருளின் கண்ணும், கண் என்னும் ஏழாம் வேற்றுமையது நிலப்பொருட்கண்ணும், ஒப்பு, பண்பு, அண்மை, இன்மை, உண்மை, வன்மை என்னும் பொருள்பற்றி வருவன எல்லாம் உயர்திணைக் குறிப்பு வினைமுற்றாகும். இன்று, இல், உடைய, அன்று, உடைத்து, அல்ல, உள என்பவை எல்லாம் அஃறிணை குறிப்பு வினைமுற்றாகும். இன்மை செப்பல், இல்லை, இல், வேறு என்பவை எல்லாம் விரவுத்திணைக் குறிப்புவினையாகும் என்கிறது தொல்காப்பியம் (தொல்.214-222). எவன் என்னும் குறிப்பு வினைச்சொல் அஃறிணையில் இரண்டு பாலுக்கும் உரியதாகும் என்கிறது.

வீரசோழியத்தில் திணை அடிப்படையிலான குறிப்பு வினைப் பாகுபாடுகள் இடம்பெறவில்லை. அன், இயன், ஈன், இகன், ஏயன், வான், வதி, அம், இவன், உ, அ, ஆன், ஆளன், மான், அகன், சு என்பவை யெல்லாம் குறிப்பு வினையின் ஈறுகளாக வரப்பெறும் ஆண்பால் பெயர்கள் என்கிறது. வலையன், வேதியன், கொந்தவன், மருத்துவன், கூத்தன், சோதிடவன், ஆதித்தியன், வைந்தேயன், காங்கேயன், கௌரவன், பௌத்தன், செம்பியன், சைவன், பாசுபதன், சிங்களவன், வடுகன், துளுவன், மதிமான், கள்ளன், கௌங்குமம், ஆரிடம், பார்ப்பு போன்ற சான்றுகளைச் சுட்டுகிறது (சொல்.தத்திதப்படலம்,1-5). மேலும், மை (வலிமை), அம் (நீளம்), பு (அலிப்பு), து(வலிது), வு (மெலிவு), கம் (குறுக்கம்), வல் (இளவல்), அளவு (தண்ணளவு) என்னும் ஈறுகள் எல்லாம் வலி, நெடு, குறு, கரு, பசு, வெளு, கெடு, இள, தண், வெம், அரி, எளி, பெரு, சிறு, பரு, தேர், மலி என்னும் பொருண்மையுடைய சொல்லை முதலாகக் கொண்டு வரப்பெறும். அச்சி (பறைச்சி), ஆட்டி (வெள்ளாட்டி), அணி (பார்ப்பணி), ஆத்தி (வண்ணாத்தி), அத்தி (நட்டுவத்தி), தி (குறத்தி), ஆள் (நல்லான்), அள் (தீயன்), இ (சாத்தி, கொற்றி), இச் (கள்ளிச்சி), சி (பேய்ச்சி) முதலான ஈறுகளையுடைய பெண்பால் குறிப்பு வினைச்சொற்களைக் குறிப்பிடுகிறது.

நேமிநாதம் (நேமி.71-72), குறிப்பு வினையை உயர்திணை மற்றும் அஃறிணை என்று இரண்டு வகையாகப் பிரிக்கிறது. நெடியன், உடையன், நிலத்தன், இளையன், கடியன், மகத்தன், காரியன், தொடியன், நெடியன், உடையன், நிலத்தன், இளையன், கடியன், மகத்தன், காரியன், தொடியன், நெடியர், உடையர், நிலத்தர், இளையர், கடியர், மகத்தர், காரியர், தொடியர் என்பவையெல்லாம் உயர்திணைக் குறிப்பு வினைமுற்றுக்களாகும் என்கிறது. காரிது, காரிய, அரிது, அரிய, தீது, தீய, கடிது, கடிய, நெடிது, நெடிய, பொரிது, பொரிய, உடைத்து, உடைய, வெய்து, வெய்ய, பிறிது, பிற இவையனைத்தும் அஃறிணைக் குறிப்பு வினைமுற்றுக்களாகும் என்கிறது.

நன்னூல் (நன்.321,339), பொருள், இடம், காலம், சினை, குணம், தொழில் என்னும் ஆறினையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு அவற்றின் இடத்தே பிறந்து, செய்பவன், கருவி, நிலம், செயல், காலம், செய்பொருள் என்ற ஆறினுள் ஒன்றையுமே விளக்குவது குறிப்பு வினை என்று நன்னூல் சுட்டுகிறது. வேறு, இல்லை, உண்டு என்பதையும் குறிப்பு வினைகள் என்று குறிப்பிடுகிறது. இலக்கண விளக்கம் (இல.வி. 233, 235, 236, 240), யாரென்னும் வினைப்பொருளைக் உணர்த்தும் குறிப்பு வினைச்சொல் உயர்திணையில் மூன்று பாலிற்கும் உரியதாகும் எனவும், எவன் என்னும் சொல் அஃறிணையை உணர்த்தும் குறிப்பு வினைச்சொல் எனவும், வேறு, உண்டு, இல்லை, இல் என்பவையெல்லாம் விரவுதிணையில் இடம்பெறும் குறிப்பு வினைச்சொற்கள் எனவும் குறிப்பிடுகின்றது.

தொன்னூல் விளக்கம் (தொ.வி. 103, 123-126), வினைச்சொல் அல்லவாயினும் வினையைப் போல் நடந்து குறிப்பினால் வினையியல் தொழிலைக் காட்டும் வினைக்குறிப்பு என்கிறது. வினைக்குறிப்பு வினைபோன்று விசுதி பெற்று இடம் பால் உணர்த்தும் என்றும், அதன் பகுபதப் பகுதி பெயராக அமையும் என்றும், குறிப்புவினையில் ஒன்றல்லாலுக்கு துவும், பலவின்பாலுக்கு

அவும் விசுதியாக அமையும் என்றும், குறிப்புவினையானது எச்ச விசுதியைப் பெற்றுவரும் என்றும், அகரம் இதன் விசுதியாக வரப்பெறும் எனவும் குறிப்பிடுகின்றது. முத்துவீரியம் (மு.வீ.610-616), காலத்தைக் குறிப்பாக உணர்த்துவது குறிப்பு வினை என்கிறது. உண்மை, இன்மை, வன்மை, அன்மை இவையெல்லாம் காலத்தைக் குறிப்பாக உணர்த்துவது எனவும், மேலும், காரியன், காரியான், காரியன், காரியன், காரியர், காரியார், காரியம், காரியாம், காரியேம், காரியென், காரியேன் இவையெல்லாம் உயர்திணைக் குறிப்பு வினைச்சொற்களாகும் எனவும், இன்று, இல, உடைய, அன்று, உடைத்து, அல்ல, எவன் என்னும் சொற்கள் அஃறிணைக் குறிப்பு வினைச்சொற்கள் என்றும் விளக்குகின்றது. வேறு என்னும் சொல் விரவுத்திணையில் இடம்பெறும் குறிப்பு வினைச்சொல்லாகும் என்கிறது.

சுவாமிநாதம் (சு.நா.48), குறிப்புவினைக்கான இலக்கணத்தைச் சுட்டவில்லை. தனிவினை மற்றும் தொடர்வினை என்று இரண்டாகப் பிரிக்கிறது. இவற்றில் தொடர்வினையின் ஒருபிரிவாகத் தொரியா நிலை வினையே குறிப்புவினை என்கிறது. அறுவகை இலக்கணத்தில் வினைக்கான பகுப்புகள் இடம்பெறவில்லை. தமிழ்நூல் (தமிழ்.352-354), குறிப்பாய் காலத்தைக் காட்டுவதால் குறிப்புவினையாகும். பெயாரினியல்பே போல் ஆறுகூறான பெயர்களின் பின் மூவிடத்திற்கும் உரிய இறுதிநிலைகள் ஏறிவரும் ஒருவகைச் சொற்களைக் குறிப்பாகக் காலங்காட்டுவதாகக் கொண்டு குறிப்பு வினை என்று தொன்மைச் சான்றோர் வகுத்துரைப்பர் என்று இலக்கணம் வகுக்கிறது. ஆறாம் வேற்றுமையின் உடைமைப் பொருளில் உருபு விரியுமாறும், ஏழாம் வேற்றுமையின் இடப்பொருளில் உருபு விரியுமாறும், ஆறுவகைப் பெயர்களில் ஏறிவரும் ஐம்பால் இறுதிகளும் அன்மை, இன்மை, உண்மை ஆகிய பொருளுடைய அன்று, இல்லை, உண்டெனும் சொற்களும், வன்மை முதலிய தன்மை குறிக்கும் சொற்களும், ஒப்புரைக்கும் சொற்களும், என் என்னும் வினாவும், கண் என்னும் உருபும் மேற்கொளும் இறுதிகளும் குறிப்பு வினைச்சொல்லின் அமைப்பாகும் என்கிறது. மேலும் இக்குறிப்புவினைகள் பெயருக்குப் பின்னே வருகிறதே எனின் அவ்விடத்துப் பெயர்ப் பயனிலையாகும் என்கிறது.

பொருளினது பண்பு, வடிவு, ஒப்பு, உடைமை, தன்மை, இடத்தொடர்பு முதலான மனத்தொடு பொறிகட்குப்புலனாக அறுவகைப் பெயரடிப் படையாக முக்காலமும் குறிப்பான் விளங்க நெறியோடு வருவது குறிப்பு வினை என்கிறது தென்னூல் (தென்.106). யார் என்னும் சொல் உயர்திணைக்குரியதாகும் எனவும், டு, அ, து, று என்ற ஈறுகள் அஃறிணையில் குறிப்பு வினைக்கு வரும் எனவும், வேறு, இல்லை, உண்டு என்னும் சொற்கள் விரவுத்திணையில் குறிப்பு வினைச் சொற்களாகவும் வரப்பெறும் என்கிறது (தென்.113-117).

தமிழ்க் காப்பு இயம் (த.கா.இ.158-161,176), குறிப்பு வினைமுற்று பொருள், இடம், காலம், சினை, குணம், தொழில் என்னும் ஆறின் அடியாகத் தோன்றிச் செய்பவனை மட்டும் விளக்கச் செய்யும் என்கிறது. அது என்னும் ஆறாம் வேற்றுமையின் உடைமைப்பொருளிலும், இல் என்னும் ஏழாம்வேற்றுமையின் இடப்பொருளிலும், ஒப்புமைப் படுத்துமிடத்தும், பண்பின் கண்ணும், குறிப்பு வினைமுற்று வரும் எனவும், அன்மை, இன்மை, உண்மை, வன்மை இவையெல்லாம் உயர்திணைக் குறிப்பு வினைமுற்றுச் சொற்களாகும் என்றும் குறிப்பிடுகின்றது. இன்று, இல, உளது, உள, அன்று, அல, உடைய, உடைத்து முதலான சொற்கள் அஃறிணைக் குறிப்பு வினைச்சொற்களாகும் எனவும், வேறு, இல்லை, உண்டு என்பவை ஐம்பால் மூவிடத்திற்குரிய குறிப்புவினை முற்றுச் சொற்கள் எனவும் தமிழ்க் காப்பு இயம் விளக்குகின்றது.

தன்மை ஒருமை வினைமுற்று விசுதிகள்

தொல்காப்பியம் (தொல்.205), நேமிநாதம் (நேமி.64), முத்துவீரியம் (மு.வீ.602), தென்னூல் (தென்.109) ஆகியன கு, டு, து, று, என், ஏன், அல் என்ற ஏழினைத் தன்மை ஒருமை விசுதிகளாகச் சுட்டுகின்றன. நன்னூல் (நன்.331), இலக்கண விளக்கம் (இல.வி.237), தொன்னூல் விளக்கம் (தொ.வி.111), சுவாமிநாதம் (சு.நா.50) ஆகிய இலக்கணநூற்கள் கு, டு, து, று, என், ஏன், அல் என்பதுடன் அன் என்பதை இணைத்து எட்டினைக் குறிப்பிடுகின்றன. தமிழ்நூல் (தமிழ்.92-95), ஏன் என்னும் இறுதி தன்மை ஒருமையைக் குறிக்கும் எனவும், அல், என் என்பவை தொன்மையான

இறுதி என்றும், அன் என்பது இடைக்காலத்து இறுதி என்றும் சுட்டுகிறது. மேலும், கு, டு, து, று என்பவை பழமை வழக்காகும் என்கிறது. ஆக ஏன், அல், என், அன், கு, டு, து, று என்ற எட்டு விசுவகளைச் சுட்டுகிறது. அறுவகை இலக்கணம் (அறு.சொல்.61,105), ஏன் என்னும் தன்மை ஒருமை விசுவையை மட்டும் குறிப்பிடுகின்றது.

தமிழ்க் காப்பு இயம், என், ஏன் அன், அல், கு, டு, து, று என்பவை எட்டும் தன்மை ஒருமை வினைமுற்றுக்களாகும் எனவும், அவற்றுள் கு, டு, து, று என்பவை பழங்கால வழக்கில் வருபவை என்றும் குறிப்பிடுகின்றது.

தன்மைப் பன்மை வினைமுற்று விசுவிகள்

தொல்காப்பியம் (தொல்.202), நேமிநாதம் (நேமி.64), முத்துவீரியம் (மு.வீ.568-571), தென்னூல் (தென்.107) ஆகிய இலக்கண நூற்கள் அம், ஆம், எம், ஏம், கும், டும், தும், றும் என்ற எட்டினைத் தன்மை பன்மை விசுவிகளாகக் குறிப்பிடுகின்றன. நன்னூல் (நன்.332), அம், ஆம் முன்னிலையாரையும், எம், ஏம், ஓம் இவை படர்க்கையாரையும், கும், டும், தும், றும் என்பவை முன்னிலை, படர்க்கை என்ற ஈரிடத்தாரையும் தன்னுடன் கூட்டும் உள்பாட்டுத் தன்மை பன்மை வினைமுற்றாகும் என்கிறது. இந்நூல் தொல்காப்பியம் சுட்டிய எட்டோடு ஓம் என்பதை இணைத்து ஒன்பதினைச் சுட்டுகின்றது. நன்னூலினைப் பின்பற்றி இலக்கண விளக்கம் (இ.வி.237), தொன்னூல் விளக்கம் (தொ.வி.106), சுவாமிநாதம் (சு.நா.50), தமிழ்நூல் (தமிழ்.93,95) ஆகிய இலக்கண நூற்கள் விசுவிகளாக ஒன்பதினைக் குறிப்பிடுகின்றன.

இலக்கண விளக்கம் (இல.வி.237), அம், ஆம், எம், ஏம், ஓம் என்பவை மூன்று காலம் காட்டும் எனவும், மற்ற ஐந்தும் எதிர்காலத்தைக் காட்டும் எனவும் கூறுகிறது. முத்துவீரியம், தென்னூல் ஆகியன அம், ஆம், எம், ஏம், கும், டும், தும், றும் என்ற எட்டினுள் அம், ஆம் என்பவை முன்னிலையாரையும், எம், ஏம் என்பவை படர்க்கையாரையும், கும், டும், தும், றும் என்பவை முன்னிலை மற்றும் படர்க்கையாரையும் உள்படுத்தும் என்கின்றன. அறுவகை இலக்கணம் (அறு.61,105), ஏம், ஓம், ஆம், உம், அம் என்ற ஐந்து விசுவிகளைக் குறிப்பிடுகின்றது.

தமிழ்க் காப்பு இயம் (த.கா.இ.166-17), அம், ஆம் என்பவை முன்னிலையாரையும், எம், ஏம், ஓம் படர்க்கையாரையும் உள்படுத்துகிற தன்மைப் பன்மை விசுவிகள் என்றும், கும், டும், தும், றும் என்பவை பழங்கால விசுவிகள் எனவும் குறிப்பிடுகிறது.

முன்னிலை ஒருமை வினைமுற்று விசுவிகள்

தொல்காப்பியம் (தொல்.223), தொன்னூல் விளக்கம் (தொ.வி.105), முத்துவீரியம்; (மு.வீ.617,618), தென்னூல் (தென்.121), ஆகிய இலக்கணநூற்கள் இ, ஐ, ஆய் என்பனவற்றை முன்னிலை ஒருமை விசுவிகளாகக் குறிப்பிடுகின்றன. நேமிநாதம் (நேமி.67), இ, ஐ, ஆய் என்பவற்றுடன், உண், சோ, பொரு என்பனவற்றைப் புதியதாக இணைக்கின்றது.

நன்னூல் (நன்.335), இ, ஐ, ஆய் என்ற மூன்றும் முன்னிலை ஒருமை வினைமுற்றாகும் என்கிறது. மேலும், ஏவலின் வரும் எல்லா ஈற்று மொழிகளும் முன்னிலை ஒருமை வினைமுற்றாகும் எனவும் குறிப்பிடுகின்றது. இலக்கண விளக்கம் (இல.வி.238), சுவாமிநாதம் (சு.நா.25, 50), ஐ, ஆய், இ, அல், ஆல், ஏல், காண் விசுவிகளுடன் ஏவலில் வரும் இருபத்திமூன்று ஈறுகளும் விசுவிகளாகும் என்று குறிப்பிடுகின்றன. இலக்கண விளக்கம் ஐ, ஆய் மூன்று காலமும், இகரம் க, ட, த, ற ஊர்ந்து எதிர்காலம் காட்டும் என்றும் குறிப்பிடுகிறது. அறுவகை இலக்கணத்தில் முன்னிலை ஒருமை வினைமுற்றுகள் குறித்த செய்திகள் இடம்பெறவில்லை.

தமிழ்நூல் (தமிழ்.96-97), ஐ, ஆய், செய் என்னும் வாய்பாட்டு ஏவல் விசுவியும், பழமையான வழக்கில் இடம்பெறும் இகர இறுதியும், உம் இறுதியும் முன்னிலை ஒருமை வினைமுற்றாகும் என்கிறது. தமிழ்க் காப்பு இயம் (த.கா.இ.168) தொல்காப்பியம் குறிப்பிடும் இ, ஐ, ஆய் என்ற மூன்று விசுவிகளையே சுட்டிச் செல்கின்றது.

முன்னிலைப் பன்மை வினைமுற்று விகுதி

தொல்காப்பியம் (தொல்.224), முத்துவீரியம் (மு.வீ.619), நேமிநாதம் (நேமி.67), நன்னூல் (நன்.337) இர், ஈர், மின் என்பனவற்றை முன்னிலைப் பன்மை விகுதிகளாகக் குறிப்பிடுகின்றன. நன்னூல், இர், ஈர் என்பதனை முன்னிலைப் பன்மை வினைமுற்று என்றும், மின் என்பதை முன்னிலைப் பன்மை ஏவல் வினைமுற்று என்றும் கூறுகிறது. இலக்கண விளக்கம் (இல.வி.238), சுவாமிநாதம் (சு.நா.50) இர், ஈர், மின், உம் என்ற விகுதிகளைச் சுட்டுகின்றன. இர், ஈர் என்பன முன்னிலைப் பன்மை வினைமுற்று விகுதிகள் எனவும், மின், உம் என்பன ஏவல் முன்னிலைப் பன்மை வினைமுற்று விகுதிகள் எனவும் குறிப்பிடுகின்றன.

தொன்னூல் விளக்கம் (தொ.வி.105), இர், ஈர் என்ற இரண்டினை மட்டுமே குறிப்பிடுகின்றது. அறுவகை இலக்கணத்தில் முன்னிலைப் பன்மை விகுதிகள் குறித்த செய்திகள் இடம்பெறவில்லை. தமிழ்நூல் (தமிழ்.97-98), இர், ஈர் முன்னிலைப் பன்மை வினைமுற்று என்கிறது. மின் ஏவல் முன்னிலைப் பன்மை வினைமுற்று எனக் குறிப்பிடுவதோடு, உங்கள் என்பதையும் புதிய வினைமுற்றாகத் தமிழ்நூல் விளக்குகின்றது.

தமிழ்க் காப்பு இயம் (த.கா.இ.169-170), இர், ஈர் என்பனவற்றைக் குறிப்பிடுகிறது. மேலும், நீங்கள் என்னும் இரட்டைப் பன்மை முன்னிலைப் பெயர்ச்சொல் கள் ஈற்றுடன் பொருந்தி வரப்பெறும் என்கிறது.

படர்க்கை ஆண்பால் வினைமுற்று விகுதிகள்

தொல்காப்பியம் (தொல்.207), நேமிநாதம் (நேமி.65), நன்னூல் (நன்.325), இலக்கண விளக்கம் (இல.வி.23), தொன்னூல் விளக்கம் (தொ.வி.105), முத்துவீரியம் (மு.வீ.604), சுவாமிநாதம் (சு.நா.25,30), அறுவகை இலக்கணம் (அறு.106), தமிழ்நூல் (தமிழ்.87), தென்னூல் (தென்.110), ஆகியன ஆண்பால் விகுதிகளாக அன், ஆன் என்ற இரண்டினைக் குறிப்பிடுகின்றன. வீரசோழியம் (நூ.கிரியாப்படலம்,3-4), படர்க்கை விகுதிகளைக் காலத்துடன் இணைத்துக் கூறுகிறது. இறந்தகால ஆண்பால் விகுதிகளாகத் தான், ஆன் என்பதும், நிகழ்கால ஆண்பால் விகுதிகளாக நின்றான், கிறான் என்பதும், எதிர்கால ஆண்பால் விகுதிகளாக உறங்குவான், உண்பான் என்ற விகுதிகளையும் குறிப்பிடுகிறது. தொல்காப்பியம் (தொல்.213), முத்துவீரியம் (மு.வீ.608) ஆகிய இலக்கணநூற்கள் அன், ஆன் விகுதி செய்யுளில் ஓன், ஓன் என்றாகி வருமெனக் குறிப்பிடுகின்றன. தமிழ்க்காப்பு இயம் (த.கா.இ.162) தொல்காப்பியத்தைப் பின்பற்றி இலக்கணம் வகுத்துள்ளது.

படர்க்கைப் பெண்பால் வினைமுற்று விகுதிகள்

தொல்காப்பியம் (தொல்.207), நேமிநாதம் (நேமி.65), நன்னூல் (நன்.236), இலக்கண விளக்கம் (இல.வி.232), தொன்னூல் விளக்கம் (தொ.வி.105), முத்துவீரியம் (மு.வீ.604), சுவாமிநாதம் (சு.நா.25,30), அறுவகை இலக்கணம் (அறு.106), தமிழ்நூல் (தமிழ்.88), தென்னூல் (தென்.110), ஆகிய இலக்கணநூற்கள் பெண்பால் விகுதிகளாக அள், ஆள் என்ற இரண்டினைக் குறிப்பிடுகின்றன. வீரசோழியம் (நூ.கிரியாப்படலம்,3-4), இறந்தகாலப் பெண்பால் விகுதிகளாகத் தான், ஆள் என்பதும், நிகழ்கால பெண்பால் விகுதிகளாக நின்றாள், கிறாள் என்பதும், எதிர்காலப் பெண்பால் விகுதிகளாக உறங்குவாள், உண்பாள் என்ற விகுதிகளையும் குறிப்பிடுகிறது. தொல்காப்பியம் (நூ.213), முத்துவீரியம் (நூ.608) ஆள் விகுதி செய்யுளிடத்து ஓள் எனத்திரிந்து வருமெனச் சுட்டுகின்றன. தமிழ்க் காப்பு இயம் (த.கா.இ.162) அள், ஆள் என்ற விகுதிகளையே விளக்குகிறது.

படர்க்கைப் பலர்பால் வினைமுற்று விகுதிகள்

தொல்காப்பியம் (தொல்.208), நன்னூல் (நன்.327), இலக்கண விளக்கம் (இல.வி.323), முத்துவீரியம் (மு.வீ.605), சுவாமிநாதம் (சு.நா.25,50) ஆகிய இலக்கண நூற்கள் அர், ஆர், ப, மார் என்பதை விகுதிகளாகச் சுட்டுகின்றன. நேமிநாதம் (நேமி.65) அர், ஆர், ப என்ற மூன்று விகுதிகளைக் குறிப்பிடுகின்றது. வீரசோழியம் (கிரியாப்படலம்.நூ.3-4), இறந்தகாலப் பலர்பால் விகுதிகளாகத் தார், ஆர், தார்கள், ஆர்கள் என்பனவும், நிகழ்கால பலர்பால் விகுதிகளாக நின்றார், கிறார்,

நின்றார்கள், கிறார்கள் என்பனவும், எதிர்கால பலர்பால் விசுவிகளாக உறங்குவார், உறங்குவார்கள், உண்பார், உண்பார்கள் என்பனவற்றையும் விசுவிகளாகக் குறிப்பிடுகிறது. தொன்னூல் விளக்கம் (தொ.வி.105, 111) அர், ஆர், ப, மார், மரும், மனார், கள் என்ற விசுவிகளைக் குறிப்பிடுகின்றது. தென்னூல் (தென்.110), தமிழ்நூல் (தமிழ்.89), அர், ஆர், ப, மார், கள் என்ற ஐந்து விசுவிகளைக் குறிப்பிடுகின்றது. தமிழ்க் காப்பு இயம் (த.கா.இ.162) மேலே சொன்ன ஐந்துடன் உம் என்பதை இணைத்து ஆறு விசுவிகளைக் குறிப்பிடுகின்றது. அறுவகை இலக்கணத்தில் பலர்பால் விசுவிகள் குறித்த செய்திகள் இடம்பெறவில்லை.

படர்க்கை ஒன்றன்பால் வினைமுற்று விசுவிகள்

தொல்காப்பியம் (தொல்.217), நேமிநாதம் (நேமி.66), நன்னூல் (நன்.328), இலக்கண விளக்கம் (இல.வி.234), முத்துவீரியம் (மு.வீ.613), சுவாமிநாதம் (சு.நா.50), தென்னூல் (தென்.114) ஆகிய இலக்கண நூற்கள் து, று, டு என்ற விசுவிகளைக் கூறுகின்றன. நன்னூலும், இலக்கண விளக்கமும் து, று, டு ஆகிய மூன்றும் டு குறிப்பின் பொருட்டு வரும் என்கின்றன. வீரசோழியம் (கிரியாப்படலம்,நூ.3-4), இறந்தகால ஒன்றன்பால் விசுவிகளாக தது, அது என்பதும், நிகழ்கால ஒன்றன்பால் விசுவிகளாக நின்றது, கின்றது என்பதும், எதிர்கால ஒன்றன்பால் விசுவிகளாக உறங்குவது, உண்பது என்ற விசுவிகளையும் குறிப்பிடுகிறது. தமிழ்நூல் (தமிழ்.91) து, று என்னும் இரு விசுவிகளை மட்டும் குறிப்பிடுகின்றது. தொன்னூல் விளக்கம் (தென்.105) உகர விசுவியை மட்டும் கூறுகின்றது. அறுவகை இலக்கணத்தில் பலவின்பால் குறித்த செய்திகள் இடம்பெறவில்லை. தமிழ்க் காப்பு இயம் (த.கா.இ.162) து, டு, று என்ற விசுவிகளையே குறிப்பிடுகின்றது.

படர்க்கைப் பலவின்பால் வினைமுற்று விசுவிகள்

தொல்காப்பியம் (தொல்.218), நேமிநாதம் (நேமி.66), முத்துவீரியம் (மு.வீ.612), தென்னூல் (தென்.114) ஆகிய இலக்கண நூற்கள் அ, ஆ, வ என்ற மூன்றினைப் பலவின்பால் விசுவிகளாகக் குறிப்பிடுகின்றன. வீரசோழியம் (கிரியாப்படலம்,நூ.3-4), இறந்த காலப் பலவின்பால் விசுவிகளாகத் தன, அன என்பதும், நிகழ்கால பலவின்பால் விசுவிகளாக நின்றன, கின்றன என்பதும், எதிர்காலப் பலவின்பால் விசுவிகளாக உறங்குவன, உண்பன என்ற விசுவிகளையும் குறிப்பிடுகிறது. நன்னூல் (நன்.329), இலக்கண விளக்கம் (இல.வி.234) அ, ஆ என்ற இரண்டு விசுவிகளை மட்டும் குறிப்பிடுகின்றன. நன்னூல், தென்னூல், இலக்கண விளக்கம் ஆகியன ஆ எதிர்மறைப் பொருளில் வரும் என்கின்றன. அறுவகை இலக்கணத்தில் பலவின்பால் குறித்த செய்திகள் இடம்பெறவில்லை. தொன்னூல் விளக்கம் (தொ.வி.125) ஆகாரம் ஒன்றினை மட்டும் விசுவியாகச் சுட்டுகின்றது. சுவாமிநாதம் (சு.நா.25,50) ஆ, அ விசுவிகளைப் பலவின்பால் விசுவிகளாகக் குறிப்பிடுகின்றது. தமிழ்நூல் (தமிழ்.90) அ, வை, கள் என்னும் மூன்று விசுவிகள் படர்க்கைப் பலவின்பாலை உணர்த்தும் என்கிறது. தமிழ்க் காப்பு இயம் (த.கா.இ.162) தொல்காப்பியத்தைப் பின்பற்றி இலக்கணம் வகுக்கின்றது.

வியங்கோள் வினை

தொல்காப்பியம், எழுத்ததிகாரத்தில் உயிர்மயங்கியலிலும் (நூ.210,211), சொல்லதிகாரத்திலும் (தொல். 45, 66, 224, 227, 228, 275) வியங்கோள் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறது. எழுத்ததிகாரத்தில் ஏவல் கண்ணிய வியங்கோட்கிளவி எனக் குறிப்பிடுவதால் வியங்கோள் ஏவல் கண்ணிய வினையேயாகும் எனக் கருதுகிறார் எனலாம். தொல்காப்பியர் வியங்கோள் வினை படர்க்கைக்கு மட்டும் உரியது என்கிறது (தொல்.226). ஆனால் உரையாசிரியர்கள் சிறுபான்மை என்று வருவதால் முன்னிலையிலும், தன்மையிலும் வருதலை எடுத்துக் காட்டுகின்றனர்;. வீரசோழியம், நேமிநாதம் ஆகிய இலக்கணநூற்களில் வியங்கோள் பற்றிய செய்திகள் இடம்பெறவில்லை.

நன்னூல் (நன்.338), க, ய, ர் என்ற மூன்றும்; விசுவிகளைச் சுட்டுகிறது. இவை ஐம்பாலிலும் மூவிடத்திலும் வரப்பெறும் என்கிறது. இலக்கண விளக்கம் (இல.வி.239), க, ய, ர், அல், ஆல், உம், மார், ஐ என்ற எட்டு விசுவிகள் ஐம்பாலிலும் மூவிடத்திலும் வரப்பெறும் என்கிறது.

தொன்னூல் விளக்கம் (தொ.வி.116), ஐம்பாலிலும் மூவிடத்திலும் க, ய, ர என்பதை விசுவாசமாகப் பெற்று வரும் என்கிறது. முத்துவீரியம் (மு.வீ.621), புதுமையாக விசுவாசத்தைச் சுட்டாமல் படர்க்கையில் மட்டும் வரும் என்கிறது.

சுவாமிநாதம் (சு.நா.51), க, ய, ர என்ற வியங்கோள் விசுவாசத்தைக் குறிப்பிடுகின்றது. அறுவகை இலக்கணம் சொல்லதிகாரத்தில் வியங்கோள் வினைகள் பற்றியச் செய்திகள் இல்லை. ஏழாமலக்கணத்தில் வியங்கோள் விசுவாசமாகக் க, ய என்பதைச் சுட்டுவதோடு இவை தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை என்னும் மூன்று இடத்தில் வரப்பெறும் என்கிறது. தமிழ்நூல் (தமிழ்.99-100), க, அல் என்பன வியங்கோள் விசுவாசம் என்று சுட்டுகிறது. ய என்னும் இறுதி சிலசமயம் சில சொல் வழக்குகளில் வரும் என்றும், தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை என்னும் மூவிடத்திலும் கட்டளை, வசை, வாழ்த்தல், விதித்தல், வேண்டல் ஆகிய பெருங்களில் வரும் என்றும் இலக்கணம் கூறுகின்றது. தென்னூல் (தென்.128), க, இய, இயர், அல் என்னும் விசுவாசம் வாழ்த்தல், வைதல், விதித்தல், வேண்டல் என்னும் பொருள்களில் ஐம்பால் மூவிடத்திலும் பொருள் செய்யும்போது படர்க்கை முற்றாகவும் வரப்பெறும் என்கிறது.

தமிழ்க் காப்பு இயம் (த.கா.இ.174-175), ஐம்பால், மூவிடத்திலும் க, இ, இய, அல் விசுவாசம் வரப்பெறும் எனவும், இயர் என்னும் விசுவாசம் மூவிடங்களில் பலர்பாலில் மட்டும் வரும் எனவும் குறிப்பிடுகின்றது.

பெயரெச்சம்

தொல்காப்பியம் பெயரெச்சத்திற்கான இலக்கணத்தைக் குறிப்பிடாவிடினும், செய்யும், செய்த என்னும் இரு பெயரெச்ச வாய்ப்பாடுகளைக் குறிப்பிடுகின்றார். இவ்வாய்ப்பாடுகள் நிலன், பொருள், காலம், கருவி, வினைமுதற்கிளவி, வினை என்ற ஆறனுள் ஒன்றினைக் கொண்டு முடியும் என்கிறார் (தொல்.234). செய்யும் வாய்ப்பாட்டுச் சொற்கள் செய்யம் என்று வழங்குவதையும் தொல்காப்பியர் குறிப்பிடுகின்றார் (தொல்.240). இதற்குச் சான்றாகத், தொல்காப்பியர் இடையியலில் உம் உந்தாகும் இடனுமார் உண்டே என்ற விதியினைக் கூறுகின்றார் (தொல்.294). வீரசோழியத்தில் பெயரெச்சம் குறித்த செய்திகள் இடம்பெறவில்லை.

நேமிநாதம் (நேமி.69), நிலம், பொருள், காலம், கருவி, வினைமுதல், வினை என்றும் ஆறிடத்தும் நடக்கும் பெயரெச்சம் செய்யும், செய்த என்ற இரண்டாக அமையும் என்கிறது. பெயரெச்சமும் வினையெச்சமும் ஒருசொல்லின் பின் முற்றாதே பலசொல் உடன் அடுக்கி வந்து முற்றவும் பெறும். அவை இரண்டும் எதிர்மறுத்துச் சொன்னாலும் பெயரெச்சமும் வினையெச்சமுமாகத் தன்மை திரியாது தமக்கேற்ற சொல் இடை வந்துநிற்க முடியவும் பெறும் என்று பெயரெச்ச, வினையெச்சத்திற்குச் சிறப்பிலக்கணம் வகுத்துள்ளது நேமிநாதம் (நேமி.70).

பெயரெச்சத்திற்கான இலக்கணத்தை முதன் முதல் நன்னூலே தருகிறது. செய்த, செய்கின்ற, செய்யும் என்று சொல்லப்படும் மூவகை வாய்பாட்டுச் சொற்களிலும் மூன்று காலங்களிலும் தொழிலும் வெளிப்படையாகத் தோன்றி வினை முற்றுவதற்கு வேண்டும் பாலொன்று தோன்றாமல் அப்பாலுடனே அறுவகைப் பொருட்பெயர்களும் எஞ்சும்படி நிற்பன பெயரெச்சம் என்கிறது நன்னூல் (நன்.340-341). இலக்கண விளக்கம் (இல.வி.243), நன்னூலைப் பின்பற்றி இலக்கணம் வகுக்கின்றது. பெயரெச்சம், வினையெச்சம் தொரிநிலையாகவும், குறிப்பாகவும் அமையுமிடத்து ஐம்பால், மூவிடத்திற்கும் உரியதாகும். அவை பிறிதோர் சொற்பற்றியல்லாது நின்றலாற்றாது குறைபட நிற்கும் தன்மையை உடையது என்கிறது (இல.வி.242,244).

தொன்னூல் விளக்கம், தொழிலும் காலமும் காட்டி இடமும் பாலும் காட்டாமல் வருவது எச்சமாகும். இவ் எச்சத்துள் பெயரைக் கொண்டு முடிவது பெயரெச்சமாகும் என்கிறது (தொ.வி.117-118). பெயரெச்சத்திற்கான விளக்கத்தைத் தரும் தொன்னூல் விளக்கம் பெயரெச்சம் எனவென்பதைக் குறிப்பிடவில்லை. செய்த, செய்கின்ற, செய்யும் என்னும் மூவகை மொழிகளிலே முக்காலமும் தொழிலும் தோன்றிச் செய்பவன் முதலியவைகள் ஒழிய நிற்பன பெயரெச்சமாகும்.

அப்பெயரெச்சம் காலம், பொருள், நிலம், கருவி, வினைமுதல், வினை என்னும் அறுவகைப் பொருட்கு உரிமையாகும் என்கிறது முத்துவீரியம் (மு.வீ.629-630).

முற்றாக இல்லாமல் முடிப்பதற்குப் பிற சொல்லை எதிர்பார்ப்பது எச்சமாகும். செய் என்னும் வாய்பாட்டின் இறுதியில் சேய்மைச் சுட்டைக் குறிக்கும் அகரமும் நடுவில் கால இடைநிலையும் எதிர்காலத்திற்கு எம் ஈறும் பெற்று வருவது பெயரெச்சம். அது, செய்த, செய்கின்ற, செய்யும் என மூவகை வாய்பாட்டில் வரும். வினை, செய்பொருள், வினைமுதல், நிலம், கருவி, காலம் ஆகியவற்றைக் குறிக்கும் பெயரைக் கொண்டு முடிவதே பெயரெச்சம் என்கிறது சுவாமிநாதம் (சு.நா.52). அறுவகை இலக்கணம் (அறு.45-47), பெயரெச்சத்தை மூன்று காலமாகப் பகுத்து, முக்காலத்தைச் சார்ந்து வருவது பெயரெச்சம் என்கிறார். மேலும், பெயரெச்சத்தை வினைமுற்று என்ற சொல்லிலே கையாளுகிறார்.

தமிழ்நூல் (தமிழ்.111-112), முற்றுவினைபோல ஐந்தொகை காட்டாது வினை முதனிலையோடு காலம்காட்டிப் பிற நான்கையும் உணர்த்த மற்றொரு பெயரைப் பொருந்தி நிற்பது பெயரெச்சமாகும் என்கிறது. பெயரெச்ச வினை முக்காலப் பிரிவினால் முறையே செய்த, செய்கின்ற, செய்யும் என்ற மூன்றாகும். செய்கின்ற செய்கிற என்பதையும் உட்படுத்தும் என்கிறது. தென்னூல் (தென்.139-140), பெயரெச்சத்தைப் “பெயரெஞ்சுக்கிளவி” என்று குறிப்பிடுகின்றது. தொரிநிலையும் குறிப்புமாகிய வினையாலணையும் பெயாரிறுகள் குன்றிய குறைச்சொற்கள் பெயரெஞ்சுக் கிளவிகளாகும். பெயரெச்சம் திணை, பாலிடங்களுக்குப் பொதுவாய்ச் செய்த செய்கின்ற செய்யும் என்னும் காலமுணர்த்தும் வாய்பாடுகளான் அமைந்து நிலம் பொருள் காலம் கருவி வினை முதல் தொழில் ஏற்பது நீக்கம் ஆகிய எண்வகைப் பொருளுக்குரியனவாக வரும் அவை பொருள் முதலாய அறுவகைப் பெயரையும் ஒரோவழி குறிப்பு வினைப்பெயரையும் கொண்டு முடியும் என்கிறது.

தமிழ்க் காப்பு இயம் (த.கா.இ.201-204), இடமும் பாலுங் காட்டும் விசுதிகளை ஏற்காது வினையுங் காலமுந் தோன்றுமாறு முற்றுப் பெறாத வினையாக வருஞ்சொல், வினைமுற்றைக் கொண்டு முடிந்தால் வினை எச்சம் எனவும், பெயர்ச்சொல்லைச் சார்ந்து அதன் இயல்பை உணர்த்தின் பெயரெச்சமாகும் எனவும் உணர்த்துகிறது.

1. செய்த, செய்கின்ற, செய்யும் என்னும் வாய்ப்பாட்டில் பெயருக்கு அடையாக வரும் எச்சமே தொரிநிலைப் பெயரெச்சம் ஆகும்.
2. செய்யாத, செய்யா என்னும் வாய்ப்பாட்டில் எதிர்மறைப் பொருளைத் தரத் தொரிநிலைப் பெயரெச்சம் பெயரொடு வரும்.
3. குறிப்பு வினைமுற்றின் இறுதியில் வரும் பாலீற்றை நீக்கி அகரத்தை இறுதியிற் பெற்றுப் பெயாரின் பண்பை விளக்கி வருகின்ற பண்படையான சொற்களெல்லாம் குறிப்புப் பெயரெச்சமாகும் என்கிறது.

வினையெச்சம்

தொல்காப்பியர் (தொல்.228), செய்து, செய்யு, செய்பு, செய்தென, செய்யியர், செய்யிய, செயின், செய, செயற்கு என்ற ஒன்பதினை வினையெச்ச வாய்பாடுகளாகக் கூறுகிறார். மேலும், பின், முன், கால், கடை, வழி, இடத்து போன்ற சொற்களும் வினையெச்சங்களாக வருவதையும் பின்வரும் நூற்பாக்கள் எடுத்துரைக்கின்றன (தொல்.229-233). வீரசோழியம் (நூ.தாதுப்படம்,8-9), பொருட்டு, க, பான், தற்கு, வான், அ, ஆஇட்டு, து, உ, இ என்ற வினையெச்ச வாய்பாடுகளைச் சுட்டுகிறது. மேரிநாதம் (நேமி.68,73), செய்து, செய, செய்யா, செய்யிய, செய்தென, செய்பு, செயின், செயற்கு, பின், முன், பாக்கு என்ற பதினோரு வினையெச்ச வாய்பாடுகளை விளக்குகின்றது.

நன்னூல் (நன்.342-347), வினையெச்சம் என்பதற்கான வரையறையை முதன் முதல் எடுத்துரைக்கின்றது. வினைமுற்றுவதற்குத் தேவையான தொழிலும், காலமும் தோன்றி, வினைமுற்றுவதற்குத் தேவையான பாலும் வினையும் எஞ்ச நிற்பது வினையெச்சம் எனப்படும் என்கிறது. செய்து, செய்பு, செய்யா, செய்யு, செய்தென, செய, செயின், செய்யிய, செய்யியர், வான், பான், பாக்கு என்ற பன்னிரெண்டு வாய்ப்பாடுகளைச் சுட்டுகின்றது. மேலும், இவை உணர்த்தும்

காலங்களையும் வெளிப்படுத்துகின்றது. இலக்கண விளக்கம் (இல.வி.246-250), நன்னூலைப் பின்பற்றி இலக்கணம் வகுக்கிறது. செய்து மற்றும் செய்யு ஆகிய வினையெச்சங்கள் தன்வினையாகவும் பிறவினையாகவும் முடிவுபெறும் என்கிறது. மேலும், செய்து, செய்பு என்பன இறந்த காலம் மற்றும் நிகழ்காலத்திலும், செய்யு, செய்தென, செய்யா என்பன இறந்த காலத்திலும், செய்யியர், செய்யிய, செயின், செயற்கு, செய்வான், செய்பான், செய்பாக்கு என்பன எதிர்காலத்திலும் வரப்பெறும் என்கிறது.

தொன்னூல் விளக்கம் (தொ.வி.117-121), தொழிலும் காலமும் காட்டி, இடமும் பாலும் காட்டாது வருவன எச்சமாகும். இவ்வெச்சத்துள் வினை சோ;ந்து இயல்வன வினையெச்சமாகும் என்கிறது. இ, உ, என, ஊ, பு, ஆ என்பன இறந்தகால, அ நிகழ்கால, இல், இன், இய, இயர், வான், பான், பாக்கு என்பன எதிர்கால, ஆமல், ஆது, ஆமை, ஆ என்பன எதிர்மறை வினையெச்ச விகுதிகள் என்கிறது. முத்துவீரியம், செய்து, செய்யு, செய்பு, செய்தென, செய்யியர், செய்யிய, செயின், செய, செயற்கு, பின், முன், கால், கடை, வான், பான் என்ற வினையெச்ச வாய்ப்பாடுகளைச் சுட்டுகின்றது (மு.வீ.623-624). சுவாமிநாதம், வினை கொண்டு முடிவது வினையெச்சமாகும். வினைமுற்று வினையெச்சமாகவும் வரப்பெறும் என்கிறது. செய்து, செய்பு, செய்யா, செய்யு என்ற வாய்ப்பாடுகள் இறந்த காலத்தையும் செய்ய, செய்யிய, செய்யியர், செய்வான், உண்பான், செய்பாக்கு என்ற வாய்ப்பாடுகள் எதிர்காலத்தையும் உணர்த்தும் என்கிறது. அன்றி, இன்றி, ஏல், ஆல் என்பனவற்றையும் வினையெச்ச விகுதியாகக் கொள்கிறார் தேசிகர். இதனைப் பின்வரும் நூற்பா விளக்குகின்றது.

அறுவகை இலக்கணம், வினைமுற்றுச் சொற்கள் தம் பொருளினை முற்றுவிக்க வேறு ஒரு வினைச்சொல்லினை வேண்டி நிற்பது வினையெச்சம் என்கிறது. உ (நின்று, வந்து), இ (சொல்லி) போன்ற வினையெச்ச வாய்ப்பாடுகளைக் குறிப்பிடுகிறது இந்நூல் (அறு.48). தமிழ்நூல் (தமிழ்.108-110), முற்றுவினை போல ஐந்தொகைகாட்டாது வினை முதனிலையோடு காலங்காட்டிப் பிறநான்கினையும் காட்ட வேண்டி மற்றொரு முற்றுவினையை நாடி நிற்பது வினையெச்சமாகும். செய்து, செய்ய, செய்யின் என்பவை முக்காலத்தையும் காட்டும். அவற்றுள் செய்து என்பது தன்வினையாலும், செய்ய, செயின் தன்வினை மற்றும் பிறவினையாலும் அமையும் என்கிறது.

தென்னூல் (தென்.132-134), ஒரு வினைமுதலின் பிறவினைகளொடு தொடர்ந்து செல்லும் நிலைகருதியவிடத்து முற்றிநின்றதொருவினை பாலிடங்காட்டும் விகுதியை விட்டுக்குறையாகி நிற்கும் சொல் வினையெஞ்சு கிளவியாகும் என வினையெச்சத்திற்கு இலக்கணம் வகுக்கிறது. செய்து, செய்பு, செய்யு, செய்யா, செய்தென, செய்யியர், செய்யிய, செயின், செய, செயற்கு என்ற பத்துவகை வாய்பாடுடன் பின், முன், கால், கடை, வான், பான், இடத்து என்னும் காலக் குறிப்பினைக் கருதிய விகுதிகளும் வரப்பெறும் என்கிறது. இவற்றில் செய்து, செய்பு, செய்யு, செய்யா என்பவை தன்வினையாலும், ஏனையவை தன்வினை மற்றும் பிறவினையாலும் வரப்பெறும் என்கிறது.

இடமும் பாலும் காட்டும் விகுதிகளை ஏற்காது வினையும் காலமும் தோன்றுமாறு முற்றுப் பெறாத வினையாக வரும் சொல், வினைமுற்றைக்கொண்டு முடிந்தால் வினையெச்சமாகும் என்கிறது தமிழ்க் காப்பு இயம் (த.கா.இ.201). செய்து, செய்யு, செய்தென என்பன இறந்த காலத்திலும், செயற்கு, செய என்பன நிகழ்காலத்திலும், செயின் எதிர்காலத்திலும் வரும் வினையெச்சங்களாகும் என்கிறது இந்நூல். மேலும், பின், முன், கால், கடை, வழி, இடத்து என்னும் உருபுகளையும் வினையெச்ச விகுதிகளாகக் குறிப்பிடுகிறது. இவற்றுள் முன் உருபு செய்யா, செய்யும் என்பதனுடனும், பின் உருபு செய்த என்பதனுடனும், ஏனையவை செய்த, செய்யா, செய்யும் என்பதனுடனும் ஈறாக வரப்பெறும் எனவும் குறிப்பிடுகின்றது.

செய்யாமல், செய்யாமை, செய்யாது என்ற வாய்ப்பாடுகள் எதிர்மறை வினையெச்சத்தைக் காட்டும் என்கிறது (த.கா.இ.210). பால், இடம் காட்டாத எச்சக்கிளவி வினையைக் கொண்டு முடியும் போது அவ்வினையின் பண்பை விளக்கினால் அது குறிப்பெச்சமாகும் என்கிறது (த.கா.இ.211). இவ்வாறு பண்பைக் கொண்டு வருகின்ற குறிப்பு வினை எச்சம் உகர, எனவென்

ஈற்றையும் சிறப்பு ஈறாக ஏற்று வரப்பெறும் (த.கா.இ.212), அன்றி, இன்றி என்பன குறிப்பு எதிர்மறை வினையெச்சத்தினை உணர்த்தும் என்கிறது (த.கா.இ.213).

இக்கால இலக்கண நூலான தமிழ்க் காப்பு இயம் பல இலக்கணக் கோட்பாடுகளைத் தொல்காப்பியத்தைப் பின்பற்றி இலக்கணம் வகுத்துள்ளமையை அறியலாம். இருப்;பினும் காலமாற்றம், வளர்ச்சி என்ற அடிப்படையில் தொரிநிலை வினையில் செய்பவன், கருவி, நிலம், செயல், காலம், செய்பொருள் என்ற ஆறினோடு இன்னதற்கு, இதுபயன் என்பதை இணைத்தும், தன்மை ஒருமை வினைமுற்றில் உள்ள கு, டு, து, று என்பவனற்றை பழங்கால வழக்கில் வருவன என்றும், தற்கால வழக்கில் இவை வழக்கிழந்தவை என்றும், தன்மைப் பன்மை வினைமுற்றில் ஓம் என்ற புதிய விகுதியினையும், முன்னிலைப் பன்மை வினைமுற்றில் மின் விகுதியினைத் தவிர்த்தும், படர்க்கைப் பலர்பால் வினைமுற்று விகுதிகளில் உம் என்பதைப் புதியதாக இணைத்தும், வியங்கோள் வினை ஐம்பால், மூவிடத்திலும் க, இ, இய, அல் என்ற விகுதிகள் வரப்பெறும் எனவும், இயர் என்னும் விகுதி மூவிடங்களில் பலர்பாலில் மட்டும் வரும் என்றும் பல மாற்றங்களைப் பதிவு செய்துள்ளது. தொல்காப்பியர் உருவாக்கிய இவ்விலக்கணக் கோட்பாடுகளை அப்படியே பின்பற்றாமல் மாறிவரும் காலச் சூழலுக்கு ஏற்ப அக்கோட்பாடுகளை மாற்றியமைத்து அதற்கேற்ப இலக்கணக் கோட்பாடுகளை உருவாக்குவது தான் இலக்கண வளர்ச்சிக்கு அடித்தளமாகும். அவ்வகையில் எழுதப்பட்ட இந்நூலினை இன்னும் பல்வேறு ஆய்வுகளுக்கு உட்படுத்தினால் தற்கால மொழியின் இலக்கணக் கோட்பாடுகளைக் கண்டறிவதோடு தற்காலத் தமிழின் மொழி நிலையினையும் அறிந்து கொள்ள உதவும். மேலும், இலக்கணம், மொழியியல் தொடர்பான ஆய்வுகளுக்குப் பெரிதும் பயன்படும் என்பதை இக்கட்டுரை எடுத்துரைக்கின்றது.

துணைநின்றவை

- தமிழ் மரபிலக்கண நூல்களும் அவற்றுக்கான உரைகளும்
- அழகேசன்,சு., (தொ.ஆ.), 2012, தொல்காப்பியக் கொள்கைகளும் தமிழ் இலக்கண வளர்ச்சியும், காவ்யா பதிப்பகம், சென்னை.
- இன்னாசி,சு., 2009, சொல்லியல், பாரி புத்தகப் பண்ணை, சென்னை.
- காசுமான்,மீ. 1998, தமிழ்த்தாய் சொல்லிலக்கணம், காசுமான் பதிப்பகம், நந்தன்காடு, மார்த்தாண்டம்.
- காசுமான்,மீ. 2005 தமிழ்க் காப்பு இயம், காசுமான் பதிப்பகம், மார்த்தாண்டம்.
- சண்முகம்,செ.வை., 1984, சொல்லிலக்கணக் கோட்பாடு, தொல்காப்பியம் - 1, உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை.
- சண்முகம்,செ.வை., 1986, சொல்லிலக்கணக் கோட்பாடு, தொல்காப்பியம் - 2, அனைத்திந்திய தமிழ் மொழியியற் கழகம், அண்ணாமலைநகர்.
- சண்முகம்,செ.வை., 1992, சொல்லிலக்கணக் கோட்பாடு, தொல்காப்பியம் - 3, மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை.

நெல்லை மாவட்டம் கங்கைகொண்டான் இராஜபதி மாரியம்மன் கொடை விழா - அறிமுக நோக்கு

முனைவர் சு.பேச்சியம்மாள்

தமிழியல் துறை, உதவிப் பேராசிரியர்

மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம்

திருநெல்வேலி, அலைபேசி: 9788749246, spetchi29@gmail.com

நாட்டுப்புறவியல் என்னும் சமூக அறிவியல் துறைக்குக் கள ஆய்வு இன்றியமையாதது. “கள ஆய்வு என்பது களம் தரவு என்ற இரண்டின் அடிப்படையில் அமைகிறது. மக்கள் கூட்டத்தையும் அவர்களது வாழ்வியல் நடத்தைகளான வழக்காறுகளையும் கொண்டுள்ள ஒரு பருண்மையான இடப்பரப்பே களம் ஆகும். களம் என்பது ஆய்வுக்கான தரவுகளைக் கொண்டிருப்பது மட்டுமின்றி அது எந்த நேரமும் உயிர்ப்புடன் இருக்கும் ஒரு குழு வாழ்ந்துவரும் இடப்பரப்பும் ஆகும்” (சு.பிலவேந்திரன், 2001.26.27) தரவுகள் மக்களின் வாழ்வியலோடு நெருங்கியத் தொடர்புடையவை. ஒரு குறிப்பிட்ட வரலாறு தொடர்பான ஆய்வுகளுக்கு அவ்வழக்காறு காணப்படும் களத்தின் பின்னணி இன்றியமையாதது. எனவே திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் கங்கைகொண்டான் பஞ்சாயத்துக்குட்பட்ட இராஜபதி கிராமத்தில் உள்ள மாரியம்மன் வழிபாட்டு மரபுகளையும் பண்பாட்டுக் கூறுகளையும் ஆய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

கோயில் அமைவிடம்

திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் மானூர் ஊராட்சி ஒன்றியத்திலுள்ள கங்கைகொண்டான் பஞ்சாயத்துக்குட்பட்ட இராஜபதி கிராமம் ஆய்வுக்குரிய களமாகும். இக்கிராமம் திருநெல்வேலிலிருந்து 19கி.மீட்டர் தொலைவில் மதுரை செல்லும் தேசிய நெடுஞ்சாலையில் கங்கைகொண்டானுக்கு மேல்புறம் அமைந்துள்ளது. இவ்வூரின் அருகில் சித்ரா நதி என்றழைக்கப்படும் சிற்றாரும் தென்கிழக்கே சீவல்லபேரி வடகிழக்கே பராக்கிரமப்பாண்டியன் மன்னன் கட்டிய குளம், கன்னடியன் மடை, கயத்தார் மேற்கே இராணி மங்கம்மாள் சாலையின் அருகே ஐவர் ராஜா கோவிலும் கிழக்கே 100மீட்டர் தொலைவில் கங்கைகொண்டான் சிவன் கோயிலும் மன்னன் வெங்கலராஜா கோயிலையும் எல்லைகளாகக் கொண்டு அமைந்துள்ளது.

மாரியம்மன் உருவம்

‘மாரி’ என்ற சொல்லுக்கு ‘மழை’ என்று பொருள். வெப்பத்தைத் தணிவித்து வெப்பநோயான அம்மை முதலியவற்றைப் போக்கி நாடு தழைக்கச் செய்து மக்களை மழை போல் இத்தெய்வம் காப்பாற்றுகிறது என்று கருதி மக்கள் இத்தெய்வத்திற்கு மாரியம்மன் எனப் பெயரிட்டனர் என்று சிறப்புப் பேரகராதி (ப.563) குறிப்பிடுகிறது. மாரியம்மன் வழிபாடு பண்டைய தமிழ் இலக்கியங்களில் குறிப்பிடப்படவில்லை என்றாலும் தமிழ்நாட்டில் மாரியம்மன் வழிபாடு இருந்ததற்கான ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன. மாரி என்பது தூய தமிழ்ச் சொல் என்பதாலும் மாரியம்மன் வழிபாடு தமிழ்நாட்டில் பழங்குடி மக்களிடையே இருந்தது (மேலது, ப.553) என்றும் சிறப்புப் பேரகராதி குறிப்பிடுகிறது.

அவ்வகையில், இவ்வூரில், மாரியம்மன் கற்சிலை இரண்டு அடி உயரத்தில் வலது காலை மடக்கி இடது காலைத் தரையில் ஊன்றி சிம்மவாகனத்தில் நான்கு கைகளில் ஒவ்வொரு கையிலும் சூலாயுதம், கப்பறை, ஈட்டி, உடுக்கை போன்றவற்றைக் கொண்டு, அமர்ந்துள்ள வடிவத்தின்மேல் ஐந்து அடி உயர மூங்கில் பிரம்பு ஒன்று சாத்தி வைக்கப்பட்டுள்ளது (இது பேய் பிடித்தவர்களை விரட்டுவதற்காகச் சாத்தி வைக்கப்பட்டுள்ளது என்று கூறுகின்றனர் இவ்வூர் மக்கள்).

மாரியம்மன் பற்றிய வாய்மொழிக் கதைகள்

கங்கைகொண்டான் கி.பி. 12ஆம் நூற்றாண்டில் ஸ்ரீவல்லபாண்டிய மன்னனின் ஆட்சியின் போது. அங்குள்ள சிவன் கோயில் ஒன்று கட்டி முடிக்கப்படாத நிலையில் இருந்தது. அப்போது மன்னன் எண்ணிய காரியம் நிறைவேறியதால் கோட்டை கட்டி கொடிமரம் நாட்டி குடமுழுக்கு நடத்த அரசன் ஆணையிட்டுள்ளான். அதன்பேரில் கொடிமரம் ஆரியங்காவு மலையில் இருந்து வெட்டி வர பல இன்னல்களைக் கடந்து வந்தபின் வேள்வி வளர்க்கப்படுகிறது. அவ்வேள்வியில் கோபமாக எழுந்து வந்த மாரியம்மன் கங்கைகொண்டான் சிவனிடம் இடப வாகனத்தில் அமர இடம் கேட்க அதற்குச் சிவன், பார்வதி இருக்கும்பொழுது உனக்கு இடம் இல்லை. நீ மாமிசத்தை விரும்புவள். ஆகையால் இராஜபதி கிராமத்தில் என் மக்களோடு (காலாங்கரையான் கோயில்) மக்களாய் அவர்களுக்குத் தாயாக இரு என்று கூறி அனுப்பி வைத்ததாகவும் கதை கூறப்படுகிறது. கோபமாக வந்த மாரியம்மன் வடக்கு நோக்கி அமர்ந்து இராஜபதி கிராம இடையர் குலத்திற்குச் சொந்தமான ஆடு, மாடுகளுக்கு சேதம் விளைவிக்க, இதைக் கண்ட இராஜபதி காவல் தெய்வமான காலாங்கரையான், ஊருக்குள் உன்னை நுழையவிட்டால் என் மக்களை அழித்துவிடுவாய் என்பதை அறிந்து, மாரியம்மனிடம் “நீ வந்த திசை நோக்கி உட்கார்” என்றாராம். “நான் வந்த திசை நோக்கி உட்கார வேண்டுமானால் எனக்கு அறுபத்தொரு நரபலி வேண்டும்” என்று மாரியம்மன் கேட்டாளாம். அதற்குக் காலாங்கரையான் “உனக்கு வருடந்தோறும் அறுபத்தொரு நரபலி கொடுக்க முடியாது. வந்த திசைநோக்கி உட்கார்ந்தால் என் வீட்டில் முதல் பங்கும் பூசையும் தருகிறேன்” என்று கூறி வடக்கு நோக்கி இருந்தவளைத் தெற்கு நோக்கி அமர வைத்தாராம் காலாங்கரையான். அன்றிலிருந்து காலாங்கரையானால் கொடுக்கப்பட்டு வந்த முதல் ஊட்டும் முதல் பூசையும் மாரியம்மனுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. வைகாசி மாதத்தில் நடைபெறும் இக்கொடைவிழாவை இன்றும் காலாங்கரையான் ஊர்க்கொடை விழா என்றே அழைக்கின்றனர். ஆனால் கொடை விழா சடங்கு முறைகள் முதலில் மாரியம்மனுக்கே முதல் ஊட்டும் முதல் பூசையும் கொடுக்கப்பட்டு கொடை முடிவில் காலாங்கரையானிடம் மாரியம்மன் சாமியாடிகள் கும்பம் தூக்கி “உன் பூசையைப் பரிபூர்ணமாக ஏற்றுக் கொண்டேன்” என்று கூறுவதோடு கொடை விழா நிறைவுபெறுகிறது. இம்மரபைமீறி காலாங்கரையானுக்கு முதல் பூசை நடத்தினால் மாரியம்மன் கொடையை ஏற்கமாட்டாள் நடத்தவிடமாட்டாள் என்பது இவ்வூர் மக்களின் நம்பிக்கை.

கோயிலின் அமைப்பு

மாரியம்மன் தெற்கு நோக்கி தனிச்சன்னிதியில் அமர்ந்துள்ளாள். சன்னிதியின் வலதுபுறத்தில் கோட்டைச் சுவர் உள்ளது. கோட்டைச்சுவரின் உள்ளே தனிச்சன்னிதியில் காலாங்கரையான் (குத்துக்கல்) கல் பீடமாக 3 அடி உயரத்தில் உள்ளது. அதன் வலது புறத்தில் புதுமாடன், அக்கினிமாடன், பாதாள கண்டியம்மன், பேச்சியம்மன், புதியவன் மற்றும் இடது புறத்தில் காலாங்கரையான் மாறு வேடம் அதாவது சந்நியாசி கோலத்தில் தெற்கு நோக்கி அமர்ந்துள்ளார். இத்தெய்வங்களைச் சுற்றிலும் கோட்டைச் சுவர் உள்ளது. அக்கோட்டைச் சுவரின் வாசல் ஒருவர் மட்டும் சென்று வருவதற்காக வழி அமைக்கப்பட்டுள்ளது. தொடக்க காலத்தில் காலாங்கரையானுக்கு ஆகமவிதிப்படி பிராமணர்களால் பூசையும் வழிபாடும் செய்யப்பட்டு வந்ததாலும் பிற சாதியினர் கோட்டைச் சுவரின் உள்ளே சென்று வணங்க அனுமதி மறுக்கப்பட்டதாலும் வாசலின் அமைப்பு சிறியதாக உள்ளது என்று இவ்வூர் மக்கள் கூறுகின்றனர். சிறிது காலத்திற்குப் பின் காலாங்கரையான் அசைவப் பலி கேட்க, பூசைகள் இராஜபதி யாதவ குல மக்களிடம் கொடுக்கப்பட்டது. ஆகையால் தான் இக்கோயிலில் கொடிமரம் கிடையாது போலும். கோட்டைச் சுவருக்கு வெளியே காலாங்கரையானுக்கு நேர்எதிரில் புதுமாடன், குஞ்சுக்கடலை, நந்தி, மாசானம், பூரணவல்லி பலவேசக்காரன், மாடதேவதை, கருப்பன், முத்துமாடன், வண்ணாரமாடன் பின்புறத்தில் சாவாட்டி (கோயிலின் பக்தர், சாமி கும்பிடும் போது இறந்தவர்) பீடம் இடது புறத்தில் சீவல்லபேரி, சுடலைமாடன், பேச்சியம்மன், கோட்டைச்சுவருக்கு வெளியே

ஆனந்தவல்லி, 20 அடி தள்ளி சின்னத் தம்பி, மாடக்கோனார் பீடம் - ஒவ்வொன்றும் மாரியம்மனைப் போல வரம் வாங்கி ஒவ்வொரு தெய்வம் வேறுவேறு திசையை நோக்கி வேறு வேறு படையலுடன் பூசையும் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. இக்கொடை விழா கோனார், பிள்ளைமார், பிராமணர், மறவர், செட்டியார், வண்ணார், சக்கிலியர், குயவர் போன்ற சாதியினரால் வழிபாடு செய்யப்பட்டு வருகின்றது.

ஊர்க்கொடை (ஆருத்ராம் கொடை)

ஊர் மக்களால் நடத்தப்படுவது ஊர்க்கொடை விழா. இக்கொடைவிழா ஆரம்பத்தில் காலாங்கரையானுக்கு மட்டுமே நடத்தப்பட்டு வந்துள்ளது. மாரியம்மன் வந்ததும் முதல் ஊட்டும் முதல் பூசையும் மாரியம்மனுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பின்னரே காலாங்கரையானுக்கும் அதனைத் தொடர்ந்து பிற தெய்வங்களுக்கும் வரிசையாக நடத்தப்படுகிறது. இத்தெய்வத்தின் கொடை விழாவிற்கு “ஆருத்ராம் கொடை” என்ற பெயரும் உள்ளது. மாரியம்மன் வந்த அன்று 61 நரபலி கேட்டதால் அதற்கு மாற்றீடாக 61 கிடாய்கள் மட்டுமே பலியிடப்பட்டு வந்த மாரியம்மனுக்கு தற்பொழுது 500க்கும் மேற்பட்ட கிடாய்கள் வெட்டப்படுகின்றன என்று கூறுகின்றனர் இவ்வூர் மக்கள்.

நோன்பு போடுதல்

ஊர்க்கொடை விழா வைகாசி - திங்கள் கிழமை தொடங்கி மூன்றாம் நாள் புதன்கிழமை மதியம் வரை நடைபெறுகின்றது. கொடை விழா நடத்தப்படுவதற்கு முன் நோன்பன்று இரவு ஏழு மணிக்கு ஊரின் நடுவே உள்ள கோயில் வீட்டில் உள்ள காலாங்கரையான் சாமியிடம் ஊர் நாட்டாண்மை வந்து காணிக் கையிட்டு “கொடையை நல்லபடியாக நடத்திக் கொடுப்பா” என்று கூறுவார். அதற்கு காலாங்கரையான் சாமியாடி “நல்லபடியாக் கொடையை நடத்திக் தாரேன்பா” என்று கூறி திருநீறு வழங்குவதை நோன்பு போடுதல் என்பர். நோன்பு போட்ட நாள்முதல் கோயில் கோமரத்தாடி (பிள்ளை) காலாங்கரையான் சாமியாடி (சங்கு கோனார்) மாரியம்மனுக்குக் கும்பம் எடுக்கும் வகையறா, அரண்மனைப் பாணை பொங்கல் வைக்கும் வகையறா, கிடாய் வெட்டுவோர் வகையறா, மண்கலயம் செய்து தருவோர் வகையறா, மாபிள்ளை, மஞ்சனப் பிள்ளையை வைக்க சொளவு செய்து தரும் ஆசாரி மற்றும் கொத்தனார் வகையறா, மாத்து விரிப்பு தரும் வண்ணார் மற்றும் சக்கிலியர் போன்றோர் விரதம் மேற்கொண்டு கொடை விழாவை நடத்துகின்றனர்.

ஐவர் ராசாவை வணங்குதல்

கங்கைகொண்டான் இராஜபதி கிராமத்தில் புதுமாடன், மாரியம்மன், பன்றிமாடன், முத்துமாடன், காலாங்கரையான் ஆகியோர் ஐவர் என அழைக்கப்படுகின்றனர். இவ்வூரில் எந்தத் தெய்வத்திற்குக் கொடை விழா நடத்தினாலும் முதலில் ஐவர் ராசாவுக்கு (குலசேகர பாண்டிய மன்னன்) முதல் பூசையும் செங்கிடாய் பலி, அரண்மனைப் பாணைப் பொங்கல் வைத்துப் படையிலிட்டுப் பூசை நடத்திய பின்னரே கொடைவிழாவை நடத்துகின்றனர். இவர் நிறைகுலியைப் பலி கேட்டதால் ஊர் மக்கள் எல்லாம் ஒன்று கூடி எங்களால் வருடந்தோறும் நிறைகுலியைப் பலி கொடுக்க முடியாது. நாங்கள் உன் கோட்டைக்குள் எந்த கோவிலில் கொடை விழாவை நடத்தினாலும் உனக்கு முதல் பூசையும் பலியும் தருகிறோம் என்று கூறியதால், இன்றும் இம்மரபு கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருகிறது. நிறைகுலியைப் பலி கேட்டதற்கான காரணம் அறிய இயலவில்லை. மாரியம்மன் கொடை விழாவன்று இரவு ஏழு மணிக்கு அனைத்துச் சாமியாடிகளும் தலைமைத் தெய்வமாக இருக்கும் ஐவர் ராசாக் கோவிலுக்கு வருகின்றனர். ஐவர் ராசா கோயிலை வழிபடுவோர் பொம்மையாத் தேவர் வகையறாக்களே ஆவர். அவர்களை இராஜபதி கோனார் சாதியினர், காலாங்கரையான் கோவில் சாமியாடிகள் சுருள்முறி கொடுத்து அழைக்கின்றனர். அதன்பின்னரே ஐவர் ராசாவுக்கு, அதனருகில் உள்ள கைலாசநாசர் (சிவன்), ஆனந்தவல்லி (பிராமண குலத்தைச் சார்ந்த பெண்) பூசையும் நடத்தப்பட்டு சைவப் படைப்பும் காவல் தெய்வங்களுக்குச் செங்கிடாய் பலியும் கொடுக்கப்பட்டு, பின்னரே மாரியம்மனுக்குப் பூசை நடத்த

மேளதாளத்துடன் ஊர் எல்லையில் காலாங்கரையான் கட்டுப்பாட்டில் இருக்கும் மாரியம்மனுக்குக் கொடை விழா நடத்துகின்றனர்.

தடியங்காய் பலி

மாரியம்மன் கோயிலின் வடபுறம் கோயில் பூசாரி முழுத் தடியங்காயை எட்டுத் துண்டாக வெட்டி, குங்குமம் சந்தனம் தடவி தீபாராதனை காட்டி, சீவலப்பேரி சுடலைமாடன் கோமரத்தாடிகையில் நான்கு துண்டும், காலாங்கரையான் சாமியாடிகையில் நான்கு துண்டும் கொடுத்து அனுப்ப, கணியான் மகுடம் தட்டி, சாமியாடிகளை வரவழைத்து மூன்று முறை கோயிலைச் சுற்றி வரச் செய்து, முதல் சுற்றில் நான்கு துண்டு தடியங்காயையும் இரண்டாம் சுற்றில் நான்கு துண்டு தடியங்காயையும் மூன்றாம் சுற்றில் எலுமிச்சம்பழமும், முட்டையும் பலியிட்டுத் திரும்பிப் பார்க்காமல், கை, கால், முகம் கழுவி கோயிலுக்குள் வருவர். இப்பலி நரபலிக்கு மாற்றீடாகக் கொடுக்கப்படுவதற்காக என்று கூறுகின்றனர்.

மாரியம்மன் கும்பம் ஊர்குற்றி வருதல்

மாரியம்மன் சாமியாடிகள் மூவரும் ஊருக்குள் இருக்கும் மாரியம்மன் கோவிலிருந்து கும்பம் எடுத்து வந்து மாரியம்மனிடம் கும்பத்தை இறக்கிய பின்னரே பூசை ஆரம்பமாகிறது. ஊருக்குள் சாந்தமாக இருக்கும் மாரியம்மன் கொடைவிழாவன்று முனைப்பாரியும் கோபமாக வந்தமர்ந்த எல்லை மாரியம்மனுக்குக் கும்பமும் சிறப்பம்சமாகக் கருதப்படுகிறது.

வாகனச் சீலை கும்பிடுதல்

தெய்வங்களின் உருவப்படங்கள் வரைந்த வாகனச் சீலை ஒன்று சிதைந்த நிலையில் உள்ளது. அச்சீலையை மூன்று முறை திருப்பி, தந்தன தந்தன எனப் பாடிக்கொண்டு சாமியாடிகள் அனைவரும் உருண்டு வணங்குகின்றனர். இதனை சத்தியம் செய்வதற்கு ஒப்பு என்கின்றனர். சத்தியம் செய்வதற்கான காரணம் அறிய முடியவில்லை. அதன்பின் மாரியம்மனுக்குச் செங்குட்டியைச் சரிவாகப் படுக்கப் போட்டு கழுத்தைத் துண்டாக அறுத்துப் பலியிடுகின்றனர். மறுநாள் புதன்கிழமை மீண்டும் மாரியம்மன் கும்பம் மாரியம்மன் சாமியாடும் சாமியாடிகளின் தலையில் கொடுக்கப்பட்டு அவர்கள் கோட்டைக்குள் இருக்கும் காலாங்கரையானிடம் “பரிபூரணமாக உன் கொடையை எத்துக்கிட்டேன்” என்று கூறியதும் மேளம் உச்சநிலையில் இசைக்கப்பட்டு சாமியாட்டம் நடைபெறும். கும்பத்தை இறக்கிய பின்னர் மாரியம்மன் சன்னிதி முன்பு சாமியாடிகள் எல்லை குறித்த 10அடி உயர குழி வெட்டப்படுகிறது. அதன்பின் காலாங்கரையான் சாமியாடி கருங்காலி கம்புடன் காடு பார்க்கச் செல்வார். காடு பார்க்கச் சென்று திரும்பி வருவதற்குள் காலாங்கரையானுக்குப் போடப்பட்ட படைப்பின் விரிப்பு மாற்றி விரிக்கப்படுகிறது. அதன்பின் மாரியம்மன் முன் வெட்டப்பட்ட குழியினுள் திசைக்கிடாய்கள் நான்கு பலியிடப்படுகின்றன. அதன்பின் நேர்ந்து விடப்பட்ட ஐந்நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட ஊர்க் கிடாய்கள் பலியிடப்படுகின்றன. காலாங்கரையான் கோமரத்தாடி கிடாய்கள் வெட்டப்பட்ட குழியில் இறங்கி முதலில் வெட்டிய கிடாயினைத் தூக்கிக் காட்டுகிறார். அதன்பின்னர் மாரியம்மன் சாமியாடிகள் தலையில் கும்பத்தைத் தூக்கி, கோட்டைக்குள் இருக்கும் காலாங்கரையானிடம் சென்று பரிபூரணமாக உன் கொடையை ஏற்றுக்கொண்டேன் என்று கூறுவதோடு கொடை நிறைவேறுகிறது.

மாரியம்மனுக்கு முட்டைப்பலி கொடுத்தல்

கொடை முடிந்து அனைத்துச் சாமியாடிகளும் மேளதாளத்துடன் கோயிலை விட்டுச் செல்லும்போது மாரியம்மனுக்கு முட்டைப்பலி கொடுக்கின்றனர். மாரியம்மனிடம் “நாங்கள் போய்ட்டு வாரோம்” என்று சாமிகள் கூறிச் செல்வதாகக் கூறுகின்றனர். அதன்பின் படைப்பைப் பிரித்துச் சாமியாடிகளுக்குக் கோடித்துண்டு வேட்டி வழங்கி ஊருக்குள் இருக்கும் கோயில் வீட்டுக்குச் செல்கின்றனர். செல்லும் வழியில் உள்ள தெய்வங்களுக்கு முட்டைப்பலி கொடுக்கப்படுகிறது. எட்டாங் கொடை மயானத்தில் தீர்த்தக் கோழி (முட்டையிட்ட பெட்டைக்கோழி) பலியிட்டுப் பொங்கல் வைத்துப் பூசை செய்து வழிபடுகின்றனர்.

முடிவுரை

நிறைகுலியைப் பலி கேட்ட ஐவர் ராசாவுக்கு வருடம் தோறும் நிறைகுலியைப் பலி கொடுக்க முடியாததால் அவ்வூரில் அனைத்துத் தெய்வங்களின் கொடை விழாவின் துவக்கத்தில் ஐவர் ராசாவை வழிபட்ட பின்னரே பிற தெய்வங்களுக்குக் கொடை விழா நடத்துகின்றனர். இதை மீறினால் ஐவர் ராசா கொடையை நடத்த விடமாட்டார் என்ற நம்பிக்கை இவ்வூர் மக்களிடம் உள்ளது. அதேபோல் ஐவர் ராசாவை வழிபடும் சாதியினர் பிற ஊர்களில் இருந்து வந்து கொடை விழாவை நடத்துவதால் இவ்வூர் மக்கள் முக்கியமாக சாமியாடிகள் அவர்களைச் சுருள்முறி கொடுத்து அழைக்கும் மரபு இன்றும் உள்ளது. அதன் பிறகு காலாங்கரையானுக்கு நடத்தப்பட்டு வந்த ஊர்க் கொடைவிழா ஊர் மக்களைக் காக்கவே மாரியம்மனுக்கு முதல் பூசையும் பலியும் கொடுக்கப்பட்டு நடத்தப்படுகிறது. இக்கொடைவிழாவில் ஊருக்குள் இருக்கும் மாரியம்மனைக் கும்பம் எடுத்து அழைத்து வருவதும் கும்பம் இறங்கியதும் கொடையை நடத்துவதும் மீண்டும் கும்பம் சாமியாடிகளின் தலையில் ஏற்றப்பட்டு, கோட்டைக்குள் இருக்கும் காலாங்கரையானிடம் உன் கொடையை பரிபூர்ணமாக ஏற்றுக் கொண்டேன் என்று மாரியம்மன் சாமியாடிகள் கூறிகும்பத்தை மாரியம்மனிடம் இறக்குவதையும் காண முடிகிறது. ஊருக்குள் இருக்கும் மாரியம்மன் தாய்தெய்வம் என்பதால் முளைப்பாரியும் கோபமாக வந்தமர்ந்த மாரியம்மனைக் குளிர்விக்க கும்பமும் எடுத்து வருவதைக் காணலாம். இக்கொடைவிழாவில் முதலில் மன்னன் குலசேகர பாண்டிய மன்னனான ஐவர்ராசாவுக்கும் மாரியம்மன் காலாங்கரையான் சீவலப்பேரி சுடலைமான் 21 தேவாதிகளுக்கும் பூசைகளும் படையல் பலிகளும் கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. இவ்வட்டாரக் கோயில்களை வரலாற்று நிலையில் ஆய்வு செய்தால் கி.பி.12 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து உள்ள வழிபாட்டு முறைகளையும் மன்னர் ஆட்சியையும் பண்பாட்டு மரபுகளையும் அறிய முடியும். ஏனெனில் குலசேகர பாண்டிய மன்னனான ஐவர் ராசாவை (குலசேகர பாண்டிய மன்னனின் சகோதரர்கள் ஐந்து பேர்) ராசா என்றும் காலாங்கரையானை மந்திரி என்றும் அழைக்கின்றனர் இவ்வூர் மக்கள். இவர்கள் போரினால் இறந்து தெய்வமாகியிருக்கலாம். காலாங்கரையான் கல் வழிபாடு நடுகல் வழிபாட்டின் எச்சம் எனலாம்.

துணைநூல்கள்

- பிலவேந்திரன், ச., 2001, தமிழ்ச் சிந்தனை மரபு, நாட்டுப்புறவியல் ஆய்வு, தன்னனானே பதிப்பகம், பெங்களூர்.
- இராமசாமி, சு.அ., 1970, சிறப்புப் பெயரகராதி, கழக வெளியீடு, சென்னை.
- கதிரைவேற்பிள்ளை, சி., 1998, தமிழ்ச் சொல்லகராதி, உலகத் தமிழ்ராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை.
- சிவசுப்பிரமணியன், ஆ., 1998, மந்திரமும் சடங்குகளும், காலச்சுவடு பதிப்பகம், நாகர்கோவில்.
- ஜெயக்குமார், கோ., 2009, நா.வானமாமலையின் ஐவர் ராசாக்கள் கதை, நாம் தமிழர் பதிப்பகம், சென்னை.
- Arockiasamy, M., *The Cult & Mariamma of the Goddess of Rain.*

மதிம்மிடப் பெற்றது

இலங்கையில் தொலைக்காட்சி விளம்பரங்களால் வணிக நடவடிக்கைகளில் ஏற்படும் ஒழுக்க மீறுகைகள்

திரவியராசா நிரஞ்சினி

உதவி விரிவுரையாளர்

(தத்துவவியல் மற்றும் விழுமியக் கற்கைகள் துறை)

கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை. nironiru03@gmail.com

மா.யோகராஜ்

முதுகலைமாணி மாணவர்

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை.

yogaraj.yogi02@gmail.com

அறிமுகம்

மனித தேவைகளையும், விருப்பங்களையும் பூர்த்தி செய்வதற்காக மேற்கொள்ளப்படும் அனைத்து நடவடிக்கைகளும் வணிகம் எனப்படும். வணிகத்தின் ஊடாக மனிதன் நாள்தோறும் பல கொடுக்கல் வாங்கல்களை மேற்கொள்கிறான். வணிக நடவடிக்கைகளில் பிரதான அங்கமாக அடையாளப்படுத்தப்படுவது விளம்பரம் ஆகும். விளம்பரம் என்பது ஒரு பொருளின் அறிமுகத்துக்காக அந்தத் துறைசார்ந்த நிறுவனங்களால் அல்லது ஊடகங்களினால் மேற்கொள்ளப்படும் நடவடிக்கைகளைக் குறிக்கின்றது. விளம்பரங்களினூடாக ஒரு பொருளின் அறிமுகம், தரம் என்பவற்றை நுகர்வோர் அறிந்து கொள்ளுகின்றனர். தற்காலப் போட்டிமிகு சந்தையில் வணிக நிறுவனங்கள் இலாபநோக்கத்துடனும், தமது உற்பத்தி பொருட்களின் தரத்தை மேம்படுத்திக் காட்டும் வகையில் தந்திரோபாயங்களைக் கடைப்பிடித்து விளம்பரங்களை வடிவமைக்கின்றன. இதனால் “விளம்பரம் இல்லையேல் வியாபாரம் இல்லை” எனுமளவிற்கு வணிகத்துடன் விளம்பரம் ஒன்றித்துப் போயுள்ளது.

ஆய்வுநோக்கம்

- விளம்பரங்கள் ஏற்படுத்தும் ஒழுக்க மீறல்களைக் கண்டறிதல்.
- விளம்பரப்படுத்தப்படும் பொருட்களின் தரத்தினைக் கண்டறிதல்.
- விளம்பரங்களால் ஏற்படும் ஒழுக்க மீறல்களில் இருந்து நுகர்வோரைப் பாதுகாத்தல்.
- விளம்பரங்களால் ஏற்படும் ஒழுக்கமீறல்களைக் குறைப்பதற்கான உபாயங்களைக் குறிப்பிடுதல்.

ஆய்வுச் சிக்கல்

- சமகால வணிக நடவடிக்கைகளில் விளம்பரங்கள் ஊடாக ஒழுக்கமீறல்கள் ஏற்படுகின்றனவா?
- சமகால வணிக நடவடிக்கைகளில் வணிக நிறுவனமானது தம் உற்பத்தி பொருள் சார்ந்த விளம்பரங்களை அதிகூடிய செலவில் உயர்தரமான முறையில் வெளிப்படுத்தினாலும் விளம்பரத்தில் காட்டப்பட்ட தரத்திற்கு இணையாக உற்பத்தி பொருட்கள் உள்ளனவா?
- சமகால வணிக நடவடிக்கைகளில் விளம்பரங்கள் ஊடாக ஒழுக்கமீறல்கள் ஏற்படுகிற போதும் மனித சமுதாயம் அதிலிருந்து இருந்து விடுபட முடியாமைக்கான காரணம் யாது?

ஆய்வின் முக்கியத்துவம்

சமகால வணிக நடவடிக்கைகளில் பல்வேறு வகையான உற்பத்திப் பொருட்கள் நாஸ்தோறும் சந்தைக்கு வருகின்றமையால் அனைத்துப் பொருட்களின் அறிமுகத்திற்கு விளம்பரம் கட்டாயம் தேவை என்ற நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. இதனைத் தவிர்க்க முடியாது. விளம்பரங்களின் ஊடாக வணிகநிறுவனங்கள் தாம் எதிர்பார்த்த இலாபநோக்கங்களை அடைந்து கொள்வதோடு நுகர்வோரின் திருப்தியையும் நிறைவு செய்கின்றன. இந்நிலையில்தான் சமகால வணிக நடவடிக்கைகளில் விளம்பரங்கள் தவிர்க்க முடியாமல் உள்ளன.

வணிக நடவடிக்கைகளில் விளம்பரங்கள் ஏற்படுத்தும் ஒழுக்க மீறல்கள்

இன்றைய போட்டிமிக்க சந்தையில் அடிப்படைப் பொருட்களையும், ஆடம்பர பொருட்களையும், உற்பத்தி செய்யும் நிறுவனங்கள் அவற்றை நுகர்வோரிடம் விற்பனை செய்வதற்குப் பல்வேறு வகையான விளம்பர நுட்பங்களைக் கையாளுகின்றன. இதன் காரணமாக மனித சமுதாயம், சூழல் முதலியன பல்வேறு வகையான தாக்கங்களை எதிர்நோக்குகின்றது. அவைகளைப் பின்வருமாறு வகைப்படுத்தலாம்.

1. உளவியல் ரீதியிலான ஒழுக்க மீறல்கள்
2. நிறுவன ரீதியிலான ஒழுக்க மீறல்கள்
3. உடலியல் ரீதியிலான ஒழுக்க மீறல்கள்
4. சமூகவியல் ரீதியிலான ஒழுக்க மீறல்கள்
5. சூழலியல் ரீதியிலான ஒழுக்க மீறல்கள்

1.உளவியல் ரீதியிலான ஒழுக்க மீறல்கள்

- குழந்தைகளைப் பயன்படுத்தல்

இலங்கையில் 1979ஆம் ஆண்டின் நுகர்வோர் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின்படி விளம்பரங்களில் குழந்தைகளைப் பயன்படுத்துவது தடை செய்யப்பட்டுள்ளது. ஆனால் சமகால வணிக நடவடிக்கைகளில் விளம்பரங்களில் குழந்தைகளைப் பயன்படுத்துதல் இடம்பெறுகின்றன. இதனால் உளவியல் ரீதியில் பல தாக்கங்கள் ஏற்படுகின்றன. இலங்கையில் பால்மாவு உற்பத்திகளைச் சந்தைப்படுத்தும் நிறுவனங்கள் தமது விளம்பரங்களில் குழந்தைகளைப் பயன்படுத்துகின்றனர். உதாரணம் அங்கர், என்பங்ரோ, பீடியாபிறோ முதலானவை.

- தகவல்களைத் தவறாக வழங்குதல்

சில நிறுவனங்கள் விளம்பரப்படுத்தலின்போது தெளிவான, உண்மையான தகவல்களை நபர்களுக்கு வழங்குவது நடைமுறையில் அரிதாகவே காணப்படுகிறது. இதனால் உளவியல் ரீதியில் பல தாக்கங்கள் ஏற்படுகின்றன.

- பாலியல் ரீதியிலான விளம்பரப்படுத்தல்

சில விளம்பரங்கள் உணர்ச்சிகளையும், உளக்கிளர்ச்சிகளையும் தூண்டுவதாகக் கவர்ச்சியானதாக வெளியிடப்படுகின்றன. இதனைக் குடும்ப அங்கத்தவர்களுடன் சேர்ந்து பார்க்கமுடியாத நிலை ஏற்படுகிறது. இந்நிலைப்பாடு பல்வேறு வழிகளில் உளவியல் ரீதியிலான தாக்கங்களை ஏற்படுத்துகிறது. இலங்கையில் பெண்கள் பயன்படுத்தும் அனேகமான அலங்காரப்பொருட்களைக் காட்சிப்படுத்துவதற்குப் பெண்களைக் கவர்ச்சியான முறையில் விளம்பரங்களில் பயன்படுத்துகின்றனர்.

உதாரணம் கிறீம் வகைகள், சம்போ வகைகள் முதலானவை

- விளம்பர தயாரிப்பு நுட்பம்

பெரும்பாலான விளம்பரங்களில் செல்வந்த குடும்பங்களுக்கு ஏற்ற விதத்தில் காட்சிகள் வடிவமைக்கப்பட்டு, பொதுஜன ஊடகமான தொலைக்காட்சிகளில் ஒளிபரப்பப்படுவதால் அதனைச் சாதாரண, மத்தியதர வர்க்கத்தினர் பார்வையிடும்போது தாக்கத்திற்கு உட்படுத்தப்படுகின்றனர்.

2. நிறுவன ரீதியிலான ஒழுக்கமீறல்கள்

- போட்டி நிறுவனங்களுக்கிடையிலான மோதல்

வணிக நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடும் நிறுவனங்கள் தமது உற்பத்திப் பொருட்களைச் சர்வதேச மற்றும் உள்ளூர்ச் சந்தைகளில் எப்பொழுதும் அதன் தரத்தினைக் குறைத்துக் கொள்ளாமல் இருப்பதற்கும் ஏனைய போட்டி நிறுவனங்களின் உற்பத்திப் பொருட்களைப் பின்தள்ளுவதற்கும் பல்வேறு உபாயங்களைக் கையாளுகின்றன. இதன்படி போட்டி நிறுவன உற்பத்திகளைப் போலியாகத் தயாரித்தல், ஒப்பான பொருட்களைத் தயாரித்தல், குறைந்த விலையில் சந்தையிடல் முதலியன ஒழுக்கமீறல்களை ஏற்படுத்துகின்றன.

- சந்தையில் நுகர்வோர் எதிர்கொள்ளும் சவால்கள்

சந்தையில் முன்னிலை வகிக்கும் நிறுவனங்களின் வர்த்தக நாமம், இலட்சினை என்பவற்றுக்கு ஒப்பான அமைப்பில் இன்னுமொரு நிறுவனம் அதனைப் பிரதி செய்வதனால் வாடிக்கையாளர்களுக்குத் தரமறிந்து பொருட்களைச் கொள்வனவு செய்ய முடியாமை.

- ஒப்பிட்டுப் போட்டிப் பொருளின் தரத்தினை மதிப்பிடுதல்

ஒரு நிறுவனமானது தம்முடைய உற்பத்திப் பொருட்கள் மட்டும்தான் அதி சிறந்தது என்பதனை நுகர்வோரிடம் அடையாளப்படுத்துவதற்கு ஏனைய நிறுவனங்களின் உற்பத்திப் பொருட்களை மறைமுகமாக, குறியீட்டு அடிப்படையில் தரம் குறைவான முறையில் விளம்பரம் செய்தல்.

- வணிக நிறுவனங்களின் தந்திரோபாயங்கள்

வணிக நிறுவனங்கள் அதீத இலாப நோக்கங்களைக்கொண்டு தமது ஒட்டுமொத்த உற்பத்திகளையும் நுகர்வோரிடம் கொண்டு சேர்ப்பதற்குப் பல தந்திரோபாயங்களைக் கையாளுகின்றன. இதனால் நுகர்வோர் நன்மைகளைப் பெற்றாலும் நுகர்வோரின் சிறு தொகைப்பணத்தின் மூலம் தமது உற்பத்திப் பொருட்களைக் கொள்வனவு செய்வதற்கு உரிய வழிகள் உள்ளமையால் குறுகிய காலத்தில் குறைந்தளவிலான நன்மைகளைப் பெற்றுத் தமது சேமிப்புப் பழக்கத்தையும் கைவிடவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுள்ளமை.

3. உடலியல் ரீதியிலான ஒழுக்க மீறல்கள்

வணிகச் சந்தையில் நிலவும் போட்டித்தன்மையால் வணிக நிறுவனங்கள் மக்களின் தேவையை உணர்ந்து புதிய உற்பத்திகளை அறிமுகம் செய்கின்றன. இவை மக்களின் தேவைகளை உடனடியாக நிறைவேற்றினாலும் காலம் தாழ்த்திப் பல்வேறு வகையான உடலியல் ரீதியிலான தாக்கங்களை ஏற்படுத்துகின்றன.

- நோய்கள் ஏற்படுதல்

வணிக நடவடிக்கைகளில் விளம்பரங்களின் ஊடாக உருவாக்கப்பட்ட நவீன கலாசாரமானது ஆரோக்கியமற்ற மனித சமுதாயத்தை உருவாக்குகிறது. இதனால் தற்கால மனிதர்களிடையே சிறுநீரக நோய், தலைமுடி உதிர்வு, நரம்பு, தோல் சம்பந்தமான நோய்கள் முதலியன ஏற்படுகின்றன. உதாரணமாக இன்றைய சமையல் தயாரிப்புகளில் பயன்படுத்தப்படும் அஜினமோட்டோ நரம்பு தொடர்பான பல நோய்களை ஏற்படுத்துவதாக அமெரிக்கப் பல்கலைக்கழக ஆய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன. மேலும் குளிர்மான உற்பத்திகளில் பயன்படுத்தப்படும் இரசாயன பதார்த்தங்கள் உடலுக்குத் தீங்கு விளைவிக்கின்றன. ஆண், பெண் இருபாலரும் தமது தோற்றத்தை

அழகுபடுத்துவதற்குப் பல்வேறு வகையான அழகு சாதனப் பொருட்களை நாள்தோறும் தமது அத்தியாவசியத் தேவையாகப் பயன்படுத்தி வருகின்றனர்.

இதனை நன்கு அறிந்து கொண்ட அழகு சாதனப் பொருட்களை உற்பத்தி செய்யும் நிறுவனங்கள் மாயைத் தோற்றத்தைக் காண்பித்துத் தமது பொருட்களை விளம்பரப்படுத்துகின்றன. இதில் மயங்கிய இருபாலரும் வயது வித்தியாசம் இன்றி அழகுசாதனப் பொருட்கள் பாவனையின் போதும் பாவனையின் பின்னரும் பல்வேறு மன உளைச்சல்களையும், ஏமாற்றங்களையும் எதிர்நோக்குகின்றனர்.

4. சமூகவியல் ரீதியிலான ஒழுக்க மீறல்கள்

- கலாச்சார பாதிப்பு

நாகரீக வளர்ச்சியால் மனிதன் பயன்படுத்தும் அனைத்து விதமான பொருட்களுக்கும் விளம்பரம் தேவை என்ற கட்டாய நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. மேலைத்தேய கலாச்சாரத்தில் பாவிக்கும் பொருட்களை பாரம்பரிய, மரபுகளுக்கு முன்னுரிமை கொடுக்கும் நாடுகளில் நவீன தொடர்பாடல் சாதனங்கள் ஊடாக விளம்பரம் செய்யும்போது ஏராளமான கலாச்சார பாதிப்புகள் நாளாந்தம் இடம்பெற்று வருகின்றன. உதாரணம் சம்போ, கிறீம், சவற்காரம் உள்ளிட்ட பெரும்பாலான அழகு சாதனப் பொருட்களை விளம்பரம் செய்யும்போது கவர்ச்சிகரமாகப் பெண்கள் காட்டப்படுவதும், விளம்பரப்படுத்தப்படும் பொருட்கள் குறைவாக முக்கியத்துவப்படுத்தப்படுவதும் நிகழ்கின்றன. இந்நிலையில் “ஆளுக்கா விளம்பரம் அல்லது பொருளுக்கா விளம்பரம்” எனத் தெரியாத நிலை ஏற்படுகிறது.

- நாகரிக மோகத்திற்கு அடிமையாக்குதல்

விளம்பரங்களில் காட்டப்படும் பொருட்களால் ஆடம்பரமான வாழ்க்கைக்கு மக்கள் அடிமையாகின்றனர். அதாவது விலையுயர்ந்த கிறீம் வகைகள், எண்ணெய் வகைகள், கையடக்கத் தொலைபேசி வகைகள், உடைகள் முதலிய பொருட்கள் நாளாந்தம் விளம்பரங்களில் காட்சிப்படுத்தப்படுவதால் தாமும் அதனைப் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும் என்ற நிலைக்குத் தள்ளப்படுகின்றனர். இதனால் நாளாந்த வாழ்க்கைச் செலவுகள், கடன் சுமைகள் அதிகரிக்கின்றன.

5. சூழலியல் ரீதியிலான ஒழுக்க மீறல்கள்

- அமில மழை உருவாக்கம்

உலகின் கைத்தொழில் மயமாக்கல் செயற்பாடானது பல்வேறு சூழலியல் ரீதியிலான தாக்கங்களை உருவாக்கி வருகின்றது. கைத்தொழில் மயமாக்கத்தினால் பெருகி வரும் தொழிற்சாலைகளில் இருந்து வாயுவாக வெளியேற்றப்படும் அமிலத் துகள்கள் வளிமண்டலத்தில் சேர்வதன் மூலம் நகர்ப்புறங்களில் அமில மழை உருவாகிறது.

- வெப்பநிலை அதிகரிப்பும் பாலை நிலமாதலும்

கைத்தொழில் மயமாக்கத்தினால் வெப்பநிலை அதிகரித்துள்ளது. இதனால் 2050ஆம் ஆண்டுகளில் வெப்பநிலை அதிகரிப்பு பாரிய விளைவினை ஏற்படுத்தும் என எதிர்வு கூறப்படுகிறது. அதிகரிக்கும் வெப்பநிலையால் மழைவீழ்ச்சி குறைவதோடு பெரும்பகுதி பாலைநிலங்களாகவும் மாறிவருகிறது. இதனால் விவசாய நடவடிக்கைகள் பாதிப்படைவதோடு கரையோரப் பகுதிகளும் கடலில் மூழ்கும் அபாயம் காணப்படுகிறது.

- ஓசோன் படலப் பாதிப்பும், பரம்பரை அலகுகளில் மாற்றமும்

இன்றைய கைத்தொழில் செயற்பாடுகளில் பயன்படுத்தப்படும் இரசாயனப் பொருட்களால் குறிப்பாக குளோராபுளோரா கார்பன், கந்தக ஓட்சைட், சோடியம் ஓட்சைட் போன்றவை பூமியின் பாதுகாப்புப் படலமான ஓசோன் படலத்தைப் பாதிப்பதையச் செய்வதனால் அவற்றினூடாக ஊடுருவும் புறஊதாக் கதிர்வீச்சுக்கள் பூமியின் வெப்பநிலையை அதிகரிக்கச் செய்வதோடு உடலியல்

ரீதியாகப் பல நோய்களையும் ஏற்படுத்துகின்றன. மேலும் பரம்பரை அலகுகளிலும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்துகின்றன.

முடிவுரை

சமகால வணிக நடவடிக்கைகளில் விளம்பரத்தைத் தவிர்த்து வணிக நிறுவனங்களால் தமது சந்தைப்படுத்தலை முன்னெடுத்துச் செல்ல முடியாத நிலையில் விளம்பரங்கள் வணிக நடவடிக்கைகளில் ஒன்றித்து போயுள்ளன. இவ்வாறான மிக நெருக்கமான ஒன்றிணைப்பால் பல வழிகளில் சமூதாயத்தில் ஒழுக்கமீறுகைகள் ஏற்பட்டு வருகின்றமை சமகாலத்தில் சாதாரண விடயமாக உள்ளது. எனவே வணிக நிறுவனங்கள் தம் உற்பத்தி சார்ந்த விளம்பரங்களை நுகர்வோரிடம் கொண்டு சேர்க்கும்போது மிகவும் பொருத்தமானதாகவும், நம்பகத் தன்மையினை உறுதிப்படுத்துவதாகவும் அமைய வேண்டியது அவசியமாகும். எனவே விளம்பரங்களானது நுகர்வோரின் பொருள் கொள்வனவை இலகுவடுத்துவதற்கான வழிகாட்டியாக அமைய வேண்டுமே தவிர முற்றுமுழுதாக இலாப நோக்கம் கருதிய நிறுவனங்களின் நலன்களை மட்டும் கருத்தில் கொண்டு அமைதல் கூடாது. இவ்வாறு செய்வதனால் ஒழுக்கமீறல்களைத் தவிர்த்துக் கொள்ளலாம்.

இணையத்தள தேடல்

- <https://en.wikipedia.org/wiki/Advertising>
- <https://www.merriam-webster.com/dictionary/advertisement>
- <http://www.thefreedictionary.com/advertisement>
- <http://www.hongkiat.com/blog/70-creative-advertisements-that-makes-you-look-twice>
- https://en.wikipedia.org/wiki/Advertising_film
- <https://www.advertising.com>
- <https://www.newthinktank.com/2010/03/marketing-examples-most-successful-ads-in-history>
- <http://www.creativeblog.com/inspiration/print-ads-1233780>
- <http://www.toxel.com/inspiration/2011/06/09/15-examples-of-creative-advertising>

வஜ்ஜாலக்கத்தில் வள்ளுவரின் ஆள்வினைச் சிந்தனை

த.சத்தியராஜ்

தமிழ் உதவிப் பேராசிரியர்

இந்துஸ்தான் கலை அறிவியல் கல்லூரி (த.)

கோயமுத்தூர் - 641 028

9600370671, inameditor@gmail.com

ஆய்வுக்களம்

“வஜ்ஜாலக்கம் குறள்போல அறம், பொருள், இன்பம் எனும் முப்பால் பற்றிய கவிதைகள் அடங்கிய நூலாகும். திருக்குறளில் அறத்துப்பால், பொருட்பால், காமத்துப்பால் என்ற பகுப்பு உண்டு. வட மொழியில் பர்த்ருஹரி சுபாசித்திலும், நீதி சதகம், வைராக்ய சதகம், சிருங்கார சதகம் என்று அறம், வீடு, இன்பம் ஆகிய முப்பால் பகுப்புண்டு. வஜ்ஜாலக்கத்தில் அத்தகைய பகுப்புமுறை இல்லை எனினும் அறம், பொருள், இன்பம் ஆகிய முப்பால் (திரிவர்க்கம்) குறித்த கவிதைகளைத் தொகுத்துள்ளதாக நூலாசிரியர் குறிப்பிட்டுள்ளார் (2005:14)”. எனவே வஜ்ஜாலக்கத்தில் இடம்பெறும் ஆள்வினை கருத்தியல் வள்ளுவரின் ஆள்வினையின் தாக்கத்தினால் எழுதப்பெற்றிருக்குமா? எனும் கருதுகோளை முன்வைத்து இவ்வாய்வு நகர்கிறது.

‘ஆள்வினை’ தனி மனிதனின் வலிமிகு பண்பை அடையாளம் காட்டும் சொல். இச்சொல்லுக்கு அப்படி என்ன பண்புகள் உள்ளன? இறைமாட்சி, கல்வி, கல்லாமை, கேள்வி, அறிவு, குற்றங்கடிகதல், பெரியாரைத்துணைக்கோடல், சிற்றினஞ்சேராமை, தெரிந்து செயல்வகை, வலியறிதல், காலமறிதல், இடனறிதல், தெரிந்து தெளிதல், தெரிந்து வினையாடல், சுற்றந்தழால், பொச்சாவமை, செங்கோன்மை, கொடுங்கோன்மை, வெருவந்த செய்யாமை, கண்ணோட்டம், ஊக்கமுடைமை, மடியின்மை ஆகிய இருபத்தைந்தும் அப்பண்புகளாம். இவை ஒரு மனிதனிடத்து அமைய அவன் பிற மனிதனிடமிருந்து வேறுபடுத்திக் காட்டும். எனவே, மனிதன் ஒவ்வொரு படிநிலையிலும் தன்னைப் பிற மனிதர்களிடமிருந்து வேறுபடுத்திக் காட்டுவதற்கு முயற்சிக்குகிறான். அவன் அப்பண்பைப்பெற மேற்கொள்ள வேண்டிய படிப்பினைகளைத் தமிழில் வள்ளுவரும் (திருக்குறள் - கி.மு.31), பிராகிருதத்தில் சயவல்லபனும் (வஜ்ஜாலக்கம் - கி.பி.10) தந்துள்ளனர். அவ்விருவரின் ‘ஆள்வினையுடைமை - ஆள்வினைமுறை’ சிந்தனைகளினூடாகத் தரும் படிப்பினைகள் இங்கு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கப்படுகின்றன.

வஜ்ஜாலக்கம் - அறிமுகம்

வஜ்ஜாலக்கம் பிராகிருத மொழியில் எழுதப்பெற்ற செய்யுள் (காதா) வடிவுடைய நூலாகும். இந்நூல் தமிழின் திருக்குறள் போன்ற அறநூல்களின் சிந்தனைகளைக் கொண்ட நூலாகும். இந்நூலைச் சுவேதாம்பர சமணமுனி சயவல்லபன் கி.பி.பத்தாம் நூற்றாண்டில் இயற்றியுள்ளார். இதனை உரைநடையில் தமிழ்மொழிக்குக் கொணர்ந்த பெருமை மு.கு.ஜகந்நாதராஜாவைச் சாரும். இவர் மூலமொழியிலிருந்து நேரடி மொழிபெயர்ப்பாகத் தந்துள்ளார். இது தமிழில் மட்டுமின்றி, தெலுங்கிலும் கன்னடத்திலும் மொழிபெயர்க்கப்பெற்றுள்ளன. தமிழில் வஜ்ஜாலக்கம் (வைரப்பேழை) எனும் பெயரில் 832 பாடல்கள் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன என மொழிபெயர்ப்பாளர் கூறுகிறார் (வஜ்ஜாலக்கம் 2005:20). ஆனால் தமிழினி பதிப்பகத்தில் வெளியிட்டுள்ள பதிப்பில் 795 பாடல்களின் உரைக்கருத்துக்கள் மட்டுமே காணப்படுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

முன்னாய்வு

இதற்கு முன்பு வஜ்ஜாலக்கத்துடன் திருக்குறளை ஒப்பிட்டு இரண்டு ஆய்வுமுயற்சிகள் நடைபெற்றமையை அறியமுடிகின்றது. அவை வருமாறு:

- **அல்குல்:** சங்கப்புலவர்களின் புனைவியலும் உரையாளர்களின் சொல்திறனும் (ந.இராஜேந்திரன்) எனும் தலைப்பிலான கட்டுரை, தமிழ்ச் சங்கப் பனுவல்களுக்கிடையே அமைந்திருக்கும் 'அல்குல்' குறித்த பதிவு பற்றிப் பேசினாலும், ஆய்வின் இறுதியில் தமிழ்ச் செவ்விலக்கியத்தின் சிறப்பை எடுத்துரைக்க வஜ்ஜாலக்கச் சிந்தனை கோடிட்டுக் காண்பிக்கப்பெற்றுள்ளது.
- **திருக்குறள் - வஜ்ஜாலக்கம் உணர்த்தும் பாலியல்** (த.சத்தியராஜ்) எனும் தலைப்பிலான கட்டுரை, திருக்குறள், வஜ்ஜாலக்கத்தில் காணப்படும் பாலியல் கருத்தை ஒப்பிட்டு நோக்குகிறது.

இவ்வடிப்படையில் நோக்கும்பொழுது இவ்வாய்வானது தாக்கத்தைக் கண்டறியும் முதன்மை ஆய்வாக அமைகின்றது.

ஆள்வினை : அறம் - பொருள் - காமம் இவற்றில் எதற்குரியது?

'ஆள்வினை' எதற்குத் தேவை? அறத்திற்காகவா? பொருளுக்காகவா? காமத்திற்காகவா? என்ற வினாக்களுடன் இவ்வாய்வைத் தொடங்கலாம். வள்ளுவர் ஆள்வினையுடைமையைப் பொருட்பாலில் வைக்கிறார். அப்படியெனில் பொருளாதாரத்தைப் பெருக்குவதில் மட்டும்தான் ஆள்வினை அவசியமாகிறது என்ற கருத்துடன்பாட்டுக்கு வரக்கூடும். இதற்கு ஓர் அமைதி கூறலாம். அறத்தைப் பேணிய மனித சமூகம் அரசியலில் கால்பதிக்கிறது. அவ்வரசியலில் ஆள்வினை மிகத்தேவையாகிறது. அதனால் வள்ளுவர் பொருட்பாலை இருபகுதியாக (அரசியல், உறுப்பியல்) அமைந்துள்ளார் எனலாம். அவற்றுள் அரசியலில் ஆள்வினையுடைமையைப் பதிவு செய்கிறார். "பொருளீட்ட வேண்டிய மக்களெல்லாருள்ளும் அரசன் தலைசிறந்தவனாதலாலும், மக்களெல்லாரும் தத்தம் தொழில் செய்து பொருளீட்டுதற்கு அரசனது காவல் இன்றியமையாததாலும் அரசாட்சி கூறவே அரசனுங் குடிகளும் பொருளீட்டுதல் அதனுள் ஒருங்கே யடங்கும்" (ஞா.தேவநேயப்பாவாணர் 2009:1). இது போன்ற கருத்து விளக்கங்களுக்கு இடந்தராமல் பொதுமையாக ஆள்வினைமுறை என விளக்கியுள்ளார் சயவல்லபன். அதாவது பெரும்பிரிவு இன்றிப் பொதுப் பிரிவில் விளக்கியமையாகும். வள்ளுவரிலிருந்து சயவல்லபன் வேறுபடுகின்றமைக்குப் பகுப்புமுறைக் கட்டமைப்பு குறித்த எண்ணம் எழாத சமூகப் பின்புலத்தில் வாழ்ந்தமை காரணமாகலாம். அவ்வாறுதான் இவ்விடத்தில் கருத வேண்டியுள்ளது. ஏனெனின் அறத்திற்கும் காமத்திற்கும் முக்கியத்துவம் அளித்துள்ள (2015:15) சயவல்லபன், 'ஆள்வினை முறை'ப் பகுதியில் காமம் சார்ந்த பதிவுகளைத் தவிர்த்துள்ளார். இது வள்ளுவருடன் நெருங்கவைக்கிறது. அதுமட்டுமின்றி வள்ளுவரின் ஆள்வினைச் சிந்தனைகள் சயவல்லபன் கருத்துக்களில் புடமிட்டிருப்பதை உரை முடிகின்றன. அவற்றை முயற்சி - ஊழ் என்ற கருத்தியலால் விளக்க முயற்சிக்கலாம்.

முயற்சி - ஊழ்

'முயற்சி' முயலும் வினையைக் குறிப்பது. இது ஆள்வினைப் பண்பை வளர்த்துக் கொள்வதில் பெரும்பங்காற்றுகிறது. மனித வாழ்க்கைமுறையில் பொருளாதாரத்தில் பின்தங்கியவர்கள் முயற்சியால் வென்றிருக்கின்றனர். அவ்வகையில் அவ்விரு புலவர்களும் 'முயற்சி' எனும் கருத்தியலுக்கு முக்கியத்துவம் அளித்துள்ளனர். வள்ளுவர் 'முயற்சி' குறித்துப் பத்துக் குறட்பாக்களில் தந்துள்ளார். அதிலும்,

“முயற்சி திருவினை யாக்கு முயற்றின்மை

யின்மை புகுத்தி விடும்” (குறள்.616)

எனும் குறட்பாவில் நேரடியாக முதன்மையளித்தமையைக் காணலாம். பிற ஒன்பது குறட்பாக்களிலும் அது தொடர்புடைய சிந்தனைகளைப் பதிவு செய்கிறார்.

- ✓ வைராக்கியத்துடன் முயலுதல் (611)
- ✓ அரைகுறையாக முயலுதல் கூடாது (612)
- ✓ எல்லோருக்கும் உதவி செய்தல் என்னும் மேம்பாட்டில் முயற்சி தேவை (613)
- ✓ போதிய முயற்சி இல்லாமல் பிறருக்கு உதவி செய்ய இயலாது (614)
- ✓ குறிக்கோளை அடைய முயற்சி தேவை (615)
- ✓ அயரா முயற்சி தேவை (617)
- ✓ விடா முயற்சி இன்மை குற்றம் (618)
- ✓ விடா முயற்சியால் சாதிக்கலாம் (619)
- ✓ விடா முயற்சியுடையார் பயன்பெறுவர் (620)

அதனைப் போன்று சயவல்லபனும் இணையற்ற முயற்சி (109), சான்றோரின் முயற்சி (115), முயற்சியின் பயன் செல்வம் (116), முயற்சியுடையோர் (118), சான்றோர் இயல்பு முயற்சி (119) என்பதன் மூலம் 'முயற்சி' எனும் கருத்தியலுக்கு முக்கியத்துவம் அளித்துள்ளமையை உணரலாம். இக்கருத்தியலைப் பதினான்குக்கு ஐந்து கருத்துக்களில் விளக்கியிருப்பதை வைத்து ஊகிக்கும்பொழுது வள்ளுவரின் சிந்தனை சயவல்லபனிடத்தும் சென்றிருக்கும் வாய்ப்புண்டு எனலாம். அதற்குச் சான்றாக,

“தெய்வத்தா னாக தெனினும் முயற்சிதன்
மெய்வருத்தக் கூலி தரும்” (குறள்.619)

எனும் குறட்பாவில் “ஒரு முயற்சியை ஒருவன் தன் வாழ்நாள் முழுதுந் தொடர்ந்தும் வெற்றிபெறாது போயின், அன்று அது தெய்வத்தானாகவிலையென்று துணியப்படும். ஆயினும், இதுவரை அவன்பட்ட பாட்டிற்கேற்ற பயனை அடைந்தேயிருப்பான். முயற்சி வெற்றி பெற்றிருப்பதால், அம் மெய்வருத்தக் கூலியோடு பெரும்பயன் அடைந்திருப்பான். ஆதலால் எவ்வகையிலும் கேடில்லை. ஆகவே, விடாமுயற்சியைக் கைவிடக்கூடாது என்பது கருத்து” (ஞா.தேவநேயப் பாவாணர் 2009:133) என இடம்பெறும் கருத்தைக் காட்டலாம். இது 'தெய்வம்' என்ற கருத்தியலை விளக்க முற்படுகிறது. அதாவது தெய்வமுறையில் கிடைக்கக்கூடிய பயன்கூட முயற்சியால் கிடைத்துவிடும் என்பதாகும். இதனையே சயவல்லபனும்,

- ஆள்வினைத்திறன் (ஆற்றல்) உடையவர்கள் தம் மனவிருப்பத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்கிறார்கள். இதில் ஐயமில்லை. தலை மட்டுமே உடைய ராகு சந்திரனை விழுங்குவதில்லையோ? (107)
- ஆற்றல்மிக்க துணிபுடையவர்கள் தம் ஆள்வினைத் திறனால் எதையும் சாதித்துவிடுவார்கள். ஊழ் (விதி) கூட இவர் திறம் கண்டு தலையசைத்து வியப்புடன் பாராட்டும் (108)
- துணிவினால் பெற்ற வினை எனும் மணியைப் பெற்ற தீரர்களைக் கண்டு அயன், மால், சிவன் ஆகிய மும்மூர்த்திகளும் வியந்து பாராட்டுவார்கள் (111)

போன்ற கருத்துக்கள்வழித் தெளிவுபடுத்துகிறார். இவர் வள்ளுவரிடமிருந்து சிந்தனையைப் பெற்றிருக்கலாம் என்பதற்கு 'முயற்சி' என்னும் கருத்தியலுடன் 'ஊழ்' எனும் வினையைப் பொருத்திக்காட்டிப் பேசிச்செல்வது காரணமாகின்றது. இரு புலவர்களும் 'முயற்சி - ஊழ்' எனும் சிந்தனைகளில் நெருங்கிப் போகின்றனர். அதனால்தான் வள்ளுவரின் 'ஆள்வினை' எனும் சிந்தனை, சயவல்லபனிடத்துச் சென்றிருக்கலாம் என ஊகிக்கத் தோன்றுகிறது. அதற்கு இரண்டு காரணங்களை முன்வைக்கலாம். அவை: கால வேறுபாடு, அவைதீக சமய ஒற்றுமை என்பன.

காலவேறுபாடு

'காலவேறுபாடு' எனும் காரணத்தை முன்வைப்பதற்குச் சயவல்லபரின் காலத்தைக் காட்டிலும் வள்ளுவரின் காலம் ஆயிரம் நூற்றாண்டுகளுக்குமேல் முந்தையது. வள்ளுவரின்

சிந்தனை இப்புவி எங்கும் சென்றுள்ளமை நோக்கத்தக்கது. குறிப்பாகக் கிரேக்க ஆதிக் கவிதைகளில் வள்ளுவரின் தாக்கத்தைக் காணமுடிகின்றது என்பதை ப.மருதநாயகத்தின் கருத்தை ஊன்றிக் கவனிப்பாருக்குப் புரியும். அக்கருத்து வருமாறு:

... திருவள்ளுவரைப் பற்றிய செனகாவின் குறிப்பு நம்பத்தக்க வரலாற்று ஆவணச் சான்றாக எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்பதற்கு வேறுசில காரணங்களும் உண்டு. செனகா தமது நண்பராகிய லூசிலியஸ் (Lucilius) என்பார்க்கு எழுதிய மடல்களாகப் பல தத்துவத் தலைப்புகளில் அமைந்த மடலும் ஓர் அறக்கருத்தை வலியுறுத்தும். தாம் எடுத்துக் கொண்ட பொருளை விளக்கிச் சொல்லும் செனகா மடலின் இறுதியில் 'என்னுடைய எண்ணங்களை மட்டுமல்லாமல் இன்னொரு அறிஞருடைய முடிவையும் உனக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர் யாராக இருப்பினும் அவருடைய கருத்து, சிறப்பானதாக இருப்பதால் அதை நீ அறிந்துகொள்ள வேண்டும் என்ற அவாவினால் இங்குப் பதிவு செய்ய விரும்புகிறேன்' என்று எழுதி அம்மேற்கோளையும் தருவார். இவ்வாறு பல வெளிநாட்டு, உள்நாட்டு அறிஞர்களின் கருத்துகள் செனகாவின் கட்டுரைகளில் இடம்பெறுகின்றன. செனகா பேசுகின்ற பொருள்கள் பலவும் திருக்குறளில் காணப்படுகின்றன' (பிறமொழி இலக்கியங்களில் தமிழிலக்கியங்களின் தாக்கம், 2014:74-75)

இக்கருத்தின் பின்னணியினை நோக்கினால் வள்ளுவரின் சிந்தனை சயவல்லபனிடத்து அமைந்துகிடக்கின்றமையை உணரலாம். அதற்கும் இங்குச் சுட்டிக்காட்டப்பட்ட மேற்கோளுக்கும் என்ன பொருந்தம் என வினவலாம். பொருத்தம் உண்டு. இம்மேற்கோள் கருத்து ஆதி கிரேக்க இலக்கியங்களில் பொதிந்துள்ள வள்ளுவரின் சிந்தனைகளைக் காட்டுவது. எனவே, மேலை இலக்கியங்களில் வள்ளுவரின் தாக்கம் இருக்கும் பொழுது கி.பி.பத்தாம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பெற்ற வஜ்ஜாலக்கத்தில் இடம்பெறுவது ஒன்றும் வியப்பில்லை.

அவைதீக சமய ஒற்றுமை

இதனைப் போன்று இரண்டாவது காரணமாகிய 'அவைதீகச்' சிந்தனையும் மேலும் வலியுட்டுகின்றது. இவ்விருமொழிப் புலவர்களும் கடவுள்சாராக் கொள்கையுடையவர்கள். ஆகையால் வள்ளுவர் கருத்து எளிதில் சயவல்லபனிடத்து அமைதலுக்குக் காரணமாகிறது. அதனை வெளிப்படையாகவே தம் கருத்துக்களில் பதிவுசெய்கிறார். சான்றாக,

திருமகள் திருமாவின் மார்பில் வசிக்கவில்லை. அலை கடலிலும் வசிக்கவில்லை. தாமரை மலரிலும் வசிக்கவில்லை. முயற்சியுடைய நல்லோர் தம் ஆற்றல் எனும் கடலில்தான் வசிக்கிறாள் என்பது தெளிவு (118)

எனும் கருத்தினைக் காட்டலாம். இது 'திருமகள் ஆள்வினைப் பண்பு உடையோரிடத்து அமைந்துள்ளாள்' என்கிறது. ஆக, கடவுள் வேறெங்கும் இல்லை. மனிதனின் மனதில்தான் உறைந்துள்ளது எனும் கடவுள்சாரா கொள்கையுடையோரின் கருத்து இங்குப் புடமிட்டுள்ளது. ஆக, காலத்தால் மிகவும் பின்தங்கிய சயவல்லபனிடத்துத் திருவள்ளுவர்தம் சிந்தனை சென்றிருக்கிறது என்பது வெளிப்படை.

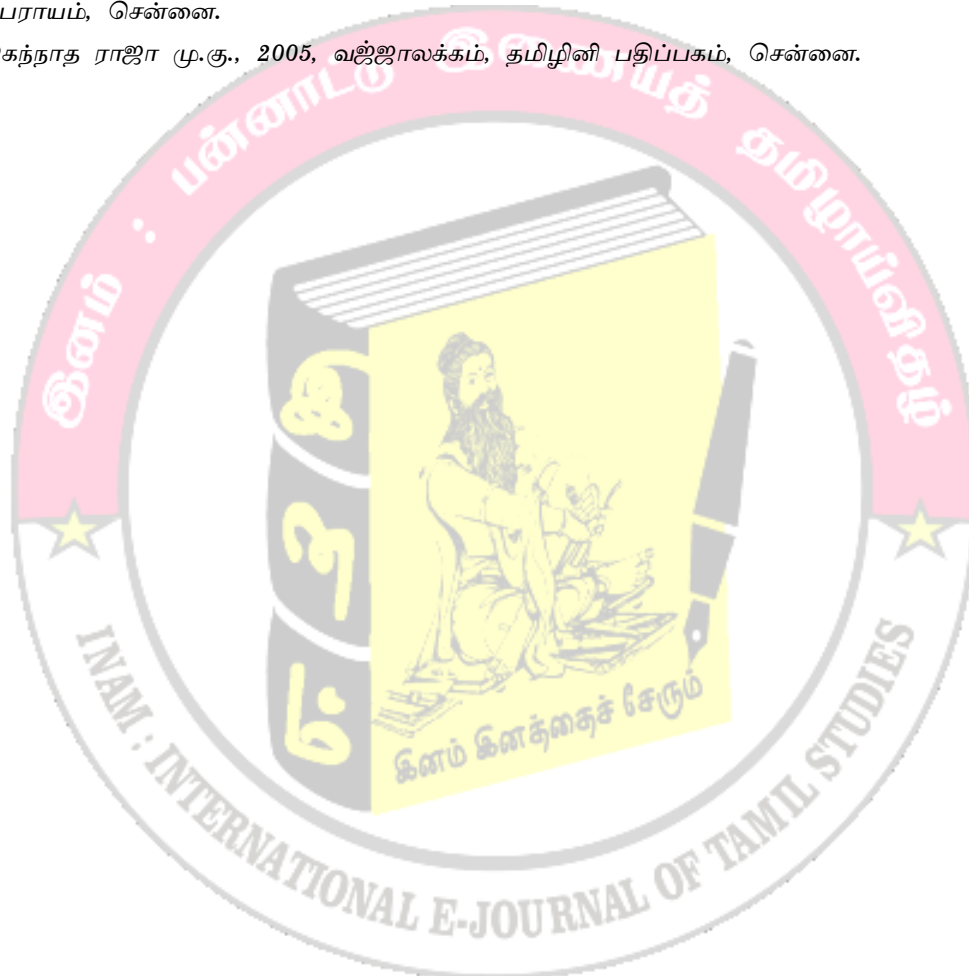
நிறைவாக...

இதுவரை விளக்கப்பெற்ற கருத்தியல்களின் அடிப்படையில் நோக்கும்பொழுது திருவள்ளுவரும் சயவல்லபனும் தொல்காப்பியப் பாயிரத்தில் இடம்பெறும் 'வடவேங்கடம் தென்குமரி ஆயிடைத் தமிழ்கூறு நல்லுலகத்து' எனும் எல்லைக்கோட்டுப் பகுதிக்குள் வாழ்ந்தவர்கள் என்பதாலும், தமிழ் - பாலி - பிராகிருதம் ஆகிய மொழிகள் ஒன்றற்கொன்று தொடர்புடைய மொழிகள் என்பதாலும், சமணமும் பௌத்தமும் கடவுள்சாராக் கொள்கையுடையன என்பதாலும் கருத்தளவில் ஒருமித்து நிற்கின்றனர். ஒத்த கருத்துடையவர் எனக் கூறுவதைக் காட்டிலும் காலத்தால்

இருவரும் வேறுபட்டு நிற்பதால் வள்ளுவரின் சிந்தனை சயவல்லபனிடத்துச் சென்றிருக்கிறது எனக் கருதுதல் பொருத்தமுடைத்து.

துணைநின்றவை

- சத்தியராஜ் த., இராஜேந்திரன் ந., தமிழரசன் ம.(பதி.), 2017, தமிழ்ச் செவ்விலக்கிய மேன்மை (மகளிர் உடலியல் - பாலியல்சார் பதிவுகளை முன்வைத்து), காவ்யா பதிப்பகம், சென்னை.
- தேவநேயப் பாவாணர் ஞா. (உரை.), 2009, திருக்குறள் தமிழ் மரபுரை (அறத்துப்பால்), தமிழ்மண் அறக்கட்டளை, சென்னை.
- ..., திருக்குறள் தமிழ் மரபுரை (பொருட்பால்), தமிழ்மண் அறக்கட்டளை, சென்னை.
- மருதநாயகம் ப., 2014, பிறமொழி இலக்கியங்களில் தமிழிலக்கியங்களின் தாக்கம், தமிழ்ப் பேராயம், சென்னை.
- ஜகந்நாத ராஜா மு.கு., 2005, வஜ்ஜாலக்கம், தமிழினி பதிப்பகம், சென்னை.

ஒச்சாவும் ஒத்தக்காது ஆடும் (நூலறிமுகம்)

முனைவர் ச.முத்துச்செல்வம்,
உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
தியாகராசர் கல்லூரி, மதுரை - 09.

நூல் : ஒச்சாவும் ஒத்தக்காது ஆடும், ஆசிரியர் : மதுரை பாலன், பதிப்பு : ஓவியா பதிப்பகம், திண்டுக்கல், பதிப்பாண்டு : 2015(முதற்பதிப்பு), விலை : உரூபாய்120/-

மதுரை பாலன் - அறிமுகம்

இவர் மதுரை மாவட்டம் திருமங்கலம் வட்டத்தில் நேசனேரி கிராமத்தில் 10.06.1954 இல் இருளப்பன், தீத்தம்மாள் தம்பதியினருக்குப் பிறந்தார். இவர் என் காதல் கண்மணி திரைப்படத்திற்குத் திரைக்கதை வசனம் எழுதியதன் மூலம் திரைத்துறைப் படைப்பாளராக அறிமுகமானார். முப்பத்தைந்து ஆண்டுகளாக வீதி நாடகங்கள் நிகழ்த்தி வருகிறார். இவரின் 'முருக விஜயம்' இன்றளவும் நாடக உலகினரால் கொண்டாடப்படும் நாடகமாகத் திகழ்கின்றது. மேலும், வழக்காடு மன்றம், இலக்கிய நிகழ்வுகள் மற்றும் சின்னத்திரையிலும் தனது தடத்தினை நீட்டிக்கொண்டே சென்று கொண்டிருக்கிறார்.

ஒச்சாவும் ஒத்தக்காது ஆடும்

'ஒச்சாவும் ஒத்தக்காது ஆடும்' என்னும் சிறுகதைத் தொகுப்பு இலங்கையில் நடைபெற்ற சர்வதேச சிறுகதைப் போட்டியில் முதல்பரிசு பெற்ற நூலாகும். இப்படைப்பினுள் இருபத்தொரு சிறுகதைகள் அமைந்துள்ளன. மதுரை பாலனின் படைப்புகளில் சமூகத்தில் நிலவும் எதார்த்த நிலைகளையெல்லாம் கதைக்கருவாக மாற்றியிருக்கக் கூடிய தன்மையினைக் காணமுடிகிறது. பெரும்பாலும் இவர் சமநிலைக்கோட்பாட்டினை முன்னெடுப்பதாகச் சிறுகதைகளை அமைத்துள்ளார்.

மதுரை பாலன் பெண்ணின் உணர்வுகளைப் புரிந்து கொள்ளாமல் இயங்கும் சமூகத்தினரைச் சாடுகிறார். பெண்ணியச் சிந்தனையைப் பெண்படைப்பாளரைப் போன்று உள்ளூர் உணர்ந்து படைத்திருக்கும் பாங்கு வரவேற்கத்தக்கது.

ஏண்டி நான் என்ன கண்டவனுக் கெல்லாம் முந்தி விரிச்சுக்கிட்டு திரியறேனா..
இல்ல கண்ணுல மையப் பூசிக்கிட்டு, வாசல்ல ஒக்காந்துக்கிட்டு எவன்
சிக்குவான்னு இளிச்சிக்கிட்டுக்கேனா... எனக்குப் புடிச்சிருக்கு அந்தக் கொத்தன
வச்சிருக்கேன்.. மத்தவளுக்கு என் பத்திக்கிட்டு எரியுதுங்கிறேன் (பஞ்சவர்ணம்:
38).

என்று பஞ்சவர்ணம் என்ற பாத்திரத்தின் நியாயமான கூற்றின்வழி விருப்பத்தின் பேரில் இயங்கும் சுதந்திரத்தினைச் சுட்டியுள்ளார்.

பெண்களை இச்சை தீர்க்கும் பொருளாக மட்டும் எண்ணுபவர்களைப் பற்றி மிகவும் அழுத்தமான எழுத்துக்களால் விமர்சனம் செய்யும் போக்குப் படைப்பாசிரியரிடம் காணப்படுகிறது. இதனை,

நீங்க ஒவ்வொருத்தனும் வருவீங்க, பொண்ணு பாப்பீங்க... நிச்சியதார்த்தம்
பண்ணுவீங்க... ஒருநா படுக்க கூப்பிடுவீங்க... ஏதாவது பிரச்சனையாகி கல்யாணம்
நின்னு போச்சின்னா... நீங்க ஒண்ணுமே நடக்காதுது மாதிரி போயிருவீங்க... நாங்க
அடுத்தடுத்து பொண்ணு பாக்க வற்றவன்கிட்டயெல்லாம்... இந்த உண்மையச்
சொல்லிக்கிட்டே இருக்கணும் அப்படித்தானே..?

ஏகாரச் சொல்லை இட்டு துணிந்த முடிவாகப் பெண் கேள்வி கேட்பவளாகப் படைத்துள்ளார்.

தற்காலத்தில் திருமணத்தினை நிர்ணயிக்கும் சக்தியாக வரன் திகழ்கிறது. இவ்வரனின் மூலம் வாழ்விழந்த பெண்களின் கண்ணீர்க் கதைகள் தாராளம் உள்ளன. எனவே, பணம் பார்த்து திருமணம் புரியும் செயலினைக் கடிந்துரைத்துள்ளார். இதனை,

எட்டுப் பவுனு போடுறதாத்தான் பேச்சு பத்துப் பவுன் போடுறதா நான் சொல்லவே இல்ல... இது நான் கும்புடுற மார்நாடு கருப்புமேல சத்தியம் என்று ஓங்கியடித்தார் மாடசாமி (இடி : 90).

என்பதன்வழி தங்களின் பிற்போக்கான செயல்பாட்டிற்குக் கடவுளையும் விட்டு வைக்கவில்லை என்று விமர்சனம் செய்துள்ளார்.

மக்கள் தாங்களின் தொலைந்து போன பொருட்களைக் கண்டுபிடித்துத்தர காவல்நிலையத்திற்குச் சென்று முறையிடுவர். ஆனால், அத்தகைய காவல் துறையினரில் காவலர் ஒருவர் தன் மகனைக் கண்டுபிடித்துத் தரச்சொல்லிக் கோடாங்கியிடம் முறையிடும் செயலினை விமர்சனம் செய்கின்றார். இவ்வாறு செயல்படும் காவலர்களால் துறையினருக்கு மக்கள் மத்தியில் அவப்பெயர் ஏற்படுவதைக் கடியும் விதமாகவே இவ்வாறு படைத்துள்ளார்.

திருமங்கலம் இன்ஸ்பெக்டரே கோடாங்கியைத் தேடிவந்து காணாமல்போன தன் மகனை கண்டு பிடித்து தாருங்கள் என்று அவரின் காலில் விழுந்தார் என்றால் பார்த்துக் கொள்ளுங்களேன் (ஏற்றிவிட்ட ஏணியும், இறக்கிவிட்ட பாம்பும்: 82).

என்று கதையமைத்துள்ளார்.

சுழல் என்ற சிறுகதையில் தாய்மையின் உச்சத்தைக் காட்டியுள்ளார். பையனின் மருத்துவ சோதனைக்கு ஆறாயிரம் வரை செலவாகும் என்றும்; அரசு மருத்துவமனையிலும் சோதனை செய்யலாம். ஆனால், அதுவரையும் பையன் தாங்க மாட்டான் என்று மருத்துவர் கூற பணமில்லாத நிலையில்,

சேட்டின் படுக்கையறைக்குள் நுழைந்தான் சுமதி. ஆடைகளை களைந்து படுக்கையில் விழுந்தான். சேட் ஆற அமர பெக் போட்டுக் கொண்டிருந்தான். சுமதியின் தலைமாட்டிலிருந்த செல் அலறியது. எடுத்தான். பையன் தொடர்ந்து அழுதுகொண்டிருப்பதாக மாரி சொன்னான் (சுழல்: 64).

இக்கதையில், தன் மகனின் உயிரைவிட எல்லோராலும் கொண்டாடப்படும் கற்பு என்பது பொருட்டல்ல என்று கற்பின் திரைச்சீலையைக் கிழித்தெறிந்து தாய்மையின் உச்சத்தைத் தூக்கிப்பிடித்துள்ளார் படைப்பாளி.

மூடநம்பிக்கை நம்மைச் சுற்றி இருப்பவர்களிடமும் பிரச்சினைகளை ஏற்படுத்தும் காரணியாகத் திகழ்கிறது என்பதைப் பதியவைக்க,

மதினி நீ கேட்ட மாதிரி புது சீல வாங்கிக் குடுத்திற்றேன். நீ யென் ஆட்டுக்கு மருந்து கிருந்து வச்சிருந்தீயின்னா எடுத்திரு மதினி என்று கூற ஏண்டா என்னய மருந்து மாயம் பண்ண சிறுக்கின்னு நெச்சியா. மரியாதையா ஓடிப்போயிரு.. இல்ல எம் புருசன் வரவும் ஒன்னைய கண்டம் துண்டமா வெட்டிப் போட்ட சொல்லிருவேன் (ஒச்சாவும் ஒத்தக் காது ஆடும்: 135).

என்று எழுதியிருப்பதன்வழி மக்களின் நம்பிக்கை பெருக மூடநம்பிக்கைகளைக் கடிந்துள்ளார்.

சமூகத்தில் உயர்ந்தோர் தாழ்ந்தோர் என்ற பாகுபாட்டினை நிலைபெறச் செய்யவதற்கு எப்படியெல்லாம் காரணம் கற்பிக்கின்றனர் என்பதனை,

அப்ப ஒன்னு செய்வோம். இந்தப் பிரச்சினையையே சொல்லாம வேற ஒரு காரணத்தைச் சொல்லி சாவடிக்கு வரக்கூடாதுன்னு சொல்லிருவோம் (தீண்டாமை: 32).

என்று யோசனை சொன்னார் ஊர்த் தலைவர். இதுபோன்று செயல்படுபவர்களைக் கண்டிக்கும் விதமாக,

முன்னால பொதுப்பாதையில் நடக்கக் கூடாதுனாங்கே, பொதுக் கெனத்துல தண்ணியெடுக்கக் கூடாதுன்னாங்கே ... பொதுச் சுடுகாட்டுல பொதைக்கக் கூடாதுன்னாங்கே, இப்ப என்னடான்னா பொதுச் சாவடியில குசப் போடக் கூடாதுங்கிறானுக. இப்படியே விட்டா மோன்றதுக்கும், பேன்றதுக்கும் எங்ககிட்டதான் பெர்மிசன் வாங்கனும் பாங்கே போலிருக்கே (தீண்டாமை: 33)

என்று ஒடுக்கப்பட்டவர்களின் குரலாகத் தீண்டாமை என்னும் சிறுகதையை அமைத்திருக்கிறார்.

ஆளுக்கொரு நீதி இங்கு. ஏழை மட்டும்தான் பரிதாப சாதி என்ற ஏளனநிலை சமூகத்தில் நிலவுவதைக் கதையாக்கியுள்ளார். இதனை,

ஆயிரம் இருந்தாலும் பெரிய சாதிக்காரன் பெரிய சாதிக்காரன்தான். நானாவது சாவடியில போட்டேன். அந்தாளு போட்டான் பாரு சர்க்காரு ஆபிசிலேயே (தீண்டாமை: 36)

என்று தன் நியாயத்தினைக் கருப்பையாவின் மூலம் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். இதன்வழி, மனிதனுக்கு ஏற்படும் இயற்கை உபாதையான குச உயர்ந்தோர் போட்டால் கேள்வி கிடையாது. தாழ்ந்தோர் போட்டால் பஞ்சாயத்து என்ற நிலையில் விமர்சனம் செய்து வாசிப்போரின் சிந்தனையைத் தூண்ட வைத்துள்ளார்.

இளம் வயதில் விதவையான தனது தாயார். தனது விருப்பத்தின் பேரில் ஓர் ஆடவரைத் துணையாகத் தேர்வு செய்து கொள்கிறாள். இதற்கு எதிராகச் செயல்படும் வித்யாவின் காதலனைத் தவிர்த்து, அதிர்ச்சியடைய வைக்கும் வகையில் செய்தியை வெளியிட்டு தனது தாயின் உணர்விற்கு மதிப்பளிப்பவளாக வித்யாவைப் படைத்துள்ளார். இதனை,

சந்துருவின் அப்பா ரங்கநாதன் நாளிதழ் ஒன்றை வாசித்துக் கொண்டிருந்தவர். ஒரு செய்தியை பார்த்து அலறிப் புடைத்துக் கொண்டு சந்துருவிடம் சென்று காட்டினார். சந்ரு அதை வாங்கிப் படித்தவன் திரும்ப அவரிடமே கொடுத்துவிட்டு அமைதியானான். அதில் இருந்தது இதுதான்.

பெயர் எஸ் வித்யா பி.இ வயது 23

வருமானம் நாற்பதாயிரம்

அம்மா பெயர் ரங்கநாயகி

மாற்றுத்தந்தை பெயர் ராஜகுரை

முகவரி 18 5 கஸ்தூரிரங்கன் சாலை, கொடம்பாக்கம், சென்னை-24

குறிப்பு விவகாரத்தானவர்களும் விண்ணப்பிக்கலாம் (அநாதையாக்கப்பட்ட நியாயம்: 89)

என்று நாளிதழில் செய்தி வெளியிட்டிருந்தார். காதலன் சமூகத்திற்காக தனது கட்டுப்பாட்டினைக் காதலியின் மீது திணித்ததால் இத்தகைய முடிவிற்கு ஆளாகிறாள் காதலி. தாயாக இருந்தாலும் அவளும் ஒரு பெண்தானே என்று தாயாரின் மனவுணர்வினை மனதில் கொண்டு செயல்படும் பாத்திரமாக வித்யாவைப் படைத்துள்ளதால் பெண்ணின் உணர்வினைப் பெண்ணால்தான் புரிந்து கொள்ள முடியும் என்ற நிலையில் பயன்படுத்தியுள்ளார். இத்தகு காதல் உணர்வினை,

“காதல் அடைதல் உயிர் இயற்கை”

என்று பாரதிதாசன் குறிப்பிடுகின்றார்.

சமநிலையை நோக்கிய சிந்தனையில் கதைகளை அமைத்துள்ளார். ஆண்பாத்திரத்தின் வழியாகவே ஆணுக்குப் பெண் சரிநிகர் என்பதை,

ஒரு விதவைப் பெண்ணைத் திருமணம் செய்வதா என்று கடுமையாக எதிர்த்த போது அதனால் என்ன தப்பு இவனும் ஒரு விதவை தானே (சமமற்ற சமன்பாடுகள்: 54) என்று சுட்டுவதன் மூலம் மதுரை பாலனின் ஆதங்கம் தென்படுகிறது.

இச்சிறுகதைத் தொகுப்பினை வாசிக்கும்பொழுது அடக்கப்பட்டோருக்கு எதிராகத் தன் தரப்பு நியாயத்தை அடங்கிக் கிடந்தோரின் ஆன்மா நம்முடன் பேசுவதனைப் போன்ற உணர்வினைப் பெறமுடிகிறது. நீங்களும் பயன்பெற வேண்டுகின்றேன்.

ஐங்குறுநூறு - மருதத்திணைப் பாடல்கள் வெளியீடுக்கும் தலைவன் தலைவியின் உளநிலை

முனைவர் அ.கோவிந்தராஜன்

உதவிப் பேராசிரியர் & இயக்குநர் (பொ.)

பாரதிதாசன் உயராய்வு மையம் மற்றும் பெரியார் உயராய்வு மையம்,
பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம், திருச்சிராப்பள்ளி - 620 024.

ஐங்குறுநூற்றில் மருதத்திணையைப் பாடிய புலவர் ஓரம்போகியார். இவர் ஆதன்அவினி என்னும் சேர மன்னனைப் புகழ்ந்து, மருதத்தில் அமைந்த நூறு பாட்டுக்களைப் பத்துப்பத்தாகப் பகுத்துப் பாடியுள்ளார். அவை, 'வேட்கைப்பத்து' முதலாக எருமைப்பத்து ஈறாக அமைகின்றன. இத்தகு பாடல்களில் வெளிப்படும் தலைவன் - தலைவியின் உளநிலையை அடையாளப்படுத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்டது இக்கட்டுரை.

தன் தவற்றை உணர்ந்த தலைவன்

தலைவன் பரத்தையோடு நெடுநாள் பழகி வந்தான். அதை அறிந்த தலைவி மனம்வருந்தி உடல் மெலிந்தாள். தான் செய்த தவற்றை உணர்ந்த தலைவன் மீண்டும் தன் தலைவியோடு வாழவேண்டுமென வந்து சேர்ந்தான். பின் தோழியிடம் நான் பரத்தையோடு வாழ்ந்த காலங்களில் நீங்கள் என்னைப் பற்றி என்ன நினைத்தீர்கள் என்றான். அதை அறிந்த தோழி காஞ்சிப் பூவோடு சினையுடைய மீன் எப்படி இருக்கும் அதுபோல் உயர்ந்த குடியில் பிறந்த தலைவி உன்னைத் தாழ்வாகக் கருதினாள் என்றாள்,

வாழி ஆதன் வாழி அவினி

நெல்பல பொலிக பொன்பெரிது சிறக்க

என்வேட் டோளே யாயே யாமே

நனைய காஞ்சிச் சினைய சிறுமீன்

யாணர் ஊரன் வாழ்க

பாணனும் வாழ்க எனவேட் டேமே! (வேட்கைப்பத்து,1)

என்பதே அப்பாடல்.

மனம் மாறிய தலைவி

தலைவன் பரத்தையோடு வாழ்ந்து வருகிறான். ஆனால் பாணன் கூறும்போது அவன் செய்த தவற்றை உணர்ந்து மீண்டும் வருகிறேன் என்று கூறுகிறான். அவன் மீண்டுவந்தால் நீ ஏற்றுக்கொள்வாயா என்று கேட்கும் போது அதைத் தலைவி மறுக்கிறாள். தோழியானவள், தலைவியை நோக்கி, தலைவியே இவ்வளவு சினம் கூடாது எனக் கூறுகிறாள். பின் தன் மனம் இறங்கித் தலைவனை உள்ளே மனைக்குள் அனுமதிக்கிறாள் தலைவி. அவன் எவ்வளவு தவறு செய்தாலும் அவனிடம் சினம் கொள்ள வேண்டாம், காரணம் - நீர்க்கரையில் உள்ள வேழச்செடியை வீட்டில் வளர்த்தால் நட்டுவைக்கும் வயலைக் கொடியானது அதைப் பற்றிக் கொண்டு வளரும். அதைப்போல் கொடுமையானவன் பரத்தை. வெளியே சொன்னால் வெட்கக்கேடு, எனவே பரத்தையரோடு உறவு கொண்டு இருந்தும் அவன் நல்லவன் என்று அழைத்துவந்தோம். ஆனால் அவன் நல்லவன் அல்லன் என்கிறாள்.

மனைநடு வயலை வேழம் சுற்றும்

துறைகேழ் ஊரன் கொடுமை நாணி

நல்லன் என்னும் யாமே

அல்லன் என்னும்என் தடமென் தோளே! (வேழப்பத்து,1)

தலைவியின் மனத்தை மாற்றிய தோழி

தலைவனோ, இனிமேல் பரத்தையரொழுக்கம் கைக்கொள்ள மாட்டேன் என்று உறுதியாகக் கூறிவிட்டான். ஆனால் தலைவியோ, அவனிடம் உண்டு என்று மறுக்கிறாள். அதற்குத் தோழி கூறுகிறாள். நீரில் முள்ளிச்செடிகள் நீண்டு வளர்ந்து காணப்படும். மேலும், நீர் நிரம்பிய கரையில் அழகிய நண்டுகள் வாழும். அதில் படிந்து கிடக்கும் ஆம்பலை நண்டுகள் அறுக்கும். அத்தகைய நிலத்தையுடைய தலைவன் பரத்தையோடு தொடர்பின்றி வாழ்வான், உன் மையுண்ட கண்கள் பசலைபாய்ந்து காணப்படுவது ஏனோ? என்று தோழி வினவுகிறாள்,

முள்ளி நீடிய முதுநீர் அடைகரைப்

புள்ளிக் கள்வன் ஆம்பல் அறுக்கும்

தண்துறை ஊரன் தெளிப்பவும்

உண்கண் பசப்பது எவன்கொல் அன்னாய்! (கள்வன்பத்து, 1)

குளுரையை மறந்த தலைவன்

தலைவியோடு தலைவன் தன் உறவைத் தொடர்ந்தான். அப்பொழுது தோழி, அங்குச் சூழ்ந்திருந்த அனைவரின் முன்னிலையில், இனி உன்னை விட்டுப் பிரியமாட்டான் என்று கூறினாள். ஆனாலும் மறுபடியும் தலைவன் பரத்தையோடு பழகியதைத் தலைவி அறிந்தாள். அந்தத் தகவலைத் தனக்கு நெருக்கமான தோழியிடம் கூறியுள்ளாள். அப்பொழுது, 'தலைவியை இனிப் பிரியமாட்டேன்' என்று முன்னர்த் தான் உரைத்த குளுரையைத் தலைவன் மறந்துவிட்டானோ? உரைத்த குளுரைப் பின்பற்றுதல் நமக்குக் கடன் அன்று என முடிவு செய்துவிட்டானோ? எனக் கூறி வருந்திப் புலம்புகின்றாள் அவள். இதனைப் பின்வரும் பாடலடிகளின்மூலம் அறிய முடிகிறது.

அம்ம வாழி தோழி மகிழ்நன்

கடனன்று என்றும் கொல்லோ நம்மூர்

முடமுதிர் மருத்துப் பெருந்துறை

உடனாடு ஆயமோடு உற்ற குளே! (தோழிக்குரைத்த பத்து, 1)

தொடர்தவறு செய்யும் தலைவனை எச்சரிக்கும் தலைவி

முதல்முறையாகத் தலைவன் ஒரு பரத்தையோடு பழகினான். மீண்டும் பிற பரத்தையரோடு பழகிக் காலங் கழித்தான். அதனால் முதற்பரத்தை தலைவனை வெறுத்து ஒதுக்கினாள். அதை அறிந்துகொண்டாள் தலைவி. தலைவனோ சிலநாள் கழித்துத் தலைவியின் வீட்டிற்குத் திரும்பினான். பாணன் உள்ளிட்டோர் தலைவனின் நிலையை எடுத்துக் கூறினர். ஆனால் தலைவியோ தலைவனின் நிலை அனைத்தும் முன்பே எனக்குத் தெரியும் என்கிறாள். 'காவிரியாற்றின் பெருக்கெடுத்து ஓடும் வெள்ளம் போல் பரந்து காணப்படும் உன் அகன்ற மார்பைப் பொருந்த அவள் (பரத்தை) மறுத்துவிட்டானோ?, கள்ளைக் குடித்து விட்டு அதன் மயக்கத்தில் அவள் அவ்வாறு செய்திருப்பாள், மயக்கந் தெளிந்ததும் அவள் உன்னைத் தேடினாலும் தேடலாம். எனவே நீ அவளிடமே சென்றுவிடு!' என்று ஊடல் கொள்கிறாள் தலைவி.

மகிழ்மிகச் சிறப்ப மயங்கினள் கொல்லோ

யாணர் ஊரநின் மாண்புழை அரிவை

காவிரி மலிர்நிறை அன்னநின்

மார்புநனி விலக்கல் தொடங்கி யோளே! (புலவிப்பத்து, 2)

தலைவனின் தவற்றை எதிர்கொள்ளும் தோழி

தலைவியின் இடைவைப் பெற்று தலைவன் தன் விட்டிற்கு சென்றான், பின் அங்கிருந்து சென்று பரத்தையோடு இன்பம் கண்டான் மீண்டும் அங்கிருந்து சென்று மனைவியிடம் கேட்டு

உள்ளே சென்றான் அப்பொழுது தோழி தலைவனை வரவிடாமல் மறுத்தாள். நீரில் வாழ்ந்து வரும் சம்பங்கோழியை (சேவலை) நினைத்து அதே இனத்தின் நீலநிறமுடைய கூர்மையான நகத்தையுடைய பெட்டை காத்திருந்து வாழும் ஊரைச் சேர்ந்த தலைவன் நீ. தலைவிக் கோ உன் அகன்ற மார்பு புளிங்காயின் வேட்கையை விளைவிப்பதின்றி, நினைக்கும்போதெல்லாம் புலவி கொள்வதற்குக் காரணமாக அமைந்து விடுகின்றது என்று தோழி கூறுகின்றாள். இதனை உணர்த்தும் பாடலடிகள் வருமாறு:

நீர்உறை கோழி நீலச் சேவல்

கூருகிர்ப் பேடை வயாஅம் ஊர

புளிங்காய் வேட்கைத்து அன்றுநின்

மலர்ந்த மார்(பு) இவள் வயாஅ நோய்க்கே! (தோழிகூற்றுப்பத்து,1)

ஞாயிற்றின் ஒளியை மறைக்க இயலுமோ?

தலைவனைப் பழித்துத் தலைவி கூறும்போது, நீ விரும்பிய காதல் பரத்தையோடு தழுவிப்படி நேற்றுப் புனலாடினாய். அதை ஊரார்கள் பார்த்து விட்டனர். எனவே ஊர்வாயை அடைக்க முடியாது அது எப்படி என்றால் சூரியனின் ஒளியை எப்படி மறைக்க முடியாதோ அதைப் போன்றது என்று தலைவி புலக்கிறாள். இக்கருத்துடைய பாடல் வருமாறு:

சூதார் குறுங்தொடிச் சூரமை நுடக்கத்து

நின்வெங் காதலி தழீஇ நெருநை

ஆடினை என்ப புனலே அலரே

மறைத்தல் ஒல்லுமோ மகிழ்ந

புதைத்தல் ஒல்லுமோ ஞாயிற்றது ஒளியே (புனலாட்டுப் பத்து, 1)

தலைவனை எள்ளி நகையாடும் பரத்தை

குருகு ஆமை ஓட்டினை உடைத்து அதன் வெள்ளையான வயிற்றில் இறைச்சியை உண்டு மிஞ்சிய ஆமை இறைச்சியைக் கதிர் அறுத்த உழவர்கள் கொண்டு உணவோடு சேர்த்து உண்பார்கள். அதைப் போல் நான் உன்னை விரும்பினேன் என்று உன் மனையாள் கேள்விப்பட்டால் மிகவும் வருந்துவாள் என்று எள்ளி நகைக்கின்றாள் பரத்தை. இதனை உணர்த்தும் பாடலடிகள் வருமாறு:

குரு(கு) உடைத்(து) உண்ட வெள்அகட்டு யாமை

அரிப்பறை வினைஞர் அல்குமிசைக் கூட்டும்

மலர்அணி வாயில் பொய்கை ஊர்!நீ

என்னை நயந்தனென் என்றிநின்

மனையோள் கேட்கின் வருந்துவள் பெரிதே (புலவி விராய பத்து,1)

தலைவனின் பரத்தைமையைக் கடியும் தோழி

தலைவனுக்கு அண்மையில்தான் பரத்தையோடு தொடர்பு ஏற்பட்டது. அதை அறிந்த தலைவி கோபம் கொண்டாள். அவள் தலைவன் கொடியவன் என்றாள், அதனைக் கேட்ட தோழி தலைவனுக்குக் கூறியது. தவறு செய்யும் ஆண்மகனைத் தாய்தந்தை கேட்பின் மகனுக்கு மனத்தில் அச்சமும் கவலையும் தோன்றும். ஆனால் மனைவி கண்டிக்கும் போது உரிமையும் இன்பமும் தோன்றும். எனவே தலைவியைக் காட்டிலும் தாய்தந்தையர் உரிமை மிக்கவர்கள் என்றாள் தோழி. மேலும் குளிர்ந்த நீரில் படிந்து ஆடும் பெரிய கொம்பினை உடைய எருமை இறுக்கமாகக் கட்டப்பட்ட தோணி போல் தோன்றும் உன்னைக் கடிந்து கொள்ளும் தாய்தந்தையர் இளமையான இவனைக் காட்டிலும் கடுமையுடையவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர் என்கிறாள். இதனையுணர்த்தும் பாடலடிகள் பின்வருமாறு:

தண்புனல் ஆடும் தடங்கோட்(டு) எருமை

திண்பிணி அம்பியில் தோன்றும் ஊர

ஒண்தொடி மடமகள் இவளினும்

நுந்தையும் யாயும் கடியரோ நின்னே (எருமைப்பத்து, 8)

தொகுப்புரை

ஐங்குறுநூற்றில் வேட்கைப்பத்து முதல் எருமைப்பத்து வரை மருதத்திணைப் பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. தலைவியைப் பிரிந்து பரத்தையரோடு இன்பந் துய்க்கும் தலைவனின் செயல்பாட்டையும், அதனால் தலைவி விருந்தித் தவிக்கும் நிலையையும், தோழி அவளுக்கு ஆறுதலாய்த் திகழும் நிலையையும், பரத்தையிற் பிரிந்து தம் மனைநோக்கித் திரும்பும் தலைவன் தோழியின் துணைகொண்டு தலைவியின் ஊடலைத் தீர்க்கும் நிலையையும் ஐங்குறுநூறு - மருதத்திணைப் பாடல்கள் நமக்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

பார்வை நூல்

- சோமசுந்தரனார் பொ.வே., 1972(ம.ப.), ஐங்குறுநூறு மூலமும் உரையும், திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை.

அகநானூறு கூட்டும் மருதுநிலச் சிறப்பு

ப.மணிகண்டன்

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்

பாரதிதாசன் உயராய்வு மையம்

பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம், திருச்சிராப்பள்ளி - 24

சங்க இலக்கிய நூல்களுள் அகச் செய்திகளைக் கூறும் நூல்களில் ஒன்று அகநானூறு. மருதத்திணையின் உரிப்பொருளாக ஊடலைச் சுட்டுகின்றார் தொல்காப்பியர். மருதம், வயலும் வயல் சார்ந்த பகுதி என்று குறிப்பிடப்படுகின்றது. அவ்வகையில், அகநானூறு — மருதத்திணைப் பாடல்கள் கூட்டும் வயல்வெளிக் காட்சிகளை அடையாளப்படுத்துவது இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

வயலின் சிறப்புகள்

ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் வயல் பகுதி உணவளிக்கும் அமுதசுரபியாகும். மாதம் மும்மாரி மழைபொழிந்து, முப்போகம் நெல்விளைந்து ஏழை எளியோரின் வயிற்றினை நிரப்பும் வயல் பகுதியானது கொடைத்தன்மை பெற்றதாகும்.

வயல் என்பதற்கு “கழனி, மருதநிலம், வெளி” என்று கழகத் தமிழ் அகராதி பொருள் கூறுகின்றது.

வயலில் சில நிகழ்வுகள்

ஒரு கொக்கு சிறிய உயரத்தில் பறக்கின்றது. அந்தக் கொக்கு மீனினைப் பிடிப்பதற்குக் காத்திருக்கிறது. அதனருகில் மிக அதிகமான மகிழ்ச்சியில் கள்ளுண்ட நிலையில் உழவன் ஒருவன் காஞ்சி மரத்தின் கிளைகளையும் கரும்புத் துண்டுகளையும் வைத்து அணையிலிருந்து நீரினைத் தன்னுடைய வயல் பகுதியில் சேமித்து வைத்திருந்ததை,

“கூரல் கொக்கின் குறும்பறைச் சேவல்,

வெள்ளி வெண்தோடு அன்ன, கயல்குறித்து

கள்ளூர் உவகைக் கலிமகிழ் உழவர்

காஞ்சிஅம் குறுந்தறி குத்தி, தீம்சுவை

மென்கழைக் கரும்பின் நன்பல மிடைந்து,

பெருஞ்சேய் நெல்லின் பாசவல் பொத்தி” (அகம்.346:3-8)

என்ற பாடலடிகளில் நக்கீரர் எடுத்தியம்பியுள்ளார்.

வயலினால் ஏற்படும் பயன்கள்

நீர் அதிகமாக வந்து மோதும் தோட்டம் அருகேயுள்ள இளம் நெற்கதிர்களைக் கொண்ட வயல்பகுதியினைப் பரணர் கூறியதை,

“மலிபுனல் பொருத மருதுஓங்கி படப்பை

ஓலிகதிர்க் கழனி...”

(அகம்.376:3-4)

என்ற பாடலடிகளின் மூலம் காணமுடிகின்றது.

நீளமாக வளர்ந்த நெற்கதிருக்கு உவமையாகப் பெண்ணின் நடையினைப் பரணர் விளக்கிருப்பதை,

“இருங்கதிர்க் கழனிப் பெருங்கவின் அன்ன

நலம்பா ராட்டி நடைஎழில் பொலிந்து” (அகம்.326:6-7)

என்ற பாடலடிகளின் மூலம் உணரலாம்.

நீர் சூழ்ந்த பகுதியின் அருகே மருத மரங்கள் காணப்படுகின்றன. அதனருகே நெற்களத்தில் நெற்போர்கள் பிரித்துக் கடாவைவிட்டுப் போரடித்தனர். பின்னர் நெல்லைத் தூற்றியதை,

“தாழ்சினை மருதம் தகைபெறக் கவினிய

நீர்சூழ வியன்களம் பொலிய, போர் அழித்து,

கள்ஆர் களமர் பகடுதலை மாற்றி

கடுங்காற்று எறிய, போகிய துரும்புடன்

காயல் சிறுதடிக் கண்கெடப் பாய்தலின்” (அகம்.366:1-5)

என்ற பாடலடிகளின் மூலம் குடவாயிற் கீரத்தனார் கூறியிருக்கின்றார்.

வயல் பகுதியும் இயற்கைச் சூழலும்

வயலில் முட்செடிகள் நிறைந்துள்ளன. நெல் அறுவடை செய்யும் மக்கள் மீனினைச் சுட்டு உண்டனர். நெற்கதிர்களைக் கட்டுக்கட்டாய்க் களத்துமேட்டில் அடுக்கி வைத்திருந்தனர். அதனைச் சுற்றிக் கோரைப் புற்கள் முளைத்திருந்தன. அதனருகில் மாமரத்தின் கிளைகளிலிருந்து பூக்கள் மண்ணில் அழகாய் விழுந்திருந்தன. இதனை,

“மணிமருள் மலர முள்ளி அமன்ற,

துணிநீர் இலஞ்சிக் கொண்ட பெருமீன்

அரிநிறக் கொழுங்குறை வெவ்வினர் மாந்தி,

வெண்ணெல் அரிநர் பெயர்நிலைப் பின்றை

இடைநிலம் நெரிதரு நெடுங்கதிர்ப் பல்சூட்டுப்

பனிபடு சாய்ப்புறம் மாஅத்து அலங்குசினைப் புகல்பூ

மயங்குமழைத் துவலையின்...” (அகம்.236:1-8)

என்ற பாடலடிகளின் மூலம் உணரமுடிகின்றது.

பல எருமை மாடுகள் தான் கட்டியிருந்த இடத்தைவிட்டு, கயிற்றை அறுத்துக்கொண்டு தம் கொம்பினால் வேலியைத் தூக்கியெறிந்தன. வயல் பகுதியில் இருந்த மீன்கள் அனைத்தும் ஓடுமாறும் ஒருசில வள்ளைக்கொடிகளை அழித்தும் தாமரை மலர்களைத் தின்றுகொண்டும் சென்றதை,

“சேற்றுநிலை முனைஇய செங்கண் காரன்

ஊர்மடி கங்குலில், நோன்தளை பரிந்து,

கூர்முள் வேலி கோட்டின் நீக்கி,

நீர்முதிர் பழனத்து மீன்உடன் இரிய,

அம்தூம்பு வள்ளை மயக்கி தாமரை

வண்டுஊது பனிமலர்...” (அகம்.46:1-6)

என்ற பாடலடிகளின் மூலம் அள்ளூர் நன்முல்லையார் கூறியிருக்கிறார்.

வயல்பகுதியில் மிக அழகான சிவந்த தாமரை மலர்கள் இருக்கின்றன. வயலில் மீன்கள் அதிகமாக துள்ளல்போட்டு விளையாடுகின்றன. மீன்களை உண்ணுவதற்குத் தாமரை இலைமேல் மீன்கொத்திப் பறவைகள் அமர்ந்திருப்பதை,

“எரிஅகைந் தன்ன தாமரைப் பழனத்து,

பொரிஅகைந் தன்ன பொங்குபல் சிறுமீன்,

வெறிகொள் பாசடை உணீஇயர் பைபயப்

பறைதபு முதுசிரல் அசைபுவந்து இருக்கும்” (அகம்.106:1-4)

என்ற பாடலடிகளின் மூலம் ஆலங்குடி வங்கனார் உணர்த்தியிருக்கிறார்.

வயதான பசுக்கள் நன்கு விளைந்த வயல்பகுதியில் இருக்கும் நெற்கதிர்களை மேய்கின்றன. அவ்வாறிருக்கின்ற நெற்கதிர்கள் குதிரைகளின் தலையில் வைத்த இரட்டைக் கவரிகளைப் போன்றிருக்கின்றன. இவற்றைக் கண்ட வயல் காவலர் பசுக்களுக்குக் கரும்பைக் கொடுத்து, பாகல் என்னும் கொடியால் காஞ்சிமரத்தில் கட்டினார். இதனை,

“முரசடைச் செல்வர் புரவிச் சூட்டும்

மூட்டுறு கவரி தூக்கி யன்ன,

செழுஞ்செய் நெல்லின் சேயரிப் புனிற்றுக்கதிர்

மூதா தின்றல் அஞ்சி, காவலர்

பாகல் ஆய்கொடிப் பகன்றையொடு பரீஇ,

காஞ்சியின் அகத்து, கரும்புஅருத்தி, யாக்கும்” (அகம்:156:1-6)

என்ற பாடலடிகளின் மூலம் ஆவூர் மூலங்கிழார் உரைக்கின்றார்.

வயலின் அழகிய காட்சி

தாமரைப் பூக்கள் நன்கு முற்றிப் பூத்துள்ளன. தாமரை இலைகள் யானையின் காது போன்றுள்ளன. அதன் மொட்டுக்கள் சிறப்பாக இருந்தன. இந்தக் காட்சியெல்லாம் மகளிரின் முகம் போன்றிருந்தன. அவ்வாறு உள்ளதில் வயல்பகுதியில் பறவைகளின் ஒலி மிகுதியாகக் காணப்பட்டன. வயலில் நண்டுகள் அங்குமிங்கும் ஓடி விளையாண்டன. அப்போது நாரை ஒன்று தன்னை உண்பதற்குத் தேடுகிறது என்றெண்ணி பகன்றைச் செடியருகே நண்டுகள் வலைக்குள் புகுந்து கொண்டதை,

“கடல்கண் டன்ன கண்அகன் பரப்பின்

நிலம்பக வீழ்ந்த வேர்முதிர் கிழங்கின்

கழைகண் டன்ன தூஉம்புடைத் திரள்கால்

களிற்றுச்செவி அன்ன பாசடை மருங்கில்

கழுநிவந் தன்ன கொழுமுகை இடைஇடை

முறுவல் முகத்தின் பல்மலர் தயங்க,

பூத்த தாமரைப் புள்இமிழ் பழனத்து,

வேப்புநனை அன்ன நெடுங்கண் ஈர்ஞெண்டு

இரைதேர் வெண்குருகு அஞ்சி, அயலது

ஒலித்த பகன்றை இருஞ்சேற்று அள்ளல்

திதலையின் வரிப்ப ஓடி, விரைந்துதன்

நீர்மலி மண்அனை” (அகம்.176:1-12)

என்ற பாடலடிகளின் மூலம் மருதம் பாடிய இளங்கடுங்கோ மிகவும் நேர்த்தியாக வயலின் காட்சியைக் காட்சிப்படுத்தியிருக்கிறார்.

முடிவுரை

காலங்காலமாக மருதத்திணையில் காணப்படும் வயல் பற்றிய காட்சிப் புனைவுகள் சங்க இலக்கியங்கள் முதல் தற்கால நவீன இலக்கியங்கள் வரை விரவிக் கிடக்கின்றன.

அகநானூற்றில் காணப்படும் மருதத்திணையில் வயல் பற்றிய புலவர்தம் புனைவுகள் இயற்கைச் சூழலோடு இணைந்திருப்பதை அறிய முடிகின்றது.

அகநானூற்றில் மருதத்திணையில் மொத்தம் பதினைந்து இடங்களில் வயல் பற்றிய செய்திகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

இயற்கைக் காட்சிகளை வயலோடு இணைத்துப் பல புலவர்கள் அகநானூற்றில் மருதத்திணையில் பாடியுள்ளனர்.

பார்வை நூல்கள்

- கழகப் புலவர் குழு, 1964 (மு.ப.), கழகத் தமிழ் அகராதி, திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை.
- சுப்பிரமணியன் சுவே.(உ.ஆ.), 2009, அகநானூறு மூலமும் உரையும், மெய்யப்பன் பதிப்பகம், சிதம்பரம்.
- செயபால் இரா. (உ.ஆ.), 2003, அகநானூறு மூலமும் உரையும் பகுதி (1), பகுதி (2), நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ், சென்னை.
- பாலுச்சாமி, எ., 2011, மருதத்தில் மக்கள் வாழ்வியல், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை.

பதிற்றுப்பயத்தில் உழவும் உழவரும்

இரா.வைதேகி

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்

பாரதிதாசன் உயராய்வு மையம்

பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம், திருச்சிராப்பள்ளி -24.

‘உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோம்’ என்ற பாரதியாரின் கவிதை வரிகளுக்கு இணங்க உழவைப் போற்றி வளர்த்த நாடு தமிழ்நாடு. சங்கநூல்களுள் ஒன்றான பதிற்றுப்பத்து சேர அரசர்களைப் பற்றியது என்றாலும் வீரம் சார்ந்தது என்றாலும் உழவு சார்ந்த வேளாண்மைக் கருத்துக்களை அதிகம் கொண்டுள்ளது. பதிற்றுப்பத்தில் நான்கில் ஒரு பங்கு உழவைப் பற்றி மட்டுமே கூறுகிறது. பதிற்றுப்பத்தில் இடம்பெற்றுள்ள உழவு குறித்தும், உழவர் குறித்தும் எடுத்துரைப்பதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும். உழத்திப்பாட்டு, பள்ளு, ஏர் பரணி, ஏர் எழுபது (எண் செய்யுள்) திருக்கை வழக்கம், நெல் விடு தூது முதலான உழவை மையமிட்ட சிற்றிலக்கியங்களுக்கான வேர் சங்க இலக்கியத்தில் இருந்துதான் வந்திருக்க முடியும்.

வயற்களம் அமைத்தல்

“கோடு உறழ்ந்து எடுத்த கொடுங்கண் இஞ்சி

நாடுகண் டன்ன கணைதுஞ்ச விலங்கல்”

(பதிற்.16:1-2)

அக்காலத்தில் அகமதில், இடைமதில், புறமதில் ஆகிய மூன்று மதில்களைக் கட்டி வைத்திருந்தனர். மலைகளே மதில்களாகச் செயல்படும் என்ற காரணத்திற்காக மலைகளுக்கு நடுவில் வயற்களங்களை அமைத்துள்ளனர்.

ஏர் பூட்டுதல்

ஏர் என்பது உழவுத்தொழிலில் அடி ஆதாரமாக விளங்குகிறது. ஏர் இல்லாமல் உழவு இல்லை என்பதனைப் பின்வரும் பழம்பாடலும் கூறுவதை அறியலாம்.

“ஏர்முனைக்கு நேர்இங்கு எதுவு மில்லை” (பழம்பாடல்)

இவ்வுலகில் எந்தத் தொழிலும் ஏர்த்தொழிலின் முன் நிற்க முடியாது. உழவுத்தொழிலே அனைத்துத் தொழில்களுக்கும் தலைமை என்பதனை வள்ளுவம் “சுழன்றும் ஏர்ப்பின்னது உலகம்” எனக் கூறுகிறது.

புதிய ஏரைப் பயன்படுத்தும் காலத்தை விழாவாகக் கொண்டாடும் மரபும் பன்னெடுங்காலம் முன்பே தமிழ்மண்ணில் இருந்துள்ளது மழை இல்லாத காலத்தில் அருவி நீர் வராத காலத்தில் பேராற்றுக் கரைகளை உடைத்துப் புதிய ஏர் பூட்டி நிலத்தை உழவர். கார்காலத்தில் பூத்த கொன்றைப்பூவைச் சூடிப் பாணர், கூத்தர் முதலிய கலைஞர்களையும் அழைத்து மன்னனோடு உழவர்கள் ஏர்விழாவினைக் கொண்டாடுவர்.

புதுஏர் பூட்டுதல் மட்டுமின்றி ஏரின் பயன்பாடு குறித்தும் பதிற்றுப்பத்து விளக்குகிறது.

மண்ணில் நீர் விட்டு மேடுபள்ளமின்றிப் பண்படுத்தி, நடுவதற்கு ஏற்பப் பயிர்கள் முறையே வளர்ச்சி கொள்வதற்கேற்ப நிலத்தைச் செப்பமிடுவர். இதனைப் பறம்பு அடித்தல் என்று தற்கால வழக்கில் கூறுவர். நிலத்தை மேடு பள்ளமின்றி மண்ணைப் பரப்புதல் என்பது இதன் பொருளாகும்.

“புன்புலம் வித்தும் வன்கை வினைஞர்

சீர்உடைப் பல்பக(டு) ஒலிப்பப் பூட்டி

நாஞ்சில் அடிய கொழுவழி மருங்கின்” (பதிற்.58:15-17)

விதைகளை விதைக்க வலிய கைகளை உடைய உழவர்கள் மாடுகள் ஒலிக்கும்படி நுகத்தில் பூட்டி உழவர். கலப்பைகள் உழுத கொழுவினது படைச்சாலின் பக்கத்தே அசைகின்ற ஒளியையுடைய அழகிய மணியைப் பெறுதற்கு இடமான அகன்ற இடத்தையுடைய ஊர் என்று கூறும் பாடலடிகளின்வழி, இடத்துப் பின்புலத்தில் ஏர் ஓட்டுதலை அறிய முடிகிறது.

வயல் களங்களைப் பாதுகாத்தல் - நீர்த்தேக்கம்

நீர் இன்றியமையாது உலகு. நீர் ஆதாரம் விளைச்சலுக்கு மிகவும் முக்கியம். பண்டைக் காலத்தில் நீர்த்துறைகளாகவும், நீர்த்தேக்கங்களாகவும் அமைத்துப் பாசனத்திற்குத் தேவையான நீரை எடுத்துக் கொண்டனர்.

“தேம்பாய் மருதம் முதல்படக் கொன்று

வெண்தலைச் செம்புனல் பரந்துவாய் மிகுக்கும்

பலசூழ்ப் பதப்பர் பரிய வெள்ளத்துச்

சிறைகொள் பூசலின் முபுகன்ற ஆயம்”

(பதிற்.30:16-19)

ஊரில் புதுவெள்ளம் ஏற்படும் போது வைக்கோல் புரிகளால் மணல் மூட்டைகளை அமைத்து அவ்வெள்ளத்தினை தடுத்துள்ளனர். இந்நிகழ்வே அணைக்கட்டின் ஆரம்பமாக இருந்திருக்க வாய்ப்புண்டு. வெள்ளமாக ஓடும் நீரை நீர்த் தேக்கம் அமைத்து வருங்காலத்தில் பயன்படுத்தியமையை இப்பாடல்வழி அறிய முடிகிறது. உரிய காலத்தில் மழை வராவிடினும் தேக்கி வைத்த தேக்கத்தில் இருந்து நீரை எடுத்துப் பயன்படுத்திக் கொள்வர்.

வயலுக்கு வலிமை (உரம்) ஊட்டுதல்

“தொறுத்த வயல் ஆரல் பிறழ்நவும்

ஏறுபொருத செறு உழாது வித்தநவும்

கரும்பின் பாத்திரப் பூத்த நெய்தல்”

(பதிற்.13:1-3)

ஆட்டிக்கிடையை வயற்களங்களில் அமைக்க வேண்டிய காரணத்தைப் பற்றிச் சிந்திக்கும் போது நிலத்திற்கு உரம் ஊட்ட வேண்டியே இச்செயல் நிகழ்ந்துள்ளமையை உணர முடிகிறது. ஆட்டின் எச்சங்கள் வயலுக்கு நல்ல இயற்கை உரமாகும் என்பது அனைவரும் அறிந்த ஒன்றே! பறவைகளிடம் இருந்து பயிர்களைப் பாதுகாத்தல்

“கழனி உழவர் தண்ணுமை இசைப்பின்

பழன மஞ்ஞை மழைசெத்து ஆலும்”

(பதிற்.90:41-42)

வயலில் உள்ள உழவர்கள் பறவைகளை விரட்டும் பொருட்டுத் தண்ணுமைப் பறையை முழக்குவர். ஆனால் அதனைக் கேட்டு மயில்கள் ஆடும் என்கிறது மேற்காணும் பாடல்.

நெற்கதிர் அரிநர் - கரும்பு அறைநர்

“நெல்லின் செறுவில் நெய்தல் பூப்ப

அரிநர் கொய்வாள் மடங்க அறைநர்

தீம்பிழி எந்திரம் பத்தல் வருந்த”

(பதிற்.19:21-23)

எனும் இப்பாடல் வரிகளில் இருந்து அக்காலத்தில் நெற்கதிர்களை அறுக்க அரிவாள் பயன்பட்டிருக்கிறது. நெற்கதிர்களை அறுப்பவரை ‘அரிநர்’ என்று அழைத்திருக்கின்றனர் என அறிய முடிகின்றது. நெற்கதிர் அறுப்பதற்கும் கரும்பினை வெட்டுதற்கும் உள்ள வேறுபாட்டினை உணர்த்தவே வேறுவேறு சொல்லாட்சிகளைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். அதாவது, நெற்கதிர்களை அறுப்பவரை ‘அரிநர்’ என்றும் கரும்பினை வெட்டி அறைபவரை ‘அறைநர்’ என்றும் அழைத்துள்ளனர். கூடுதல் செய்தியாக, கரும்பினை வெட்டிச் சாறு பிழியப் பயன்படுத்தப்படும் எந்திரத்தை ‘எந்திரம்’ என்ற சொல்லாட்சியாலேயே குறித்துள்ளனர் என்பதையும் உணர முடிகிறது.

நெற்களத்தில் போரடித்தல்

“அறாஅ யாணர் அகன்கண் செறுவின்

அருவி ஆம்பல் நெய்தலொடு அரிந்து

செறுவினை மகளிர் மலிந்த வெக்கைப்

பருஉப் பகடுஉதிர்த்த மென்செந் நெல்லின்”

(பதிற்.71:1-4)

வயலில் விளைந்த நெற்கதிர்களைப் பலவிதமான பூக்கள் சூடியுள்ள மகளிர் அறுப்பர். அறுத்த நெற்கதிர்களைக் கட்டுக்கட்டிப் போரடிக்கும் நெற்களத்தில் கொண்டு சேர்ப்பர். நெற்களத்தில் (வெக்கை)

மாடுகளைக் (பகடு) கொண்டு உதிர்ப்பர் தற்காலத்தில் இந்நிகழ்வு 'பிணையல் அடித்தல்' என அழைக்கப்படுகின்றது. உதிர்த்த நெல்லினை மரக்காலால் அளப்பதற்காகக் குவித்து வைப்பர். இவ்வாறாக வயலில் விளைந்த நெல் நெற்களம் வந்து சேர்கிறது என்பதனை மேற்கண்ட பாடலடிகள் விளக்குகின்றன.

நெல்லைக் குவித்தல்

அறுத்த நெல்லை அரிசியாக்கும் வேலையினை நெல்குத்தும் மகளிர் செய்கின்றனர். உரலில் நெல்லை இட்டு அதனை உலக்கை கொண்டு குத்துவதன்வழி அரிசியாக்கப்படுகின்றதனை அறிய முடிகின்றது. வள்ளை மகளிர் உலக்கையால் அவல் குற்றிய செய்தியினையும் அம்மகளிர் நெல்வயல்களில் நாரைகளை ஓட்டிய செய்தியினையும் அறிய நேரிடுகிறது.

விளைபொருட்களை மாட்டுவண்டி கொண்டு ஏற்றிச் செல்லுதல்

வயல்களில் விளைந்த பொருட்களைச் சந்தைக்கு ஏற்றிச் செல்ல மாட்டு வண்டியின் தேவை மிக முக்கியமானது.

“வல்வாய் உருளி கதுமென மண்ட

அள்ளல் பட்டுத் துள்ளுது துரப்ப” (பதிற்.27:11-12)

எனும் பாடலடிகளில் வயல்களில் விளைந்த பொருட்களை வண்டிகளின் மூலம் ஏற்றிச் சென்றதனை அறிய முடிகின்றது.

முடிவுரை

பதிற்றுப்பத்தில் வயற்களம் அமைத்தல், ஏர் கொண்டு உழுதல், எருவை உரமாக்குதல், விளைநிலங்களைக் காத்தல், நெற்கதிர்களை அறுத்தல், களத்தில் போரடித்தல், கரும்பு வெட்டுதல், எந்திரங்களைக் கொண்டு சாறு பிழிதல், விளைபொருட்களை வண்டிமாடுகளில் ஏற்றிச் செல்லுதல் முதலான உழவுசார் செய்திகள் இடம்பெற்றுள்ளன. சங்க நூல்களுள் ஒன்றான பதிற்றுப்பத்தானது சேரமன்னர்களின் போர், போர்க்களம், கொடைச்சிறப்பு ஆகியவற்றைப் பற்றிப் பாடுவது மட்டுமின்றி, சேரநாட்டு ஏர், ஏர்க்களம், விளைநிலங்களின் சிறப்பு ஆகியவற்றையும் பாடுவதனை முதன்மை நோக்கமாகக் கொண்டு திட்டமிட்டுப் பாடப்பெற்ற நூல் எனும் முடிவுக்கு வரலாம்.

பார்வை நூல்கள்

- கௌமாரீஸ்வரி எஸ்.(பதி.), 2009, திருக்குறள் பரிமேலழகர் உரை, சாரதா பதிப்பகம், சென்னை.
- சாமிநாதய்யர் உ.வே. (ப.ஆ), 1957, பதிற்றுப்பத்து மூலமும் உரையும், உ.வே.சா பதிப்பகம், சென்னை.
- பாலுச்சாமி, எ., 2011, மருதத்தில் மக்கள் வாழ்வியல், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை.

மலைபடுகடாம் கூட்டும் நன்னன்சேய் நன்னனின் நாட்டுவளம்

மா.விஜயலெட்சுமி

முனைவர்பட்ட ஆய்வாளர்

பாரதிதாசன் உயராய்வு மையம், பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம்

திருச்சிராப்பள்ளி - 24.

பத்துப்பாட்டு நூல்களுள் ஒன்றான மலைபடுகடாம் 583 பாடலடிகள் கொண்டதொரு நூல். இந்நூலின் மற்றொரு பெயர் கூத்தராற்றுப்படை. இந்நூலைப் பாடியவர் இரணியமுட்டத்துப் பெருங்குன்றூர்ப் பெருங்கொசிகனார். இந்நூலின் பாட்டுடைத்தலைவன் செங்கண் மாத்துவேள் நன்னன்சேய் நன்னன் ஆவான். இந்நூலில் செங்கண்மா, பல்குன்றக் கோட்டம், நவிரமலை, சேயாறு ஆகிய வாழிடங்கள் முதன்மையாகச் சுட்டப்பெற்றுள்ளன. இந்நிலப்பரப்புகள் தொண்டைநாட்டு நிலப்பரப்புகளாகும். இந்நாட்டின் வளங்களை மலைபடுகடாத்தின்வழி அறிமுகநிலையில் அடையாளப்படுத்துவனை நோக்கமாகக் கொண்டது இக்கட்டுரை.

அரசனைத் தேடிச் செல்லும் கூத்தர்கள்

நன்னன்சேய் நன்னனிடம் பரிசில் பெற்ற கூத்தர் கூட்டத்துள் ஒருவன், வறுமையில் வாடும் பிறிதொரு கூத்தர்கூட்டத் தலைவனிடம் நன்னனின் வள்ளல்தன்மையைக் கூறி, அவனிடம் ஆற்றுப்படுத்துவதனை மையநோக்கமாகக் கொண்டதே இந்நூல். நன்னனின் நவிரமலையை அடைவதற்கான வழிகள் குறித்து நூல்முழுமையும் விதந்து பேசப்பட்டிருக்கும்.

அவ்வகையில், வழிப்போக்கரான கூத்தர்க்கு நன்னனின் நாட்டுக் குடிமக்களும் விருந்தோம்பல் செய்துள்ளனர். இனிவரும் பகுதியில் நன்னனின் நவிரமலையை நோக்கிச் செல்லும் கூத்தர்களின் நிலைமை, நன்னனின் நாட்டுவளம் ஆகியன விவரிக்கப் பெறுகின்றன.

உயர்ந்த மலையில் ஏறுவதில் துன்பம் இல்லை எனினும் நடந்த களைப்பால் நாயின் நாக்குப் போன்ற காலடியில் (பாதத்தில்) கற்கள் பட்டதால் கால்கள் சிவக்க மயில் தோகை போல அசைய மெலிந்தவராய் விறலியர் நடந்தனர். அங்கு நீர் நிறைந்த குளத்தில் குளிர்ச்சி தரும் அருவிநீர் உள்ளது. தூய்மையாக இருந்த மணல்மேட்டில் கூத்தர்களின் தலைவனே, கொஞ்சம் இளைப்பாறிக்கொள் என்றான் ஆற்றுப்படுத்தும் கூத்தருள் ஒருவன்.

உயர்ந்தோங்கு பெருமலை ஊறின்று ஏறலின்

மதம்தபு ஞுமலி நாவின அன்ன

துளங்கியல் மெலிந்த கல்பொரு சிறடிக்

கணங்கொள் தோகையின் கதுப்பிகுத்து அசைஇ

விலங்குமலைத்து அமர்ந்த சேயரி நாட்டத்து

இலங்குவளை விறலியர் நிற்புறஞ் சுற்றக்

கயம்புக் கன்ன பயம்படு தண்ணிழல்

புனல்கால் கழீஇய மணல்வார் புறவில்

புலம்புவிட் டிருந்த புனிறுஇல் காட்சிக்

கலம்பெறு கண்ணுளர் ஒக்கல் தலைவ (41-50)

நன்னன்சேய் நன்னனின் நாடு

வற்றாத வளமுடைய நாடு மற்ற நாட்டினர்க்கு உணவு தந்து உதவும் வளம் கொண்ட நாடு. மலைகளும், சோலைகளும், விலங்குகளும் புகலிடமாகக் கொண்ட நாடு அரசன் புகழ் கெடாதபடி பகைவர்கள் புறமுதுகு காட்டி ஓடச் செய்வார்கள். அவர்களின் புகழைப் பாராட்டிப் பரிசுகள் கொடுத்து வாரி வழங்குவர். வான்மழை அவர்களை இகழ்ந்தவர்களைத் தண்டிக்கும் அளவிற்குப்

புகழ்ந்து பணிந்தவர் பகையரசர்கள் தன் நாட்டுரிமைகளைக் கூடத் தருவர். இதனை உணர்த்தும் பாடலடிகள் பின்வருமாறு:

ஆற்றின் அளவும் அசையும்நல் புலமும்
வீற்றுவளம் சுரக்கும்அவன் நாடுபடு வல்சியும்
மலையும் சோலையும் மாபுகல் கானமும்
தொலையா நல்லிசை உலகமொடு நிற்பப்
பலர்புறங் கண்டவர் அருங்கலம் தரீஇப்
புலவோர்க்குச் சுரக்கும் அவர்சுகை மாரியும்
இகழுநாப் பிணிக்கும் ஆற்றலும் புகழுநாக்கு
அரசுமுழுது கொடுப்பினும் அமரா நோக்கமொடு
தூத்துளி பொழிந்த பொய்யா வானின் (67-75)

பலாப்பழங்களின் அழகு

நெடுமலைச் சாரல்களில் மழைவளம் பெற்று வளர்ந்த பலாமரத்தின் காய்கள் மத்தளம் போல் கிளைகளில் தொங்கும். அவை வழிப்போக்கரின் தலையில் தட்டி அவர்களைத் தடுத்து நிறுத்தும்.

மாறுகொள ஒழுகின ஊறுநீர் உயவை
நூறொடு குழீஇயின கூவை சேறுசிறந்து
உண்ணுநாத் தடுத்தன தேமாப் புண்அரிந்து
அரலை உக்கன நெடுந்தாள் ஆசினி
விரலுன்று படுகண் ஆகுளி கடுப்பக்
குடினா இரட்டும் நெடுமலை அடுக்கத்துக்
கீழும் மேலும் கார்வாய்த்து எதிரிச்
சுரம்செல் கோடியர் முழுவின் தூங்கி
முரஞ்சுகொண்டு இறைஞ்சின அலங்குசினைப் பலவே (136-144)

வீடுகள்தோறும் பல்கவையுணவு

அவ்வூரில் மலையில் விளைந்த தினை, ஊன்கறி, மூங்கில் குழாய் உள்ளே ஊற்றிப் புளிக்க வைக்கப்பட்டுள்ள கள்ளின் இனிய சுவையோடு தேன், நெல்லரிசிச் சோற்றையும் உண்டு மகிழ்ந்தனர் நன்னனின் நாட்டு மக்கள். அவற்றை அவ்வூர்மக்கள் உமக்கும் விருந்தாகத் தருவர் என்கிறான் ஆற்றுப்படுத்தும் கூத்தன். இதனை உணர்த்தும் பாடலடிகள் பின்வருமாறு:

வேய்ப்பெயல் விளையுள் தேக்கள் தேறல்
குறைவின்று பருகி நறவுமகிழ்ந்து வைகறைப்
பழங்செருக்கி உற்றலும் அனந்தல் தீர
அருவி தந்த பழஞ்சிதை வெண்காழ்
வருவிசை தவிர்த்த கடமான் கொழுங்குறை (171-175)

இறைவனை வழிபடுங்கள் வாத்தியம் வேண்டாம்

பெரிய கருங்கல் போன்ற முகபடாம் போர்த்திய யானைப் படையில், வில் ஏந்தி வீரம்மிக்க படைவீரர்கள் காவல் காத்து நிற்பர். மலை உச்சியில் பூவேலைப்பாடுகள் செய்யப்பட்ட கோபுரங்கள் காட்சியளிக்கும். அங்கு இறைவனை வணங்குங்கள், ஆனால் இசைக்கருவிகளைப் பயன்படுத்த வேண்டாம், காரணம் - மழை பெய்துகொண்டே இருக்கும். அதனால் இசைக்கருவிகளின் பதம் கெட்டு விடும் என்று குறிப்பிடுகிறான் ஆற்றுப்படுத்தும் கூத்தன்.

மாரியின் இகுதரு வில்லுமிழ் கடுங்கணைத்
தாரொடு பொலிந்த வினைநவில் யானைச்
சூழியிற் பொலிந்த சுடர்ப்பூ இலஞ்சி
ஓர்யாற்று இயவின் மூத்த புரிசைப்
பராவரு மரபிற் கடவுட் காணிற்
தொழாஅநிற் கழியின் அல்லது வறிது
நும்இயம் தொடுதல் ஓம்புமின் மயங்குதுளி
மாரி தலையும்அவன் மல்லல் வெற்பே
அலகை யன்ன வெள்வேர்ப் பீலிக்

கலவ மஞ்ஞை கட்சியில் தளரினும் (226-235)

அருவி விழும் ஓசையும் பழங்களின் மணமும்

மலையின் உயரத்தில் பழுத்த பலாப்பழத்தைக் குரங்குகள் உண்டு சுவைக்கும் போது தேனின் சுவையும் பலாப்பழத்தின் வாசமும் திசையெல்லாம் மணக்கும். மலையிலிருந்து அருவிநீர் வாரி அடித்துக்கொண்டு பல்பொருட்களை வீழ்த்துவதால் உண்டாகும் ஓசையானது இன்னிசை வாத்தியம் ஒலிப்பது போல் தோன்றும். இதனை உணர்த்தும் பாடலடிகள் பின்வருமாறு:

பலதிறம் பெயர்பவை கேட்குவிர் மாதோ
கலைதொடு பெரும்பழம் புண்கூர்ந்து ஊறலின்
மலைமுழுதும் கமழும் மாதிரம் தோறும்
அருவிய நுகரும் வானர மகளிர்
வருவிசை தவிராது வாங்குபு குடைதோறும்
தெரியிமிழ் கொண்டநும் இயம்போல் இன்னிசை (291-296)

ஓசைகள் பல

குழிக்குள் விழுந்த யானையைப் பிடிக்க முயலும் பாகர்களின் பேச்சொலியும், கிளிகள் விரட்டும் பெண்கள் போடும் பேரோசையும், கூட்டத்தைவிட்டுத் தப்பியோடிய காளையின் ஓசையும், இடையர்களும் குறவர்களும் இருபகுதியாகப் பிரிந்து வந்து ஆடிப் பாடிக் கூவும் ஒலியும், காட்டெருமைகள் தமக்குள் சண்டையிடும் ஒலியும், காட்டு மல்லியும், குறிஞ்சிப் பூவும் சிதையும் மெல்லிய ஓசையும் செல்லும் வழியிடையே நீங்கள் கேட்கமுடியும் என்கிறான் ஆற்றுப்படுத்தும் கூத்தன்.

முல்லைநிலத்தாரின் விருந்தோம்பல்

நெல்லையும் அரிசியையும் பண்டம் மாற்றிக் கொள்வது போல் வெள்ளாளும் செம்மறியாளும் கலந்து மேயும் முல்லை நிலத்தில் கடல் போன்ற ஒலி செய்யும் காட்டில் இருக்கும் இடையர்கள் குடியிருப்பில் இரவு நேரத்தில், பாலும் சோறும் உண்ணத் தந்து மயிர் நீக்கிய ஆட்டுத்தோலைப் படுக்கையாக உறங்கத் தருவர். இரவு காட்டில் உள்ள விலங்குகள் துன்பம் நேர்ந்து விடாதவண்ணம் நெருப்பு மூட்டித் துணையாக இருப்பர் என்கிறான் ஆற்றுப்படுத்தும் கூத்தன்.

பலம்பெறு நசையொடு பதிவயின் தீர்ந்தநும்
புலம்புசேண் அகலப் புதுவிர் ஆகுவிர்
பகர்விரவு நெல்லின் பலவரி யன்ன
தகர்விரவு துருவை வெள்ளையொடு விரைஇக்
கல்லென் கடத்திடைக் கடலின் இரைக்கும்

பல்யாட்டு இனநிறை எல்லினிர் புகினே
பாலும் மிதவையும் பண்ணாது பெறுகுவிர்
துய்ம்மயிர் அடக்கிய சேக்கை யன்ன
மெய்யுரித்து இயற்றிய மிதிஅதன் பள்ளித்
தீத்துணை ஆக்ச் சேந்தனார் கழிமின் (411-420)

மருதநில வளமும் விருந்தோம்பலும்

முள்ளீக்கிய மீனின் தசையுடன் வெண்மையான அரிசிச் சோறும் தேனுடன் மலர் மாலை குடிய நன்னனுக்கு ஏற்றதாகும். அதைத் தம் சுற்றத்தாருடன் உண்டு மருத நில உழவர்கள் மகிழ்வர். மருதநில உழவர்கள் பாடும் ஏர்மங்கலப்பாட்டை யாழ் மீட்டி இசை கூட்டி நீங்களும் பாடி மகிழுங்கள் என்கிறான் ஆற்றுப்படுத்தும் கூத்தன்.

வண்டுபடக் கமழும் தேம்பாய் கண்ணித்
திண்தேர் நன்னற்கும் அயினி சான்மனாக்
கண்டோர் மருளக் கடும்புடன் அருந்தி
எருதெறி களமர் ஓதையொடு நல்யாழ்
மருதம் பண்ணி அசையினிர் கழிமின் (466-470)

கானவரின் உபசரிப்பு

முடுவல் தந்த பைந்நிணத் தடியொடு
நெடுவெண் ணெல்லின் அரிசிமுட் டாது
தலைநாள் அன்ன புகலொடு வழிச்சிறந்து (563-565)

தம்முடன் வந்த வேட்டை நாய் பற்றிக் கொண்டு வந்த விலங்குகளின் கொழுத்த தசையை வெண்ணிற நெல் அரிசிச் சோற்றுடன் அன்பின் குறைவின்றி முதல் நாள் உபசரிப்பைப் போல் கடைசி நாள்வரை உபசரிப்பர் கானவர் என்கிறான் ஆற்றுப்படுத்தும் கூத்தன்.

முடிவுரை

நன்னனிடம் பரிசில் பெறுவதற்குக் கூத்தர் கூட்டத்தை ஆற்றுப்படுத்தும், (முன்னர்) பரிசில் பெற்ற ஒருவன் நன்னனின் வள்ளல்தன்மையைச் சிறப்பித்துக் கூறும்வேளையில் நன்னனது நாட்டு நானில மக்களின் விரும்புதோம்பல் பண்பினையும் நானில வளங்களையும் சுவைபட விவரித்துக் காட்சிப்படுத்தியுள்ளார் பெருங்குன்றூர்ப் பெருங்கொளசிகனார்.

பார்வை நூல்கள்

- சோமசுந்தரனார், பொ.வே.(உ.ஆ.), 1972, பத்துப்பாட்டு பகுதி (1), திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை.
- ஜெகதீசன் இரா., முருகேசன் க. & கார்த்திகேயன் வேல்., (பதி.), 2012, பத்துப்பாட்டு ஆய்வுக்கோவை - மலைபடுகடாம், குறிஞ்சிப் பதிப்பகம், ஆம்பூர்.

சங்ககால மக்களின் வாழ்வியலில் மனிதம்

சி.யுவராஜ்

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்

பாரதிதாசன் உயராய்வு மையம்

பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம், திருச்சிராப்பள்ளி -24.

மனிதம் மண்ணுலத்தில் இருப்பதால் இன்னும் உலகம் எழிலாகவும் வளமாகவும் இருக்கிறது. மனித செயல்பாடுகளில் ஒரு மனிதன் மற்றொரு மனிதன் மேல் காட்டும் அன்பு தான் மனிதம் எனலாம். 'அன்பின் வழியது உயிர்நிலை' என்று வள்ளுவர் மிகச் சரியாகக் கணிக்கிறார். சங்ககால இலக்கியமான பத்துப்பாட்டும் எட்டுத்தொகையும் வெளிப்படுத்தும் மனிதப்பண்புகளை இனங்கண்டு வெளிப்படுத்துகின்றது இக்கட்டுரை.

மனிதம் - சொல் விளக்கம்

“மனம் என்ற சொல்லின் அடியிலிருந்தே மனிதம் என்ற சொல்லும் தோன்றியிருக்க வேண்டும். மனத்தை உடையவன் மனிதன் என்றிருந்தது பின்பு மனிதம் என்றாகியிருக்கலாம். அதுவே முதல் நீண்டு மானிடம் என்று ஆகியிருந்தல் வேண்டும்” என்று கரு.நாகராசன் ‘தமிழர் கண்ட மனம்’ நூலில் கூறியதை சி. இராசவேந்திரன் வழிமொழிகிறார். மனிதன் என்ற சொல் மனிதம் ஆக மாறிய மனிதநேயத்தைக் குறிக்கிறது என்பார். (சி.இராசவேந்திரன், பெரியபுராணத்தில் மனிதநேயச் சிந்தனை, ப.58)

சங்ககாலப் பெண்கள்

மனமொத்த தலைவனும் தலைவியும் கருத்தொருமித்த ஆதரவான இனிமையைப் பழந்தமிழர்கள் ஊக்குவித்தனர். தலைவிக்குத் துணையாக நின்ற தோழியானவள் அவளுடைய காதலுக்குத் தூதாக மட்டுமின்றி விரைவில் காதலரின் திருமணத்தை நடத்தச் செவிலியிடமோ தாய் தந்தையரிடமோ எடுத்துரைக்கும் காட்சிகளைச் சங்க இலக்கியம் பதிவு செய்திருக்கிறது. உடன்போக்குச் செயலை எதிர்க்காமல் வாழ்த்திய நெஞ்சங்களைக் காட்டும் வரலாற்று ஆவணமாகத் திகழ்கிறது சங்க இலக்கியம்.

தலைவனே துணையென்று தலைவி வீட்டைத் துறந்து செல்கிறாள். தலைவியைத் தேடி வருகிறாள் செவிலித்தாய். அந்தணரிடம் என் மகள் ஆடவன் ஒருவருடன் சென்றதைக் கண்டீர்களா எனக் கேட்பதை,

“என்மகள் ஒருத்தியும் பிறன்மகன் ஒருவனும்
தம்முளே புணர்ந்த தாமறி புணர்ச்சியர்
அன்னார் இருவரைக் காணிரோ பெரும” (கலி.9:6-8)

என்கிறாள் செவிலி. அவ்வாறு கேட்கும் செவிலிக்கு அந்தணர் விடை சொல்கிறார். இதனை,

“ஏழ்புணர் இன்னிசை முரல்பவர்க்கு அல்லதை
யாழுளே பிறப்பினும் யாழ்க்கவைதாம் என்செய்யும்
சூழுங்கால் நும்மகள் நுமக்குமாங்கு அனையளே எனவாங்கு
இறந்த கற்பினாட்கு எவ்வம் படரன்மின்
சிறந்தாணை வழிபடச் சென்றனள்
அறந்தலை பிரியா வாறுமற்று அதுவே” (கலி.11:18-23)

பல்வேறு நறுஞ்சாந்தமும் அதைப் பயன்படுத்துவோர்க்கே பயன்தரும். யாழில் பிறக்கும் இசையும் இசையைக் கேட்பவர்க்கே பயன்தரும். அதுபோல நும்மகள் சிறந்ததோர் காதலனைத் தேடிச் சென்றனர். அவர்க்கே அவள் உரிமை. எனவே அமைதிக்கொள் என்கிறார் அவ்ஆன்றோர்.

கைம்பெண் காண்துயர்

புறநானூறு காட்டும் கைம்பெண் வாழ்க்கைநிலை கண்ணீர் வரவழைக்கும் துன்பநிலைக் காட்சியாக விரிகிறது. மன்னன் பூதப்பாண்டியன் மாண்டுவிட்டான். அவனுடனே தானும் தீப்பாய்ந்து உயிரைப் போக்கிக் கொள்ளத் துணியும் அவன் மனைவி பெருங்கோப்பெண்டை அவ்வூர் ஆன்றோர் தடுத்து நிறுத்தினர். கைம்பெண் படுதுயரங்களைச் சொல்லி, அவர் உயிர்வாழ்தலினும் இறத்தல் நன்றே என்கிறார் ஒரு புலவர். இதனை,

“அணில்வரிக் கொடுங்காய் வாள்போழ்த் திட்ட
காழ்போல் நல்விளர் நறுநெய் தீண்டாது
வெள்ளை சாந்தொடு புளிப்பெய்து அட்ட
வேளை வெந்தை வல்சியாகப்
பரற்பெய் பள்ளிப் பாய் இன்று வதியும்
...

நளிஇரும் பொய்கையும் தீயும் ஓரற்றே” (புறம்.246:4-15)

கைபிழிந்த நீர்ச்சோற்றை, வெள்ளை எள் அரைத்துப் புளிச்சாறு கலந்த வேளைக் கீரையுடன் உண்டு, பருக்கைக் கற்களின்மேல் பாய் விரிக்காமல் படுத்துறங்க வேண்டும் என்ற கட்டுப்பாடுகள் பெண்ணைக் கொல்லாமல் கொல்வன அன்றே! கைம்பெண்கள் “பாசடகு மிசையார் பனிநீர் மூழ்கார்” (புறம்.62) என்றும் அறிகிறோம். கணவனை இழந்த பெண்டிரின் உணர்வையெலாம் கொன்று சமூகத்தில் ஒதுக்கி வைக்கப்பட்ட நிலையைக் காண்கிறோம்.

உயவற் பெண்டிர் (புறம்.246), ஆணில் பெண்டிர் (புறம்.353), பருத்திப் பெண்டிர் (353), கழிகல் மகடுஉ (புறம்.261) என்றெல்லாம் கணவனையிழந்தோர் பெயர்கள் புலவர்களால் குறிப்பிடப்பெற்றுள்ளன. கொய்மழித் தலையும் பல்லணி யிழந்த தோற்றமும் பெண்மைக்கு அந்நாளில் சமூகம் தந்த நிலை.

கணவன் இறந்த பின்பு வாழ்ந்து துயர் அடைவதைக் காட்டிலும் அவனுடன் மாய்வதையே தலைக்கற்பாக நினைத்தனர். அந்நாள் மணிமேகலைக் காப்பியம் கூறுவதை,

“காதலர் இறப்பிற் கணையெரி பொத்தி
ஊதுலைக் குருகின் உயிர்த்தகத் தடங்காது
இன்னுயிர் ஈவர் ஈயார் ஆயின்
நன்னீர்ப் பொய்கையி னளியெரி புகுவர்
நளியெரி புகாஅ ராயின் அன்பரொடு
உடனுறை வாழ்க்கைக்கு நோற்றுஉடம்பு அடுவர்”

(மணி. ஊரலர் உரைத்த காதை, 42-47)

என உரைக்கிறது. போரில் கணவன் உயிர் நீத்தான் எனின், அவனைக் கொன்ற வேலினால் தன்னையும் மாய்த்துக்கொள்வாள் பெண் என்பதை,

“நீத்த கணவன் நீர்த்த வேலின்
பேஎத்த மனைவி ஆஞ்சி யானும்” (தொல்.புறத்.19:12-13)

எனத் தொல்காப்பியம் குறிக்கிறது.

விருந்தோம்பல்

தமிழர்களின் உயர்பண்புகளில் ஒன்று விருந்தோம்பல் ஆகும். விருந்தினர் புறத்திருக்கச் சாவாமருந்தே கிடைத்தாலும் தனியாக உண்ணாத தன்மைக்குரியோர் தமிழர்கள் என்பதை,

“உண்டால் அம்ம இவ்வுலகம் - இந்திரர்

அமிழ்தம் இயைவ தாயினும் இனிதெனத்

தமியர் உண்டலும் இலரே”

(புறம்.182:1-3)

எனும் புறநானூற்றுப் பாடலடிகள் சுட்டுவதன்வழி அறியலாம். சிறுகுடிகிழான் பண்ணனைப் பாராட்டிச் சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவன் பாடியதை,

“பொய்யா எழிலி பெய்விடம் நோக்கி

முட்டை கொண்டு வன்புலம் சேரும்

சிறுநுண் றும்பின் சில்ஓழுக்கு ஏய்ப்ப

சோறுடைக் கையர் வீறுவீறு இயங்கும்”

(புறம்.173:5-8)

எனும் புறநானூற்றுப் பாடலடிகள்வழி அறியலாம். அப்பசிப்பணி மருத்துவனாம் பண்ணனை, ‘யான் வாழும் நாளும் பண்ணன் வாழிய’ எனப் புலவர் பாடுகிறார்.

விருந்தினரைப் பேணாத வாழ்க்கை செம்மை இல்லாத வாழ்க்கை “விருந்துண்டு ஒளிக்கும் திருந்தா வாழ்க்கை” எனப் பெருங்குன்றூர்க் கிழார் பாடலடியின் வழியாகக் கூறுகிறார்.

சங்ககாலக் குலமகளிர், தன்னிடம் உள்ள உணவு மிகக்குறைவாக இருப்பினும், விருந்தினர் பலராய் வரக்கண்டும் துன்பமின்றியும் அனைவரையும் முறையாக வரவேற்றுப் பகிர்ந்து விருந்தோம்புவர் என்பதை,

“தவச்சிறிது ஆயினும் மிகப்பலர் என்னாள்

நீள்நெடும் பந்தர் ஊண்முறை ஊட்டும்

இற்பொலி மகடுஉப் போல”

(புறம்.331:7-9)

என உறையூர் முதுகூத்தனார் கூறுவதைக் காணமுடிகிறது. இரவில் நேரங்கழித்து விருந்தினர் வந்தாலும் மனம் கோணாமல் ஏற்று விருந்தோம்பும் பெண்டிரை

“அல்லில் ஆயினும் விருந்துவரின் உவக்கும்

முல்லை சான்ற கற்பின்

மெல்லியள் குறுமகள்...”

(நற்.142:9-11)

என நற்றிணைப்பாடல் வெளிப்படுத்துகின்றது. விருந்தினர் வருகையால் தலைவன் தலைவிக்கு இடையே எழும் ஊடல் உருமாறுகிறது. இல்லறக் கடமையாய் விழுமியமாய் விருந்தோம்பல் இருந்ததை,

“எமக்கே வருகதில் விருந்தே சிவப்பாளன்று

சிறுமுள் ளெயிறு தோன்ற

முறுவல் கொண்ட முகங்காண் கம்மே”

(நற்.120:10-12)

என்று நற்றிணைப் பாடலடிகள் புலப்படுத்துகின்றன.

தலைவி வாடைக்காலத்தில் கொழுநன் வருவான் எனக் காத்திருக்கிறாள். வாடைக்காலம் எப்போது வரும் என்பதை எவரிடமாவது கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ள நினைக்கிறாள். அப்போது துறவி ஒருவர் வருகிறார். அவர் மனம் குளிர்மாறு பேசி வாடை வருவது எப்போது எனக் கேட்பதை,

“ஆகஇல் தெருவில் நாய்இல் வியன்கடை

செந்நெல் அமலை வெண்மை வெள்ளிழுது
 ஓர்இல் பிச்சை ஆர மாந்தி
 அற்சிர வெய்ய வெப்பத் தண்ணீர்
 சேமச் செப்பில் பெறீஇயரோ நீயே
 மின்னிடை நடுங்கும் கடைப்பெயல் வாடை
 எக்கால் வருவது என்றி

அக்கால் வருவர்எம் காத லோரே”

(குறுந்.277)

எனும் குறுந்தொகைப் பாடல் சுட்டுகின்றது. “நாய் இல்லாத வீட்டில் செந்நெல் அரிசிச்சோறும் வெண்மையான நெய்யும் தங்களுக்குக் கிடைக்கட்டும். வயிறு நிறைய உண்டபின் வெந்நீரைத் தங்கள் கமண்டலத்தில் பெறுவீராக” என அத்துறவியின் பசிதீர்க்கும் வழியையும் புலப்படுத்துகிறார் ஓரிற்பிச்சையார்.

இரக்கவுணர்வு

பேகன் என்னும் மன்னன் தன் மனைவி கண்ணகியைப் பிரிந்து வாழ்கிறான். பரிசில் வேண்டிப் பாடி வந்த புலவர்களான கபிலர், அரிசில்கிழார் ஆகியோர் கண்ணகிக்காக இரக்கப்பட்டு மன்னா ‘யாம் விரும்பும் பரிசில் நீவிர் இருவரும் சேர்ந்து வாழ்வதே ஆகும்’ எனச் கூறுகின்றனர்.

“...இன்னாது

இகுத்த கண்ணீர் நிறுத்தல் செல்லாள்
 முலையகம் நனைப்ப விம்மி

சூழல்இனை வதுபோல் அமுதனள் பெரிதே”

(புறம்.143:12-15)

எனக் கபிலர் வேதனைப்படுகிறார். மேலும்,

“...காந்தள்

முகைபுரை விரலின் கண்ணீர் துடையா
 யாம்அவன் கிளைஞரேம் அல்லேம் கேள்இனி
 எம்போல் ஒருத்தி நலன்நயந்து என்றும்
 வருஉம் என்ப”

(புறம்.144:8-12)

என்று பேகனின் மனைவி கூறுவதைப் பேகனிடம் உரைக்கிறார் பரணர்.

முரசுகட்டிலில் தூக்கம் போட்ட முதல் மனிதன் எனப் புதுக்கவிதைக்காரர்களால் நகைமுரண்படச் சொல்லப்படும் புலவர் மோசிகிரனார். சேரல் இரும்பொறையை நாடி வந்தபோது களைப்பால் முரசுகட்டிலில் தூங்கிவிடுகிறார். அங்கு வந்த அரசன் இதைக் கண்டு சினமாகாமல், அரசு நியதிப்படி வாளால் வெட்டாமல் இருந்ததோடு, புலவர் தூங்க ஏதுவாகக் கவரி வீசிய கனிவுறு காட்சியைப் புறநானூறு ஒரு குறும்படமாகப் பதிவு செய்கிறது.

“நுரைமுகந் தன்ன மென்பூஞ் சேக்கை

அறியாது ஏறிய என்னைத் தெறுவர

இருபாற் படுக்கும் நின்வாள் வாய்ஒழித்ததை

அதூஉம் சாலும் நற்றமிழ் முழுதுஅறிதல்

அதனொடும் அமையாது அணுக வந்துநின்

மதனுடை முழவுத்தோள் ஓச்சித் தண்ணென

வீசி யோயே...”

(புறம்.50:7-13)

என மோசிகிரனார் இரும்பொறையின் கனிந்த உள்ளத்தை வியந்து பாடுகிறார்.

கொடை

வறுமையில் வாடிய புலவர்கள் மன்னர்களிடம் திரும்பத்திரும்பச் சென்றாலும் மனங்கோணாது பரிசில் நல்கிய கொடையுள்ளம் படைத்தவர்களைப் புறநானூறு இனம் காட்டியிருக்கிறது. பிட்டங்கொற்றனின் கொடையுள்ளத்தைக் காரிக்கண்ணனார்,

“இன்று செலினும் தருமே சிறுவரை
நின்று செயினும் தருமே பின்னும்
முன்னே தந்தனென் என்னாது துன்னி
வைகளும் செலினும் பொய்யலன் ஆகி

யாம்வேண்டி யாங்குளம் வறுங்கலம் நிறைப்போன்” (புறம்.171:1-5)

என வியந்து பாடுகிறார். அதியமானின் கொடையுள்ளத்தை ஔவையார் பாடும்போது பலநாட்கள் தொடர்ந்து பரிசில் வேண்டிச் சென்றாலும், பலர் புடைசூழச் சென்றாலும் முதல்நான் கண்டது போலவே மகிழ்ந்து மனங்கோணாது பரிசில் தருவான் எனப் பாராட்டுவதை,

“ஒருநாள் செல்லலம் இருநாள் செல்லலம்
பலநாள் பயின்று பலரொடு செல்லினும்
தலைநாள் போன்ற விருப்பினன் மாதோ” (புறம்.101:1-3)

எனப் பாடிப் பரவுகிறார் ஔவையார்.

தொகுப்புரை

சங்க கால மக்கள் காதலிலும் (அகம்) வீரத்திலும் (புறம்) சிறந்து விளங்கியுள்ளமைக்குச் சான்று பகர்வனவே சங்க இலக்கியங்கள். அவ்விலக்கியங்கள் தம் சமகாலத்தில் வாழ்ந்த மக்களது மனிதநேயப் பண்புகளைச் சமகால மக்களுக்கு நடப்பியலை எடுத்துரைக்கும் நோக்கிலும் அடுத்தடுத்த தலைமுறை மக்களுக்கு அறிவுறுத்தும் நோக்கிலும் விதந்து பேசியுள்ளன எனலாம். இலக்கியங்கள் மனிதன் மேற்கொள்ள வேண்டிய இலக்கினை எடுத்தியம்பும் தன்மையன. இவ்எடுத்தியம்பும் தன்மையைச் சங்க இலக்கியங்கள் செவ்வனே செய்துள்ளன எனலாம்.

பார்வை நூல்கள்

- கௌமாரீஸ்வரி, எஸ்.(பதி.), 2009, தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் இளம்பூரணர் உரை, சாரதா பதிப்பகம், சென்னை.
- சாமி சிதம்பரனார், 2014, குறுந்தொகைப் பெருஞ்செல்வம், பூம்புகார்ப் பதிப்பகம், சென்னை.
- சோமசுந்தரனார், பொ.வே., 1972, பத்துப்பாட்டு பகுதி (1), திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை.
- தண்டபாணி, துரை.(உ.ஆ.), 2010(மு.ப.), மணிமேகலை தெளிவுரை, உமா பதிப்பகம், சென்னை.
- தமிழமுதன் மு.(உ.ஆ.), 2012(மு.ப.), கலித்தொகை மூலமும் உரையும், சாரதா பதிப்பகம், சென்னை.
- துரைசாமிப்பிள்ளை ஔவை சு., 2010(மு.ப.), புறநானூறு மூலமும் உரையும் தொகுதி (2), பூம்புகார்ப் பதிப்பகம், சென்னை.
- நாராயணசாமி ஐயர் பின்னத்தூர், (உ.ஆ.), 1952(மு.ப.), நற்றிணை மூலமும் உரையும், திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை.

குறுந்தொகைத் திறனுரைகள் - நூல் மதிப்பீடு

கா.ராஜகணபதி

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்
அண்ணாமலைநகர்.

செவ்விலக்கிய நூல்களுள் ஒன்றாகிய குறுந்தொகைக்குப் பல பதிப்புக்களும் உரைகளும் வெளிவந்துள்ளன. அதேபோல் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு தொடங்கி இருப்பத்தோராம் நூற்றாண்டு வரையிலும் அந்நூல் குறித்துக் கட்டுரைகளும், நூல்களும் பல எழுதப்பட்டுள்ளன. நூல்களின் அமைப்பு நிலைகளுக்கேற்ப அவற்றினை அறிமுக நூல்களாகவும், விளக்கவியல் நூல்களாகவும், இரசனைசார் நூல்களாகவும், திறனாய்வு நூல்களாகவும் வகைப்படுத்தலாம். அவ்வகையில் ஆ.மணி என்பவர் ‘குறுந்தொகைத் திறனுரைகள்’ எனும் நூல் ஒன்றை எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். அது எவ்வகை நூல் என்பதனை அறிமுகப்படுத்தி, மதிப்பீடு செய்வது இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

மதிப்பீடு - விளக்கம்

மதிப்பீடு என்பதற்கு ஆங்கிலத்தில் ‘Evaluation’ ‘Evaluate’ எனும் பொருளைக் கூகுள் மொழிபெயர்ப்புத் தருகின்றது. யுனிவர்சல் டிலக்ஸ் டிக்ஸனரி ‘Evaluate’ எனும் பொருளைத் தருகின்றது(பக்.618).

மதிப்பீட்டின் அவசியத்தைத் தி.சு. நடராசன் “இலக்கியத்தின் செல்நெறியை அடையாளங் காட்டுகின்ற விமரிசன ரீதியான மதிப்பீடு (Critical Evaluation) இலக்கியத்திற்கு அடிப்படையானதொரு தேவை” (2016:31) என்கின்றார்.

ஆகவே மதிப்பீடு என்பது ஒரு நூலின் தன்மைகளை எடுத்துரைத்து அதன் நிறைகுறைகளைச் சுட்டிக்காட்டி விளக்குவதாகும்.

நூல் அறிமுகம்

இந்நூல் 2005 மார்ச்சில் முதல் பதிப்பாகக் கெங்குவார்பட்டித் தமிழன்னை ஆய்வகத்தின் மூலம் வெளிவந்துள்ளது. இதனுள் குறுந்தொகையை மட்டும் மையப்படுத்திப் பதினைந்து ஆய்வுக் கட்டுரைகள் உள்ளன. பல்வேறு கல்லூரிகள், தமிழ் மன்றங்கள் முதலியவற்றில் நடைபெற்ற கருத்தரங்குகளில் பங்கேற்கும்வண்ணம் இந்நூலாசிரியரால் (அதுநாள்வரை) 37 ஆய்வுக்கட்டுரைகள் எழுதப்பெற்றுள்ளன. அவற்றுள் குறுந்தொகைநூலை மையமிட்டு எழுதப்பெற்றுள்ள பதினைந்து கட்டுரைகள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு நூலாக்கப்பட்டுள்ளன. இதனைப் பதிப்புப் பின்புல உரை,

“குறுந்தொகைத் திறனுரைகள் என்ற இந்நூல் இந்நூலாசிரியரது முனைவர் பட்ட ஆய்வின் இரண்டாம் ஆண்டு(1999,சூன்) முதல் எழுதப்பட்ட 37 ஆய்வுரைகளிலிருந்து தொகுக்கப்பட்ட 15 கட்டுரைகளின் தொகுப்பாகும். அக்கட்டுரைகள் அவை நூல்களில் வெளிவந்த கால அடிப்படையில் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளன. முதல் கட்டுரை மதுரைத் தியாகராசர் கல்லூரியில் படிக்கப்பெற்ற கருத்தரங்கக் கட்டுரை ஆகும். ஆய்வு என்ற நிலையில் இவ்வுரையே இந்நூலாசிரியரின் முதல் உரைப் பொழிவாகும்” (2005:8)

என்று குறிப்பிட்டுள்ளது.

பதினைந்து கட்டுரைகளின் போக்குகள்

‘தி.சென. அரங்கனாரின் குறுந்தொகை உரைத்திறன்’ எனும் கட்டுரை அவரது உரைத்தன்மைகளை எடுத்து விளக்குகின்றது. முதல் உரை கிடைக்கப்பெறாத சூழலில் அரங்கனாரின் உரையே குறுந்தொகைக்கு எழுந்த முதல் உரைப் பதிப்பாகும் என்பதை அவரது உரைப்பதிப்பில் உள்ள முத்திரைத் முதலியாரது முகவுரையை மேற்கோளாகக் காட்டி விளக்கியுள்ளது. அரங்கனாரது வாழ்க்கைப் பகுதியும் பதிப்புப் பற்றிய அறிமுகமும் இடம்பெற்றுள்ளன. அப்பதிப்பு மூன்று பகுப்புக்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுத் திணை வகுத்துக் கூறுதல், புலவர் பெயர், பாடலின் பொருள், அகராதிப் பொருள் அளித்தல், சிறப்புப் பொருள் அளித்தல், உள்ளுறை, இறைச்சி விளக்கம், மெய்ப்பாடு, பயன்கூறல், சுவடிகளின் நிலையைச் சுட்டுதல், கூன் பெற்ற பாடலைச் சுட்டுதல் என்று உரைத்திறன் ஆராயப்பட்டுள்ளது.

குறுந்தொகையின் முதற்பதிப்புத் தற்போது சென்னை உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்தின்வழி மீள்அச்சுச் செய்யப்பட்டுள்ளது.

குறுந்தொகை குறுகிய பாடல்களின் தொகைநூல் எனும் கருத்தை மறுஆய்வு செய்யும் போக்கில் எழுதப்பட்டுள்ளது, ‘குறுந்தொகை குறுகிய பாடல்களின் தொகைதானா?’ எனும் கட்டுரை. குறுந்தொகை, ஐங்குறுநூறு ஆகிய இரு நூல்களின் பாடல் அடிகள் ஒப்புமை செய்யப்பட்டுள்ளது. குறுந்தொகையில் நான்கு அடிகளைக் கொண்ட பாடல்கள் முப்பத்தெட்டு, ஐங்குறுநூற்றுள் மூன்று அடிகளைக்கொண்ட பாடல்கள் ஐம்பத்து இரண்டு. ஆகவே, ஐங்குறுநூற்றிற்கே குறுகிய பாடல்களின் தொகைநூல் என்பது ஏற்புடையதாகும். குறுந்தொகைக்கு

1. உரிநானூறு (உரிப்பொருளால் சிறந்த நானூறு பாடல்களின் தொகை)
2. அகவல்நானூறு (அகவற்பாவிடைமந்த நானூறு பாடல்களின் தொகை)
3. நுறுந்தொகை நானூறு (நல்ல குறுந்தொகை என்பதன் பொருளை உள்வாங்கி அமைந்த தலைப்பு) ஆகிய பெயர்களைச் சுட்டலாம்” (2005:27)

எனும் பரிந்துரை எடுத்துக்காட்டப் பட்டுள்ளது.

‘குறுந்தொகைப் பதிப்பு வரலாறு’ எனும் கட்டுரை குறுந்தொகைப் பதிப்புக்களை ஆண்டுகள் அடிப்படையில் வரிசையாக அறிமுகப்படுத்துகின்றது. அவ்வறிமுகத்தில் 1915-இல் தி.சென.அரங்கனாரின் உரைப் பதிப்புத் தொடங்கி 1999-இல் வர்த்தமானன் பதிப்பகத்தின்வழி வெளியான இரா.பிரேமாவின் குறுந்தொகை உரை வரையான தகவல்கள் உள்ளன. ஒவ்வொரு பதிப்புக் குறித்த ஒரு சிறு விளக்கங்களையும் தந்துள்ளது.

இக்கட்டுரையின் நிறைவுப் பகுதியில்

“முழுமை நிலையில் அமைந்த இப்பதிப்புக்களைத் தவிர, தேர்ந்தெடுத்த பாடல்களுக்கு மு.வ.வின் குறுந்தொகை விருந்து, குறுந்தொகைச் செல்வம், கொங்குதேர் வாழ்க்கை, சுருளியாண்டிப் பாவலர் எழுதிய குறுந்தொகை விருந்து, மு.ரா. பெருமாளின் எளிய சொற்களில் இனிய குறுந்தொகை ஆகிய நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன” (2005: 33)

எனும் கருத்து உள்ளது. இவற்றுள் மு.வ.வின் குறுந்தொகைச் செல்வம், கொங்குதேர் வாழ்க்கை ஆகிய இருநூல்களையும் உரைப் பதிப்பு நூல்களாகக் கருத முடியாது. குறுந்தொகைச் செல்வம் எனும் நூலிலுள்ள அவரது எழுத்துரையானது குறுந்தொகைப் பாக்களைக் கதையமைப்பு நிலை, உலக நிகழ்வுகள், உணர்ச்சிப் போக்கு ஆகியவற்றோடு இணைக்கும் விதத்திலும் அமைந்துள்ளது.

குறுந்தொகையில் தலைவன் கூற்றாக வரும் இரண்டாம் பாடலில் உள்ள சிவன்-தருமி தொடர்புடைய கதைகள் ஏற்புடைத்தன்று என்பதை விளக்குவதற்காக எழுதப்பட்ட திறனாய்வு நூலே 'கொங்குதேர் வாழ்க்கை' எனும் நூலாகும். அது திறனாய்வு நூல் என்பதனை

“காதலியின் கூந்தல் மணத்துக்கு நிகர் இல்லை என்ற காதலன் பாராட்டையே தும்பியை நோக்கிய வினாவாக மாற்றி அமைக்கின்றார் புலவர் இறையனார். தலைவன், தலைவி, தும்பி, வினா இவை எல்லாம் புலவரின் கற்பனை, இந்தக்காதல் உணர்வு மட்டும் என்றும் உள்ளது. ஆதலின் இது உள்ளது புனைந்த கற்பனையாகும். கதையின்படி இப்பாட்டு, பாண்டிமாதேவியின் கூந்தலின் மணத்தைக் குறித்து எழுந்த ஆராய்ச்சியாகின்றது. செய்குன்றில் பாண்டியன் துணையோடு இருந்தபோது அவன் உள்ளத்தில் எழுந்த ஐயம், தருமி பொற்கிழியை விரும்பிப் பாட்டைக் கொணர்தல், சங்கப் புலவர்களில் சிறந்த புலவர் நக்கீரனார் பாட்டைக் குற்றங்கூறல் முதலியன யாவும் அந்த ஆராய்ச்சியை ஒட்டி அமைந்த கற்பனைகள்; இல்லது புனைந்த கற்பனைகள்” (1954:30)

எனும் பகுதிகள் உணர்த்துகின்றன.

அதேபோல் மு.ரா. பெருமாள் முதலியார் கவிதை நிலையில் எழுதிய நூலே எளிய சொற்களில் இனிய குறுந்தொகை எனும் நூலாகும்.

ஆகவே இந்நூல்களை உரைநூல்களாகவோ, பதிப்பு நூல்களாகவோ கருத முடியாது.

‘குறுந்தொகைத் திணை வேறுபாடுகள்’ எனும் கட்டுரை தி.சென. அரங்கனார், மர்ரே எஸ்.இராசம், புலியூர்க் கேசிகன், சாமி.சிதம்பரனார், மு.சண்முகம் பிள்ளை ஆகியோரது பதிப்புக்களிலுள்ள குறுந்தொகைப் பாடல் திணைகளை வகைதொகை செய்து, திணை வேறுபடுமிடங்களை விளக்கியுள்ளது. பாடலுக்குரிய திணையைக் குறிக்கும் நிலை ஆராயப்பட்டுள்ளது. இப்பதிப்புக்களுள் திணை அமைப்பில் 17 பாடல்கள் வேறுபட்ட தன்மைகளைக் கொண்டதைக் குறிப்பிடுகின்றது. திணை வகைப்பாடு, திணைவேறுபடுமிடங்கள் அட்டவணையில் அளிக்கப்பெற்றுள்ளது.

சமுதாய மதிப்பை உணர்த்துவதற்கு ‘உள்ளுறை’ எனும் உத்தியானது சங்கப் புலவர்களால் கையாளப்பட்டுள்ளது என்பதனைச் சுட்டிக்காட்டும் நோக்கில் ‘உள்ளுறையும் சமுதாயச் சீர்திருத்த விழுமியமும்’ என்ற கட்டுரை உள்ளது. குறுந்தொகையில் காணப்படும் உள்ளுறைப் பாடல்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்குத் துணையாகத் தி.சென.அரங்கனார் உள்ளுறை இருப்பதாக எழுதியுள்ள 18 பாடல்களை ஆராயும் போக்கில் அமைந்துள்ளது. அவ்வுள்ளுறைப் பாடல்கள் தலைவன் பரத்தமை நாடிச் சென்றபோதும் களவிற்குப் பின் திருமணத்தைத் தள்ளிப்போட்டபோதும், உடன்போக்கின்போதும் ஆகிய மூன்று நிலைகளில் அமைகின்றன.

பரத்தமை நாட்டம், களவுக்கால நீட்டிப்பு ஆகியவை சமுதாயத்தில் நிலவும் குற்றங்களாகும். அக்குற்றங்களை நாகரிகமான முறையிலும் மறைமுகமான முறையிலும் உணர்த்தவே புலவர்களால் உள்ளுறை உத்தி பயன்படுத்தப் பெற்றுள்ளது எனும் கருத்து முன்வைக்கப்பெற்றுள்ளது.

ஆயினும், உள்ளுறைக்குக் கட்டுரையில் அளிக்கப்பட்டிருக்கும் விளக்கங்கள் போல் சமுதாயச் சீர்திருத்தத்திற்கும் விழுமியத்திற்கும் சிறு சிறு விளக்கங்கள் தந்திருக்கலாம்.

‘யாரு மில்லைத் தானே கள்வன்’ (குறுந்-25) என்று தொடங்கும் பாடலின் முதலடி இறுதிச் சீரிலுள்ள சொல்லை ‘கள்வன்’, ‘களவன்’ ஆகிய இருநிலைகளில் உரையாசிரியர்கள் எடுத்தாளுகின்றனர். அவற்றுள் பொருத்தமான சொல்லைக் கண்டறிவதே ‘கள்வனா? களவனா’

எனும் கட்டுரையாகும். கள்வன், களவன் ஆகிய இருசொற்களுக்குமான பொருள் எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது.

சங்கப் பாக்களில் கள்வன் எனும் சொல் பதினைந்து இடங்களிலும், தலைவன் தன் இயல்பிலிருந்து மாறுபடுகின்றபோது கடியப்படும் சூழல்களில் வந்துள்ளதையும் கள்வன் எனும் சொல் தலைவனைக் குறிக்கும் நோக்கில் இல்லாததையும் உரிய சான்றுகளுடன் சுட்டியுள்ளது இக்கட்டுரை.

சங்கப்பாக்களின் மரபையொட்டிப் பார்க்கின்றபொழுது கள்வன் எனும் சொல்லே குறுந்தொகை 25-ஆம் பாடலின் முதலடி நான்காம் சீரில் வரும் என்று விளக்கப் பெற்றுள்ளது.

குறுந்தொகையில் பதினான்கு பாடல்களில் போர் நிகழ்வுகள் இடம் பெற்றுள்ளதை எடுத்துரைப்பது 'குறுந்தொகையில் போரியல் செய்திகள்' எனும் கட்டுரையாகும். இவற்றுள் அதிகமாக ஆறு பாடல்களைப் பாடியவர் பரணர் ஆவார் எனும் தகவல் உள்ளது. அகப்பாடல்களில் புறச்செய்திகள் வந்துள்ளதால் 'அகப்புறம்' என்ற இலக்கணப்பகுப்பு வளர்ச்சிபெறுவதற்கு இதனை முன்னோடியாகக் கருதலாம் என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

குறுந்தொகையிலுள்ள புறம் பற்றிய பதினான்கு பாடல்களுமே குறுநில மன்னர்களின் போர்ச்செய்திகளைச் சொல்லுகின்றன. பெருநில மன்னர்கள் பற்றிச் சொல்லவில்லை என்பதையும் அகப்பாடலில் புறச்செய்திகளைப் புலவர்கள் கூறுவதற்குக் காரணம் என்பதையும் கண்டறிய வேண்டும் என்பதையும் இக்கட்டுரை பேசுகின்றது.

'சோ.அருணாசல தேசிகரின் குறுந்தொகைப் பதிப்பு நெறிகள்' என்ற கட்டுரையில் 1933இல் வெளிவந்துள்ள அவரது பதிப்பு நெறிகள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. 1933இல் அவர் குறுந்தொகை மூலத்தை மட்டும் பதிப்பித்தார் எனும் கருத்துச் சரி, 1937இல் தேசிகர் குறுந்தொகையை உரையுடன் வெளியிட்டார் எனும் கருத்துத் தவறு என்பது தகுந்த ஆதாரங்களுடன் எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது. இவரது பதிப்புநெறிகளாகத் திணையைத் தலைப்பாகத் தருதல், குறுந்தொகைப் பாடல், துறை, புலவர், பெயர், பின்னிணைப்புக்கள் ஆகியவை காணப்படுவதையும் குறித்துள்ளது.

'கூதளி' என்ற தாவரத்தைச் செடி என்பதா, கொடி என்பதா, மரம் என்பதா என்பதில் உரையாசிரியர்களிடையே நிலவும் கருத்து வேறுபாடுகளைக் குறிப்பிட்டுச் சரியான பொருளைக் குறிப்பதே 'கூதளி செடியா? கொடியா? மரமா?' எனும் கட்டுரை. சங்கப்பாடல்களில் பன்னிரண்டு இடங்களில் கூதளி எனும் சொல் வந்துள்ளதைக் கட்டுரை குறிக்கின்றது. கூதளியைத் தி. செ.அ., ந.மு.வே., ஆர். வேங்கடாசலம், சாமி.சிதம்பரனார், மு.ச. முதலியோர் செடி என்றும் உ.வே.சா. செடி, மரம் என்று கூறியதையும், ரா.இரா., பொ.வே.சோ முதலியோர் கொடி என்று கூறியதையும், பி.எல்.சாமி செடி என்றும் கொடி என்றும் கூறியதையும் பெ.சீனிவாசன் கொடி என்று கூறியதையும் சுட்டிக்காட்டி அவ்வாறு நான்கு வகைக் கருத்தாக்கங்களுள் கொடி என்று கருதுவதே பொருத்தமுடையதாகும் என்கின்றது இக்கட்டுரை. இதற்கு அரணாகக் குறுந்தொகை 60 ஆம் பாடலும் அகநானூறு 255 ஆம் பாடலும் எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளன.

குறுந்தொகையில் ஐந்து பாடல்கள் (குறுந் 8, 80, 164, 364, 370) பரத்தை கூற்றுக்குரியனவாக உள்ளன என்பதனை விளக்குவதே 'குறுந்தொகைப் பரத்தையர் கூற்றுப் பாடல்கள்' எனும் கட்டுரை. முதல் பகுதியில் பரத்தையருக்கான சொல் விளக்கம் ஆராயப்பட்டுள்ளது. பரத்தையர் கூற்றிலுள்ள ஐந்து பாடல்களும் புலப்படுத்தும் உணர்வு

நிலைகளும் சொல்லப்பட்டுள்ளன. ஏக்கம், பெருமிதம், நகைச்சுவை உணர்வு, பக்குவநிலை, அன்புநிலை, அச்சநிலை ஆகியவை பரத்தையரிடம் இருக்கின்றன என்பது கட்டுரையின் சாராம்சம்.

‘ஓவைய, வெள்ளிவீதி அகப்படல்கள்’ எனும் இக்கட்டுரை குறுந்தொகையிலுள்ள ஓவையாரது பதினைந்து பாடல்களையும் வெள்ளிவீதியாரது எட்டுப் பாடல்களையும் இணைத்து இருபத்து மூன்று பாடல்களின் மையத்தை அலசி ஆராய்கின்றது. இவ்விருவரது பாடல்களின் பொருண்மைகள் பிரிவுக்காலத் தலைவி, தலைவனின் உள்ளப் புலம்பல், அறத்தொடு நிற்பல், பரத்தையின் எண்ணச் செருக்கு, செவிலியின் வருத்தம் ஆகியவை இருப்பதைத் தெரிவிக்கின்றது.

வெள்ளிவீதியார், ஓவையார் இருவரும் சமகாலத்தவர்; இவர்களது காதல் வாழ்வு சிறப்பாக அமையவில்லை; இருவரும் சங்க இலக்கியச் செய்யுள் மரபிலிருந்து நெகிழ்ச்சி பெற்றவர்கள் ஆகிய கருத்துக்கள் எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளன. இக்கட்டுரையில் பாடல்களை ஆராய்ந்ததோடு நிற்காமல், பாடல் இயற்றியவர்கள் வாழ்க்கைப் பின்புலமும் ஆராயப்பட்டுள்ளமை குறிக்கத்தக்கதாகும்.

தி.சொ.அ., உ.வே.சா., ரா.இரா., ஆகியோரது பதிப்புக்களில் காணலாகும் பாடவேறுபாடுகளை வகைப்படுத்தி, எண்ணிக்கை அடிப்படையில் அவற்றுள் சில பாடவேறுபாடுகளை எடுத்துக்காட்டி உரைப்பது ‘குறுந்தொகைப் பாட வேறுபாடுகள்’ எனும் கட்டுரை. இம்மூவரது பாடவேறுபாடுகளும் அட்டவணையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. இம்மூவர்களுள் ரா. இரா.வின் பதிப்பு மிகுதியான பாடவேறுபாடுகளைக் கொண்டுள்ளது என்பதும் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

குறுந்தொகையின் ஆளுமையை விளக்கியுரைப்பது ‘குறுந்தொகையின் பல்துறை ஆளுமை’ எனும் கட்டுரை. குறுந்தொகையின் ‘கொங்குதேர் வாழ்க்கை’ எனும் இரண்டாம் பாடலில் வரும் சிவன்-தருமிக்காகப் பொற்கிழி பெற்றுத் தந்த கதை முதன்முதலாகக் கல்லாடத்தில் ஆளப்பட்டுள்ளது என்பதும் பின்னர் வந்த திருவாலவாயுடையார் புராணம், கடம்பவன புராணம், திருவிளையாடல் புராணம், சீகாளத்திப் புராணம், பாண்டிக்கோவை, தமிழ் விடுதாது, தமிழ் நாவலர் சரிதை ஆகிய நூல்களில் வழிமொழியப்பட்டுள்ளது என்பதும் கூறப்பட்டுள்ளது. அப்பாடல் உரைகளில் அதிகமான முறை எடுத்து விளக்கப்பட்டுள்ளது.

உரையாசிரியர்களால் 716 இடங்களில் குறுந்தொகைப் பாடல்கள் மேற்கோளாகக் காட்டப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் நச்சினார்க்கினியர் மிகுதியாக 208 பாடல்களைப் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

பாரதிதாசன், மு.ரா.பெருமாள்முதலியார் கவிதை நிலையில் குறுந்தொகைப் பாக்களை விளக்கியுள்ளனர்.

குறுந். 40-ம் பாடலின் தாக்கம் புதுக்கவிதைகள், திரைப்படங்களில் பயின்று வந்துள்ளது. குறுந்தொகை ஆய்வுகள், நூல்கள், கட்டுரைகள் ஆகியவைகள் மூலம் ‘குறுந்தொகை ஆய்வடங்கல்’ வெளியிட வேண்டும் எனும் கருத்து நூலாசிரியரால் முன்வைக்கப்பெற்றுள்ளது.

‘குறுந்தொகை - முதல் தொகை நூலா?’ எனும் கட்டுரை குறுந்தொகை, நற்றிணை, ஐங்குறுநூறு ஆகிய மூன்று நூல்களுள் முதல் தொகை நூல் எது என்பதை ஆராய்ந்துள்ளது. குறுந்தொகை, நற்றிணை, ஐங்குறுநூறு பற்றிய அறிமுகம் உள்ளது. ‘குறுந்தொகைதான் முதல் தொகை நூல்’ எனும் உ.வே.சாவின் கருத்து மேலாய்வு செய்யப்பெற்றுள்ளது.

‘நல்’ என்ற அடைமொழி உள்ளதால் ‘நற்றிணைதான் முதல் தொகைநூல்’ எனும் செல்வநாயகத்தின் கருத்து நிராகரிக்கப்பட்டுள்ளது.

அதேபோல் குறைந்த அடிகளையுடைய செய்யுட்களைத் தொகுப்பவர்கள் முதலில் ஐங்குறுநூற்றையே தொகுத்திருக்க வேண்டும் என்று கட்டுரை எடுத்துரைத்தாலும் அதனை முதல் தொகை நூலாகக் கருதுவதற்கும் சில தடைகள் இருப்பதும் உணர்த்தப்பட்டுள்ளது. ஆயினும் 'திட்டமிடுதல்' நோக்கில் ஐங்குறுநூறு முதல் தொகை நூலாகலாம் என்று முடிவு தரப்பட்டுள்ளது.

பெண்களின் கூந்தலுக்கு இயற்கை மணம் உண்டு எனும் கருத்தும் செயற்கை மணம் உண்டு எனும் கருத்தும் ஆய்வாளர்களிடையே நிலவி வருகின்றன. அவற்றுள் பெண்களின் கூந்தலில் இயற்கை மணம் இல்லை; செயற்கை மணமே உள்ளது என்று கூறியுள்ள கட்டுரையே 'கூந்தலுக்கு மணம் உண்டா?' என்ற கட்டுரை. இதன்பொருட்டுச் சங்க இலக்கியப் பாடலடிகள் எடுத்துக்காட்டப்பட்டு, அதிலும் குறிப்பாகக் குறுந்தொகையில் 'கூந்தல்' என்ற பொருளிலுள்ள சொற்கள் முப்பது இடங்களில் உள்ளதையும் குறிப்பிட்டுள்ளது. நிறைவுப்பகுதியில்

“மூல்லை போன்ற மலர்களாலும் அகில், ஆரம் போன்றவற்றின் நறும்புகையாலும், கதுப்பெண்ணெய் முதலியன தடவுவதாலுமே கூந்தல் நறுமணம் பெறுகின்றது என்ற உண்மையை உணர்த்துகின்றன” (2005:106)

என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது.

முடிவுகள்

1. பல்வேறு கல்லூரிகள், தமிழ்மன்றங்கள் முதலியவற்றின் வழியாக நடைபெற்ற கருத்தரங்கங்களில் வெளியாகியுள்ள 37 ஆய்வுக்கட்டுரைகளிலிருந்து குறுந்தொகைக்குரிய பதினைந்து கட்டுரைகள் நூலாசிரியரால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, நூல் வடிவம் பெற்றுள்ளது.
2. இந்நூலிலுள்ள கட்டுரைகளின் போக்கு இது 'திருநாய்வு வகையைச் சார்ந்த நூல்' என்பதை உணர்த்துகின்றது.
3. இப்பதினைந்து கட்டுரைகள் எழுதப்பட்டுள்ள நிலைகளுக்கேற்ப அவற்றினை 1. உரை, பதிப்புக்கட்டுரைகள் 2. திணை வேறுபாடு, பாடவேறுபாட்டுக் கட்டுரைகள் 3. இலக்கியக் கொள்கைசார் கட்டுரைகள் 4. பாடலின் அமைப்பு, தொகுப்பு, புலவர்களது உணர்வுசார் கட்டுரைகள் 5. தனிப்பாடல், ஆளுமை விளக்கக் கட்டுரைகள் என வகைப்படுத்தலாம். இதன் மூலம் 'குறுந்தொகையின் பன்முகத்திறன் வெளிக்கொணரப்பட்டுள்ளது.
4. தி.சொ.அ.வின் குறுந்தொகை உரைத்திறன், சோ. அருணாசலதேசிகரின் குறுந்தொகைப் பதிப்பு நெறிகள் ஆகிய கட்டுரைகள் உரை, பதிப்புக்களின் நெறிமுறைகளைச் சுட்டிக்காட்டும் நிலையில் உள்ளன. 'குறுந்தொகைப் பதிப்பு வரலாறு' எனும் கட்டுரை குறுந்தொகைப் பதிப்புத் தொடர்புடைய முதன்மைத் தகவல்களைத் தந்துள்ளது.
5. மு.வ.வின் கொங்குதேர் வாழ்க்கை, குறுந்தொகைச் செல்வம், மு.ரா. பெருமாள் முதலியாரின் 'எளிய சொற்களில் இனிய குறுந்தொகை' ஆகிய நூல்கள் பதிப்பு நூல்கள் ஆகா.
6. சமுதாயத்தில் காணலாகும் குற்றங்களை நாகரிமாக உணர்த்துவதற்காகவே புலவர்கள் தம் பாடல்களில் உள்ளுறை உத்தியைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர் எனும் நூலாசிரியரின் கருத்துச் சிந்திக்கத்தக்கது.
7. திணைவேறுபாடு, பாடவேறுபாடு, உரைவேறுபாடு ஆகியவற்றைக் கருவாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டுள்ள கட்டுரைகளின் மூலம் குறுந்தொகைக்குப் பாட, திணை வேறுபாடுகள்

நீக்கப்பட்டு மரபு சார்ந்த அறிவியல் தன்மையோடு கூடிய செம்மாந்த உரைப்பதிப்பு வெளிவரவேண்டும் என்னும் கருத்து நூலாசிரியரால் வலியுறுத்தப் பெற்றுள்ளது.

8. குறுந்தொகையின் ஆளுமை விளக்கக்கட்டுரை அனைத்துத் தரப்பினரையும் கவரும் வகையில் எழுதப்பட்டுள்ளது. அதில் 'குறுந்தொகை ஆய்வடங்கல்' தயாரிக்க வேண்டும் எனும் நூலாசிரியரின் கருத்துக் கவனத்தில் கொள்ளத்தக்கதாகும்.

பார்வை நூல்கள்

- அருணாசல தேசிகர் சோ. (பதி.), 1933, குறுந்தொகை மூலம். சென்னை: பி.என். அச்சகம்.
- அறவேந்தன் இரா. 2010, பெரியாரிய நோக்கில் குறுந்தொகை ஆய்வு இயல்புகள். காரைக்குடி: தாயறம்.
- இராகவையங்கார். ரா. (உரை.), 1947, குறுந்தொகை விளக்கம். சிதம்பரம்: அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்.
-, (உரை.), 1993. குறுந்தொகை விளக்கம். சிதம்பரம்: அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்.
-, (உரை.), 2013. குறுந்தொகை விளக்கம். சிதம்பரம்: அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்.
- சாமிநாதையர் உ.வே. (உரை.), 1937. குறுந்தொகை. சென்னை: கேஸரி அச்சுக்கூடம்.
-, (உரை.), 1983. குறுந்தொகை. சிதம்பரம்: அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்.
- திருமாளிகைச் சொரிப் பெருமாளரங்கன் (உரை.), 1915. குறுந்தொகை மூலமும் புத்துரையும். வேலூர்: வித்யாரத்னாகர அச்சுக்கூடம்.
- சொரிப்பெருமான் அரங்கனார். தி. (உரை.), 2015. குறுந்தொகை மூலமும் புத்துரையும் (மீள் அச்சு). சென்னை: உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்.
- சோமசுந்தரனார். பொ.வே. (உரை.), 1961. ஐங்குறுநூறு, சென்னை: சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகம்.
- பெருமாள் முதலியார். மு.ரா. 1985. எளிய சொற்களில் இனிய குறுந்தொகை. சென்னை: பழனியப்பா பிரதர்ஸ்.
- நடராசன். தி.சு. 2016. திறனாய்வுக் கொள்கைகளும் அணுகுமுறைகளும். சென்னை: நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி.) லிட்.,
- மணி. ஆ. 2005. குறுந்தொகைத் திறனுரைகள். தேனி, கெங்குவார்பட்டி: தமிழன்னை ஆய்வகம்.
- ராஜகணபதி கா. 2016, பேராசிரியர் ஆ.மணியின் வாழ்க்கை வரலாறு. சென்னை: கலைஞன் பதிப்பகம்.
- வரதராசன் மு. 1954. கொங்குதேர் வாழ்க்கை. சென்னை: பாரிநிலையம்.
-, 1955. குறுந்தொகைச் செல்வம். சென்னை: பாரிநிலையம்.
-, 1956. குறுந்தொகை விருந்து. சென்னை: தாயக வெளியீடு.
- UNIVERSAL DELUXE DICTIONARY. Coimbatore: Deluxe Publishers.
- Google Translate - APP - Access on 19.01.2018.

ஆய்வாளர் அணுக வேண்டிய கருவி நூல்கள்

மு.முனீஸ் மூர்த்தி

தமிழ் - உதவிப் பேராசிரியர்

பிஷப் ஹீபர் கல்லூரி (தன்னாட்சி)

திருச்சிராப்பள்ளி - 17.

காலந்தோறும் பல்வேறு அணுகுமுறைகளைப் பின்பற்றி இலக்கியங்களை ஆய்வு செய்யும் வேளையில், அடுத்த தலைமுறை ஆய்வாளர்க்கும் மாணாக்கர்க்கும் ஆய்வில் பின்பற்ற வேண்டிய நெறிமுறைகளை, காணவேண்டிய நூட்பங்களைக் குறித்து அறிவுறுத்திச் செல்ல வேண்டியதும் தேவையான ஒன்றாகின்றது. அவ்வகையில், பழந்தமிழிலக்கிய ஆய்வு மேற்கொள்ளும் ஆய்வாளர்கள் கவனத்திற் கொள்ள வேண்டிய சில குறிப்புகளை முன்வைப்பதாக இவ்வுரை அமைகின்றது.

பதிப்பும் மறுபதிப்பும்

மூலப்பாடலும் உரையுமாக அமையும் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களுக்குக் காலந்தோறும் புதிய உரைகளும் மறுபதிப்புகளும் தோன்றுவது என்பது அவ்விலக்கியங்களின்மீது சமகாலத்தைச் சேர்ந்தவர் செலுத்தும் ஈடுபாட்டைக் குறிப்பதாக அமையும். முன் தோன்றிய ஒரு நூலை மறுபதிப்புச் செய்தல் எனும் மறுஉற்பத்தி நிகழ்வில் வணிகநோக்கும் இல்லாமல் இல்லை. தமிழ்ப்பணி புரிந்த தமிழறிஞர்களைப் பெருமைப்படுத்தும் நோக்கில் தமிழக அரசும் குறிப்பிட்ட கால இடைவெளியில் அவர்தம் நூல்களை நாட்டுடைமையாக்கி வருகின்றமையும் மறுபதிப்பு நூல்களின் பெருக்கத்துக்கு ஒரு காரணியாகின்றது.

இத்தகு மறுபதிப்பு நூல்கள் மூலப்பதிப்பை எவ்வாறு சமகாலத்துக்கு அளிக்கின்றன என்பது விவாதிக்கப்பெற வேண்டிய ஒன்றாகின்றது. இம்மறுபதிப்புகளின் நம்பகத்தன்மை குறித்து ஆய்வுலகில் பரவலாக விவாதம் நடத்தப்பெறுவது தேவையான ஒன்றாகும்.

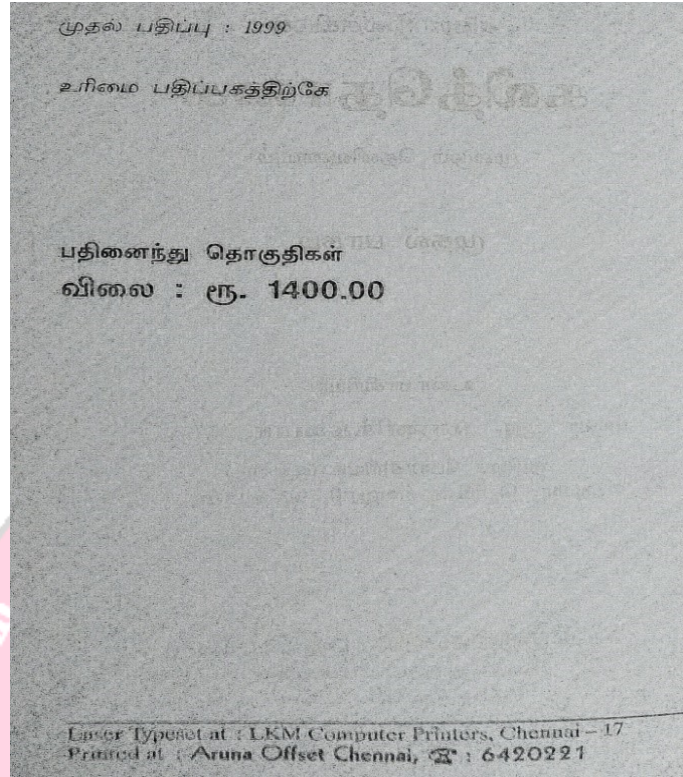
முதற்பதிப்பு - மறுபதிப்புக் குளறுபடிகள்

குறிப்பிட்ட ஓர் ஆண்டில் முதற்பதிப்பாக வெளிவந்த நூல் பிற்காலங்களில் மறுபதிப்பாகவோ, திருத்தம் செய்யப்பெற்ற புதிய பதிப்பாகவோ வெளிவரும்போது அந்நூல்களுள் சில நூல்கள் முந்தைய பதிப்பிலிருந்து முரண்பட்ட தரவுகளையும் பிழையான குறிப்புகளையும் இருட்டடிப்புத் தன்மைகளையும் கொண்டு விளங்கும் பாங்கைச் சான்றுகளுடன் விளக்கும் விதமாக இனிவரும் பகுதி அமைகின்றது.

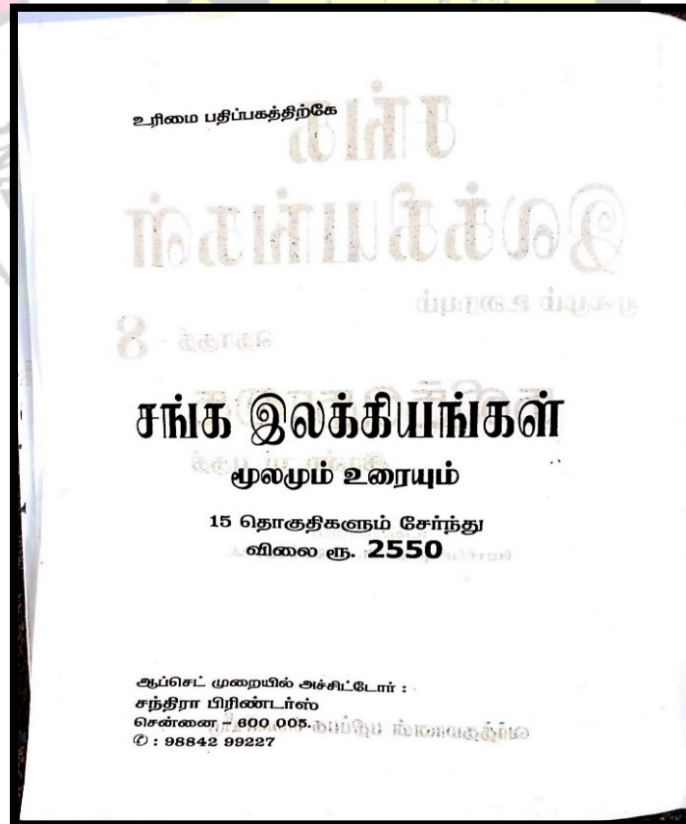
விவாதம் : ஒன்று

1999 இல் வர்த்தமானன் பதிப்பகம் அறிஞர்குழுவின் துணையுடன் முதன்முதலில் சங்க இலக்கியங்கட்கு உரையெழுதி வெளியிட்டது. 2009 ஆம் ஆண்டில் அந்நூல்களின் மறுபதிப்பை வெளியிட்டது. ஆனால் 2009 ஆம் ஆண்டில் வந்த மறுபதிப்பின் எந்த நூலிலும் முதற்பதிப்புக் குறித்த தகவலும் இல்லை; மறுபதிப்பு வெளிவந்த ஆண்டு விவரமும் இல்லை (2009இல் மறுபதிப்பு நூல்கள் வெளிவந்துள்ளதனை அப்போதைய நாளிதழொன்றில் இப்பதிப்பகத்தார் அளித்துள்ள நூல்விளம்பரத்தின் வழியாகவே அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது).

1999 - முதற்பதிப்பு (வர்த்தமானன்)

2009(?) (வர்த்தமானன் பதிப்பு)

விவாதம் : இரண்டு

புலியூர்க்கேசிகனின் கலித்தொகை உரைநூல் முதன்முதலில் 1958 இல் வெளிவந்துள்ளது. இந்நூலின் மறுபதிப்புகள் 1965, 1978 ஆகிய ஆண்டுகளில் பாரி நிலையம்வழி வெளிவந்துள்ளன. 2009 இல் சாரதா பதிப்பகம்வழியும் இவர்தம் கலித்தொகை உரைநூல் வெளிவந்துள்ளது.

“தணந்தனை எனக்கேட்டுத் தவறுஓராது எமக்குநின்

குணங்களைப் பாராட்டும் தோழன்வந்து ஈயான்கொல்”

(கலி.71:17-18) எனும் பாடலடிகளிலுள்ள தோழனை 2009இல் வெளிவந்த புலியூர்க்கேசிகனின் உரைநூல் தலைவியின் தோழன் எனவும் முந்தைய ஆண்டுகளில் வெளிவந்த உரைநூல்கள் தலைவனின் தோழன் எனவும் குறிப்பிடுகின்றதனைக் காண முடிகின்றது. இவ்விடத்து மரபு கருதி ‘தலைவியின் தோழன்’ எனல் பிழை எனக் கொண்டு அப்பதிவு அச்சுப்பிழையே எனும் முடிவுக்கு வரலாம்.

(1958, 1965 - புலியூர்க்கேசிகன் உரைநூல்)

‘நீ எம்மைப் பிரிந்தாய்’ என்று பலர் கூறக் கேட்டான். உன் தவறுகளைக் கொஞ்சமும் ஏற்கவில்லை. அதற்கு மாறாக, உன் குணங்களையே சொல்லிச் சொல்லிப் பாராட்டினான் உன் தோழன். திரண்ட குழையினையுடைய மகளிரின் கலவியிலே, கலைந்து வீழ்ந்த கூந்தலே அணையாக உறங்கிக் கிடந்து அணங்குபோல மணம் வீசும் நின் மார்பைக் காண அவனும் இங்கில்லையே? இருந்தால் நன்றாயிருக்குமே!

(2009 - புலியூர்க்கேசிகன் உரைநூல்)

‘நீ எம்மைப் பிரிந்தாய்’ என்று பலர் கூறக்கேட்டான். உன் தவறுகளைக் கொஞ்சமும் ஏற்கவில்லை. அதற்கு மாறாக, உன் குணங்களையே சொல்லிச் சொல்லிப் பாராட்டினான் உன் தோழன். திரண்ட குழையினையுடைய மகளிரின் கலவியிலே கலைந்து வீழ்ந்த கூந்தலே அணையாக உறங்கிக் கிடந்து அணங்குபோல மணம் வீசும் நின் மார்பைக் காண அவனும் இங்கில்லையே? இருந்தால் நன்றாயிருக்குமே!

‘விவாதம் : மூன்று

அழுதுஓவா உண்கண்’ (கலி.70:11) எனும் பதிவிலுள்ள “உண்கண்” என்பதற்கான உரை 2009இல் வெளிவந்த உரைநூலில் “எம்மையுண்ணும் கண்கள்” எனவும் முந்தைய ஆண்டுகளில் வெளிவந்த உரைநூல்களில் “எம் மையுண்ணும் கண்கள்” எனவும் இடம்பெற்றுள்ளன.

(2009 - சாரதா பதிப்பகம்)

நெடுநாள் நீ எம்மைப் பிரிந்தாய். ஓயாது அழுதன எம்மையுண்ணும் கண்கள். எம் புதல்வன் அருகே வந்தான். அந்த மகிழ்விலே, அவன் உடலைத் தழுவிப், பெற்ற தாயன்பினாலே சிறிது மயங்கி, உறக்கமும் கொள்ள முயன்றேம். அவ்வேளை, உனக்கு ஏற்ற பரத்தையரை உன் நெடிய மனையிலே கொண்டுவந்து விட்டு, உன் பரத்தமை உறவினர் பாடியாடும் துணங்கைக் கூத்தின் ஒலி வந்து எம்மை எழுப்பி விட்டதே, அதுதான் நியாயமோ?

(1958, 1965 - தேனருவி, பாரி நிலைய வெளியீடுகள்)

நெடுநாள் நீ பிரிந்தாய். ஓயாது அழுதன எம் மையுண்ணும் கண்கள். எம் புதல்வன் அருகே வந்தான். அந்த மகிழ்விலே, அவன் உடலைத் தழுவிப் பெற்ற தாயன்பிலே சிறிது உறக்கமும் கொள்ள முயன்றேம். அவ்வேளை, உனக்கு ஏற்ற பரத்தையரை உன் நெடிய மனையிலே கொண்டுவந்துவிட்டு, உன் பரத்தமை உறவினர் பாடியாடும் துணங்கைக் கூத்தின் ஒலி வந்து எம்மை எழுப்பிவிட்டதே, அது நியாயமோ?

2009இல் வெளிவந்த உரைநூலை வாசிக்கும் ஒருவர் இக்குறிப்பை “எம் மையுண்ணும் கண்கள்” எனவும் “எம்மை யுண்ணும் கண்கள்” எனவும் இருவேறாகப் பிரித்துக் குழப்ப நிலையையே அடைவார்.

விவாதம் : நான்கு

“பொய்யும் வழுவும் தோன்றிய பின்னர்

ஐயர் யாத்தனர் கரணம் என்ப”

எனும் தொல்காப்பியச் சூத்திரம் (தொல்.பொருள்-கற்பு.4) குறிப்பிடக்கூடிய ‘ஐயரை’ 1961இல் பாரி நிலையம்வழி வெளிவந்த புலியூர்க்கேசிகனின் உரைநூல் தமிழகச் சான்றோர் (தலைமையுடையோர்) எனக் குறிப்பிட,

கரணம் வகுக்கக் காரணம்

பொய்யும் வழுவும் தோன்றிய பின்னர்

ஐயர் யாத்தனர் கரணம் என்ப.

1089

பொய் கூறுதலும் குற்றப்பட ஒழுக்குதலும் தோன்றிய பின்னர், தமிழகச் சான்றோர், (தலைமையுடையோர்) சடங்குகளை வரையறை செய்தனர் என்று சொல்லுவர் புலவர். பொய் யாவது செய்ததனை மறைத்தல்; வழுவாவது, செய்ததன்கண் முடியவில்லாது தப்பி யொழுதுதல். கரணத்தொடு முடிந்த காலையின் அவை யிரண்டும் நிகழாவாம். ஆதலால் கரணம் வேண்டுமாயிற்று என்க.

2012இல் சாரதா பதிப்பகம்வழி வெளிவந்த புலியூர்க்கேசிகனின் தொல்காப்பியம் முழுமைக்குமான உரைநூலில் ‘சான்றோர் (தலைமையுடையோர்)’ எனக் குறிப்பிடப் பெற்றுள்ளது; தமிழர் எனும் அடையாளம் இருட்டடிப்புச் செய்யப் பெற்றுள்ளது.

4. பொய்யும் வழுவும் தோன்றிய பின்னர் ஐயர் யாத்தனர் கரணம் என்ப.

பொய் கூறுதலும் குற்றப்பட ஒழுகுதலும் தோன்றிய பின்னர், சான்றோர் (தலைமையுடையோர்) சடங்குகளை வகுத்து வரையறை செய்தனர் என்று சொல்லுவர் புலவர். பொய்யாவது, செய்ததனை மறைத்தல்; வழுவாவது செய்ததன்கண் முடியவில்லாது தப்பியொழுகுதல். கரணத்தோடு முடிந்த காலையின் அவையிரண்டும் நிகழாவாம்; ஆதலாற் கரணம் வேண்டுவதாயிற்று என்க.

143

17.4.1992இல் புலியூர்க்கேசிகள் மறைந்து விட்டார் என்பதும் இவ்விடம் கவனிக்கப்பெற வேண்டிய ஒன்று.

தமிழாய்வு செழுமை பெற...

இயற்றவரை முதற்பதிப்புகளை அணுகுவதும், ஆசிரியர் உயிருள்ள காலங்களில் வெளிவந்துள்ள பதிப்பு, உரைகளுக்கு முதன்மை அளிப்பதும் கழிவு விலைக்குக் கிடைக்கப்பெறும் 'பதிப்பு நெறிமுறை' சிறிதும் பின்பற்றப்பெறாத நூல்கழிவுகளைப் புறந்தள்ளுதலும் ஆய்வாளர்தம் நோக்கங்களாக அமையும்போது தமிழாய்வும், ஆய்வாளர்தம் ஆய்வுப்போக்கும் மேலும் செழுமை பெறும் என்பது திண்ணம்!

துணைநின்றவை

- கௌமாரீஸ்வரி எஸ்.(பதி.), 2009(மு.ப.), கலித்தொகை மூலமும் புலியூர்க்கேசிகள் உரையும், சாரதா பதிப்பகம், சென்னை.
-(பதி.), 2012(மு.ப.), தொல்காப்பியம்: எழுத்து - சொல் - பொருள் (புலியூர்க்கேசிகள் உரை), சாரதா பதிப்பகம், சென்னை.
- புலியூர்க்கேசிகள் (உரை.), 1958(மு.ப.), கலித்தொகை தெளிவான உரையுடன், தேனருவிப் பதிப்பகம், தியாகராய நகரம், சென்னை.
- 1965(இ.ப.), கலித்தொகை தெளிவுரை, பாரி நிலையம், பிராட்வே, சென்னை.
- 1978(நா.ப.) கலித்தொகை தெளிவுரை, பாரி நிலையம், பிராட்வே, சென்னை.
- மாணிக்கம் அ. (உரை.), 1999(மு.ப.), சங்க இலக்கியங்கள் மூலமும் தெளிவுரையும் - கலித்தொகை, வர்த்தமானன் பதிப்பகம், சென்னை.
- மாணிக்கம் அ. (உரை.), 2009(?), சங்க இலக்கியங்கள் மூலமும் உரையும் - கலித்தொகை, வர்த்தமானன் பதிப்பகம், சென்னை.

மலைபடுகடாம் கூட்டும் விருந்தோம்பல்

முனைவர் இரா.விஜயராணி

இணைப் பேராசிரியர்

தமிழாய்வுத்துறைத் தலைவர்

பிஷப் ஹீபர் கல்லூரி, திருச்சிராப்பள்ளி - 620 017.

vejheya.rani@gmail.com

‘யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்’ என்பது தமிழர்தம் உள்ளத்தோடும், உயிரோடும் இணைந்து நிறைந்த நல்லெண்ணம் ஆகும். முன்பின் அறிமுகமாகாதவர்களையும் உறவினராகக் கருதி வரவேற்று உபசரிப்பது தமிழர்களுக்கு இயல்பான குணமாகும். தமிழ்மண்ணில் பிறந்த அனைவர்க்கும் இது பண்பாகவே பதிந்து விட்டது. இதுவே, விருந்தோம்பலுக்கு வழிவகுத்ததெனலாம். ‘விருந்து’ என்ற சொல்லுக்கு ‘புதுமை’, ‘புதிய வரவு’, ‘புதிய வருகை’ என்ற சிறப்புப் பொருள்கள் உண்டு. முன்பின் தெரியாதவர்களை இன்முகங்காட்டி வரவேற்று உபசரிப்பது ‘விருந்தோம்பல்’ எனப்படும். இதனை மிகுதியாகவே ‘மலைபடுகடாம்’ நூலில் காண முடிகிறது. பாணர், பாடினியர், கூத்தர், விறலியர் மற்றும் வழிப்போக்கர் முதலானோரைத் தத்தம் உறவினராகக் கருதி இனிதாய் வரவேற்று உபசரிப்பதை, பிற இலக்கியங்களில் காணமுடியா விருந்தோம்பலை ‘மலைபடுகடாம்’ எனும் நூலில் விரிவாகக் காணமுடிகிறது. வந்தாரை வரவேற்றுத் தத்தம் சக்திக்கேற்ப உணவு பரிமாறி உபசரித்து மகிழ்ந்த நிலையை ‘மலைபடுகடாம்’ நூலில் தெளிவாகக் காண முடிகிறது.

மலைபடுகடாம் மகளிர்

‘இருபதாம் நூற்றாண்டின் இருபது முப்பதுகளில் தோன்றி நாற்பது ஐம்பதுகளில் தனிச் செங்கோலோச்சி, தான் ஏற்றுக் கொண்ட சில மாற்றங்களால் அறுபது எழுபதுகளிலும் சிறுபான்மை வழக்காகத் தொடர்ந்து என்பது, தொண்ணூறுகளில் வரலாறாகி நிற்கின்ற இலக்கியக் கோட்பாட்டரங்கின் பெயர்தான் ‘புதுத்திறனாய்வுக் கோட்பாடு’ என்பதாகும்.⁽¹⁾

‘இதன் அடிப்படையில் இலக்கியம் என்பது மாணுட அனுபவத்தின் சாரமாக மொழி வாயிலாக வெளிப்படும் ஒரு சொல்லோவியம்; இதனை அனுபவிக்க அதுவே போதும்; இலக்கியம் என்பது ஒரு வரலாற்றுச் சாசனமன்று என்னும் கருத்தை வலியுறுத்தி இலக்கியத்தைப்பற்றி ஆராய்வதைவிட இலக்கியத்தையே ஆராய்வதுதான் நம் தலையாய பணி என்று உலகிற்கு உணர்த்தியது ‘புதுத் திறனாய்வுதான்’ என்று கூறுவார்.⁽²⁾

இதனை நினைவிற்கொண்டு ‘மலைபடுகடாம்’ இலக்கியத்தை ஆய்வு செய்யும்பொழுது அதில் மகளிரை முன்நிறுத்தி நடைபெறும் நிகழ்ச்சிகள் அதிகம் இடம்பெற்றுள்ளதைக் காணமுடிகிறது. இதில் நானிலத்தைச் சார்ந்த மகளிர் பற்றிய விவரம் மிகுதியாக இடம்பெற்றுள்ளதைக் காணமுடிகிறது. அதுவும், அவர்கள் போற்றிய விருந்தோம்பலே அதிகம் விளக்கம் பெறுவதைக் காணமுடிகிறது.

விருந்தோம்பலில் மகளிரைக் குறிப்பாகவும் சிறப்பாகவும் உணர்த்தும் மரபு

திருவள்ளுவர் ‘விருந்தோம்பல்’ எனும் அதிகாரத்தில்,

‘இருந்தோம்பி இல்வாழ்வ தெல்லாம் விருந்தோம்பி

வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு’ (குறள் - 81)

என்று கூறுவார்.

இதற்குப் பரிமேலழகர், ‘மனைவியோடு வனத்தில் செல்லாது இல்லின்கண் இருந்து பொருள்களைப் போற்றி வாழும் செய்கை எல்லாம் விருந்தினரைப் பேணி அவருக்கு உபகாரம்

செய்தற் பொருட்டு' (3) என விளக்கம் தருவார். இல்லின்கண் இருந்து வாழ்வதென்பது இல்லற வாழ்க்கையைக் குறிப்பது. அதுபற்றித் திருவள்ளுவர் கூறும்பொழுது,

'தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்கல் தானென்றாங்கு
ஐம்புலத்தா றோம்பல் தலை' (குறள். 43)

என்று கூறுவார். 'பிதிரர், தேவர், விருந்தினர், சுற்றத்தார், தான் என்று சொல்லப்பட்ட ஐந்து இடத்தும் செய்யும் அறநெறியை வழுவாமல் செய்தல் இவ்வாழ்வானுக்குச் சிறப்புடைய அறம் ஆகும்' (4) என்று இதற்குப் பரிமேலழகர் கூறுவார்.

எனவே, வாழ்வு என்றாலும், இல்லறம் என்றாலும் ஒரு பெண்ணோடு அன்பால் கூடி மக்களைப் பெற்று இன்பத்தோடு வாழ்வதென்பது குறிப்பாகப் பெறப்பட்டது. இதனை மனத்திற்கொண்டே 'மலைபடுகடாம்' ஆசிரியர் தன்னூலில் விருந்து பற்றிக் கூறும்பொழுது பெண்களைத் தனித்துச் சுட்டத் தேவையில்லை என அறிந்து பொதுவாகக் கூறிச் செல்வதைக் காணலாம்.

மலைபடுகடாம் கூறும் விருந்தோம்பல்

'பத்துப்பாட்டில் அமைந்த ஆற்றுப்படை இலக்கியங்கள் விருந்தோம்பும் பான்மையை விரிவாக விளக்கி நிற்கின்றன. மன்னர் விருந்தினரை வரவேற்று நின்ற பார்வை, புனிற்றா கன்றை நோக்கும் பார்வையுடன் ஒப்பிடப்படுகிறது. கண்ணால் பருகுவோர் போல் ஆர்வம் கொண்டு வரவேற்று, 'ஆனா விருப்பின் தான் நின்று ஊட்டும்' உள்ளத்தை அவர்கள் பெற்றிருந்தனர். விருந்தினர்களின் பல் மழுங்குமாறு உணவுகள் வழங்கப்பட்டன' (5) எனக் கூறுவர்.

'நன்னன்' எனும் குறுநில மன்னனைப் புகழ்ந்து பாராட்டிப் பெருங்கொளிகனார் எனும் புலவரால் பாடப்பெற்ற நூல்தான் 'மலை படுகடாம்' என்பது. இதில் ஏழு இடங்களில் நானில இனத்தவர் தம்மை நாடி வந்த வழிப்போக்கர்களை விருந்தினர்களாகக் கருதி விருந்து வைத்து உபசரிப்பதைச் சுவைபட, நயம்பட எடுத்துக் கூறுவதைக் காணலாம். அவை,

1. குறிஞ்சிநிலக் குறத்தியர் விருந்து
2. கானவர் விருந்து
3. சிற்றூர் விருந்து
4. கோவலர் விருந்து
5. புல்வேய்ந்த குடிசை விருந்து
6. உழவர் தரும் விருந்து
7. மூதூர் மக்கள் தரும் விருந்து

என அமைகின்றன.

குறிஞ்சி நிலக் குறத்தியர் விருந்தோம்பல்

மலைநாட்டின் அழகை இரசித்தபடி பாணர், பாடினியர், கூத்தர், விறலியர் மலைநாட்டின் வழியே சென்று கொண்டிருப்பதைக் கண்ட குறத்தியர் தத்தம் குழந்தைகளிடம் கூறி, அவர்களை உறவினர்களாகக் கருதி இன்சொல் கூறி அழைத்து வருமாறு அனுப்புவர். வந்தவர்களை முற்றத்தில் தங்கி இளைப்பாறுமாறு செய்வர். கள்ளினை உண்பித்துக் களைப்பினைத் தீர்த்துக் கொள்ளுமாறு செய்வர். அவர்களுக்கு நல்ல விருந்து வைக்கும் விருப்பத்தோடு பல உணவுப் பொருட்களைத் தேடிச் சேகரித்து, உணவு தயாரிக்க முற்படுவர். அருவி நீரால் அடித்து வரப்பட்ட பலாப்பழத்தின் முதிர்ந்து உதிர்ந்த விதைத் தன்மையில்லா வெண்ணிறமுடைய கொட்டைகளையும், வெள்ளிய புறத்தைக் கொண்ட சதைப்பற்றுடைய புளியம்பழத்தின் புளிப்பையும், உலையாக வார்த்த மோருக்கு அளவாகக் கலந்து, மூங்கிலில் வளர்ந்து முற்றிய, நெல்லரிசியை மணம் வீசும்படி துழாவிச் சமைத்த வெள்ளிய சோறாகிய உணவினைச் சமைத்து, நெஞ்சு நிறைந்த மகிழ்ச்சியுடன் 'விருந்தினைப் பெற்றோம்' எனும் விருப்பத்துடன் உள்ளம் உவப்ப விருந்து வைத்து மகிழ்வார்.⁽⁶⁾

கானவர் விருந்தோம்பல்

கானவர் நுழைமைக் கண்டால் மலர்ந்த முகத்தோடு வரவேற்று விருந்து வைத்து உபசரிப்பர். தாம் வேட்டையாடிக் கொணர்ந்த பொருட்களை நும் முன் வைத்து உண்ணுமாறு வேண்டுவர். யானையின் கொம்புகளைக் காவு மரமாகக் கொண்டு பல பொருட்களைச் சுமந்து வருவர். அதில் தேன், கிழங்கு, மாமிசத்துண்டுகள், பன்றித் தசைகள் போன்றவை இருக்கும். அவற்றை உண்டு மகிழுமாறு செய்வர்.⁽⁷⁾

சிற்றூர் விருந்து

மலைப்பகுதியைச் சார்ந்த சீறூர்களில் வாழும் மக்கள் வழிப்போக்கர்களைக் கண்டுவிட்டால் இன்முகம் காட்டி வரவேற்பர். மலைபோன்ற அவர்களுடைய வீட்டின் வாயிலில் நில்லாமல் நேரே உள்ளே சென்று, பல நாட்களுக்கு முன்பே உறவுடையவர் போல உறவு கொண்டு, ஓய்வு பெறச் செய்விப்பர். அவர்களது வருத்தம் நீங்கும்படி இனிய மொழிகளைக் கூறி, நெய்யில் பொரித்து வெந்த பருத்த தசைகளையும், சுவையான தினையரிசிச் சோற்றையும் உண்டு மகிழுமாறு செய்வர்.⁽⁸⁾

கோவலர் விருந்து

புலி பாய்தலால் இறந்துபட்ட தன்னுடைய துணையாகிய பிணையை நினைத்து, வருந்தி இருக்கும் கலைமான் நின்று கூப்பிடும் முல்லை நிலத்தில் கோவலர் குடியிருப்புகள் இருக்கும். அவர்கள் வழிப்போக்கர்களைக் கண்டால் இன்முகங்காட்டி வரவேற்பர். பண்டங்களை விற்றுப் பெற்ற பல்வேறு நெல்லின் அரிசி கொண்டு சமைத்த சோற்றினையும், செம்மறியாடு மற்றும் வெள்ளாட்டின் வெந்த சுவையான தசைகளையும் உண்ணத் தருவர். இத்துடன் பாலும், அதன் பொருட்களையும் தருவர். அவற்றை உண்டு மகிழ்ந்து ஓய்வு பெற்றபின் வழிப்போக்கர் தம் பயணத்தைத் தொடங்குவர்.⁽⁹⁾

புல்வேய்ந்த குடிசை விருந்து

முல்லை நிலம் கடந்து மருதநிலம் நோக்கிச் செல்லும் வழிப்போக்கர்களைப் புல்வேய்ந்த குடிசைகளில் வாழும் வேறு சில முல்லைநில மக்கள் இன்முகங்காட்டி வரவேற்பர். விருந்திடப் பல்வகை உணவுகளைத் தயாரிப்பர். அவரை விதை, மூங்கில் அரிசி, மேட்டு நிலத்தில் விளைந்த நெல்லின் அரிசி ஆகியவற்றைப் புளிக்கரைத்த உலையில் பெய்து வேகவைத்த உணவினை வழங்கி வயிறாற உண்டு ஓய்வு எடுக்குமாறு செய்வர். அங்குத் தங்கும் நாட்களில் அரிசியையும், கறித்துண்டுகளையும் கூட்டி வேக வைத்து, நெய்யுடன் கலந்து உண்ணுமாறு விருந்து படைப்பர். வெல்லத்தோடு கூடிய தினையரிசியையும் உண்ணத் தருவர். உண்டு மகிழ்ந்து நன்கு ஓய்வு பெற்ற பிறகு பயணத்தைத் தொடங்குவர்.⁽¹⁰⁾

உழவர் தரும் விருந்து

செல்வச் செழிப்புடன் வாழும் உழவர்கள் இல்லங்களை மருத நிலத்தில் காணலாம். அவர்கள் வழிப்போக்கர்களாகிய பாணர் கூட்டத்தைக் கண்டவுடன் வரவேற்று உபசரிப்பர். வாளை மீன்களையும், வரால் மீன்களையும் தாமே பிடித்து வந்து வேக வைப்பர். அரிசிச் சோற்றுடன் உண்ணுமாறு செய்வர். குடித்து மகிழ் கள்ளினைத் தருவர். நல்ல விருந்துண்டு அங்குள்ளார் மகிழுமாறு பாணர்கள் தத்தம் இசைக்கருவிகளில் மருதப் பண்ணை இசைத்து மகிழ்வித்து ஓய்வு பெற்று, பிறகு பயணத்தைத் தொடங்குவர்.⁽¹¹⁾

மூதூர் மக்கள் தரும் விருந்து

மருத நிலத்தின் மையத்தில் ஓங்கி உயர்ந்த மதில்கள் சூழ்ந்த அரண்மனையைக் கம்பீரமாகக் காணுமாறு சூழ்ந்துள்ள மூதூரில் வாழும் மக்கள் அங்கு வரும் வழிப்போக்கர்களை வரவேற்று விருந்தளிப்பர். வழிப்போக்கர்கள் விருந்துண்டு மகிழ்வர். அவர்கள் நன்னனைக் காண்பதற்கு முன்பு முருகன் போல காட்சியளித்து இரவலர்களைப் போற்றி அருளும் விதத்தை அங்குள்ளார் கூறுவதைக் கேட்டு மகிழ்வர்.⁽¹²⁾

வாழையடி வாழையாக வந்த விருந்தோம்பல் பண்பு

உயர்ந்தோர் கூறும் வழக்கால் மரபு தோன்றுகிறது. வழக்கை உருவாக்குவதும் செயல்படுத்துவதும் உயர்ந்தோரே. இதனை,

‘வழக்கு எனப்படுவது உயர்ந்தோர் மேற்றே

நிகழ்ச்சி அவர்கட்டு ஆகலான்’ (தொல்.பொருள். மரபியல், 93)

என்று தொல்காப்பியர் கூறுவர்.

‘மனையற மகளிரின் முதன்மையான கடமை விருந்தோம்பல், விருந்து என்பது இல்லம் தேடிப் புதிதாக வருபவர்களை இன்முகத்துடன் வரவேற்று உபசரிப்பது ஆகும். வீரமகளிர் சமுதாயத்தோடு இரண்டறக் கலந்து ஊரோடு பசித்திருந்தும் கிடைத்ததை ஊரோடு பகிர்ந்துண்டும் தம்குடியை நாடி வருவோரைப் பசித்துயர் நீக்க விருந்தோம்பி வாழ்ந்த நிலையைப் புறநானூறு கூறுகின்றது.

‘ஒலிமென் கூந்தல் ஒண்ணுதல் அரிவை

நடுகல் கைதொழுது பரவும் ஓடியாது

விருந்தெதிர் பெறுகதில் யானே’ (புறம்.306; 3-5)

என்ற பாடல் நாள்தோறும் விருந்து வருதல் வேண்டுமென நடுகல் வழிபாடு நிகழ்த்துவதை எடுத்துக்காட்டுகிறது.⁽¹³⁾

‘சங்ககாலத்தில் விருந்தோம்புதல் ஒரு சிறந்த கலையாகப் போற்றப்பட்டது. கணவனுடன் கூடி வாழும் மங்கல மகளிர்க்குரிய தனி உரிமையாக இது கருதப்பட்டது. கணவனை இழந்தவர்களும் பிரிந்து வாழ்பவர்களும் விருந்தை எதிர்கொண்டு வரவேற்கும் உரிமை பெறவில்லை. கோவலனைப் பிரிந்திருந்த கண்ணகி தனக்கு நேர்ந்த இழப்புக்களை நிரல்படுத்தும்போது, ‘விருந்தெதிர் கோடலும் இழந்த என்னை’(சிலப்.16; 73)

என விதந்து கூறுவதைக் காணலாம்.⁽¹⁴⁾

சங்க காலத்திலும், சங்கம் மருவிய காலத்திலும், காப்பிய காலத்திலும் மரபுவழிப்பட்ட பண்பாகப் போற்றப்பட்ட விருந்தோம்பல் பக்திகாலத்திலும் தொடர்ந்து போற்றப்பட்டு வந்ததைச் சேக்கிழார் நயம்பட எடுத்துரைப்பார்.

‘வந்த விருந்தினர்களைப் போற்றி வரவேற்றல் என்பது பண்டைக் காலந்தொட்டே தமிழகத்தில் வழங்கிவரும் வழக்கமாகும். திருமுனைப்பாடி நாட்டை வருணிக்கும் சேக்கிழார்,

‘காலெல்லாம் தகட்டுவரால் கரும்பெல்லாம் கண்பொழிதேன்

பாலெல்லாம் கதிர்காலி பரப்பெல்லாங் குலைக்க முரு

சாலெல்லாம் தரளநிறை தடமெல்லாஞ் செங்கழுநீர்

மேலெல்லாம் அகிற்றாபம் விருந்தெல்லாம் திருந்துமனை’

என அங்குள்ள வீடுகளில் விருந்தினர்களை உபசரிக்கும் வழக்கம் உள்ளமை காட்டப்படுகிறது.⁽¹⁵⁾ வாழையடி வாழையாக வந்துகொண்டிருக்கும் இந்தப் பண்பையும், மரபையும் நமக்கு நினைவூட்டவே பாரதிதாசனார் தாம் படைத்த ‘குடும்ப விளக்கு’ எனும் காவியத்திலும் சிறப்பாக விளக்கிப் பாடியுள்ளதையும் காணலாம்.

மலைபடுகடாம்வழி அறியலாகும் விருந்தோம்பல் செய்திகள்

நன்னன் நாட்டைச் சூழ்ந்த எல்லா நிலங்களிலும் வாழ்ந்த மக்கள் பயமின்றி, மகிழ்ச்சியாக வாழ்ந்து தம்மை நாடி வருவோரையும் வழிப்போக்கர்களையும் விருந்தினராகக் கருதி வரவேற்று உபசரித்து விருந்துண்டு மகிழுமாறு செய்ததை விரிவாகக் காண முடிகிறது. அவர்களுக்கு விருந்தோம்பும் பண்பு இயல்பாகவே அப்பகுதியில் வாழும் எல்லா மக்களுக்கும் இருந்ததென்பதைக் காண முடிகிறது. தம் மன்னன் நன்னனைக் காண வருவார் தத்தம் உறவினரே எனக் கருதி மகிழ்ந்து

விருந்து வைத்து உபசரிக்கும் பண்பை நன்னனின் நாட்டு மக்கள் பெரிதும் போற்றி வாழ்ந்தனர் எனத் தெரிய வருகிறது.

துணைநின்றவை

1. அ.அ.மணவாளன், இருபதாம் நூற்றாண்டின் இலக்கியக் கோட்பாடுகள், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, இரண்டாம் பதிப்பு, 1995, ப - 27.
2. மேலது, ப - 41.
3. திருக்குறள் - பரிமேலழகர் உரை, பதிப்பாசிரியர் எஸ். கௌமாரீஸ்வரி, சாரதா பதிப்பகம், சென்னை, எட்டாம் பதிப்பு, 2007, ப - 31, விருந்தோம்பல் அதிகாரம், முதல் குறள், பரிமேலழகர் உரை, ப - 31.
4. மேலது, ப - 21.
5. ஆர். இராமகிருட்டினன், தமிழக வரலாறும், தமிழர் பண்பாடும், சர்வோதய இலக்கியப் பண்ணை, மதுரை, ஒன்பதாவது பதிப்பு, 2010, பக் 91 - 92.
6. சு.வே.சுப்பிரமணியன், (பதி.ஆ.), சங்க இலக்கியம், மூலம் முழுவதும், மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை 2 ஆம் பதிப்பு, 2011, மலைபடுகடாம், அடிகள் 176-175, ப - 627.
7. மேலது, அடிகள் 145 - 157, ப - 627
8. மேலது, அடிகள் 165 - 169, ப - 627
9. மேலது, அடிகள் 404 - 420, பக் 630 - 631
10. மேலது, அடிகள் 434 - 443, ப - 631
11. மேலது, அடிகள் 454 - 470, ப - 631
12. மேலது, அடிகள் 492 - 497, ப - 632
13. க.அ.ஜோதிராணி, சங்க இலக்கியத்தில் சமூக ஆய்வுகள், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, முதற்பதிப்பு, 2011, ப - 69.
14. ஆ.இராமகிருட்டினன், தமிழக வரலாறும் தமிழர் பண்பாடும், சர்வோதய இலக்கியப் பண்ணை, மதுரை, ஒன்பதாவது பதிப்பு, 2010, ப - 91.
15. தா.சுசுவரப்பிள்ளை, பண்பாட்டு நோக்கில் திருமுறைகள், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, முதற்பதிப்பு, 2008, ப - 37.

Perspectives from second Language acquisition

R.Nithya

Research scholar, Department of English

R.V.S. Arts and Science College

Sulur, Coimbatore - 641402

Abstract

So far, the individual, whose first Language is not English has been widely researched in various countries. To note that, Second Language learners under compulsion for different reasons of learning an additional language at different age - group. The present paper aims to identifying the factors of learning a new language acquisition. It will be discussed Language environment, Hi-tech learning environment, Reading skill other than three towards second language acquisition might be generated and give some remedies.

1. Introduction

“Language is a system that consists of the development, acquisition, maintenance and use of complex systems of communication, particularly the human ability to do so; and a language is any specific example of such a system” (online). Language is an essential part of human beings. We are gifted to communicate our ideas, emotions, feelings and thoughts which are all happened only through language. In the world, without language, we cannot survive. It is an exclusively human property. “When we study human language, we are approaching what some might call the “human essence,” the distinctive qualities of mind that are, so far as we know, unique to man and that are inseparable from any critical phase of human existence, personal or social.” (Noam Chomsky, Language and Mind, 1968:88).

2. Language and society are interdependent

To tell you the truth, “Each language is the product of society. We cannot think of any language existing in a vacuum. Human language is transmitted from one individual to another not by physical inheritance but by learning. It has meaning only in relation to a particular culture and society. This is so because cultures are different. Language changes its shape and model according to the needs of the people in a particular society” (Sharma 2011:4). Thus, both language and society are interdependent. Language develops in a cultural context. In the hope that, nature of language can be divided into as (1) language is a unique, (2) language is a structure, (3) language is for communication.

3. Mother tongue as a first tool

Learning, mother tongue is a process for every one usually a difficult task; and also being a first tool to communicate their idea and emotions; it starts from childhood. At this stage, their minds are the ‘unwritten blackboard’. The child can easily comprehend and imitates the sounds, words and patterns which he/she hears around him. The process occur between 2½ to 3 years, approximately.

3.1.Input = Output

However, Helen Doron emphasis that “many children are brought up listening to and hearing 3 or Korean, his father speaks Hebrew, his mother tongue to him and the child has English environment at home because his parents speak to each other in English and of course, I speak to him in English. So my grandson is growing up with 3 languages” (Doron, online). As for, Alfadil

Atahir himself writes, “internal processing strategies operate an input from the language environment and are not directly dependent on the learners’ attempts themselves to produce the language (2014:36)”.

Thus, a child can learn three languages which he/she speaks around him. There is no requirement for teaching method, approach, technique other than **input = output**. Ludwig wittgenstien complicates matters further when he writes, the limits of my language are the limits of my world.

3.2. All natural languages link with universal grammar

In the early stages of acquisition, children as well as L2 learners tend, for example, to overgeneralize the regular rules of Grammar to irregular nouns and verbs (Alfadil Atahir, 2014:22). Chomsky, on the Other hand, has argued consistently for the view that “human language is too complex to be learnt in its entirety, from the performance data actually available to the child; we must therefore have some innate predisposition to expect natural languages to be organized in particular ways and not others. For example, all natural languages have word classes, such as Noun and Verb, and grammar rules that apply to these Word classes. It is this type of information which Chomsky doubts children could discover from scratch, in the speech they hear around them. Instead, he argues that there must be some innate core of abstract knowledge about language form, which pre-specifies a framework for all natural human languages. This core of knowledge is currently known as Universal Grammar” (Rosamond Mitchell & Florence Myles, 2004:12). However, universal grammar not have word with Noun and verb and grammar rules but with core of knowledge.

4. Second Language

Although Rosamond may seem trivial, it is in fact crucial in terms of today’s concern over, “Second language research generally deals with learners who embark on the learning of an additional language, at least some years after they have started to acquire their first language. This learning may take place formally and systematically, in a classroom setting; or it may take place through informal social contact, through work, through migration or other social forces that bring speakers of different languages into contact and make communication a necessity”. Indeed, in the fun part of the 20th century, the target language is high likely to be English; a recent estimate suggests that while around 375 million people speak English as their first language, another billion or so at using it as a second language, or learning to do so” (2004:23).

Thus, in every sphere of life whether cultural, social, political, economic, it holds significant value. The following facts also determine the unique importance of English in our country.

- 1) An international language
- 2) A link language
- 3) A language of medical, trade, industry and commerce
- 4) An administrative language
- 5) A language of opportunities
- 6) A window on the modern world
- 7) A library language

Attention to reading skill

Non – native speakers, takes long period to learn new language and pay more attention to certain reading skills other than three. It could be revealed in the view of Karen fung and Samira

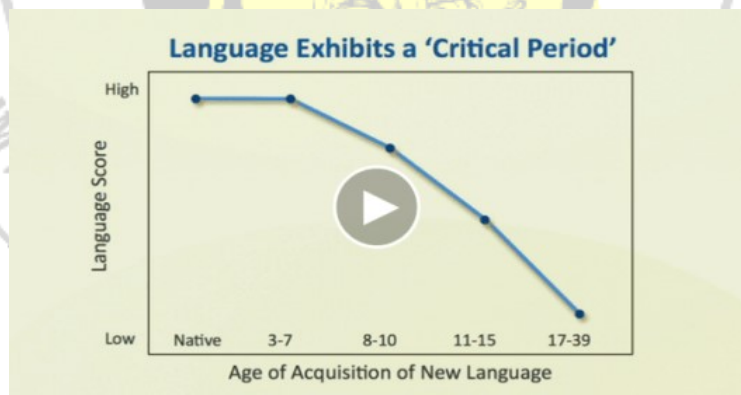
ElAtia (2015:25) who quoted the words of Collier and Thomas (1989), “generally takes a significant number of years for newly immigrant students. Students of different language backgrounds who are new comers in Canada may not perform as well as students who are naïve English speakers when it comes to national assessments that require certain reading skills. Mitchell, Destin and Karam (1997) estimated that gaining proficiency in a 10yrs to attain”.

Hi-tech Learning Environment

Parents and teachers have responsible to make their students interests and classroom to the world. According to Nasser oroujlou and Majid vahedi, “In today’s high - tech learning environment, it would be unfair to limit students to traditional methods. Encouraging students to relate their classroom experience to outside interests and activities make developing language skill more relevant. For example, computer - assisted language learning could be linked to playing computer games, or to computer programs that the students are interested in using, listening to English language songs, watching English language films or videos and reading English language websites can lead students to broaden their perspective on their language acquisition process”(2011:999). Moreover, there are some aspects of Second language acquisition as creative construction also observes from the words of Alfadil Atahir, “A learner ‘constucts’ a series of internal representation of the L2 system. This occurs as a result of natural processing strategies, such as transfer, generalization, etc. an exposure to the L2 in communication situation provided that the right kind of exposure takes place, the learner’s internal representations develop gradually, in predictable stages, in the direction in the L2 system” (2014:33).

Language exhibits a critical period

Meshari and Alsairi state, “Critical period (cp) refer to the actual time frame during which foreign language acquisition should take place” (2017:141). Moreover, as we see in 3.1., Doron clearly states that a child can easily comprehend and speak which he/she hears around him. It could be take place at childhood level and enumerate it to holding them as a high language score.

If the critical windows is between to 3 to 7 years, why teach children before they can speak their mother tongue. Why not wait until they are 3 years of age? Well, it does a lot for the brain. As we learn in our mother tongue 1000 words a year, approx. until the age of 20 when it levels off, there is lots vocabulary and brain growth. Different languages have different psychological realities. Kids start to organize pure sounds (phonetics) into psychological realities (phonology) from the age of 4 months. That is why it is so important to introduce. Children to language and second language as early as possible.

However, there have been opposite, view about the language acquisition process. According to Stephen, “Older acquirers progress more quickly in early stages because they obtain

more comprehensible input, while younger acquirers do better in the long run because of their lower affective filters” (<https://www.goodreads.com>).

Thus, second language acquisition can be possible under such circumstances of classroom activities. It may not be successful for every students by not getting brilliance, innovative teaching methods, standard schools, eminent teachers and so on.

4.1.Difference between the process of first and second language acquisition

First Language	Second Language
It takes place in a very natural way	It takes place in an artificial manner
The speakers have adequate opportunities and situations to speak	The speakers do not have adequate opportunities and situations to speak
Learning process starts from birth level (0-5months) approximately	Learning process starts from educational level (2½ to 3 years) approximately
Teaching process can be made by their parents, neighbours and environment	Teaching process can be made by the teacher, friends and relatives
They are under unlimited time	Limited time

In the above, fourth point speaking, the language process of educational level, that is, starts from 2½ to 3yrs approximately. Normally, the children have an opportunity to learn which speaks around his/her second language from their parents or neighbours in the earlier period. It could not be stand at the view of all the children’s learning process because some of their parents may be illiterate or may not be well known about second language. In this circumstances, the children enters school as a first step of learning second language they got only less situation to speak. At the same time, even teachers also focus on LSRW with limited time i.e. according to time table.

5. Conclusion

To conclude, the individual’s capacity to learn any language is based on his native ability, preview, training and so on. The speaker is not able to hear the voice of the other person because of cultural context. Apart from teachers, parents also have responsibilities to make an English speaking environment. Even it is not possible in all way, they can be introduced language games, movies, flash cards and making dialogue situations for learning new Language. It will also help the individual to overcome the struggle of learning second language. Therefore, concentrate on both Languages. Moreover, consider the suggestion of Meshari and Alsairi, the English Language should be used as the language of communication in the lessons. This will help reduce the teaching of abstract Grammar. The curriculum should also be designed with more sources and the use of modern materials such as electronic lessons to help students learn English in a shorter time (2018:147).

References

- Karen fung & Samira elatia, 2015, Using Hierarchical Linear Modelling To Examine Factors Predicting English Language Students Reading Achievement, TESL Canada journal/revue TESL DU Canada, volume 32, special issue 9.
- Meshari & Alsairi, 2017, Earlier is Better: Learning English in Saudi Arabia, English Language Teaching; vol. II, No. 1, Canadian centre of Science and Education.

- Nasser oroujlou & Majid vahedi, 2011, Motivation, attitude, and language learning, (international psychology (ICEEPSY 2011)), ELSEVIER Ltd.
- Parveen sharma, 2011, Teaching of English skills and methods, Shipra publications, New Delhi.
- Rosamond Mitchell & Florence Myles, 2004, Second Language Learning Theories, Hodder Arnold, London.
- <http://www.helendoron.com/can-children-learn-english-learn-mother-tongue/>
- www.takelessons.com/blog/quotes-about-languages
- <https://www.goodreads.com/work/quotes/4965498-the-input-hypothesis-issues-and-implications>
- https://www.goodreads.com/author/show/471230.Edmund_de_Waal
- <https://en.m.wikipedia.org/wiki/language>

